

به ناوی گهواره ناوی دلقان

کتیبخانهی کوردی ئه‌وین ئامادهی گرتنی ههر چه‌شنه پیشنیار و گلهیی و یارمه‌تی له لایهن لایه‌نگرانی فهره‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی به تاییه‌ت شاعیران و نووسه‌رانی خوشه‌ویست بۆ گه‌شه‌پیدانی فهره‌نگ و کولتوری نه‌ته‌وایه‌تی و بردنه‌سه‌رموه‌ی ئاستی هۆشیاری کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه و سپاسی هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌که‌ین که به ناردنی پیشنیار و گلهیی له خزمه‌ت کردن و گه‌شه‌پیدانی زووان و فه‌هه‌نگی نه‌ته‌وایه‌تی یارمه‌تیمان ئه‌ده‌ن و سه‌ری ریز و حورمه‌تیان بۆ داده‌نه‌وینین ئه‌م‌رۆکه به‌خته‌مه‌رانه به هۆی پیشکه‌وتنی عیلم و زانسته ئه‌و هه‌له ره‌خساوه که بتوانین به باشترین شیوه ئه‌رکی بلاو کردنه‌وه به رێوه به‌رین

بۆیه داواکارین له‌و که‌سانه‌ی لایه‌نگری روشنیاری گه‌له‌که‌مانن، ههر به‌ره‌مه‌یکیان له به‌ر ده‌ستایه‌ بۆمانی به‌رێ که‌ن تا به‌ل‌کو به‌ یارمه‌تی خوای گه‌وره و لایه‌نگرانی فهره‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی بلاوی که‌ینه‌وه و کتیبخانه‌ی کوردی ئه‌وینی پێ ده‌وله‌مه‌ندتر که‌ین

بۆ پێوه‌ندی و سه‌ردان له‌ بیرۆکه‌ی (ویلاگ) کتیبخانه‌ی کوردی ئه‌وین و ههر وه‌ها ناردنی ههر چه‌شنه‌ بیر و رایه‌ک یا ناردنی پیشنیار و گلهیی ده‌توانن به‌ ناوێشانی ژیره‌وه سه‌ردانمان لێ بکه‌ن

www.evinebook.blogfa.com

ههر وه‌ها ده‌توانن کتیب یا ههر بابه‌تیکی به‌ که‌لکی ترتان هه‌یه به‌ ئیمه‌یلی ژیره‌وه بۆمانی به‌رێ که‌ن هه‌تا‌کو له‌ سه‌ر تۆری ئینتێرنه‌ت بلاوی که‌ینه‌وه و هه‌مووان که‌لکی لێ وهر گرن

evinebook@gmail.com

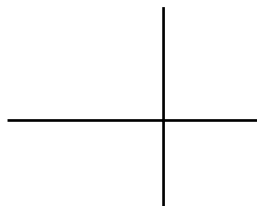
به‌ سپاسه‌وه به‌رپوه‌به‌رانی کتیبخانه‌ی کوردی ئه‌وین

گولبرژیریک له چیرۆكه كانی

سادقی هیدایهت

وه رگتیر
عهلی نانه وازاده

کوردستان - ههولیر
2006

ناوی کتیب: گولبرټریک له چیرۆکه‌کانی

سادقی هیدایه‌ت

- نووسەر: سادقی هیدایه‌ت
- وه‌رگێڕ: عه‌لی نانه‌وازاده
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆران جه‌مال رواندزی
- به‌رگ: هۆگر سدیق
- سه‌ره‌پرشتی چاپ: هێمن نه‌جات
- چاپ: چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۶
- ژماره‌ی سپاردن: ۸۴
- تیراژ: ۵۰۰
- نرخ: ۲۵۰۰
- چاپخانه: چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده

زنجیره‌ی کتیب - ۵۲ - (۱۵۵)

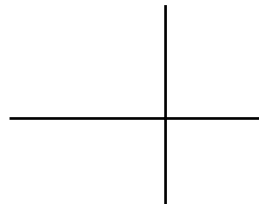
ناونیشان

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی

هه‌ولێر - پشت روژنامه‌ی خه‌بات

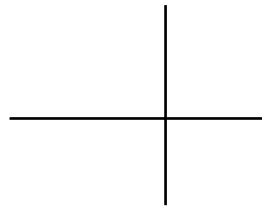
پۆستی نه‌لکترۆنی: asokareem@maktoob.com

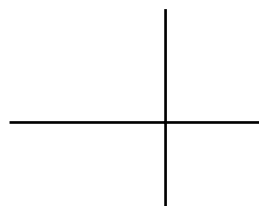
ژماهی ته‌له‌فۆن: ۲۲۶۰۳۱۱

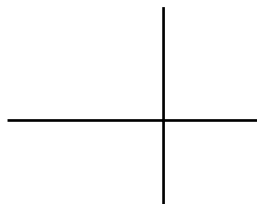
پیرست

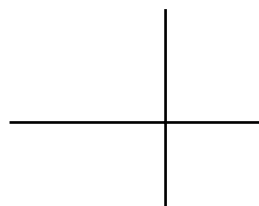
۷ بوومی کویر
۹۷ زبندہ بہ گور
۱۲۳ سی دلّوپ خوین
۱۳۷ ژنیک کہ میردہ کہی ون کرد
۱۶۵ بووکی پشت پەردە
۱۸۱ سەگی گە پۆل
۱۹۵ ئابجی خانم
۲۰۵ داش ئاکۆل
۲۲۱ تاریکخانە

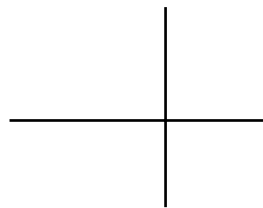
سى چىرۆكى ئەم كىتپە (بوومى كۆپر، داش ئاكوڭ، بووكى پىشت پەردە)
سالى ۱۹۹۵ لە سوید لە كىتپىكى سەرىخو دا بە ناوى بوومى كۆپر بلاو بوونەو.

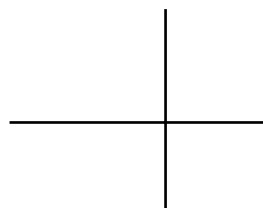

بوومی کویر

۷

۸ - بوومی کوئیر

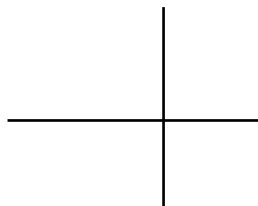

له ژيان دا برينگه ليک هه ن که وهک خۆره رووچ به کاوه خۆ له په ناوه
دهمخۆن و ده تاشن.

ناکړی ئه و دهر دانه لای که س دهر بړی، چونکه هه موو خوويان گرتوه که
ئهم دهر ده باوه پنه کراوانه به رووداو و پيشهاتی که م وینه و سهير دابنين
و ئه گهر که سيک بيلی يا بينووسی، خه لک به پتي داب و نه ريتي باو و
بروای خويان هه ول دده ن به بزه ی پر له شک و گالته جاره وه دهر بېرن -
چونکه مروث هيشتا چاره و دهرمانیکی بو نه ديتوته وه و ته نيا دهرمانی
ئه و له بير کردنی به شهرباب و خه وی مه سنووعی به ترياک و به نگه - به لام
به داخه وه شوين داخستنی ئهم دهرمانانه کاتين و له جيات ئارام کردنه وه
دوای ماوه يه که ژانه که پتر ده که ن.

ئاخو روژيک که سيک په ی به رازی ئهم رووداوه ماوه رای ته بيه عيه، ئهم
رهنگدانه وه ی سي به ری رووچ که له حالی بي هوشي و به رزه خي نيوان خه و
و بيداريی دا خو دهنویني، ده با؟

من ته نيا باسی يه کيک له و رووداوانه ده که م که به سه ر خو م هاتوه و

به رادهیهک کاری تیکردووم که قهت له بیرری ناکهم و دروشمی شوومی ههتا هم، له رۆژی ئەزەل ههتا ئەبەد، ههتا ئەو رادهیه که بهدەر له فام و ئاوهزی بهشهره ژيانی من ژاراویی دهکا - ژاراویم نووسی، بهلام دهمهویست بایم که داغی ئەوم ههمیشه پتوهبوه و پتوهدهبی.

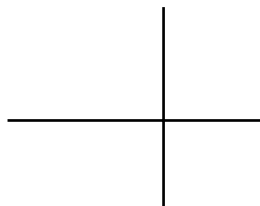
من تێدهکۆشم ئەوهی که له بیرمه، ئەوهی که له پهیوهندی ئەو رووداوانه دا له بیرم ماوه بینووسم، بهلکهه بتوانم بیروپرایهکی گشتی له سه‌ر دهربرم « نا، ته‌نیا د‌ل‌ن‌یا بم یا ه‌ر ل‌ا‌ن‌یک‌ه‌م خۆم بتوانم باوه‌ر بکه‌م - چونکه بۆ من چ گرینگ نیه که هی دی باوه‌ر بکه‌ن یا نه‌که‌ن - ته‌نیا ده‌ترسم که سبه‌ی بمرم و خۆم ه‌ی‌شتا نه‌ناسیبی - چونکه به درێژایی ئەزموونی ژیان تووشی ئەوه هاتووم که چ ه‌ل‌د‌ی‌ر‌ی‌کی به خۆف ده‌ نیوان من و خه‌ل‌کی دیکه دا هه‌یه و تیگه‌ی‌شتم که تا ده‌گونجی بێده‌نگ بم، تا ده‌لوێ بیرری خۆم بۆ خۆم راگرم و ئەگه‌ر ن‌ی‌ستا ته‌مام گرتوه که بنووسم، ته‌نیا بۆ ئەوه‌یه که خۆم به س‌ی‌به‌ره‌که‌م بناسینم - س‌ی‌به‌ریک که له سه‌ر دیوار چه‌ماوه‌ته‌وه و وا وێده‌چ‌ی که هه‌رچی ده‌ینووسم تامه‌زرویا‌نه ه‌ل‌یده‌لووش‌ی - بۆ ئەوه‌که دهمه‌و‌ی به تاقی که‌مه‌وه: بزانه به‌شکه‌م بتوانین یه‌ک‌دی با‌ش‌تر بناسین، چونکه له‌و کاته‌وه که ته‌واوی پهیوه‌ندییم ده‌گه‌ل خه‌ل‌کی دی بچ‌ریوه دهمه‌و‌ی خۆم با‌ش‌تر بناسم.

قسه‌ی پوچ! - باشه، به‌لام له هه‌ر راستیه‌ک پ‌تر ئازارم ده‌دا - ئایا ئەو خه‌ل‌که‌ی که وه‌ک من، که به رواله‌ت پ‌یداو‌ی‌ستی و هه‌وا و هه‌وه‌سی منیان هه‌یه، بۆ فریو دانی من نین؟ ئایا کۆمه‌ل‌یک س‌ی‌به‌ر نین که ته‌نیا بۆ گالته‌کردن و هه‌ل‌خه‌له‌تاندنی من ساز بوون؟ ئایا ئەوه‌ی که هه‌ستی پ‌ی‌ده‌که‌م، ده‌یب‌ینم و ه‌ل‌یده‌سه‌نگ‌ینم گشتی خه‌یا‌لات نیه که ده‌گه‌ل راستی جیاوازیان زۆره؟

من ته‌نیا بۆ س‌ی‌به‌ری خۆم ده‌نووسم که له به‌ر چ‌را که‌وتۆته سه‌ر دیوار، ده‌بی خۆمی پ‌ی‌بناسینم.

.....

له‌م دونیا په‌سته‌ی پ‌ر له هه‌ژار و بی ئەنوا، بۆ یه‌که‌م جار پ‌ی‌م‌وابوو که

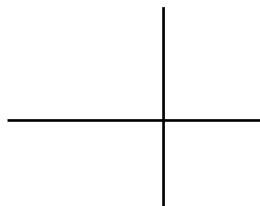

له ژيانی من دا گزینگی هه تاو خوی نواند - به لām مخابن، نه وه گزینگ نه بوو، به لکه تهنیا شوکی تیپه، نه ستیره کی بالدار بوو که به سیمای ژنیک یا فریشته یه ک خوی نواند و له بهر رووناکي نه و یهک دهمه، تهنیا یهک چرته ته وای به دبه خته کانی ژيانی خوم دیت و پهیم به مه زنا یه تی و شکوی برد و دوا یه نه شوکه له گیژاوی تاریکی دا که دهبا بزر بوو باوه بزر بووه - نا، نه متوانی نه شوکه تیپه په بۆ خوم راگرم.

سی مانگ - نا، دوو مانگ و چوار روژ بوو که شوینیم ون کردبوو، به لām یادگاری چاوه جادووییه کانی یا بلایسه سووتینه ری چاوه کانی له ژيانی من دا هه میسه ماوه - چون ده توانم نه و له بیر کهم که نه وهنده په یوهندی به ژيانی منه وه هیه؟

نا، ناوی نه وه قهت نابهم، چونکه ئیتر نه و به و نه دنامه ناسمانیه، شووش و ته ماوی، به و دوو چاوی درشت و واقور ماوی که له پشت نه و دا ژيانی من هیدی و به ژان ده سووتا و گری ده گرت، په یوهندی بهم دنیا په ست و دره وه نیه - نا، ناوی نه و نابی ناویته ی شته کانی زه مینی بکه م. دواي نه و ئیتر به ته وای خوم له مه کوئی ئاده مه کان، له مه کوئی گه وچه کان و خوشبه خته کان کیشا دره وه و بۆ فراموشی په نام برده بهر شهراب و تریاک - ژيانی من ته وای روژ له نیو چوار دیواری دیوه کهم ده گوزه را و ده گوزه ری - سه راسه ری ژيانی من ده نیوان چوار دیوار دا گوزه راوه.

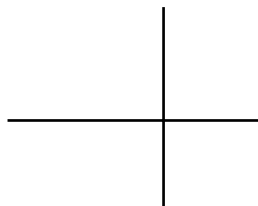
ته وای روژ ئیشی من نه ققاشی له سه ر بهرگی قه له مدان بوو - ته وای کاتم به نه ققاشی له سه ر بهرگی قه له مدان و خوار دنه وهی شهراب و کیشانی تریاک تیپه ده بوو و پیشه ی دزیوی نه ققاشی سه ر قه له مدانم هه لیزارد بوو بۆ نه وهی که خوم گیژ کهم، بۆ نه وهی که وهخت بکووژم. به هه لکه وت ماله کهم له دره وهی شار، له شوینیکی ئارام و بیده نگ به دوور له هات و هه رای ژيانی خه لک هه لکه وت بوو - ئاقاری به ته وای ئاوه له و دوروبه ری ویرانه یه. تهنیا له ولای خه نده قه وه ماله گلینه چه پوک پیاد راوه کان دیارن و شار ده ست پیده کا. نازانم نه و ماله کام شیت یا

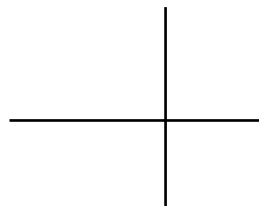
که م سەلیقه‌یه‌ک له سەرده‌می ده‌قیانووس دا سازی کردوه. چاوم که ده‌قووچینم نه ته‌نیا ته‌واوی کون و کاژیریه‌کانی دینه به‌ر زه‌ینم، به‌لکه له سەر شانم هه‌ست به‌ قورسایان ده‌که‌م، مالێک که ته‌نیا له سەر قه‌له‌مدانه‌کانی قه‌دیم ده‌کرێ کیشایانه‌ته‌وه.

ده‌بی هه‌مووی ئه‌وانه بنووسم تا بزانی که هه‌له‌م نه‌کردوه، ده‌بی هه‌مووی ئه‌وانه بۆ سیبه‌ری خۆم که که‌وتۆته سەر دیوار بگێرمه‌وه - ئه‌ری، پیشتر دلخۆشیه‌ک یا دلخۆشکه‌ره‌وه‌یه‌کم بۆ ما‌بووه. له‌ نیو چوار دیواری ژووره‌که‌م له‌ سەر قه‌له‌مدان نه‌ققاشیم ده‌کرد و به‌و پیشه‌ دزیوه‌ کاتم تێپه‌ر ده‌کرد، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌که‌ ئه‌و دوو چاوه‌م دیت، دوا‌ی ئه‌وه‌که‌ ئه‌وم دیت ئیتر مانا، بایه‌خ و نرخ‌ی هه‌ر جووله‌ و بزوتنه‌وه‌یه‌کم له‌ به‌ر چاو که‌وت - به‌لام شتیکی که‌ سه‌یر، شتیکی که‌ جیی باوه‌ر نه‌کردنه‌ نازانم بۆچی ما‌که‌ی هه‌موو نه‌ققاشیه‌کانم هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ یه‌ک شیوه‌ و یه‌ک شکل بوه. هه‌میشه‌ دارێکی سه‌ولم ده‌کشایه‌وه‌ که‌ له‌ بنی پیره‌پیاویکی کوور وه‌ک جووکه‌کانی هیندوستان عه‌با له‌ خۆ پێچاو، هه‌لترووشکاو، می‌زه‌ر له‌ سەر و قامکی شاده‌ی ده‌ستی چه‌پی به‌ سه‌رسوپماوی له‌ سەر لیو دانابوو. - به‌رانبه‌ری کیژیک به‌ جلی ره‌شی درێژ دا‌هاتبوو و گولێ لا‌ولای ده‌دایه‌ - چونکه‌ له‌ نیوانیان دا‌ جوگه‌یه‌ک هه‌لکه‌وتبوو - نایانم پیشتر ئه‌و کوورم دیتبوو، یا له‌ خه‌و دا‌ پێم ئیله‌ام کرابوو؟ نازانم، ته‌نیا ده‌زانم که‌ هه‌ر چی ده‌مکشایه‌وه‌ هه‌مووی ئه‌و کوور و ئه‌و ما‌که‌یه‌ بوو، ده‌ستم له‌ خۆوه‌ ئه‌و وینه‌ی ده‌کشایه‌وه‌ و سه‌یرتر ئه‌وه‌که‌ بۆ ئه‌م نه‌قشه‌ کریاریش ده‌ست ده‌که‌وت و ته‌نانه‌ت به‌ مام دا‌ ئه‌و به‌رگه‌ قه‌له‌مدانانه‌م ده‌نارده‌ هیندوستان که‌ ده‌یفروشت و پاره‌که‌ی بۆ ده‌نارده‌وه.

ئه‌و کوور هه‌روه‌تر دوور و نزیک ده‌هاته‌ به‌ر چاوم، چاکم له‌ بیرم نیه‌ - ئیستا شتیکم وه‌بیر هاته‌وه‌ - کوتم: ده‌بی بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆم بنووسم، به‌لام ئه‌م رووداوه‌ زۆر دواتر رووی دا‌وه‌ و په‌یوه‌ندی به‌و باسه‌وه‌ نیه‌ و هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش ده‌ستم له‌ نه‌ققاشی هه‌لگرت - دوو مانگ پیش، نا، دوو مانگ و چوار رۆژ ده‌گوزهری، سی‌زده‌ی نه‌ورۆژ بوو. هه‌موو خه‌لک

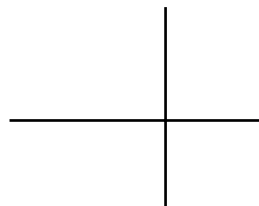

شالاولیان بۆ دەرەووی شار هینابوو - من په نجه ره ی دیوه کهم داخستبوو، ههتا به ئه رخه یانی نه ققاشی بکه م. نزیک تاو په ی ته و او خه ریکی نه ققاشی بووم، له نه کاو دهر که کراوه و مامم هاته ژوور - یانی خۆی کوتی که مامی منه، من قهت ئه وم نه دیبوو، چوونکه له هه ره تی لاوه تی دا بۆ سه فه ریکی دوور و درێژ رویشتبوو. گۆیا که شتی هوان بوو، پیمو ابوو کاری ته جار هتی به منه، چونکه بیستبووم که ته جار هتیش دهکا - به هه ر حال مامم پیره میردیک بوو کوور که میزه ری هیندی له سه ر به ستبوو، عه بایه کی زه ردی شری له سه ر شان بوو و سه ر و رووی به شالگه ردن داپتچابوو، به رۆکی ئاوه له بوو و تووکی سینگی ده دیتره. ریشی کۆسه ی که له ژیر شال وه دهر که وتبوو دهکرا چل چل بیژمی، پیلووی به ناسۆری سوور و لیوی کهت بوو - بۆره ویتچوونیکی دوور و سه مه ره ی دهگه ل من هه بوو، وهک ئه وه که وینه ی من که وتبیتته سه ر ئاوینه یه کی تلخ - من هه میشه بیچمی بایم له به ر خۆم ئاوا دانابوو، هه ر هاته ژووری چوه په نایه ک و هه لته رووشکا - کوتم با شتیکی بۆ ساز کهم، چرام پیکرد، چوومه خه لوه تی تاریکی ژووره کهم، که لینه کانم پشکنی هه تا شتیکی شایه نی بۆ بدۆزمه وه، هه رچه ند ده مزانی له ماله کهم دا چ ده ست ناکه وئ، چونکه نه تریاکم مابوو و نه شه راب - له پر چاوم به سه ر رفه کهوت - ده تکو ت ئیلهامم پیکرا. دیتم قاپیک شه رابی کۆن که به میرات پیمپر ابوو - گۆیا به بۆنه ی له دایک بوونی من ئه م شه رابه یان دانابۆوه - له سه ر رفه بوو، هیچکات من وا به زه ین نه بووم، هه ر ته و او له بیرم چووبۆوه که شتیکی وام ده مال دا هه یه. بۆ ئه وه که دهستم بگاته سه ر رفه چوارپایه یه ک که له وئ بوو ده ژیر پیم نا به لام هه ر هاتم قاپه که هه لگرم له پر له ده لاقه وه چاوم به ده ری کهوت - دیتم له ساری پشت وه تاغه کهم پیره میردیکی کوور، له ژیر داری سه ول دانیشتبوو و کیژیکی لاو، نا - فریشته یه کی ئاسمانیی له به رانبه ری به پیوه، داها تیبۆوه و به دهستی راستی گولیکی لاولوی کهوی رهنگی ده دایه، له حالیک دا که پیره میرد نینۆکی قامکی شاده ی دهستی چه پی ده جووت.

کیژهکه دروست رووبه‌رووی من بوو، به‌لام وادیار بوو که چ ئاگای له ده‌ورو به‌ری خوئی نه‌بوو، ده‌یروانی بی‌ئوه‌ی روانی‌بیی؛ بزه‌یه‌کی سی‌حراوی و بی‌خوئی له کونجی لیوی دا ویشک ببوو، وهک ئه‌وه‌که بیرى له لای که‌سیکی نادیار بی - له‌وێرا بوو که چاوه‌کانی به سام و به ئه‌فسوون، ئه‌و چاوانه‌ی که له‌وه ده‌چوون په‌ندیکی تالت ده‌ده‌نی، چاوه‌کانی نیگه‌ران، واقورماو، به‌هه‌ر شه و به‌لینیده‌ری ئه‌وم دیت و شوقی ژيانى من له سهر ئه‌م گۆ دره‌وشاوانه‌ی پر له مانا دا ئاویتته بوو و له بنی ئه‌و دا تواوه - ئه‌و ئاوینه راکیشهره هه‌موو بوونی منی هه‌تا ئه‌و راده‌یه که بیرى به‌شهر لیتی عاجزه بو لای خوئی راکیشا - چاوه‌کانی لاری تورکمه‌نی که تیرژیکی ئاسمانی و مه‌ستی نه‌ری هه‌بوو، هاوکات ده‌یترساند و رایده‌کیشا، وهک ئه‌وه‌که به چاوه‌کانی دیمه‌نیکی ترسینه‌ر و نائاسایی دیتبی که هه‌ر که‌سیک نه‌یده‌توانی بی‌بینی؛ کولمی زهق، نیوچه‌وانی پان، برۆکانی باریک و سیبه‌نگی، لیوی گۆشتن و نیوه‌ئاوه‌له، لیوگه‌لیک که ویده‌چوون تازه له رامووسانیکی گهرم و درێژخایه‌ن جوئی ببوونه‌وه به‌لام هیشتا تیر نه‌ببوون. پرچی لیک بلاوی رهش و ئالۆزی، ده‌وری سیمای مانگاسای ئه‌ویان گرتبوو و لویه‌کی به لاجانگیه‌وه نووسابوو - شلکی ئه‌ندامه‌کانی و ره‌وتی ئاسمانی خاوی، نیشاندهری سستی و کاتیی بوونی ئه‌و بوو، ته‌نیا کیژیکی سه‌ماکه‌ری بوتخانه‌کانی هیندی ده‌یتوانی ره‌وتی ریکوپیکی ئه‌وی هه‌بی.

شیوه‌ی شیواو و شادیی غه‌مینه‌ری هه‌مووی ئه‌وانه نیشانیان دهدا که ئه‌و وهک خه‌لکی ئاسایی نیه، جوانیی ئه‌و هه‌ر ئاسایی نه‌بوو، ئه‌و وهک دیمه‌نیکی خه‌یالی نه‌شه‌یی خوئی پینواندم... ئه‌و هه‌مان تینی ئه‌وینی گیان‌اده‌مه‌ی له من دا پیکه‌ینا. به‌ژنی شووش و زراوی به خه‌تیکی ریکوپی که به شان، باسک، مه‌که‌کان، سینگ، سمت و به‌له‌کی دا ده‌هاته خوار وهک ئه‌وه بوو که له‌شی ئه‌ویان له باوه‌شی جووته‌که‌ی ده‌ره‌ینابی - وهک گیان‌اده‌مه‌ی می بوو که له هه‌میزی جووته‌که‌ی خوئی جوئیان کردبیتته‌وه.

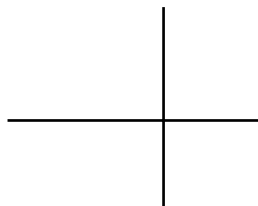

جلایکی رهشی چینداری دهبر کردبوو که کیپ و چهسپی لهشی بوو، کاتیک من روانیم دهتکوت دهیهوی به سهر جوگهی نیوان خوئی و پیره‌میرد دا بازدا به‌لام نه‌یتوانی، نه‌وده‌م پیره‌میرد له پیکه‌نینی دا، که‌نینیکی ویشک و کریت بوو که مچورکی به لهش دا دینا، که‌نینیکی یه‌کجار دووره‌گه و گالته‌جارانه بوو بی نه‌وهی سیمای بگوردری، وهک دهنگ دانه‌وهی پیکه‌نینیک بوو که له بوشایی هاتیتته دهر.

من له حالیک دا قاپی شهرابم به دهسته‌وه بوو، ههراسان له سهر چوارپایه‌که بازدم دا - نازانم بۆ ده‌له‌رزیم - جوریک له‌رزنی پر له ترس و که‌یف بوو، وهک نه‌وهی که له خه‌ویکی خوش و ترسناک راپه‌ربیم - قاپه شهرابه‌که‌م له سهر زه‌وی دانا و سهرم ده نیو دوو ده‌ستم نا - چهند ده‌قیقه، چهند ساعه‌تی خایاند؟ نازانم - ههر وه‌خو هاتمه‌وه قاپه شهرابه‌که‌م هه‌لگرتیه‌وه، وه‌ژور که‌وتم، دیتم مامم رۆشسته‌وه و ده‌رکه‌ی وهک زاری مردوو ناوه‌له به‌جی هیشسته‌وه - به‌لام زایه‌له‌ی که‌نینی ویشکی پیره‌میرد هیشتا له گویم دا دهرینگاوه.

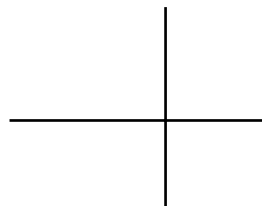
هه‌وا تاریک ده‌بوو، چرا دووکه‌لی ده‌کرد، به‌لام هیشتا نه‌وه له‌رز به که‌یف و ترسناکه‌ی که له خویم دا هه‌ستم پیکردبوو تیمدامابوو - ژيانی من لهو ساته‌وه گۆرا - به نیگایه‌ک به‌س بوو، بۆ نه‌وهی که نه‌وه فریشته ئاسمانیه، نه‌وه کیژه رووحانییه، تا نه‌وه راده که زه‌ینی به‌شهر له هه‌ست پیکردنی عاجزه، شوینی خوئی له سهر من دانی.

له‌و کاته دا له خو بېوومه‌وه؛ ده‌تکوت پیشتر ناوی نه‌وم زانیوه. پرشنگی چاوه‌کانی، ره‌نگی، بۆنی، هه‌لسوکه‌وتی هه‌مووم لا ئاشنا بوون، وهک نه‌وه‌که ره‌وانی من له ژيانی پیشوو، له عاله‌می میسال دا ده‌گه‌ل ره‌وانی نه‌وه دراوسی بوو، له یه‌ک ره‌گه‌ز و یه‌ک ماکه بوو و ده‌بی تیکه‌لاوی یه‌کتر بووین. ده‌بوا له‌م ژيانه دا نزیکي نه‌وه بېوايه‌م. قه‌ت نه‌مه‌ده‌ویست ده‌ستی لی‌بده‌م، ته‌نیا تیشکیکی نادیار که له له‌شی ئیمه ده‌هاته دهر و ناو‌یتته‌ی یه‌ک ده‌بوون به‌س بوو، نه‌م پیشه‌اته ترسینه‌ره که به یه‌که‌م نیگا پی‌م ئاشنا بوو، ئایا دوو که‌سی نه‌ویندار هه‌میشه نه‌وه هه‌سته‌یان نیه که

پیشتر یه کتريان دیوه، که په یوه نډییه کی شار اوه دهنیوانیان دا هه بوه؟ له م
دو نیا په سته دا یا نهوینی نهوم دهویست و یا نهوینی هیچک هسی دی - ئایا
له وانه بوو که سیک کی دیکه شوینم له سهر دابنی؟ به لام که نینی ویشک و
کرتی پیره میرد - نه م که نینه شوومه په یوه نډی نیوان نیمه ی لیکده چری.
ته وای شه و لهو بیر ه دا بووم، چهند جار ویستم برؤم له ده لاقه وه
بروانم به لام له که نینی پیره میرد ده ترسام، رؤژی دواتریش لهو بیر ه دا
بووم. ئایا ده متوانی له دیتنی چاوپویشی بکه م؟ له ئاکام سبه ی نیی نهو
رؤژه به هه زار ترس و له رز ته مام گرت که قاپی شهراب له سهر جیکه ی
خوی دانیمه وه به لام ههر په رده ی خه لوه تیم لادا دیتم دیوار یکی ره شی
تاریک، وهک نهو تاریکییه ی که سهراسه ری ژیانی منی داگرتوه له پتیش
من بوو، ههر هیچ کون و کولانه یه ک بو دهری نه ده دیترا - ده لاقه ی
چوارگوشه ی دیوار به ته وای به ستر او وهک وی لیها تبوو، وهک نهو هی
که ههر له سهره تاوه نه بووی - چوارپایه که م کیشا پیشی به لام ههر چی
دیناسا مستم له دیوار ده کوتا و گویم هه لده خست یا له بهر چرا چاوم
لیده کرد چوو کترین شوینی ده لاقه ی دیوار نه ده دیترا و مستی من کاری له
دیواری نه ستوور نه ده کرد - یه کده ست ببوو به سورب.

ئایا ده متوانی به یه کجاری چاوپویشی لیبه که م؟ به لام به ده ست خوم
نه بوو، له وه به دوا وهک رووچیک که له نه شکهنجه دابی، ههر چی چاوه روان
بووم، ههر چی کی شکم گرت، ههر چی گه رام، که لکی نه بوو. - ته وای
ده ورووبه ری مال گه رام، نه رؤژیک، نه دوو رؤژ، به لکه دوو مانگ و چوار
رؤژ وهک که سانی خوینگرتوو که ده گه پینه وه سهر شوینی جه نایه ته که یان،
هه موو رؤژی ده می تاوپه ر وهک مریشکی سهر بر او ده وری مال ده گه رام،
وه ها که هه موو خیز و به رده کانی ده ورووبه رم دهناسینه وه. به لام هیچ
ناسه وار یکم له داری سه ول، له جوی ئاو و لهو که سانه ی که له وی
دیوومن به دی نه کرد - نه وهنده ی شه وانه له بهر تریفه ی مانگ به نه ژنؤ
دا که وتم، له بهر داره کان، له بهر به رده کان، له بهر مانگ که له وانه یه نهو
چاوی له من کردی، ده پارامه وه و هه موو گیانداره کانم بو یارمه تی بانگ

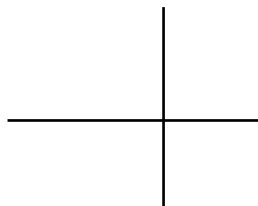

دهکردن به لّام چو وکتريڼ شوښنه واريکم لهو نه ديت - ټيگه يښتم که ټو کارانه بي که لکن، چونکه ټو نه يده تواني دهگه ل شته کاني ټو دنيايه په يوه ندي و بهيني هه بي - بؤ وینه ټو ویک که ټو پرچه کاني پیده شوست ده بي له کاني او يکی تاييه تي نه ناسراو يا هي ټه شکه و تيکی سي تراوي بووي، جلي ټو له تان و پؤي په شم و په موي ناسايي نه بوه و دهستي ماددي، دهسته کاني مړؤف نه يدر وويو - ټو بوونه ويريکی هه لېزارده بوو - ټيگه يښتم که ټو گوله لاولاوه ش گوليکی ناسايي نه بوه، دلنيا بووم ټه گهر ټوي ناسايي به روي داکر دبا روخساري ده ژاکا و ټه گهر به ټهنگوسته شووش و باريکه کاني گولي لاولوي ناسايي ليکر دباوه، ټهنگوستي وهک په لکي گول سيي ده بوو.

هه موي ټه وانه ټيگه يښتم، ټه م کيژه، نا ټه م فريشته يه، بؤ من سه رچاوه ي سه رسورمان و ئيلهاميکی له گوته نه هاتو بوو، گياني ناسک بوو و بؤ دهست ليدان نه ده بوو. ټو بوو که ههستي په رستني ده من دا پيکه ټينا، من دلنيام که نيگاي که سيکی بياني، که سيکی ناسايي ټو جارز و سيي دهکا.

لهو کاته وه که ټوم بزر کرد، لهو زه مانه وه که ديوا ريکی قورس، بهر گريکی شي داري بي درز به قورسايي سورب ده نيوان من و ټو کيشراوه، هه ستم کرد که ژيانم بؤ هه ميشه بي سوود و بزر بوه. ټه گهر چي له لواندنه وه ي نيگا و که يفيکی زؤر که له ديتني ټو بر دبووم يهک لايه نه بوو و ولا ميکی بؤم نه بوو؛ چونکه ټو مني نه دي بوو، به لّام من پيويستيم بهو چا وانه هه بوو و ته نيا نيگايه کی ټو بهس بوو که هه موو گيروگرفتي فه لسه في و رازه کاني خوداييم بؤ چاره سهر کا - به نيگايه کی ټو نيتر راز و نه هينييهک بؤ من نه ده ما.

له وه به دوا راده ي شه راب و ترياکي خؤم پتر کرد، به لّام مخاين له جيات ټه وه که ټو دهرمانه ناهوميديانه بي ري من سري و که سيره بکه ن، له جيات ټه وه که له بير بکه م، رؤژ به رؤژ، ساعت به ساعت، دهقيقه به دهقيقه بي ري ټو، ټه ندامي ټو، سيماي ټو زؤر پتر له جار ان ده هاته بهر

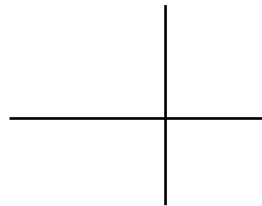

چاوم.

چلۆن دهمتوانی له یادی بکه؟ چاوهکانم که هه‌لنابان یا ویکمنابان له خه‌و و بیداریی دا ئه‌و له پش من بوو، له ده‌لاقه‌ی خه‌لوه‌تی ژووره‌که‌مه‌وه، وه‌ک شه‌ویک که بیر و مه‌نق خه‌لکی داگرتبی، له کونی چوارگۆشه‌یه‌که‌وه که بۆ ده‌رئ ده‌کراوه، هه‌میشه له به‌ر چاوم بوو.

هه‌سانه‌وه‌م لئ هه‌رام ببوو، چلۆن دهمتوانی به‌سه‌یمه‌وه؟ وام خوو گرتبوو که هه‌موو رۆژێ جه‌نگه‌ی ئیوارئ بچمه‌که‌ران. نازانم بۆچی ده‌مه‌ویست و له سه‌ر ئه‌وه سوور بووم که جه‌گه‌ی ئاو، داری سه‌ول و پنچکی گولئ لا‌ولاو بدۆزمه‌وه - هه‌ر ئه‌وجۆره‌ی ئالوده‌ی تریاک ببووم، هه‌ر ئه‌وجۆره‌ش خووم به‌و که‌رانه‌ گرتبوو، ده‌تکوت هانه‌یه‌ک ئه‌و کاره‌ی پیده‌کردم. به‌ درێژایی ریگا هه‌ر ده‌ بیرى ئه‌و دابووم، به‌ یادی یه‌که‌م چاوپیکه‌وتنیک که ده‌گه‌ل ئه‌و هه‌مبوو و ده‌مه‌ویست شوینیک که رۆژی سێزده‌به‌ده‌ر ئه‌وم له‌وئ دیبوو بدۆزمه‌وه. - ئه‌گه‌ر ئه‌ویم دیتباوه، ئه‌گه‌ر توانیبام له ژیر ئه‌و داره سه‌ول دابنیشم بئ شک له ژیا‌نی من دا هیمنایه‌تییه‌ک پیکده‌هات - به‌لام مخابن جگه له چرپی و لمی داغ و ئیسکی په‌راسووی ئه‌سپ و سه‌گنیک که بۆنی به‌ زبڵه‌کانه‌وه ده‌کرد شتیکی دیکه نه‌بوو - ئایا به‌ راستی من ده‌گه‌ل ئه‌و دیدارم هه‌بوه؟ - هه‌رگیز، ته‌نیا ئه‌وم به‌ دزی و په‌نامه‌کی له کونیکه‌وه، له ده‌لاقه‌ی به‌دبه‌ختی ژووره‌که‌مه‌وه دیوه - وه‌ک سه‌گنیک برسی که بۆن به‌ زبڵ و زاله‌کانه‌وه ده‌کا و ده‌پیشکنئ، به‌لام هه‌ر له دووره‌وه زه‌مبیل دین له ترسان ده‌روا و خوئی هه‌شار ده‌دا، پاشان ده‌گه‌ریته‌وه که کوتی خووشی به‌ر زاری له زبلی تازه دا بدۆزیته‌وه. منیش هه‌ر ئه‌و حاله‌م هه‌بوو، به‌لام ئه‌م رۆچناییه به‌سترابوو - بۆ من ئه‌و چه‌پکه‌ گولئیکی ته‌ر و تازه بوو که له سه‌ر زبڵه‌کان فریانی دابئ.

دوا‌یین شه‌و که وه‌ک هه‌ر شه‌ویک چوومه‌که‌ران، هه‌ور و هه‌وا و بارانی بوو و ته‌پ و مژگی خه‌ست ولاتی داگرتبوو - له هه‌وا‌ی بارانی دا که له دزیوی ره‌نگه‌کان و بی‌حه‌یایی خه‌ته‌کانی ئه‌شیا که‌م ده‌کاته‌وه، من هه‌ستم به‌ چه‌شنیک ئازادی و هیمنی ده‌کرد و وه‌ک ئه‌وه بوو که باران

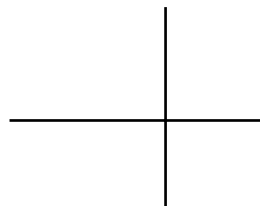

بیری رهشی منی دهشووشتهوه - لهو شهوه دا ئهوهی که نهدهبا بووبا بوو - من له خووه دهخولامهوه بهلام لهو ساعهتانهی تهنیایی، لهو دهقیقانه که دروست ماوهکهیم له بیر نیه زۆر به برشتتر له جاران سیمای چهپهساو و نادیارى ئهوه، وهک ئهوهکه له پشت هه ور و دووکهڵ خوۆ نواندبى سیمای بى بزوت و بى حالهتی وهک نهققاشیهکانی سه ر بهرگی قهلهمدان له بهر چاوم بوو.

کاتی که گه پامهوه پیموایه له شهو زۆر تیپه ر ببوو و مژیکى خهست له ههوا دا کو ببۆوه. وهها که چاک بهر پیم نهدهدیت، بهلام به پى عادهت، به پى ههستیکی تایبهتی که له من دا پهیدا ببوو هه ر گهیشتمهوه بهر ده رگای ماله کهم دیتم تارماییهکی رهشپۆش، قهلافهتی ژنیک له سه ر سهکۆی ده رگای ماله کهم دانیشتهوه.

شه مچه م هه لکرد که جى کلیل بدۆزمهوه بهلام نازانم بو له خووه چاوم به رهو تارماییه رهشپۆشه که گه راوه و دوو چاوی لار، دوو چاوی درشتی رهش که له سیمای لاوازی مانگاسای دابوو، ئهو چاوانه ی که چاو له مرۆف ده برى بى ئهوهی که بروانى، ناسیمهوه. ئه گه ر ئه وم پيشتر له وه نه دیبا، ده مناسیه وه - نا، به هه له نه چوو بووم. ئه م تارماییه رهشه ئه و بوو - من وهک ئه و ده مه ی که مرۆف خه ون ده بینى، بو خوۆ ده زانى که خه ونه و ده یه وى هه ستى به لام ناتوانى. گىژ و مات و یستام، له سه ر جى خو م ویشک بووم - شه مچه هه تا ئاخر سووتا و ئه نگوسته کانمى سووتاند، ئه وده م له پر وه خو هاتمه وه، کلیم له قفل دا گىرا، ده رگا کراوه، خو م کیشا دواوه - ئه و وهک که سی که شارمزا بى له سه ر سهکۆ هه ستا، به دالانى تاریک دا رویشته. ده رکه ی ژووره که ی کردمه وه و منیش به دواى دا چوومه ژوورى. به شیواوی چرا که م پیکرد، دیتم ئه و رویشته وه له سه ر تهختى من درىژ بوه. سیمای وه بهر نسی که وتبوو نه مده زانى من ده بینى یا نا، دهنگى من ده بیسى یا نا، به روا له ت نه ترسى هه بوو و نه مه یلى بهرگرى. وهک ئه وه بوو که بى ویستى خوۆ هاتبوو. -

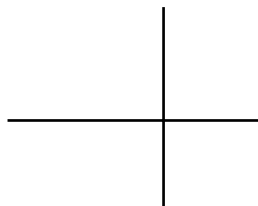
ئایا نه خو ش بوو، ریگای ون کردبوو؟ ئه و له خو وه وهک که سیکی

خه وگه پ هاتبوو - له م کاته دا نهو حاله تانه ی که به سر من دا تپه پړین هیچ بوونه وهریک ناتوانی به بیریشی دا بی - هه ستم به ژیانکی خوشی ناگوتنه کی کرد - نا، فریوم نه خواردبوو نه مه هه مان ژن، هه مان کیژه که به بی سرسورمان، به بی دهربرینی وشه یه که هاته ژووری دیوه که ی من؛ هه میسه له لای خوم ناوام دانابوو که یه که م دیتنمان به مجوره دهی. نه م حاله ته بو من وهک خه ویک قورسی بیښ بوو چونکه دهی خه ویک قورس داتبگری هه تا بگری خه ویک ناوا ببینی و نه م بیده نگیه بو من حوکی ژیانکی نه به دی هه بوو، چونکه له حاله تی نه زهل و نه به د دا ناکری قسه بکه ی.

بو من هه وهرتر نهو ژنیک بوو و شتیکی نه وپه ری به شه ری پېبوو. سیمای فه راموشیه کی گیکه ری سیمای هه موو ئینسانه کانی دیکه ی بو دینام - به چه شنیک که له ته ماشای نهو له رزمه وه و نه ژنوم سست بوون - لهو کاته ته وای به سه رهاتی پر له ژانی ژانی خوم له پشت چاوه گه وره کانی، چاوه کانی بی نه ندازه درشتی نهو دا دیت، چاوه کانی ته ر و گه ش، وهک گوئی نه لماسیکی رهش که له فرمی سکیان هاویشته بی - له چاوه کانی دا - له چاوه ره شه کانی دا شه ویک نه به دی و تاریکیه کی زهنگ که لیی ده گه رام دیتمه وه و له سیایی به خوف و سیحراوی نهو دا وه مه له که وتم، وهک نه وه بوو که هیزیک له هه ناوم ده کی شنه دهره وه، زهوی له ژیر پیم ده هه ژیا و نه گه ر که وتبام که یفیک ناگوتنه نیم ده کرد.

دل ویتستا، به ری هه ناسه م گرت، دهرسام هه ناسه ی هه لکیشم و نهو وهک هه ور یا دووکه ل ون بی، بیده نگي نهو وهک موعجزه و ابوو، وهک نه وه بوو که دیواریکی بلوورینیان له نیوان نیمه دا کی شابی، لهو کاته، لهو ساعه ته و یا لهو نه به دیه ته دا ده خنکام - چاوه ماندووکانی نهو وهک نه مه که شتیکی نا ناسایی که هه موو که س ناتوانی ببینی، وهک نه مه که مه رگی دیتی، نارام ویک هاتن، پیلووکانی به ستران و من وهک خنکاویک که دوا ی په له قاژه وه سر ناو ده که وی له تاوی یاو و تی هه لله رزم و به سه رده ستم ناره قه ی نیوچه وانم سرپوه.

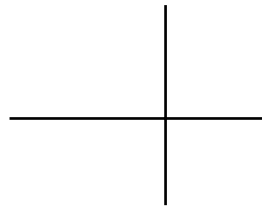
سیمای ئەو هەمان حالەتی ئارام و بێ بزوتی هەبوو بەلام واوێدەچوو
کە لاوازتر و کزتر ببوو. هەروا کە درێژ ببوو نینۆکی قامکی شادە
دەستی چەپی دەجووت - رەنگی سیمای مانگاسا و لە بن جلی رەش و
تەنکی کە کیپی لەشی بوو خەتی بەلەکی ، باسک و دوو لای سینگ و
تەواوی گیانی بە دەرەوه بوو.

بۆ ئەوەکە باشتەر بیبینم داهاتمەوه، چونکە چاوەکانی قووچاندبوو.
بەلام هەرچی روانیمە روخساری واوێدەچوو کە زۆر لە من دوورە - لە
نەکاوەستم کرد کە من بە هیچ جوژیک لە ناخی دلی ئاگادار نەبووم و
چ پەيوەندییەک دە نێوان ئێمە دا نیه.

ویستم شتیک بڵێم بەلام دەرسان گوێی ئەو، گوێیەکانی بە هەستی
ئەو کە دەبی بە موسیقایەکی دووری ئاسمانی راهاتی لە دەنگی من
بێزار بێ.

کوتم لەوانەیه برسی یا تینوو بێ، چوومه خەلۆهتی هەتا شتیک
بدۆزمەوه - ئەگەر چی دەمزانێ لە مالهکەم دا چ دەست ناکەوێ - بەلام
دەتکووت ئیلهامم پێکراوه، لە سەر رفا قاپە شەرابێکی کۆنم هەبوو کە لە
باوکم بە میرات پێم برابوو - چوارپایەکەم دانا - قاپی شەرابم هیناخوا -
لە سەر پەنجەیی پێیان چوومه پەنا تەختەکە، دیتم وەک منداڵێکی ماندوو و
شەکەت خەوتووه. ئەو خرپ خەوی لێکەوتبوو و مژۆڵە درێژەکانی وەک
مەخمەر کەوتبوونە سەر یەک. زارکی قاپەکەم کردەوه و ئارام پیالەیهکم
شەراب بە نێو ددانە لێک قفل بوەکانی دا، دە زاری کرد.

بۆ یەکەم جار لە ژیانم دا هەستی هێمنی لە پر بەدی هات. چون دیتم
ئەو چاوانە بەستراون، وەک شیرپەنجەیهک کە منی ئەشکەنجە دەکرد و
مۆتەیهک کە بە چنگی ئاسنینی دەروونی منی ریکدەکوشی، کەمیک ئارام
بوو. سەندەلی خۆم هینا، لە پەنا تەختەکەم دانا و چاوم لە سیمای بری -
چ روخساریکی منداڵانە، چ حالەتێکی غەریب! ئایا لەوانە بوو کە ئەو ژنە،
ئەو کچە، یا ئەو فریشتەیی عەزاب (چونکە نەمدەزانی چ ناوێکی لێبنیم)
ئایا لەوانە بوو کە ئەو ژیانێکی دوو جوژەیی هەبێ؟ ئەوەندە ئارام، ئەوەندە

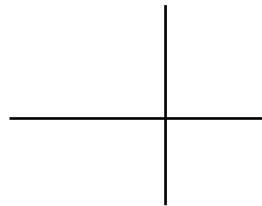
ئەرخەيان؟

ئىستا من دەمتوانى ھەست بە تىنى لەشى بکەم و بۆنكى شىدار کە
لە پرچە پر و رەشەکانى دەھات، ھەلمژم - نازانم بۆچى دەستى لەرزۆکم
بەرز کردەوھ. چونکە دەستم لە فەرمانى من دا نەبوو و بە سەر پرچىم
داھىنا - پرچىک کە ھەمىشە بە لا جانگىھوھ نووسابوو - دوايە قامکەکانم
دە پرچى نا - موويەکانى سارد و شىدار بوو - سارد، تەواو سارد.
دەتکوت چەند رۆژە کە مردوھ - من بە ھەلە نەچوو بووم، ئەو مرد بوو.
دەستم بە بەرۆكى دا بردە ژوور و لە سەر مەمک و دلىم دانا - چووکترىن
ترپەم ھەست پىنەکرد، ئاوينەم ھىنا و لە بەر کەپۆم راگرت، بەلام
چووکترىن ئاسەوارى ژيانى تىدا نەبوو...

ويستم بە تىنى لەشى خۆم گەرمى کەمەوھ، تىنى بدەمى و ساردى
مەرگى لىوھەرگرم بەشکەم بەمجۆرە بتوانم رووچى خۆم لە جەندەكى ئەو
بنىم - جلەکانم داکەند و لە سەر تەخت لە پەناى درىژ بووم - وەک ئىرتک و
مىيەى گيانادەمە بە يەکەوھ نووسابووین، لەشى ئەو ھەر وەک مىيەى
گيانادەمە بووکە لە نىرەکەى خۆى جوييان کردبىتەوھ و ھەمان ئەوينى بە
تىنى گيانادەمەى ھەبوو - زارى مل و تال، تامى قونگە ھارۆى دەدا -
تەواوى لەشى وەک تەرزە سارد ببۆوھ، ھەستم دەکرد خوین لە رەگەکانم
دا دەيبەستى و ئەم سەرمايە ھەتا ناخى دلم دەچى - تەواوى ھەولى من
بى کەلک بوو، لە تەخت ھاتمە خوار، جلەکانم دەبەر کردەوھ. نا، درۆ
نەبوو، ئەو لىرە لە ديوى من، لە تەختى من دا ھاتبوو خۆى تەسليم بە من
کرد. لەش و رووچى ھەر دووک دا بە من!

ھەتا زىندوو بوو، ھەتا ئەودەم کە چاوەکانى لە ژيان ژاوەيان دەھات،
تەنيا يادگارى چاوەکانى منى ئازار دەدا، بەلام نووکە بى ھەست و
خوست، سارد و بە چاوى قووچا و ھاتوھ و خۆى تەسليم بە من کرد - بە
چاوى قووچا!

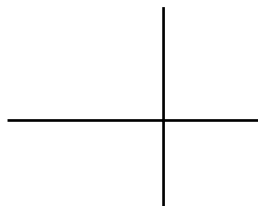
ئەمە ھەر ئەو کەسە بوو کە تەواوى ژيانى منى ژاراوى کردبوو و يا
ھەر ژيانى من بوى ھەبوو کە ژاراوى بى و من جگە لە ژيانى ژاراوى

ژيانېکې دیکه م نه دتوانی هه با - ئیستا لیره له دیوه کهم له ش و سیبه ری دا به من - رووحي ناسک و کاتیی ئه و که چ په یوه نندییه کی به دونیای زه مینیا نه وه نه بوو له نیو جلی ره شی چینداری دا به ئارامی هاته در، له نیو له شیک که ئه و یی ئه شکه نجه ده کرد و بو دونیای سیبه ره سرگه ردانه کان ده چوو، ده تکتوت سیبه ری منیشی ده گه ل خو ی برد. به لام له شی بی هه ست و بی بزوت له و یی که وتبوو - ماسوولکه نه رم و شلکه کانی ئه و، ره گ و دهمار و ئیسکه کانی چاوه پروانی پوان بوون و خوړاکیکی به تام بو کر مه کان و جرجه مشکه کان ساز کرابوو - من له و دیوه هه ژارانه ی پر له به دبه ختی و چاره ره شی دا، له دیو یک که وه ک گوړ بوو، له نیو تاریکی شه وه زه نگیکی هه رمان دا که منی داگرتبوو و چووبوه نیو بارستایی دیواره کانه وه، ده بوا شه ویکې دریژی تاریکی سارد و بیښ له په نا مردوو تیپه پر بکه م - ده گه ل مردووی ئه و -

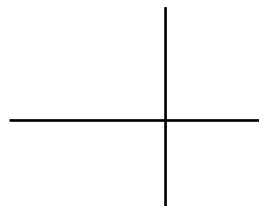
وا هاته بهر زه نیم که تا دنیا دونیایه تا من بوومه - مردوویه ک، مردوویه کی سارد و بی هه ست و بی بزوت له دیو یک تاریک دا ده گه ل من بوه.

له م کاته دا بیرم به ستبووی ژیانېکی تایبه تی و سهیر له من دا ساز ببوو. چونکه ژیانم په یوه ندی به هه موو بوونه وهرانیکه وه هه بوو که له ده وری من بوون، به هه موو ئه و سیبه رانه ی که له ده وره م ده لره زانه وه و په یوه نندییه کی قورس و پته وم ده گه ل دنیا و بزوتنه وه ی گیانداران و سروشت هه بوو و به هه ودایه کی نادیار ره و تیکې لهرزوک دهنیوان من و هه موو ماکه کانی سروشت دا پیکه اتبوو - هیچ بیر و خه یالیک له لام نائاسایی نه بوو - من دهمتوانی به سانایی به رازی نه ققاشیه کانی کوڼ، به سرپری کتیبه کانی سه ختی فه لسه فه، به گه وجیی سه ره تایي شکه کان و جوړه کان په ی به رم. چونکه له و کاته دا من له خولی زه و ی و ئاسمان، له هه لدان و رسکانی گڼ و گیا و جوولانه وه ی گیانداران دا به شداریم هه بوو، رابوردوو و داهاتوو، دوور و نزیک ده گه ل ژیان ی پر له هه ستی من هاوبه ش و هاوده م ببوو.

له و کاته دا هر کهسه به خوويهکی پر هيزی ژيانی خوئی، به هوگرېی
خوئی پهنا دهبا: ئارهقخوژ دېروا مهستی دهکا، نووسه دهنووسی،
بهردتاش بهرد دتاشی و هر کام گریمانه و رقی خویان به راکردن له
هاندې به هیزې ژيانی خویان دېژن و له و کاتانه دایه که
هونهرمه نديکی راسته قینه دتوانی له خویهوه شاکاریک پیکبینی - به لام
من، من که بی سهلیقه و بیچاره بووم، نه ققاشیکی سه ربه رگی قه له مدان
دهمتوانی چ بکه؟ به وینه ویشک و زهق و بی رووحانه که هه موویان
وهک یهک بوون دهمتوانی چ بکیشمه وه که شاکار بی؟ به لام له ته وای
بوونی خوّم دا زهوقیکی سه رپېژ و گهرمایه کی به تینم هه ست پیده کرد،
جوړیک مهیل و تاسه ی تایبته بوو، دهمه ویست ئه و چاوانه ی که بؤ
هه میسه قووچاون بیانیه تینمه سه ر کاغز و بؤ خوئی هه لگرم. ئه و هه سته
وای لیکردم ته مای خوّم بینمه دی، یانی به ده ست خوّم نه بوو. ئه ویش
ئه ودهم که مرؤف دهگه ل مردوویه ک زیندانی کراوه - ئه و بیر ه شادییه کی
تایبته دی ده من دا پیکه پنا.

له ناکام دا چرا کهم که دووکه لی ده کرد کووژانده وه، دوو شه مدانم هینا
و له بان سه ریم هه لکرد - له بهر شوئی له رزوکی شه م حالته ی سیمای
هه نديک ئارامتر بوو و له تاریک و روونی ژوره کهم دا شیویه کی پر راز
و ره مزی و ئاسمانی به خووه گرت - کاغز و که ره سه ی کارم هه لگرت و
هاتمه په نا ته ختی ئه و - چونکه ئیتر ئه م ته خته هی ئه و بوو - دهمه ویست
ئه م شکله ی که زور به هیدی و ورده ورده مه حکووم به رزان و فه وتان بوو،
ئه م شکله ی که به رواله ت بی بزوت و به یه ک شیوه بوو به ئه رخه یانی له
رووی بکیشمه وه، له سه ر کاغز خته بنه رته یه کان بنه خشینم. - هر ئه و
خه تانه ی که له و سیمایه دا کاریان تیکردبووم هه لېژېرم. - نه ققاشی هه ر
چه ند کورت و ساکار بی به لام ده بی شوین دابخا و رووچیکی هه بی، به لام
من که خووم به نه ققاشی چاپی سه ر به رگی قه له مدان گرتبوو ئیستا ده با
میشکی خوّم وه کار خستبا و خه یالی خوّم یانی ئه و تارماییه ی که له
سیمای ئه و شوینی له سه ر من داخستبوو بینمه بهر زهینم، چاویک له

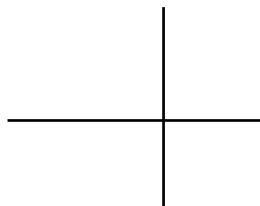

سیمای بکهم دوايي چاوم ویک نیم و ئه وخه تانه ی که له سیمای ئه وهلمده بژاردن بهینمه سهر کاغه ز تا کوو بهم جوړه به فکری خوم به شکهم تریاکیک بۆ رووحی ئه شکهنجه کراوم بدوژمه وه - له ئاکام په نام برده بهر ژيانی بى بزووتی خه ته کان و شکله کان . -

ئهم شیوازه ده گهل شیوه ی نه ققاشی مردوه که ی من هاوړه نگییه کی تاییه تی هه بوو - نه ققاشی له مردوو - ئه سلن من نه ققاشی مردوه کان بووم . به لام چاوه کان چاوه کان قو وچاوی ئه وه ، ئایا پتویستیم هه بوو که دیسان ئه وان ببینمه وه ، ئایا به راده ی پتویست له بیر و میشکی من دا نه بوون ؟

نازانم هه تا نزیک به یانی چهند جار له رووی رووخساری ئه وه ققاشیم کرد به لام هیچ کامیانم به دل نه بوو ، ههر چیم ده کی شاوه دهمدړاند - له و کاره نه ماندوو ده بووم و نه هه ستم به تپه پینی زهمان ده کرد .

تاریک و روون بوو ، روونا کاییه کی کز له پشت شووشه کانی په نجره وه هاتبوو ژوړه کهم ، من خه ریکی وینه یه که بووم که پیم له هه موان باشتو بوو به لام چاوه کان ؟ ئه و چاوانه ی به حال ی لومه بوون وه که ئه وه که گونا هیکی نه به خشر اوم کردی ، ئه و چاوانه م نه ده توانی بینمه سهر کاغه ز - له نه کاو هه موو ژیان و بیره وه ری ئهم چاوانه م له میشک پاک ببووه - هه ولی من بى که لک بوو ، ههر چی چاوم له سیمای ده کرد ، نه مده توانی حاله تی ئه وه بیر بینمه وه - له پر دیتم له م کاته دا کولمه کانی ئه وه کهم کهمه سوور بوونه وه ، رهنگی کی سووری وه که جهرگ وه که رهنگی جهرگی بهر دوکانی گوشت فروش بوو ، گیانی گرت و چاوه کانی له راده ئاوه له و سهیری ئه وه ، چاوه لیک که هه موو تیشکی ژیانان تیدا کو ببووه و به شوقی کی ناخوش دهره وشاونه وه ، چاوه کانی نه خو شى لومه که ری ئه و زور ئارام کراوه و سهیری منی کرد - بۆ یه کهم جار بوو که هه سستی به بوونی من کرد ، چاوی له من کرد و دیسان چاوه کانی ویکناوه - ئهم پیشهاته له وانیه ساتیک پتری نه خایاندی به لام بۆ من بهس بوو که حاله تی

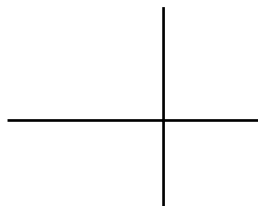
چاوه‌کانی وهریگرم و بیه‌ینمه سهر کاغه‌ز - به نووکی قه‌له‌م موو‌ئو
حاله‌ته‌م کیشاوه و ئه‌وجار ئیتر نه‌ققاشیه‌که‌م نه‌دراند.

دوایه له سهر جیگا‌که‌م هه‌ستام، ئارام چوومه په‌نای، پیمو‌ابوو
زیندوه، زیندوو بۆته‌وه، ئه‌وینی من روو‌حی ده‌ جه‌نده‌کی ناوه - به‌لام له
نزیکه‌وه بۆنی مردوو، بۆنی مردووی پواوم هه‌ست پیکرد - له سهر له‌شی
کرمی ورد تیک هالابوون و دوو زهرگه‌ته له ده‌وری ئه‌و له به‌ر رووناکی
شه‌م دا هه‌لده‌فرین - ئه‌و هه‌ر به‌ ته‌واوی مردبوو به‌لام بۆچی، چلۆن
چاوه‌کانی کرانه‌وه؟ نازانم. ئایا به‌ خه‌یال دیتبووم، ئایا به‌ راستی بوو.

نامه‌وێ که‌س ئه‌م پرسیاره‌م لێبکا، به‌لام کاری سهره‌کی، سیمای ئه‌و -
نا، چاوه‌کانی بوون و هه‌نووکه ئه‌و چاوانه‌م هه‌بوون، روو‌حی چاوه‌کانیم له
سهر کاغه‌ز هه‌بوو وله‌شی ئیتر به‌ که‌لکم نه‌ده‌هات، ئه‌و له‌شه‌ی که‌
مه‌حکووم به‌ فه‌وتان و خۆراکی کرمه‌کان و جرجه‌مشکان بوو! ئیستا له‌وه
به‌دوا ئه‌و له‌ ده‌ست من دا بوو، نه‌ک من له‌ ژێر فه‌رمانی ئه‌و دا. هه‌ر
کاتیک ویستبام ده‌متوانی چاوه‌کانی ببینم - نه‌ققاشیه‌که‌م زۆر به‌
پاریزه‌وه برد و ده‌ چه‌له‌نگی خۆم نا که‌ له‌ جیات داخله‌ بوو و له‌ خه‌لوته‌ی
دا شاردمه‌وه.

شه‌و له‌ سهر په‌نجه‌ی پێیان ده‌رۆشت. گۆیا به‌ راده‌ی پێویست
هه‌سابووه، ده‌نگ گه‌لێکی دووره‌ده‌ست و کز ده‌بیسرا، له‌وانه‌یه‌ مه‌لێک یا
بالدارێکی رێبوار خه‌ونی ده‌دیت، له‌وانه‌یه‌ گیایه‌کان هه‌لیان ده‌دا - له‌م
کاته‌ دا ئه‌ستێره‌ که‌م سو‌ماکان له‌ پشت هه‌وره‌کان دا ون ده‌بوون. له‌ سهر
رووم پشووی نه‌رمی به‌یانیم هه‌ست پێده‌کرد و هه‌ر له‌و کاته‌ دا قوو‌قه‌ی
که‌له‌باب له‌ دووره‌وه به‌رز بووه‌.

ئاخۆ ده‌متوانی چ له‌ مردووی ئه‌و بکه‌م؟ مردوویه‌ک که‌ له‌شی خه‌ریکی
لێک بلاو بوون بوو! له‌ پێشدا وام به‌ می‌شک داها‌ت که‌ له‌ ژووری خۆم
چالێ که‌م، دوایه‌ بیرم کرده‌وه که‌ ئه‌و به‌مه‌ ده‌رێ و له‌ چالاوێکی باویم، له‌
چالاوێک که‌ گۆلی لا‌ولاوی که‌وی له‌ ده‌ورووبه‌ری رواون - به‌لام هه‌مووی ئه‌و
کارانه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ که‌سیک نه‌تبینی چه‌نده‌ بیر، چه‌نده‌ زه‌حمه‌ت و

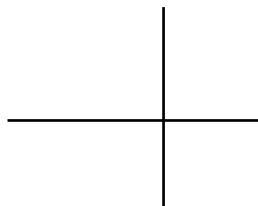

لېهاتوویی پېویست بوو! جگه لهوه نه مده ویست چاوی بیانی پېی بکهوئ، هه موو ئه م کارانه م دهبا به تهنی و به دهستی خۆم جېبه جی کردبا - ئه من چش، ژیانی من دواي ئه و ئیتر به که لکی چ دئ؟ به لام ئه و، قهت، قهت، هیچکس له خه لکی ئاسایی، هیچکس جگه له من نه دهبا چاوی به مردووی ئه و که وتبا - ئه و هاتبوو له دیوی من، له شی سارد و سیبه ره که ی ته سلیمی من کرد بۆ ئه وه ی به نیگای بیانی ئالوده نه بی - له ئاکام بیریکم به می شک گه یشت: ئه گه ر له شی ئه وم له ت له ت کردبا و له چه مه دان، هه ر له و چه مه دانه کو نه ی خۆم نابا و ده گه ل خۆم بر دبا مه ده ری - دوور، زۆر دوور له چاوی خه لک ئه وم چال ده کرد.

ئه و جار ئیتر شک نه کرد، کتر دیکي ده سک نیرۆیی که له خه لوه تی دا هه م بوو هی نام و زۆر به وردی له پێشدا جلیکی ره شی ته نک که وه ک تو ری جالجالۆکه ئه وی له ئیو خۆی دا ته نی بوو - ته نیا شتیک که له شی داپۆشی بوو دامد راند - ده تکوت به ژنی هه لیدابوو چونکه در یژتر له پێشوو ده هاته به ر چاوم، دوا یه سه ریم بری - په له خو ینی ده له مه ی سارد بۆوه له گه رووی هاته ده ر، دوا یه ده سته کان و لاقه کانیم برین و هه موو له شیم به ئه ندامه کانیه وه به ریز له چه مه دان دا جی کرده وه و جله که ی، هه ر ئه و جله ره شه م به سه ری دا کیشا، چه مه دانم هه لگرت هه لمسه نگاند، قورس بوو، قهت ئه وه ند هه ستم به ماندوویی له خۆم دا نه کردبوو - نا قهت نه مده توانی به تهنی چه مه دانه که ده گه ل خۆم به رم.

هه و ديسان هه ور بوو و خونا و که یه ک ده سته ی پیکردبوو. له ژووره که م چوومه ده ری به شکم که سیک بدۆز مه وه که چه مه دانه که م ده گه ل هه لگرتی - له و ده ورو به رانه چ به دی نه ده کرا، هه ندیک دوور تر که خورد بوومه وه له پشت مژه وه پیره می ردیکي کوورم دیت له ژیر داری سه ول دانیش تبوو. رووی که به شالگه ردنیکي پان داپۆشی بوو نه ده دیترا - ئارام لئی نزیک بوومه وه. هیشتا هیچم نه کوتبوو، پیره می رد ویشک و کریت پیکه نی وه ها که مچورکم پید هات و کوتی:

« - ئه گه ر بار به رت ده وئ من خۆم حازرم ها - کالیسکه یه کی

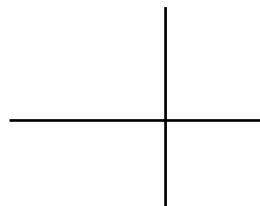

مهيتبهريشم ههيه - من هه موو روژي مردو هكان ده به مه شاعه بدولعه زيم و دهياننيزم، من تابووتيش ساز ده كه م، بو ئه ندازه ي هه ر كه سيك تابووتم ههيه وه ها كه به قه را خوي بي، من خوم حازرم، هه ر ئيستا! ... »
قاقا پيكيه ني وه ها كه شان و پيلي ده لهرزين. من دهستم بو لاي مال راداشت به لام ئه و مه وداي قسه كردني پينه دام و كوتي:

« - پيوست ناك، من ماله كهت ده زانم، هه ر ئيستا ها. »

له سه ر جيگا كه ي هه ستا. من كه رامه وه مال، چومه ژووري و چه مه داني مردووم به كي ششه كي ش هه تا به ر ده ركه هينا. ديتم كالي سكه يه كي مه يتبه ري شر و كو ن له به ر ده رگايه كه دوو ئه سپي ره شي لاوازي لي به سترابوو - پيره مي ردي كوور له سه ري داني شت بوو و قه مچيه كي دريژي به ده سته وه بوو، به لام ئاوري نه داوه كه بمبيني - چه مه دانم به زحمه ت له نيو كالي سكه نا كه له ژووري دا شويني كي تاي به تي بو تابووت هه بوو. خو شم چومه سه ر له سه ر جي تابووت دريژ بووم و سه رم له سه ر ليوازي دانا هه تا بتوانم ده ورو به رم ببينم - دوايه چه مه دانم كي شتا سه ر سينگم و به هه ر دووك دهستم توند رامگرت.

قه مچي شقه ي هات، ئه سپه كان به هانكه هانك وه ري كه وتن، له تفنكيان هالاوي هه ناسه يان وهك ئه ستووني دووكه ل له هه واي باراني دا ده هاته به ر چاو و دريژ و نه رم غاريان دها - ده سته لاوازه كانيان وهك دزيك كه به پي قانون قامكه كانيان بريوته وه و له رو ني قاليان ناوه ئارام به رز ده بوونه وه و بي دهنگ له سه ر زه وي داده ندران - زهنگي زهنگوله ي مليان له هه واي شي دار دا به ئاههنگيكي تاي به تي ده زرينگاوه - چه شنيك هيمنايه تي بي هو و ناگوته ني سه رتاپي مني داگرتبوو، جو ريك كه به جووله ي كالي سكه ي مه يتبه ر گويم نه ده بزوت - ته نيا ههستم به قورسايي چه مه دان له سه ر سينگم ده كرد - مردووي ئه و، مه يتي ئه و، وهك ئه مه بوو كه هه ميشه ئه م قورساييه م له سه ر سينگ بوه. مژيكي خه ست ده ورو به ري جاده ي داگرتبوو. كالي سكه به هه شتاو و راهه تيه كي تاي به تي له كي و دهشت و رووبار تي ده په ري. ده ورو به رم دي مه نيكي نو ي و

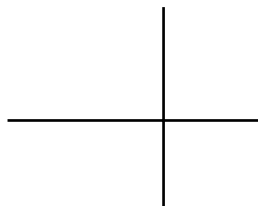

بېهاوتای لى ديار بوو که نه له خه و نه له بېدارى دا نه مديتېوو:
 کټوگه لى دابرداې، دارگه لى سهير و سهره دى چه پوک پېداراو و تووک
 لټکراو له دوو لای جاده وه ديار بوون که به نيوانيان دا مالکاني بوري
 سى سووچ و موکه عېب و مهنشور به په نجره دى کورت و تاریکى بى
 شووشه وه دديتران - ئەم په نجرانه وهک چاوى دهخېله وه چووى که سيک
 دهچوون که ياو و ورېنه ي هه بى، نازانم ديواره کان چيان پېوو که سهرما
 و سوليان هه تا دلى ئينسان دهگواسته وه. وهک ئەمه بوو که قهت
 گياندارىکى زيندوو نه يده توانى له مالانه دا بزي، له وانه يه ئەم مالانه بو
 سيته رى گياندارانى ئاسمانى ساز کرابوون.

دهتکوت کاليسکه چى منى به جاده ي تايه تى يا به لاري دا دهبرد، له
 هه نديک جى ته نيا کولکه داري براو و داره خوار و خپچه کان دهورى
 جاده يان گرتېوو و له پشت وان مالله نهوى و بهرزه کان به شگلّه
 هه نده سييه کانى قووج (مه خرووتى)، قووجى کوور به په نجره باريک و
 خواره کانیه وه دديتران که گولّه لاولاوى کهوى رهنگان لټه اتبوه دهر که
 به دار و ديوار دا هه لده پرووسکان. ئەم ديمه نه له پر له پشت مژيکى
 خست دا ون بوو - هه وره قورسه ئاوسه کان تروپکى کټوه کانيان وهخو
 گرتېوو و خوناوه ي باران وهک توژ و خو لي ئاواره و هه لده دا له هه وا دا
 بلاو ببوون - دواى ئەمه که گه لټک روښستين نزیک کټويکى به رزى بى ئاو و
 گيا کاليسکه ي مه يتبه ر رايگرت و من چه مه دانم له سهر سينگم خزاند و
 هه ستام.

پشت کټو شوينىکى چول، ئارام و خو ش بوو، جييه که که قهت
 نه مديبوو و نه مده ناسى به لام ئاشنا هاته بهر چاوم دهتکوت له خياللى من
 به دهر نه بوو - سهر زهوى به پنچکى لاولاوى شينى بى بوون داپوشرا بوو،
 وا دههاته بهر چاو که هه تا ئيستا کهس پي له شوينه نه ناوه - من
 چه مه دانم له سهر زهوى دانا، پيره مپردى کاليسکه چى ئاوري داوه و
 کوتى:

- ئيره نزیک شاعه بدولعه زيمه، جييه کى له مه باشترت وهگير ناکه وي،

پهپوو لټی دهخوټنی ها!...!

من دهستم ده گیرفانم نا هتا کریتی کالیسکهچی بدهم، دوو قیران و یهک عه‌بباسی پتر ده گیرفانم دا نه‌بوو. کالیسکهچی ویشک و کریت پټکه‌نی وکوتی:

« - شایه‌نی نیه، دوايه وه‌ری ده‌گرم. مال‌ه‌ک‌ه‌ت ده‌زانم، ئیتر کارت به من نیه ها؟ ئه‌وه‌نده‌ی بزانه که له قه‌بر هه‌لکه‌ندن دا ناشاره‌زا نیم ها؟ شهرمی پی ناوی برۆین هه‌ر لیره‌ نزیك چۆم له کن داری سه‌ول چال‌یکی به قه‌را چه‌مه‌دانه‌ک‌ه‌ت بۆ هه‌لده‌که‌نم و ده‌رۆم. »

پیره‌می‌رد وها گورج له سه‌ر جی‌گه‌ی خو‌ی بازدی دا که من نه‌مه‌توانی بیریشی لټیکه‌مه‌وه. من چه‌مه‌دانه‌که‌م هه‌لگرت و دوو به دوو چووینه کن کۆته‌ره‌داریک که له په‌نای ویشکه‌چۆم‌یک بوو ئه‌و کوتی:

- ئیره باشه؟

بی ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی ولامم بی به بیلچه و پاچیک که پی بوو ده‌ستی به هه‌لکه‌ندن کرد. من چه‌مه‌دانه‌که‌م له سه‌ر زه‌وی دانا و له سه‌ر جیی خۆم مات وه‌ستابووم. پیره‌می‌رد به پشتی چه‌ماو و به ده‌ستوبردی که‌سیکی کۆنه‌کار خه‌ریک بوو. له هه‌لکه‌ندن دا شتیکی وه‌ک گۆزه‌ی دیته‌وه، ئه‌وی له ده‌سرۆکه‌یه‌کی چلکن پټچاوه، هه‌ستاوه و کوتی:

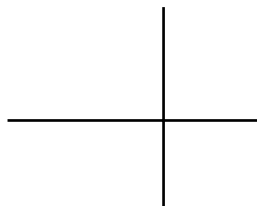
- « ئه‌مه‌ش چال ها! دروست به قه‌را چه‌مه‌دانه‌که‌یه، پر به خو‌یه‌تی

ها! »

من دهستم ده گیرفانم نا که هه‌قه‌ده‌سته‌که‌ی بدهمی. دوو قیران و یهک عه‌بباسیم پتر پینه‌بوو، پیره‌می‌رد ویشک و کریت پټکه‌نی و کوتی:

« - نایه‌وی، شایه‌نی نیه. من مال‌ه‌ک‌ه‌ت ده‌زانم - ئه‌وجار له جیات هه‌قه‌ده‌سته‌که‌م من گۆزه‌یه‌که‌م دیته‌وه، گول‌دان‌یکی راغه، هی شاری کۆنی ره‌یه ها! »

دوايه به قه‌لافه‌تی کوور و چه‌ماوی پټده‌که‌نی! وها که شانی ده‌له‌رزاوه. گۆزه‌که‌ی که له ده‌سرۆکه‌یه‌کی چلکنه‌وه پټچابوو له بن هه‌نگل نا و بۆ لای کالیسکه‌ چوو و گورج له سه‌ر جیی خو‌ی دانیش‌ت. قه‌مچی

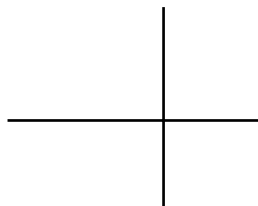

شهقهی هات، ئهسپهکان به هانکههانک وهږی کهوتن، زهنگی زهنگولهی ملیان له ههواى شیدار دا به ئاههنگیکى تایبهتی دهرینگاوه و، ورده ورده له پشت کۆگای مژ له بهر چاوم ون بوون.

ههر که به تهنیا مامهوه ههناسهیهکی راحهتم ههکیتشا، وهک ئهوه بوو که باریکی قورس له سههر سینگم ههگیرا و ئۆخژنیک ههموو گیانی داگرتم - دهوروبهري خۆم چاو لیکرد: ئیره شوینیکى چووک بوو که ده نیوان کرد و کتیوی کهوی رهنگ دا گیرى خواردبوو. له سههر زنجیره کتیوک مال و خانووبهري کۆن به خشتی ئهستوور و چۆمیکى ویشک لهو نزیکانه دهديترا - من له قوولایی دلوه خویشحال بووم و له بهر خۆم بیرم کردهوه که ئهو چاوه درشخانه کاتیک له خهوی زهمینی ههستنهوه شوینیکى شایهني بۆ شکل و نموودی دهديتهوه جگه لهوه دهبا که دوور له خهلکی دیکه، به دوور له مردووی هی دی بی ههر ئهو جوړهی که له ژيانی دا دوور له ژيانی خهلکی دی بوو.

چهمهدهانهکه به ئهسپایی ههلگرت و ده نیو چالم نا - چالهکه دروست به قهرا چهمهدهانهکه بوو - بهلام بۆ دواين جار ويستم تهنیا جاريکی دی چاو له چهمهدهانهکه بکهمهوه. دهوروبهري چاو لیکرد کهس به دیارهوه نهبوو، کليلم له گیرفانم دهريئا و چهمهدهانهکهم کردهوه - بهلام کاتیک سووچی جلی رهشی ئهوم لادا له نیوان خوینی دهلهمه و کرمگهلیک که تیک گلابوون دوو چاوی درشتی رهشم دیت که بی حالت زهق منیان دهروانی و ژيانی من له بن ئهم چاوانه دا نوقم ببوو. دهستبهجی چهمهدهانهکه بهستهوه و خۆلم به سههر داگرد و دوايه به پی شيلام، چووم پهله لاولاوی کهوی بی بۆنم هیئا و له سههر خاکهکهی چهقاند، دوايه گاشهبهرد و خیزم هیئا و له سههریم بلاو کردهوه ههتا شوینی قهبر نهمیئی به چهشنیک که کهس نهتوانی لیکى بکاتهوه. وهها ریکوپیک ئهم کارهم کرد که خۆشم نهتوانی قهبر و زهوی لیک بکهمهوه.

کارهکهم که تهواو بوو چاویکم له خۆم کرد، دیتم جلهکه خۆلاوی، دپاو و پهلهخوینی رهشی پیوه نووساوه، دوو زهرگهته له دهووم دهفرین و

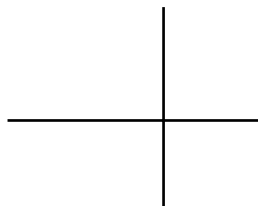

کرمگه لیکي چووکم پټوه نووسا بوون که تیک دهالان - ویستم په له خوینی سهر ئاته گی جله کهم بسرمه وه به لام هرچی سهرده سته کم به تف تهر دهکرد و پیمدا دهینا په له خوین خرابتر بلاو ده بؤوه و خه ستر ده بوو، ودها که هه موو له شی داگرتم و هه ستم به سهرمای لیچی خوین له سهر له شم کرد.

نزیک تاویه بوو، خوناوهی دهکرد، من له خووه شوین کالیسکهی مهیتبه رم هه لگرت و وهری که وتم. هر که ههوا تاریک بوو جی شوینی کالیسکهی مهیتبه رم ون کرد، بی ئامانج، بی هیچ بیریک و له خووه له تاریکی زهنگ و خه ست دا ئارام ریگام دهبری و نه مده زانی دهگمه کوئی چونکه دواى ئه و، دواى ئه مه که ئه و چاوه درشتانه م له نیو خوینی ده لمه دا دیت، له شه ویکی تاریک دا، له شه ویکی بیهن دا که سهراسه ری ژیا نی منی داگرتبوو ریگام دهبری، چونکه دوو چاویک که وهک چرای ئه و بوون بؤ هه میشه کووژا بوونه وه و ئاوا بؤم وهک یهک بوو که بگمه جی و شوینیک یا هر نه گمه.

بیده نگییه کی تهواو دهسته لاتى به دهسته وه گرتبوو، وام به می شک داهات که هه موو به جی یان هیشتووم، په نام برده بهر بوونه وهرانی بیگیان. په یوه نندییه که ده نیوان من و رهوتی سروشت، ده نیوان من و تاریکییه کی بیهن که له رووحی من دا داگه رابوو، پیکه اتبوو - ئه م بیده نگییه جوړه زمانیکه که ئیمه تیناگه یین. له خویشان سهرم دهگیزه وه ده هات، رشامه وه و پییه کانم سست بوون. هه ستم به ماندووییه کی نه براوه له خو دا دهکرد، چووم له قه برستانی په نا جاده له سهر به ردی قه بریک دانیشتم، سهرم ده نیو دوو ده ستم نا و له حالى خو م سهرم سورما بوو - له پر دهنگی که نینیکی ویشک و کریت وده خو ی هی نامه وه، رووم وهرکی راوه دیتم قه لافه تیک که سهر و رووی به شال داپیچا بوو له په نام دانیشتبوو و شتیکی ده دسره پیچراوی ده بن هه نگل نابوو، رووی ده من کرد و کوتی:

« - بی شک دته ویست بچی بؤ شار، ریگات ون کردوه ها؟ له وانه یه

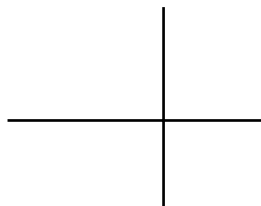
به خۆت بلایى لهو شهوه دا له قهبرستان چ دهكهم - به لام مهترسى، سهر و كارى من دهگهڵ مردوانه، پيشهم قهبر ههلكهندنه، كارىكى خراپ نيه ها؟ من ههموو كون و كاژيرى ئيره دهزانم - بۆ وينه ئهمرۆ چووم قهبرىك ههلبكهتم ئهم گولدانه له ژير گل هاته درى، دهزانى گولدانى راغه، هى شارى كوڤى « رهى » ه ها؟ شايهنى نيه، من ئهم گۆزهيه دهدهم به تۆ به يادگارى له لات بى. »

من دهستم ده گيرفانم نا دوو قىران و يهك عههباسيم دهرهينا، پيرهميرد به كهنيىكى ويشك و كرپتهوه كوتى:

« - نابى، شايهنى نيه، من تۆ دهناسم. مالهكهت دهزانم - ههر لهو پهنايهى كالىسكهيهكى مهيتبهرم پييه وهره تۆ بگهيهنمهوه مالى ها - ههر دوو ههنگاوه. »

گۆزهكهى ده كوڤم هاويشت و ههستا - له بهر پيكهين شانكهانى دهلهرزانهوه، من گۆزهكه ههنگرت و وه دواى تارمايى چهماوى پيرهميرد كهوتم. له سهر پيچى جاده كالىسكهيهكى مهيتبهرى شر و كوڤ به دوو ئهسپى رهشى لاواز ويستا بوو - پيرهميرد گورج وه سهر كهوت و دانيشت، منيش چوومه نيو كالىسكه له سهر جييهكى تايبهتى كه بۆ تابووت ساز كرابوو دريژ بووم و سهرم له سهر ليوارى بليندى دانا ههتا دهووبهرم باشتر ببينم، گۆزهم له سهر سينگم دانا و به دهست رامگرت.

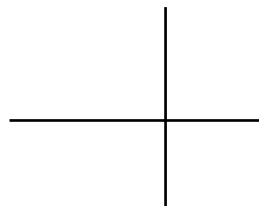
قهمچى شهقهى ليها، ئهسپهكان به هانكههانك وهري كهوتن، دريژ و نهرم غاريان دهدا، پتيان ئارام و بيدهنگ له سهر زهوى دادهنا، زهنگى زهنگولهى مليان له ههواى شيډار دا به ئاههنگيى تايبهتى دهرينگاوه - له پشت هههر ئهستيرهكان وهك گلينهى چاوگهليكى گهش كه له نيو خوينى دهلهمهى رهش هاتبنه دهر چاويان له سهر زهوى دهکرد - ئوخزنيك ههموو گيانى داكرتم، تهنيا گولدان وهك قورسايى مهيتى مردوو سهر سينگمى ريك دهكوشى - داره تيك چرژاوهكان به لقه خوار و خيچهكانيانهوه وهك ئهوه دهچوون كه له تاريكايى دا له ترسى ئهمه كه نهكا بخزوين و بكهونه زهوى، دهستى يهكتريان گرتبوو. خانوو سهير و

سەمەرەكان بە شەكەكانى دابرى ھەندەسى بە پەنجەرەگەلى بۆش و رەش
 لە پەنا جادە ریزیان بەستبوو، بەلام دیواری ئەم مالانە وەك كرمى گۆل
 ئەستێرە شۆقێكى كز و ناخۆشیان لێدەبۆو، دارەكان بە ترسەو دەستە
 دەستە، ریز بە ریز، تێدەپەڕین و بە دواى یەك دا ھەلەھاتن بەلام وا
 دەھاتنە بەر چاوەكە لاسكى لاواھەكان لە پێیان دەھالان و دەكەوتن. بۆنى
 مردوو، بۆنى گۆشتى رزىو ھەموو گىيانى داكرتبووم دەتكوت بۆنى مردوو
 بۆ ھەمیشە چووبووە نێو گىيانى منەو و من ھەموو تەمەنم لە تابووتێكى
 رەش دا خەوتووم و پیرەپیاوێكى كوور كە روویم نەدەدیت منى بە نێو مژ و
 سێبەرە تێپەرەكان دا دەگێرا.

كالىسكەى مەیتبەر و یستە، من گۆزەم ھەلگرت و لە كالىسكە دابەزیم.
 لە بەر دەرگای مائەكەم بووم، بە پەلە وەژوور كەوتم. گۆزەكەم لە سەر مێز
 دانا چووم چەلەنگەكەم، ھەر ئەو چەلەنگەى كە جیات داخڵە بوو و لە
 خەلۆھتى ژوورەكەم دا شارەدبوومەو، ھەلگرت و ھاتمەو بەر دەرگە كە لە
 جیات مز چەلەنگەكە بەدەم بە پیرەمێردى كالىسكەچى، بەلام ئەو ون ببوو
 و ئاسەوارێك لە ئەو و كالىسكەكەى نەمابوو - دیسان ناھومێد گەرپامەو
 ژوورەكەم، چراكەم ھەلگرت، گۆزەم لە نێو دەسەر دەرھێنا، خۆلى سەریم
 بە سەردەستم سێتو، گۆزە رووكێشێكى بەنەوشى روونى قەدىمى ھەبوو
 كە وەك رەنگى زەرگەتەى وردكراوێ لێھاتبوو و لایەكى بە شكلى لەوزى
 پەراوێزێكى لە لاوێكەى كەوى رەنگ ھەبوو و لە نێو ئەو دا ...

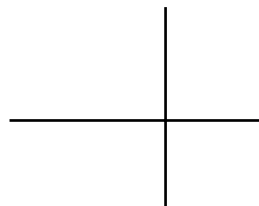
لە نێو پەراوێزى لەوزى دا سیمای ئەو... روخسارى ژنێك كێشرا بۆو
 كە چاوەكانى رەشى درشت، چاوەگەلێكى لە رادە بەدەر درشت،
 چاوەگەلێكى لۆمەكەرى ھەبوو، وەك ئەمە كە گوناھەگەلێكى نەبەخشاوەم
 كردبى كە خۆم نەمزانیبى. چاوەگەلێكى جادوویی كە ھاوكات نینگەرەن و
 واقوورماو، ھەرەشەكەر و بەلێنیدەرى ھەبوو. ئەم چاوانە بە سام و
 راكێشەر بوون و شۆقێكى نااسایى مەستینەر لە بنى ئەوان دا
 دەدرەوشانەو، كۆلمەكانى زەق، نێوچەوانى پان، برۆكانى بارىك و
 سێبەنگى، لێوھەكانى گۆشتن و نیوھ ئاوەلە و پرچێكى ئالۆزى ھەبوو كە

لوییه کی به لاجانگیه وه نووسا بوو.

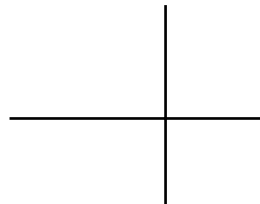
وینیه که دوشه وه له رووی نهو کی شاپوومه وه له نیو چه له نگه که دهرمهینا، له بهرانبهر یه کم نان، دهگه له نهققاشی گۆزه که تۆزقالتیک جیاوازیان نه بوو، دهتکوت وینیه یه کترین - ههر دووکیان یه ک و ههر کاری یه ک نهققاشی بهدبهختی سهر قه لهمدان ساز بوو - لهوانیه رووچی نهققاشی سهر گۆزه که له کاتی کی شانیه وه دا هاتبوه نیو لهشی منه وه و دهستی من به ویستی نهو گه رابوو بی. نهدهکرا نهوان لیک بکه یه وه تهنیا نهققاشی من له سهر کاغه ز بوو، له حالتیک دا نهققاشی سهر گۆزه رووکیشتیکی روونی کۆنی هه بوو که رووحتیکی به رهمز، رووحتیکی غه ریپی نائاسایی بهم وینه دابوو و پریشکی رووحتیکی در له بن چاوی دهره وشاوه - نا، جیی باوه نه بوو، هه مان چاوه گه لی درشتی بی سهرنج، هه مان قیافه ی مه ند و له هه مان کات دا نازاد - کهس ناتوانی بزانی چ هه ستیکم تیدا پیکهات. دهمه ویست له دهست خۆم راکهم - ئایا وه ها ریکه و تیک دهگونجا؟ ته و او ی چه رمه سه رییه کانی ژیانم هاتنه وه بهر چاو - ئایا تهنیا چاوه کانی که سیک له ژیانم دا بۆم بهس نه بوو! نیستا دووکهس ههر بهم چاوانه وه، چاوه گه لیک که هی نهو بوون و چاویان له من دهکرد! نا، بی شک نه دهگونجا - چاو یک که خۆی له وی نزیک کیو له کن داری سه ول، له په نا چۆمی ویشک ناشتراوه. له بن گو له کانی لاولوی که وی، له نیو خوینی خهست، له نیو کرم و خه زۆک و گیاندارانیک که له دهره ی جیژنیان گرتوه و ریشه ی گیایه کان بهم زوانه دهچوونه نیو گلینه ی که شیرهی بمژن نیستا به ژیانیکی پرهیز و لیوریزه وه دهروانیته من!

من هه تا نه م رادهیه خۆم بهدبهخت و تووک لیکراو شک نهدهبرد، بهلام له بهر ههستی جهنایه تیک که له من دا شاراوه بوو، هاوکات خۆشییه کی بی هو، خۆشییه کی غه ربیم تیدا بهدی هات - چون تیکه یستم که که سیک ی هاودهردی کۆنم هه بوه - ئایا نه م نهققاشه کۆنه، نهققاشیک که سهر نهو گۆزه ی سه دان لهوانیه هه زاران سال له مه وه بهر نهققاشی کردبوو هاودهردی من نه بوو؟ ئایا ههر نه م دونیایه ی منی تیپه ر نه کردوه؟ هه تا

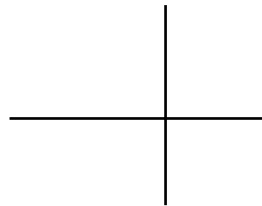

xxx

له دونيايه كي نوئ كه وهئاگا هاتبوومه وه شوين و چلونايه تي وي به
تهواوي بو من ئاشنا و نزيك بوو، به چه شنيك كه پتر له ژيان و شوييني
پيشووي خوځم دهگه لي نزيكايه تيم هه بوو - دهكوت رهنكدانه وهي ژياني
راسته قينه ي من بوو - دونيايه كي ديكه، به لام ئه وهنده ليم نزيك و
پهيوه ندي به منه وه هه بوو كه پيمو ابوو كه راومه ته وه شويني بنه رهي خوځم
- له دونيايه كي كوڤن به لام هاوكات نزيكتر و سروشتيتر له دايك ببووم.
هيشتا بووليل بوو. پيسوژيك له سه ر تاقه ي ژووره كه م دايسا، نوينيش
له سووچيكي ديوه كه راخرا بوو، به لام من به خه بهر بووم، هه ستم ده كرد
كه له شم داغه و په له خوينه كان به عه با و شالگه ردمه وه نووسا بوون،
دهسته كانم خويناي بوون. به لام سه ره راي ياو و سه ره گيژه جوړيڪ
دله كوته و نا ئاراميه كي تايبه ت له من دا پي كه هاتبوو كه به هيزتر له بيري
سرينه وهي په له ي خوين بوو، به هيزتر له وه بوو كه دارو غه بي و من
دهر دهست كا - هه روه تر له ميژ بوو كه چاوهر ي بووم وه گير دارو غه كه وم.
به لام ته مام گرتبوو كه بهر له دهر دهست بوونم پيال له يه كه شه راي ژه هراوي

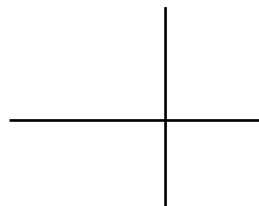
که له سەر رڤه بوو یه کپشوو بخۆمه وه - ئەمه پێداویستی نووسین بوو که
بۆم ببوو به ئەرکیکی زۆریی، دهمه ویست ئەم دیوهی که له میژ بوو
ئەندەروونی منی ئەشکه نجه ده کرد ده رکیشمه دهره وه، دهمه ویست دلپریی
خۆم بێنمه سەر کاغهز - له ئاکام دواي هه ندیک راما ن پیسوژکه م کتیشا
پیش خۆم وئاوام ده ست پیکرد: -

xxx

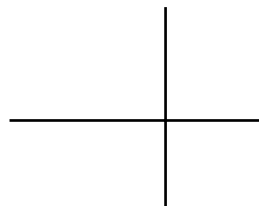
من هه‌میشه پیمو‌بوو که بیده‌نگی باشت‌ترین شته، پیمو‌بوو که باشت‌ره مرۆف وه‌ک شاهۆ له‌ کن ده‌ریا بال و په‌ری پان بکاته‌وه و ته‌نیا هه‌لنیشی - به‌لام ئیستا ئیتر به‌ ده‌ست خۆم نه‌بوو چونکه ئه‌وه‌ی که نه‌ده‌با بووبا، بوو - ک‌ی ده‌زان‌ی، له‌وانه‌یه هه‌نوکه یا ساعه‌ت‌یک‌ی دیکه تا‌قم‌یک گه‌زمه‌ی مه‌ست بۆ ده‌رده‌ست کردنم ب‌ین - من چ پ‌یم‌خۆش نیه که جه‌نده‌کی خۆم رزگار بکه‌م، جگه له‌وه ج‌یی حاشاش نه‌ماوه؛ گریمان په‌له‌ خۆینه‌کانیش بس‌رمه‌وه به‌لام به‌ر له‌وه‌ی که وه‌ چنگ وان بکه‌وم پ‌یاله‌یه‌ک له‌و قاپه شه‌رابه، له‌ شه‌راب‌ی به‌ میرات براوی خۆم، که له‌ سه‌ر رفه‌که‌م داناوه ده‌خۆمه‌وه.

ئ‌یستا ده‌مه‌و‌ی سه‌راسه‌ری ژیا‌نی خۆم وه‌ک ه‌یشوو تری له‌ ده‌ستم دا ر‌یک کوشم و ش‌یله‌ی ئه‌و، نا، شه‌راب‌ی ئه‌و، د‌لۆپ د‌لۆپ وه‌ک ئاو‌یک‌ی پاک له‌ گه‌رووی ویشکی س‌یبه‌ره‌که‌م بکه‌م. به‌لام ده‌مه‌و‌ی به‌ر له‌وه‌ی که برۆم ئه‌و ئ‌یشانه‌ی که ورده ورده وه‌ک خۆره یا ناسۆر منیان له‌ سووچی ئه‌م دیوه خواردوه ب‌ینمه سه‌ر کاغه‌ز - . چونکه به‌م جۆره باشت‌ر ده‌توانم بیر

و می‌شکم ری‌کوپیک بکه‌م - ئایا مه‌به‌ستم نووسینی وه‌سیه‌تنامه‌یه؟
 هه‌رگیز، چونکه نه مالم هه‌یه که دێو بیخوا و نه دینم هه‌یه که شه‌یتان
 بیبا، ئه‌مجار چ شتیکی سه‌ر رووی زه‌وی ده‌توانی چووکتترین بایه‌خی بۆ
 من هه‌بی. - ئه‌وه‌ی که ژیان بوو له‌ کیسم داوه، هیشتم و ویستم که له
 کیسم بچی و دوا‌ی ئه‌وه‌که من رویشتم، به‌ جه‌ه‌ننهم، که‌سیک ده‌یه‌وی
 کوته‌ کاغه‌زه‌کانم بخوینیته‌وه، ده‌یه‌وی هه‌ر قه‌ت نه‌یخوینیته‌وه - من ته‌نیا
 له‌ به‌ر پتووستی به‌ نووسین که نووکه بۆم گرینگ بوه‌ ده‌نووسم - من
 پتووستمه، پتر له‌ جاران پتووستیم به‌وه‌ هه‌یه که بیره‌کانی خۆم به
 بوونه‌وه‌ری خه‌یالی خۆم، به‌ سیبه‌ری خۆم بلکینم - ئه‌م سیبه‌ره‌ شوومه‌ی
 که له‌ به‌ر شو‌قی پیسۆز له‌ سه‌ر دیوار چه‌ماوته‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌یه که هه‌رچی
 ده‌ینووسم به‌ وردی ده‌یخوینیته‌وه‌ و هه‌لیده‌لووشی - ئه‌م سیبه‌ره‌ بی شک
 له‌ من با‌شتر تیده‌گا! ته‌نیا ده‌گه‌ل سیبه‌ری خۆم باش ده‌توانم بدویم،
 ئه‌وه‌که به‌ زۆر من وه‌ قسه‌ دینی، ته‌نیا ئه‌و ده‌توانی من بناسی، ئه‌و بی
 شک تیده‌گا... ده‌مه‌وی شیله، نا، شه‌رابی تالی ژیا‌نی خۆم دلۆپ دلۆپ له
 گه‌رووی ویشکی سیبه‌ره‌که‌م بکه‌م و پتی بلیم: « ئه‌مه‌ ژیا‌نی منه! »

هه‌ر که‌س دوینی منی دیوه، لاویکی تی‌شکا‌و و لاوازی دیتوه‌ به‌لام
 ئیمرو پیره‌میردیکی کو‌ور ده‌بینی که مووی سپی، چاوی گل و لیوی که‌تی
 هه‌یه. من ده‌ترسیم که له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌مه‌وه‌ پروانه‌ ده‌ری، له‌ ئاوینه
 دا چاو له‌ خۆم بکه‌م. چونکه له‌ هه‌موو جیه‌که‌ نسی دووپاتکراوه‌کانی
 خۆم ده‌بینم - به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی که ژیا‌نی خۆم بۆ سیبه‌ری چه‌ماوی خۆم
 با‌س بکه‌م ده‌بی هه‌کایه‌تیک بگێرمه‌وه - ئاخ، چه‌نده‌ هه‌کایه‌تگه‌لی
 سه‌رده‌می مندا‌لی، له‌ مه‌ر ئه‌وین، نزیکی ژن و پیا‌و، شای‌ی و مه‌رگ دا
 هه‌ن و هیچ‌کام راست نین - من له‌ چیرۆک و قسه‌ی نه‌سته‌ق ماندوو بووم.
 من تیده‌کو‌شم که ئه‌م هی‌شوویه‌ ریک بکو‌شم به‌لام له‌و دا بچووکتترین
 شوینه‌واریک له‌ راسته‌قینه‌ ده‌بی یا نا - ئه‌مه‌ ئیتر نازانم - من نازانم له
 کو‌یم و ئه‌م په‌له‌ ئاسمانه‌ی بان سه‌رم، یا ئه‌م چه‌ند بسته‌ زه‌وییه‌ی که له
 سه‌ری دانیش‌تووم هی نه‌یشابو‌ور یا به‌لخ یا به‌ناره‌سه - به‌ هه‌ر حال من

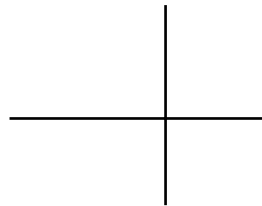
له هيچ شتيك د لنيا نيم.

من نه وهندي شتي دژ به يهك و قسه ي جوراوجورم بيستوه و نه وهنده
سومای چاوم به سهر شتي جور به جور دا سواوه - هم تويزه ناسك و
سهخته ي كه روح له پشت نهو دا شاردراوته وه، ئيستا باوه به هيچ
شتيكا ناكم - هر ئيستاكش شكم له قورسايي و راوهستاني شتهكان،
له راسته قينه ي روون و ئاشكرا ههيه. نازانم نه گهر نهنگوستم له جوني
بهرديني قونچكي هه وشه كه مان بدهم و لني بپرسم: ئايا له سهر جي
خوت وهستاوي و پته وي؟ نه گهر ولامي نا بداته وه قسه كه ي باوه بكم يا
نا.

ئايا من بوونه وهر يكي جياواز و تايبه تيم؟ نازانم - به لام ئيستا كه
روانيمه ئاوينه خوم نه ناسيوه. نا، نهو "من" ي پيشوو مردوه، پواوه به لام
چ بهرگر و له مپه ريكا ده نيوان ئيمه دا نيه. ده بي هه كايه ته كه ي خوم
بگيرمه وه به لام نازانم ده بي له كوئوه دهست پييكه م - سه راسه ري ژيان
چيروك و هه كايه ته. ده بي هيشووي تري ريكا بكوشم شيله ي نهو كه وچك
كه وچك له گهرووي ويشكي هم سيبه ره پيره بكم.

له كوئوه دهست پييكه م؟ چوونكه هه موو هم بيرانه ي كه ئيستا له
كه لله م هه لده قولين هي هم كاته ن، ساعه ت و ده قيقه و ريكه وتي نيه -
رووداويكي دويني له وانه يه بو من كوئنتر و بي كه لكتر له رووداويكي هه زار
سال له مه ويه ر بي.

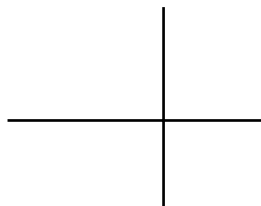
له وانه يه له بهر نه مه كه هه موو په يوه نديه كاني من ده گه ل دونيا ي
زيندووكان چيراوه، يادگار هكاني رابوردوو له بهر چاوم ريز ده بن -
رابوردوو، داهاتوو، ساعه ت، روژ، مانگ و سال بو من وهك يه كن.
قوناغه كاني جوراوجوري مندا لي و پيري بو من جگه له قسه ي پوچ
شتيكي ديكه نيه، ته نيا بو خه لكي ئاسايي، بو سپله كان - سپله كان پر به
زار - له م وشه يه ده گه رام، بو سپله كان كه ژياني نه وان جهنگه و كاتيكي
دياريكراوي هه يه، وهك وهرزه كاني سال و له ناوچه يه كي خو ش ئاو و
هه واي ژيان هه لكه وتي وايه. به لام ژياني من هه مووي يهك وهرز و يهك

رهوتی هه‌بوو وهک ئه‌وه‌که له ناوچه‌یه‌کی سارد و سړی و له تاریکی هه‌رمان دا تێپه‌ر بووی، له حالیکه دا ده‌ نێو گیانم دا هه‌میشه‌ گرێک دایسی و من وهک شه‌م ده‌توینتته‌وه.

له‌ نێوان چوار دیواریک که‌ ژووری من پێکدینی و شووره‌یه‌کی له‌ ده‌وری ژین و بیرری من کیشاوه‌، ژبانی من وهک شه‌م تک تک ده‌توینتته‌وه‌، نا، هه‌له‌ ده‌که‌م - وهک کۆلکه‌داریک ته‌ره‌ که‌ له‌ سووچیکی ئاورگ که‌وتوه‌ و به‌ ئاگری ئێزنگه‌کانی دیکه‌ چزاوه‌ و بۆته‌ بزووت، به‌لام نه‌ سووتاووه‌ و نه‌ ته‌ر و تازه‌ ماوه‌، ته‌نیا به‌ چپه‌دووکه‌لی ئه‌وانی دیکه‌ خنکاوه‌. دیوه‌که‌م وهک هه‌موو دیوێک به‌ خشت و به‌رد له‌ سه‌ر وێرانیه‌ی هه‌زاران مائی کۆن ساز کراوه‌، دیواری سپی کراوه‌ و په‌راویزی هه‌یه‌ - دروست وهک قه‌بره‌ - چووکترین حاله‌ت و کون و که‌لینی دیوه‌که‌م بۆ من به‌س بوو هه‌تا ساعه‌تگه‌لیکی درێژ بیرم به‌ خۆیه‌وه‌ خه‌ریک بکا، وهک جالجالۆکه‌ی سووچی دیوار. چونکه‌ له‌و کاته‌وه‌ که‌ له‌ جی دا که‌وتووم که‌متر به‌ کاره‌کانم راده‌گه‌ن - گولمخیک که‌ له‌ سه‌ر دیوار داکوتراوه‌ جی له‌لۆی من و خیزانم بوو، که‌میک خوارتر له‌ گولمخ له‌ گێچی دیوار کوتیک که‌وتوه‌ و بۆنی شته‌کان و بوونه‌وه‌رانیکی لیوه‌ دئی که‌ پیشتر له‌م دیوه‌ بوون، وه‌ها که‌ هه‌تا ئێستا هه‌چ هه‌وا و بایه‌ک نه‌یتوانیوه‌ ئه‌م بۆنه‌ لاسار، ته‌وه‌زله‌ و خه‌ستانه‌ لیک بلاوکاته‌وه‌: بۆنی ئاره‌قه‌ی له‌ش، بۆنی نه‌خۆشیه‌ کۆنه‌کان، بۆ زار، بۆ پێ، بۆنی توندی میز، رۆنی بۆیا، هه‌سیری رزیو، هه‌لکه‌ و رۆنی سووتاو، بۆنی رۆن و پیواز، بۆنی دیمکراوه‌، بۆ گه‌مار و بۆنی مارزای منداڵ، بۆنی دیوی کوریک که‌ تازه‌ شه‌یتان پێی پێکه‌نیوه‌، ئه‌و هه‌لمانه‌ی که‌ له‌کووچه‌وه‌ هاتوون و بۆنه‌ مردوه‌کان یا ئه‌و بۆنانه‌ی له‌ حالێ گیانه‌للا دان، که‌ هه‌شتا هه‌مووی ئه‌وان زیندوون و نیشانی تایبه‌تی خۆیان راگرته‌وه‌. گه‌لێک بۆنی دیکه‌ش هه‌ن که‌ ره‌گه‌ز و سه‌رچاوه‌یان دیار نیه‌ به‌لام شوینی خۆیان هه‌شتۆته‌وه‌.

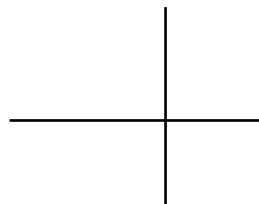
دیوه‌که‌ خه‌لوه‌تییه‌کی تاریک و دوو ده‌ربه‌جیه‌ی به‌ره‌و ده‌ری، به‌ره‌و دونیای سه‌له‌کان هه‌یه‌. یه‌کێک له‌وان روو به‌ هه‌ساری خۆمان ده‌کریتته‌وه‌

و ئەوى دى بەرەو كووچەيە - و لەوێو من پەيوەندىم بە شارى رەي پەيوە
هەيە - شارێك كە ناوى بووكى دونيايان لێناو و هەزاران كووچە و كۆلان
و خانووى چەپۆك پێدادرەو و فێرگە و كاروانسەرەي هەيە - شارێك كە بە
گەورەترین شارى دونيا دێتە ژمار، لە پشت دیوى من هەناسە
هەڵدەكێشێ و دەژێ. لێرە لە سووچى دیوێكەم كاتێك كە چاوێكەم وێك
دەنێم سێبەرە و ن و تێكەڵەكانى شار: ئەوێ كە شوێنى لە سەر من داناو
بە كۆشكەكان، مزگەوتەكان و باغەكانى هەموو دێنە بەر چاوم.

ئەم دوو دەربىجە من بە دونياى دەرەو، بە دونياى سێلەكانەو
پەيوەند دەدەن. بەلام لە دیوێكەم ئاوینەيەك بە دیوارەوێە كە سیمای
خۆمى تێدا دەبینم و لە ژيانى تەنگەبەرى من دا ئاوینە گرینگتر لە دونياى
سێلەكانە كە چ پەيوەندیەكى بە منەو نیه.

لە تەواوى دیمەنى شار دوكانى گۆشتفرۆشییەكى چووكە لە بەر
دەربىجەى دیوێكەمە كە رۆژێ دوو مەران دەرۆشی - هەر جارەى كە لە
دەربىجەو چاو لە دەری دەكەم كەبرای گۆشتفرۆش دەبینم، هەموو رۆژێ
بەيانى زوو دوو بارگینی رەشى لاواز - ئەو بارگینانەى كە كۆخەى ویشكى
قوول دەكەن و دەستە ویشك هەلگەراوێكانیان بە سم كۆتایی هاتو،
دەلێى بە پێى یاسایەكى دێندانە دەستەكانیان بپوێنەو و لە رۆنى قالیان
ناون، لە دوو لایان كەلاكى مەڕ هەلواسراو و دەیهێننە بەر دوكان.
پیاوى گۆشتفرۆش دەستى چەورى بە رێنى خەنەلیدراوى دا دێنى، لە
پێشدا بە چاویكى كریارنە مەرەكان هەلدەسەنگێنى، پاشان دوو دانەیان
هەلدەبژێرى، دووگەكەیان بە دەست دەسەنگێنى، دوايە دەیانبا و لە
چنگالى دوكانەكەى هەلیاندان دەسێ - بارگینەكان بە هانكەهانك وەرێ
دەكەون. ئەو دەم گۆشتفرۆش دەستى لاواندەو بە سەر ئەو كەلاکە
خوێناویانە، بە سەرى براو، چاوى دەرپەراو و پێلۆوى خوێناوى كە لە
كەللەسەرى بۆریانەو دەرپەریو داینى، دەستیان تێوەر دەدا، دوايە
كێردىكى دەسك نێرۆیى هەلدەگرێ و كەلاکەكانیان شارەزایانە كوت كوت
دەكا و بە بزەو گۆشتى نەرمە بە كریارەكان دەرۆشی. تەواوى ئەم

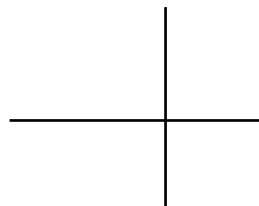

کارانه‌ی به چ که‌یفیکه‌وه ده‌کرد! من دل‌نیام جوړیک خوښی و که‌یفی ده‌کرد - ئەو سه‌گه زهره و مل ئەستووره‌ی که گه‌ره‌که‌مانی پاوان کړدبوو و هه‌میشه به ملی که‌چ و چاوی بی‌گونا‌هی نی‌گای به‌ه‌سره‌تی له ده‌ستی گوشت‌فروش ده‌کرد، ئەو سه‌گه‌ش هه‌موو ئەوانه‌ی ده‌زانی - ئەو سه‌گه‌ش ده‌یزانی که گوشت‌فروش که‌یفی به‌پیشه‌ی خو‌ی دی!

هه‌ندی‌ک دوورتر له ژیر تاقیک، پیره‌می‌ردیک‌ی سه‌یر دانیشتوه که خوانچه‌یه‌ک له به‌رام‌به‌ری پا‌ن کراوه‌ته‌وه. له سه‌ر خوانه‌که‌ی داس‌خاله‌یه‌ک، دوو نا‌ل، چه‌ند جو‌ر مو‌ورو‌ی ره‌نگین، کی‌ردیک، ته‌له‌مش‌کی‌ک، گازیک‌ی ژه‌نگا‌وی، که‌وچ‌کی‌ک، شان‌یه‌کی ده‌نک شکا‌و، بی‌لچه‌یه‌ک و گو‌زه‌یه‌کی رو‌وکی‌ش‌داری دانا‌بوو که ده‌سره‌یه‌کی چ‌ل‌کنی پی‌دا‌دا‌بوو. ساعه‌ت‌گه‌ل، رو‌ژ‌گه‌ل، مان‌گه‌لی‌ک من له پشت ده‌ری‌جه‌وه چا‌وم لی‌کردوه، هه‌میشه به‌شال‌گه‌ردنیک‌ی چ‌ل‌کن، عه‌با‌ی شو‌وش‌ته‌ری‌ی، به‌رو‌ک نا‌وه‌له‌ که مو‌وی سپی سین‌گی لی‌ها‌تبوه ده‌ر به‌پ‌ل‌و‌وی سو‌وره‌ل‌گه‌را‌و که نه‌خو‌ش‌یه‌کی لاسار و بی‌حه‌یا ده‌خوار‌د و به‌ودم‌یک که له با‌س‌کی به‌ست‌بوو، به‌یه‌ک جو‌ر دانیشتوه. ته‌نیا شه‌وانی هه‌ینی به‌دانه زهره و که‌وته‌کانی قور‌ئانی ده‌خو‌ینده‌وه - گو‌یا له‌م ری‌یه‌وه بز‌یوی خو‌ی وه ده‌ست ده‌خست، چون من هی‌چ‌کات نه‌مدیت که‌سی‌ک ش‌تی‌کی لی‌ب‌ک‌ری - وا ویده‌چی‌ له‌و خه‌ونه ناخو‌شانه‌ی که دی‌ومن زو‌رت‌ر سیمای ئەو پیا‌وه‌ی تیدا بوه. له پشت ئەم سه‌ره خ‌ر و تا‌ش‌را‌وه‌ی که می‌زه‌ری نا‌مال زهردی لی‌ها‌لاندوه، له پشت نی‌وچه‌وانی کور‌تی ئەو چ‌ بیر‌یکی لاسار و گه‌وجا‌نه وه‌ک گ‌یا‌ب‌زار روا‌وه؟ گو‌یا خوانچه‌ی به‌ر پیره‌می‌رد و ش‌ر و شالاتی سه‌ری ده‌گه‌ل ژیا‌نی ئەو په‌یوه‌ندی‌یه‌کی تایبه‌تی‌یان هه‌یه. چه‌ند جار ته‌مام گ‌رت بر‌و‌م و قسه‌ی ده‌گه‌ل ب‌که‌م و یا ش‌تی‌کی لی‌ب‌ک‌رم به‌لام نه‌مو‌یرا.

دایه‌نه‌که‌م پی‌یکوتم که ئەم پیا‌وه له‌جه‌وانی دا گو‌زه‌گه‌ر بوه و ته‌نیا هه‌ر ئەم گو‌زه‌ی بو‌ خو‌ی را‌گ‌رتوه و ئیستا به‌ورده‌واله‌فرو‌شی نانی خو‌ی په‌یدا ده‌کا.

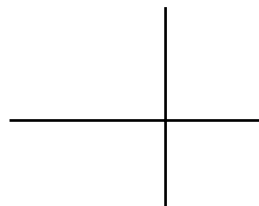
ئهمانه په‌یوه‌ندی من ده‌گه‌ل دونه‌ی ده‌روه بوون، به‌لام له‌دونه‌ی نیو

خۆ: تەنیا دایەنەكەم و ژنێكى سەلێتەم بۆ مابوونەوه. بەلام نەنە دایەنى ئەویشە، دایەنى ھەردووكمانە - چونكە من و ژنەكەم نە تەنیا خزم و كەسى نزیكى یەك بووین، نەنەش ھەر دوومانى پتەكەو شیر داوہ. ھەر دایكى ئەو دایكى منیش بوہ - چونكە من دایك و باوكم ھەر نەدیوہ و دایكى ئەو ھەر ئەو ژنە بالابەرژەى كە پرچى بۆز بوو منى بە خێو كرد. دایكى ئەو بوو كە من وەك دایكى خۆم خۆشم دەویست و ھەر لە بەر ئەم ھۆگرىە بوو كە كچەكەیم ھێنا.

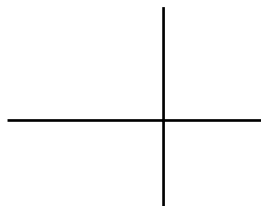
لە دایك و باوكم چەند جۆرە ھەكایەتم بیستوہ، تەنیا یەكێك لەو چیرۆكانە كە نەنە بۆى گێڕامەوہ، لە لای خۆم پێموایە كە دەبێ راست بێ - نەنە پتێكۆتم كە: باوك و مامم دوو براى ئاوال دوانە بوون، ھەردووکیان یەك جۆر، یەك شوبار و یەك خوویان ھەبوو و تەنانەت دەنگیشیان وەك یەك بوہ وەھا كە لێك كێرنەوہیان كارێكى سانا نەبوہ. جگە لەوہ پەيوەندییەكى مەعنەوى و ھەستێكى ھاودەردیش دە نیتوانیان دا ھەبوہ، وەھا كە ئەگەر یەكێك لەوان نەخۆش كەوتوہ ئەوى دیش نەخۆش دەكەوت - بە قسەى خەلك وەك سیوێكى لەت كراو بوون - لە ئاكام - ھەر دوو پێشەى تەجارەت ھەلدەبژێرن و لە تەمەنى بیست سالیى دەچنە ھیندوستان و جنسەكانى رەى وەك پارچەى جۆرەجۆرى: مونیرە، پارچەى گولدار، پارچەى پەمەیی، عەبا، شال، دەرزی، قاپ و قاچاغى گلێنە، گلەسەر و بەرگى قەلەمدان دەبەنە ھیندوستان و دەیفروشن. باوكم لە شارى بەنارەس بوہ و ماممى بۆ شارەكانى دیکەى ھیندوستان بۆ كاروبارى بازرگانى ناردوہ - دواى ماوہیەك باوكم گیرۆدەى كیژۆلێكى بوگام داسى، سەماكەرى مەعبەدى لینگەم دەبێ. ئیشى ئەم كچە سەماى ئایینی لە بەرامبەر بوتى گەورەى لینگەم و خزمەتى بوتخانە بوہ - كچێكى خۆینگەرەمى زەیتوونى بە مەمكى لیمۆیی، چاوى درشتى لار، برۆى سێبەنگى كە خالێكى سوورى لە نیتوان داناوہ.

ئێستا دەتوانم بیهێنمە بەر زەینى خۆم كە بوگام داسى، یانى دایكم بە سارى ھەوریشمى زیڕچنى رەنگینی، بەرۆك ئاوەللە، لەچكەى دىبا،

پرچی پری رهشی که وهک شهوی ئه زهلی تاریک و له پشت سهری خری کردیووه، پاوانه پی و بازنه دهستی، خه زیمیکی زیتر که له لووتی دابوه، چاوه درشته رهش و خومار و لارهکانی، دانی سپی به که شم و نه شمیکی ئارام و به ئاههنگ، به ههوا سیتر و تهپل و ته مبور و سهنج و که رهنا سهمای کردوه - ئاههنگیکی نهرم و یه کدهست که پیاوه رووته لهکانی میزهر له سهر لییان داوه - ئاههنگیکی پر مانا که هه موو رازهکانی جادووگه ری و خورافات و ههوا و ههوس و ئیشهکانی خه لکی هیند لهو دا کورت و کو ببووه و به له نجه و لاری ریکوپیک و ئیشهاری ههوس بزوی - سهمای پیروزی - بوگام داسی وهک په لکی گول کراوتهوه، له رهیهکی به شان و باسکهکانی داوه، داهاتوتهوه و دیسان خوی خپ کردوتهوه، ئهم رهوتانه که مانای تاییه تیان هه بوه و به بی زمان قسه بیان کردوه، توانیویانه چ شوینیک له سهر باوکم دابخه - به تاییه تی بونی توند و تیتری ئارهقهی ئهو که تیکه له به عهتری موگرا و رونی سهندهل بوه، ههوس پیوونی ئهم دیمه نهی پتر کردوه - عهتریک که بونی شیلهی دارهکانی دووردهستی ههیه و ههستی دوور و خنکاو ده بزوی - بونی مجری دهرمان، بونی ئهو دهرمانانهی که له دیوی مندان رایده گرن و له هیندهوه دی - روڤگه لی نه ناسیاوی ولاتیک که پر له داب و نه ریتی کوئه له وانهیه بونی دیمکراوهی منی دابی. هه مووی ئه وانه یادگار هکانی دوور و کوژراوی باوکمیان زیندوو کردوتهوه - باوکم و هها گیرودهی بوگام داسی دهبی که دهچپته سهر ئایینی کچی سهماکه - ئایینی لینگه، به لام دواي ماوهیهک که کچ زگی پر دهبی له خزمهتی مه عبده دهری دهکن.

من تازه له دایک بیووم که مامم له سهفه ری خوی دهگه رپتهوه بو به نارهس به لام دهلی سله یقه و ئه وینی ئه ویش دهگه ل هی باوکم یهک بوه، یهک دل نا سه د دل گیرودهی دایکی من دهبی و له ئاکام ئهو فریو ده دا، چونکه ئهو ویکچوونه رواله تی و دهروونییهی که دهگه ل باوکم هه بیوه ئهم کاره ی بو هاسان دهکا. هه ر که مه سه له که روو دهکری دایکم دهلی که

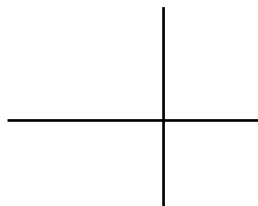
هەردووکیان بە جۆ دێلێ مەگەر بە مەرجێک کە باوکم و مامم ئازمایشی ماری کوبرا بدەن و هەركام لەوان زیندوو بمیێتەوه هی ئەو دەبی.

ئازمایشەکە ئاوا بوە کە باوکم و مامم دەبوا لە دیویکی تاریکی وەک رەشچال دەبال ماری کوبرا باوین و هەر کام لەوان کە مار پێوهی بدا دیارە دەقیژێنی و ئەو دەم خاوەن مار دەرگای دیوێکە دەکاتەوه و ئەوی دیکە رزگار دەکا و بوگام داسی هی ئەو دەبی.

بەر لەوهی کە ئەوان لە رەشچال باوین باوکم لە بوگام داسی داوا دەکا کە جاریکی دی لە بەر چاوی سەما بکا، سەمای پیرۆزی مەعبەد بکا، ئەویش بە قەسە دی دەکا و بە ئاھەنگی نەیی ماراسا لە بەر رووناکی مەشخەل بە لەنجەیی پر مانای رێکوپێک و خزی، سەما دەکا و وەک ماری کوبرا خۆی بادەدا - دوا یە باوک و مامم لە دیوی تایبەتی لەبال ماری کوبرا داوین - لە جیات قیژە و هاوار، نالەییکی تیکەل دەگەل قاقایەکی کرێت بەرز دەبێتەوه - هاواریکی شێتانه - دەرگا کە دەکەنەوه مامم دێتە دەر - بەلام سیمای پیر و تیشکاو و تووکی سەری لە بەر ترس و خۆف، دەنگی خوشە و فیتووی ماری توورە کە چاوی خڕ و در و ددانی بە ژەهری هەبوه و لەشی بریتی بوە لە ملیکی درێژ کە گەیشتۆتە بەرھەڵستیکی وەک کەوچک و سەریکی چووک، لە ترسان مامم بە سەری سپی دێتە دەرئ - بە پێی شەرت و مەرج بوگام داسی دەبێتە هی مامم - شتیکی دلتەزین، روون نیە کەسیک کە دوا ی تاقی کردنەوه زیندوو ماوەتەوه باوکم یا مامم بوە.

چونکە لە ئاکامی ئەم تاقی کردنەوهیە دا میێشکی تیکدەچێ و ژیا نی پێشووی خۆی بە تەواوی لە بیر دەکا و منداڵەکە ناناسیتەوه، لە بەر ئەمە پێیانوابوہ کە مامم بوە - ئایا هەمووی ئەم ئەفسانەییە پەییوەندی بە ژیا نی منەوه نیە، یا دەنگدانەوهی ئەم کەنینه کرێتە و خۆفی ئەم ئازمایشە شوینی لە سەر من دانەناوه و پەییوەندی بە منەوه نیە؟

لەوه بە دوا من جگە لە نانخۆریکی زیدە و بیگانەییەکی شتیکی دیکە نەبووم - لە ئاکام مامم یا باوکم بۆ کاری بازرگانی خۆی دەگەل بوگام

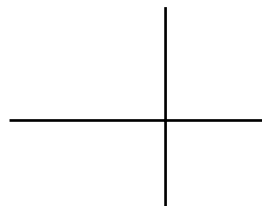
داسی دهگه پټه وه شاری رهی و من ده داته دهست خوشکی که پووری منه.

دایه نم کوتی که کاتی مالاوایی دایکم قاپیک شهرابی ئال که ژه هری ددانی کوبرا، ماری هیندی تیډا ئاوټه کرابوو بۆ من ده داته دهست پوورم. بوگام داسییه که چ شتیکی باشتتر له مه ده توانی به یادگار بۆ منډال که ی به جی بیلی؟ شهرابی ئال، ئیکسیری مهرگ که ئاسووده بی هه می شه یی ده به خشی - له وانه یه ئه ویش ژیا نی خوی وهک هیشوو تری ریک کوشیوه و شهرابه که ی داوه به من - له هه مان ژار که باو کمی کوشت - ئیستا ده زانم چ دیارییه کی به نرخ ی داومی!

ئایا دایکم زیندوه؟ له وانه یه ئیستا که من خه ریکی نووسینم ئه و له مهیدانی شاریکی دووره دهستی هیند، له بهر شوقی مه شخه ل وهک مار خوی باده دا و سه مایه دهکا - وهک ئه وه ی که ماری کوبرا پیوه ی دابی، و ژن و منډال و پیاوانی قوشمه و رووت له دهوری کۆ بوونه ته وه، له حالیک دا باوک یا مام به سه ری سپی، کوور، له په نا مهیدان دانیشتوه و چاو له و دهکا و وهبیر ره شچال، دهنگی فیتوو و خوشه ی ماری تووره که وتۆته وه که سه ری خوی هه لډینی چاوهکانی ده بریسکینه وه، ملی وهک ئه سکوی لیدی و خه تیک که وهک چاویلکه یه له پشت ملی به رهنگیکی ئامال بۆری رهش وه دیار ده که وئ.

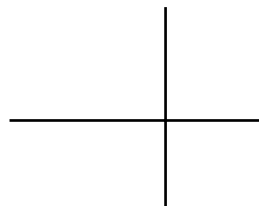
به هه ر حال، من ساوا یه کی شیر هخۆره بووم که له باوهشی ئه م نه نه یه یان نام و نه نه ی کچی پوورم، هه ر ئه و ژنه سه لیته ی منیشی شیر داوه . من له ژیر دهستی پوورم، ئه و ژنه بالابه رزه ی که پرچی بۆزی له سه ر نیوچه وانی بوو، هه ر له و ماله دهگه ل کچه که ی، هه ر ئه و سه لیته یه که و ره بووم.

- له و کاته وه خۆم ناسی، پوورم له جیات دایکم دانا و ئه وم خۆش ویست. ئه وهنده ئه وم خۆش ده ویست که کچه که ی، هه ر ئه م خوشکه شیریه ی خۆم دوا یه چونکه وهک وی ده چوو هینام. یانی ناچار بووم بیهینم؛ ته نیا جاریک ئه م کچه خوی به دهسته وه دام،

هیچکات له بیرى ناکهم، ئەویش له بان سهرى دایكى مردووى بوو - زۆر له شهو تیپه پیبوو، من بۆ دوايىن مالاوایی ههر که ههموو مال خهوتن به کراس و ده پتوه ههستام، چوومه ژوورى مردوو - دیتم دوو شه می کافوورى له بان سهرى دایسان. قورئانیکیش له سهر زگی داندرا بوو بۆ ئەوهی که شهیتان نه چیتته نیو جهندهکیه وه - پارچهی بان سهریم که لادا پوورم بهو قیافه راکیشهر و به نمووده وه دیت. دهتکوت هه موو هۆگرییهکانی دونیای خاکی له سیمای ئەو دا فهوتا بوون. حالهتیک که ناچاری کردم سهرى بۆ دانوینم و هاوکات مه رگم پى به رووداویکی ئاسایی و سرووشتی هاته بهر چاو - بزهیکی تهوساوی له سووچی لیوی دا ویشک ببوو. ویستم دهستی ماچ کهم و له ژووره که وهدر کهوم، به لام که ئاورم داوه به سهرسووماوییه وه دیتم ههر ئەو سه لیتیه که ئیستا ژنی منه هاته ژوور و له ئاست دایکی مردووی، به چ تاو و تینیک خوئی به منه وه نا، منی بۆ لای خوئی کیشا و چ ماچگه لیکى ته پری کردم! من له شهرمان دهمه ویست بتویمه وه، به لام نه مده زانی چ بکه م، مردوو به ددانه قفل کراوهکانی وه که ئەوه بوو که گالته مان پتبکا - وام هاته بهر چاو که بزهی ئارامی مردوو گۆرا بوو - من به دهست خۆم نه بوو، له باوهشم کرد و راممووسی، به لام ههر لهو دهمه دا په ردهی دیوی ته نیشتمان لا درا و میردی پوورم، باوکی ئەو سه لیتیه کوور و شالگه ردن له مل هاته ژوورئ. که نینیکى ویشک و کریت و به بی زى هات که مچورکی به لهش دا دینا، وه ها که شان و پیلی ده له رزازه، به لام چاوی له ئیمه نه کرد. من له شهرمان دهمه ویست به زهوی دا رۆچم و ئەگه ر توانی بام زلله یه کی توندم له رووی مردوو ددا که گالته جارانه چاوی لیده کردین. چ سهرشورییه که! به شیواوی له ژوور هاتمه دهروه - له بهر ئەو سه لیتیه - له وانه یه ئەو نه خشه ی پیکه ینابوو که من ناچار بم بهینم.

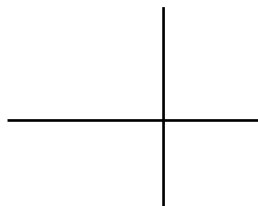
سهره رای ئەمه که خوشک و برای شیرى بووین، له بهر ئەوه که ئابروویان نه چی، ناچار بووم که بیکه مه ژنی خۆم. چونکه ئەم کچه بنی نه بوو، ئەمه شم نه ده زانی - من ههر نه متوانی به مه بزانه - ته نیا پتیا ن

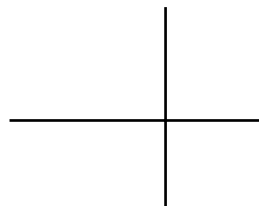
گه یاندبووم - هەر شهوی زه ماوهند کاتیک له ژوور دا ته نیا ماینه وه من هەر چی له بهری پارامه وه و داوام لیکرد، گوئی نه دایه و رووت نه بووه. دهیکوت: « بئ نوێژم. » هەر نهیهیشت بۆ لای بچم. چرای کووژانده وه و چوو لهو لای دیوه که نوست. وهک میژووکه دهله رزی، دهتکوت ئهویان له رهشچال له بال ئهژدیهایهک هاویشته - کهس باوه ناکا یانی جیی باوه کردنیش نیه، ئهوه نهیهیشت که من ماچیکی له کوئمی بکهه. شهوی دووهه میش هەر چوومه وه سهر جیی شهوی یه کهه و له سهر زهوی خه وتم و شه وهکانی دواپیش هەر بهم جوهره، نه مده ویرا - ماوهیهکی زۆر بوو که من لهو لای ژوور له سهر زهوی دهخه وتم - کئ باوه دهکا؟ دوومانگ، نا دوو مانگ و چوار رۆژ دوور له وی له سهر زهوی دهخه وتم و نه مده ویرا لئی نزیك بمه وه.

ئهو پیشتر دهره پرماناکه ی ساز کردبوو، خوینی کوتری تیدابوو، نازانم. له وانهیه هەر ئهوه دهرهیه بوو که له شهوی یه کهه ژوانی خویه وه رایگرتبوو بۆ ئهوهی که پتر گالتهم پێبکا - ئه ودهم هه موو پیرۆزبایان لیده کردم، چاویان له یه کتر داده گرت و له وانهیه له دلشیان دا کوتبایان «کابرا دویشه و قه لای گرتوه؟» و من به رووی مباره کی خۆم نه دینا - پیم پیده که نین، به که ریتی من ده که نین. مه رجم ده گه ل خۆم کرد که رۆژیک هه موو ئه وانه بنووسم.

دوای ئه مه که زانیم که له گای تاق و جووتی ههیه و له وانه بوو له بهر ئه وه که مه لا چهند وشه ی عه ره بی خویندبووه و ئه وی له ژیر دهست من نابوو خووشی له من نه ده هات، له وانهیه دهیه ویست ئازاد بئ - له ئاکام شه ویک ته مام گرت که به زۆر بچمه زگی - ته ما کهم برده سهر. به لام دوای کیشه یه کی زۆر ئه وه هه ستا و رویشته و من خۆم به وه رازی کرد که ئه وه شه وه له جئ و بانه که ی دا که گه رمای له شی تیگه رابوو و بۆنی ئه وی لیه ده هات بخه وم و جینگل بدهم. ته نیا خه ویکی خووش که کردم هەر ئه وه شه وه بوو - له وه شه وه به دوا دیوه که ی له من جوئ کرده وه. شه وانه کاتیک ده هاتمه وه مائی، ئه وه هیشته نه هاتبووه، نه مده زانی که

هاتۆتهوه یا نا - هەر نه‌مده‌ویست که بزانی - چون من مه‌حکوم به ته‌نیایی، مه‌حکوم به مهرگ کرابووم. ویستم به هەر له‌وێک بوه ده‌گه‌ڵ که‌له‌گا‌کانی ئاشنا بم - ئەمه ئیدی که‌س باوه‌رم پێناکا - که ده‌م‌بیست هه‌ز له‌ که‌سی‌ک ده‌کا، خۆم ده‌گرت، ده‌چووم به هه‌زار خه‌فه‌ت و سه‌رشۆری ده‌گه‌ڵ ئەو که‌سه ئاشنا ده‌بووم، کلکه‌سووته‌م له‌ به‌ر ده‌کرد و نازیم ده‌کێشا و بۆم دیناوه، ئەویش چ که‌له‌گا‌گه‌لیک: ورگ‌فرۆش، فه‌قی، جه‌رگ‌فرۆش، سه‌رۆک دارۆغه، مفتی، چه‌رچی، فه‌یله‌سووف که ناو و نازناویان توفیری ده‌کرد، به‌لام هه‌موویان شاگردی سه‌روپ‌ت‌فرۆش بوون، هه‌موانی پێ له‌ من باشت‌ر بوو - به‌ چ په‌ستی و سه‌رشۆرییه‌ک خۆم چووک و سووک ده‌کرد که‌س باوه‌ر نا‌کا. ده‌ترسام ژنه‌که‌م له‌ کیسم بچێ. ده‌مه‌ویست شیوه‌ی هه‌لسوکه‌وت، ئاکار و دل‌پ‌ی‌نی له‌ که‌له‌گا‌کانی ژنه‌که‌م فێر بم به‌لام گه‌وا‌دیک‌ی به‌ده‌خت بووم که هه‌موو گه‌وجه‌کان پێم پێده‌که‌نین - هەر به‌ راستی چ‌لۆن ده‌متوانی ئاکار و خووی سه‌پ‌له‌کان فێر بم؟ ئێستاده‌زانم که ئەوانی خۆش ده‌ویست چونکه بی شه‌رم، گیل و بۆگه‌ن بوون. هەر ئەوینی ئەو تیکه‌لاوی پیسایی و مهرگ بوو - ئایا به‌ راستی من ده‌مه‌ویست ده‌گه‌ڵی بخه‌وم، ئایا سیمای روا‌له‌تی ئەو منی گیرۆده‌ی خو‌ی کرد‌بوو یا بی‌زاریی ئەو له‌ من، یا ئاکار و کرداری بوو و یا هۆگریی و ئەوینیک که له‌ مندا‌لییه‌وه به‌ دایکیم هه‌بوو یا هه‌مووی ئەوانه ده‌ستیان دا‌بوو ده‌ست یه‌که؟ نا، نازانم. ته‌نیا شتیک ده‌زانم: ئەو ژنه، ئەو سه‌لیته‌یه، ئەو جادوویه، نازانم چ ژاریکی له‌ روو‌حی من، له‌ بوونی من کرد‌بوو که نه‌ ته‌نیا ئەوم ده‌ویست، به‌لکه‌م ته‌واوی زه‌رپ‌ه‌کانی له‌شم، زه‌رپ‌ه‌کانی له‌شی ئەوی ده‌ویست. هاواری ده‌کرد که ده‌یه‌وێ و ئاره‌زوویه‌کی زۆرم ده‌کرد که ده‌گه‌ڵ ئەو له‌ دورگه‌یه‌کی ون‌بوو دا بم که مرۆقی تیدا نه‌بی، ئاره‌زووم وا بوو بووله‌رزیه‌ک یا تۆفانیک و یا برووسکیکی ئاسمانی هه‌موو ئەو سه‌پ‌لانه‌ی که له‌ پشت دیواری ژووره‌که‌م هه‌ناسه‌یان هه‌لده‌کێشا، تێده‌کو‌شان و که‌یفیان ده‌کرد؛ هه‌موویانی ته‌قاند‌با و ته‌نیا من و ئەو مابانه‌وه. - ئایا ئەوده‌میش هەر گیاندارێکی دیکه، ماریکی هیندی، یا

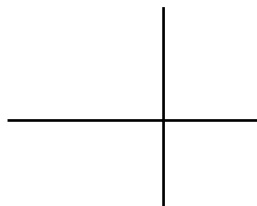

هه‌زى‌په‌كى پى له من باشتر نه‌ده‌بوو، به ئاواته‌وه بووم كه شه‌ويكى ده‌گه‌ل
بم و پي‌كه‌وه له ئام‌يزى يه‌كدى دا مرده‌باين - پيموايه كه ئه‌مه ئاكام‌يكي
به‌رزى بوون و ژينى من ده‌بى.

ده‌تكوت ئه‌م سه‌ليت‌هيه له ئازار داني من سه‌رخوش ده‌بوو، وه‌كوو بل‌يني
ئه‌و ده‌رده‌ى كه منى ده‌خوارد به‌س نه‌بوو - له ئاكام له كاروبار كه‌وتم و
گرده‌نشين بووم - وه‌ك مرده‌وى زيندوو. هي‌چ‌كه‌س به رازى ئيمه‌ى
نه‌ده‌زاني، دايه‌نى پيرم كه ببوو به هاوده‌مى مه‌رگى به‌ره‌به‌رم، لومه‌ى
ده‌كردم - هه‌ر له به‌ر ئه‌و سه‌ليت‌هيه له پشت سه‌ر، له ده‌وره‌به‌رى خومم
ده‌بيسته‌وه كه به سرت به يه‌كتريان ده‌كوت: « ئه‌و ژنه به‌سته‌زمانه چلۆن
تاقه‌تى ئه‌م مي‌رده شي‌ته دينى؟ » حه‌ق به‌وان بوو، هه‌تا چ راده‌يه‌ك من
په‌ست ببووم كه جى باوه‌ر نه‌بوو.

روژ به روژ له كه‌مىم دا، خوم كه له ئاو‌ينه دا چاو ليده‌كرد روومه‌تم
سوور و ره‌نگى گوشتى به‌ر دوكانى گوشت‌فروشى گرتبوو - له‌شم داغ و
چاوه‌كانم حاله‌تى خومار و غه‌مباريان به خوه گرتبوو - به‌و حاله‌ته
نوييه‌ى خوم كه‌يفم ده‌كرد و له چاوه‌كانم دا تووزى مه‌رگم ديتبوو - ديتبووم
كه ده‌بى برۆم.

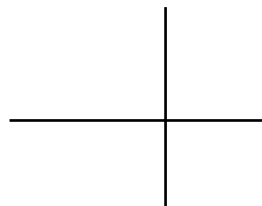
له ئاكام له دواى هه‌كيميان نارد - هه‌كىمى سپله‌كان، هه‌كىمى
مالمان كه به قسه‌ى خوى ئيمه‌ى كه‌وره كردبوو. به مي‌زه‌رى ئامال زه‌رد و
سى بست ردينه‌وه وه‌ژوور كه‌وت. ئه‌و پي شانه‌زى بوو كه ده‌رمانى ئاو ده
گون كه‌راني به باپيرم داوه، شيوه‌ران و نه‌باتى ده‌كه‌رووى من كردوه و
فلووسى له نيوكى پوورم به‌ستوه. به‌لى، هه‌ر هات له بان سه‌رم دانىشت و
نه‌بى گرتم، زمانى چاو لي‌كردم، ده‌ستوورى دا شيرى ماكه‌ر و ئاوى جو
بخومه‌وه و روژى دوو جار بخوورى كو‌ندۆر و زه‌رينخ بكه‌م - چه‌ند
نوسخه‌ى دوور و دريژيشى دا به دايه‌نه‌كه‌م كه برىتى بوو له دي‌مكراوه و
رونى سه‌ير و سه‌مه‌ره‌ى وه‌ك: زووف، زه‌يتوون، روبى سو‌س، كافوور،
په‌رسياوه‌ش، رۆنى به‌يبوون، رۆنى قاز، تووى كه‌تان، تووى سنه‌وبه‌ر و
شتى قۆرى دي‌كه.

حالم خرابتر بوو؛ تهنيا دايه نه كه م، دايه ني ئه ويش بوو، به روخساري چرچ و پرچی بۆزی له سووچی ژوور، له بان سهري من داده نيشته، ئاوی ساردی له نيوچه وانم دهدا و ديمكراوهی بۆ دینام. باسی خوو و خدهی مندالی من و ئه و سه لیتتهی ده کرد. - بۆ وینه پئیکوتم: ژنه كه م له سه لانكه وه عاده تی بوه نینۆکی دهستی چه پی جووتوه، ئه وهندهی جووتوه كه بریندار بوه و جارجارهش هه کایه تی بۆ ده گێرامه وه - پیموابوو ئه م چیرۆکانه ته مه نی من به ره و دواوه ده به نه وه و حاله تیکی مندالانه م تیدا پیکدین. چونکه سه ره به یادگار هکانی ئه و سه رده مه بوون - وهختایه ک که زۆر چکۆله بووم له دیوێک که من و ژنه که م له له لۆ دا له په نا یه ک خه وتبووین - له له لۆیه کی گه و ره ی دوو که سی دا. دروست له بیرمه ئه و چیرۆکانه ی ده گێراوه. ئیستا هه ندیک له به شه کانی ئه م چیرۆکانه که پێشتر باوه رم پینه ده کردن بۆم بوونه ته شتیکی سروشتی.

چونکه نه خووشی دونیایه کی تازه ی له من دا پیکهینا، دونیایه کی نه ناسیاو، ون و پر له وینه گهل و ره نگه گل و ویستگه لیک که له ساغی دا نا کرێ پێیبه گی و رووداوه کانی ئه م مه ته لانه م به که یف و خووشیه که وه که له کوتن نایه له خوّم دا هه ست پیده کرد - هه ستم ده کرد که بوومه وه مندال و هه ر ئیستا که خه ریکی نووسینم، له م هه ستانه دا به شداریم هه یه، هه موو ئه و هه ستانه هی ئیستان و هی رابوردوونین.

گۆیا هه لسه وکه وت، بیر، ئاوات و خووی پێشینیان که به و مه ته لانه وه گه یشتوته پشت و به ره کانی دوا یی، یه کیک له پیداو یستیه کانی ژیا نی من بوون. هه زاران ساله که هه ر ئه م قسانه یان کوتوته وه. هه ر ئه م گانانه یان کردوه، هه ر ئه م گیر و گرفته ساکارانه یان هه به وه - ئایا سه راسه ری ژیا ن چیرۆکیکی دزیو، مه ته لیککی باوه رنه کراو و گه و جانه نیه؟ ئایا من ئه فسانه و چیرۆکی خوّم نانوسمه وه؟ چیرۆک ته نیا ریگایه کی ده رباز بوونه له ئاواته جوانه مه رگ و خنکا وه کان، ئاواتگه لیک که پی نه گه یشتوون. ئاواتگه لیک که هه ر مه ته لسا زیک به پی روو حیه ی ته نگه به ر و به میرات بر دراوی خو ی پیکه ینا وه.

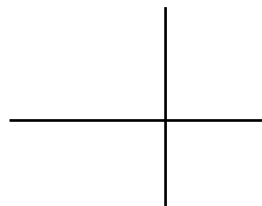

بریا توانیښام وهک سهردهمیک که مندال و نهزان بووم نارام بخهوم -
خهویکی راحت و بی ترس - که وهخه بهر دههاتم روومهتم سوور وه
رهنگی گۆشتی بهر دوکانی گۆشتفرۆشی لیهاتبوو - لهشم داغ بوو و
دهکۆخیم - چ کۆخه گهلێکی توندی پر مهترسی! نهو کۆخانهی که روون
نهبوو له کام چالی ونبووی لهشم دههاتنه دهر، وهک کۆخه ی نهو
بارگینه ی که بهیانی زوو که لاکي مهریان بو گۆشتفرۆش دینا .

دروست له بیرمه ههوا به تهواوی تاریک ببوو، چهند دهقیقهیهک له
حالی بیهوشی دا بووم. بهر لهوهی خهوم لیکهوی دهگهل خۆم قسم
دهکرد - لهودهمه دا ههستم دهکرد، دلنیا بووم که ببوومه وه مندال و له
لهلۆ دا خهوتبووم. ههستم کرد که کهسیک له نزیکمه، دهمیک بوو که
ههموو مال خهوتبوون. نزیک کاریوه بوو و نهخۆش دهزانن که لهم کاته دا
وهک نه مهیه که ژیان له سهر سنووری دونیا ههلهکیشری - دلّم توند
دهیکوتا، بهلام ترسیکم نهبوو، چاوهکانم کرابوونهوه، بهلام کهسیکم
نه ده دیت، چونکه تاریکی زۆر خهست و چر بوو- تاویک تیپه یری بیریکی
ناخۆشم کردهوه به خۆم کوت: « لهوانهیه نهو بی! » ههر لهو کاته دا
ههستم کرد که دهستیکی فینک له سهر نیوچهوانی داغم داندرأ .

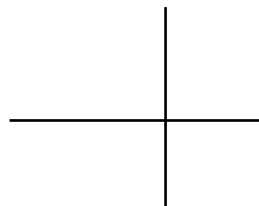
لهرزیمهوه؛ دوو سی کهههتم له خۆ پرسی: « ئایا نهوه دهستی
عیزراییل نهبوه؟ » و ده خهو چوومهوه - بهیانی که ههستام دایه نه کهم
کوتی: کچه کهم (مه بهست ژنه کهم، نهو سه لیتیه بوو) هاتبوه بان سهری
من و سه رمی له سهر کۆشی داناوه ، وهک مندال منی راژاندوه - گۆیا
ههستی پیراگه یشتن و نه رکي دایکانه ی تیدا بزوتوه، بریا ههر نه ودهم
مردبام - لهوانهیه نهو منداله ی که له زگی دابوه مردوه، ئاخۆ منداله که ی
بوه؟ من نه مده زانی .

لهم دیوه دا که ههر دهم بو من تهنگتر و تاریکتر له گۆری لیده هات،
هه میسه چاوله ری ژنه کهم بووم به لام قهت نه ده هات، ئایا له بهر نهو نه بوو
که تووشی نه م رۆژه هاتبووم؟ کالته نیه، سی سال، نا، دوو سال و چوار
مانگ بوو، به لام رۆژ و مانگ چن؟ بو من مانای نیه، بو کهسیک که له گۆر

دایه زهمان مانای خوئی ون دهکا - ئەم دیوه گوژی ژیان و بیرهکانم بوو - ههموو ههلات ههلات، دهنگهکان و ههموو خوئواندنی ژيانی خه‌لکی دی، ژيانی سپله‌کان که ههموویان به لهش و رووح وهک یهک ساز کراون، بۆ من سهیر و بۆ مانا ببوو - لهو کاتهوه له جی دا کهوتووم، له دونیایه‌کی غه‌ریب و سه‌مه‌ره دا وه ئاگا هاتبوومه‌وه که پێویستییه‌کم به دونیای سپله‌کان نه‌بوو. دونیایه‌ک که ده‌خۆم دابوو، دونیایه‌کی پر له راز و رهمز و وهک ئەوه بوو که ناچار بووم سه‌ر به ههموو که‌لێن و کولێنی داگرم. شه‌و کاتیک بوونی من له سه‌ر سنووری دوو دونیا دا شه‌پۆلی ده‌داوه، هه‌ندیک به‌ر له ده‌قیقه‌یه‌ک که له خه‌وێکی قورس و بۆش دا وه‌مه‌له بکه‌وم خه‌ونم ده‌دیت - به‌ چاو تروکاندنیک من ژيانیکی دیکه جگه له ژيانی خۆم تیپه‌ر ده‌کرد - له هه‌وايه‌کی دیکه دا هه‌ناسه‌م هه‌لده‌کیشا و دوور بووم. وهک ئەوه‌که ده‌مه‌ویست له خۆم هه‌لیم و چاره‌نووسم بگۆرم - چاوم که وێکده‌نا دونیای راسته‌قینه‌ی خۆم خوئی پێ نیشان ده‌دام - ئەم وێنانه ژيانی تایبه‌تی خوێان هه‌بوو به‌ ئازادی ون و دیسان وه‌دیار ده‌که‌وته‌وه. گۆیا ویستی من له‌وان دا کارگه‌ر نه‌بوو. به‌لام ئەم مه‌به‌سته رونی‌ش نه‌، دیمه‌نیک که ده‌هاته به‌ر چاوم خه‌وێکی ئاسایی نه‌بوو، چونکه هه‌شتا خه‌وم لینه‌که‌وتبوو. من به‌ بێ‌ده‌نگی و هه‌مینی، ئەم وێنانه‌م له یه‌ک جیا ده‌کردنه‌وه و ده‌که‌ل یه‌کم هه‌لده‌سه‌نگاندن. وا ده‌هاته به‌ر زه‌ینم که هه‌تا ئێستا خۆم نه‌ناسیوه و دونیا ئەم جوژه‌ی که پێموابوو مانا و هه‌یزی خوئی له ده‌ست دابوو و له جیاتنی تاریکی شه‌و ده‌سته‌لاتی به‌ ده‌سته‌وه گرتبوو - چونکه فێریان نه‌کردبووم که چاو له شه‌و بکه‌م و شه‌وم خو‌ش بو‌ی.

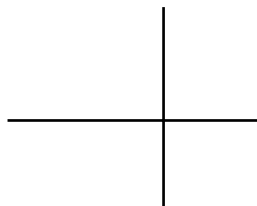
من نازانم له‌و کاته دا ئایا باسکم له ژێر فه‌رمانی من دا بوو یا نا - پێموابوو ئەگه‌ر ده‌ستم له ژێر فه‌رمانی خوئی نابا به هانه‌یه‌کی نادیار و نه‌ناسراو خو‌به‌خۆ وه‌کار ده‌که‌وت، بۆ ئەوه‌ی که بتوانم له جوولانه‌وه‌ی ئەو دا ده‌وریکم هه‌بێ. ئەگه‌ر دایه‌نم ئاگا‌داری هه‌موو له‌شمی نه‌کردبا و بۆ خۆم هۆشم لێ نه‌با، ده‌یتوانی کارگه‌لی وا بکا که هه‌یچ چاوه‌روانی نه‌بووم - ئەم هه‌سته دره‌نگانیک له من دا په‌یدا ببوو که به زینده‌سه‌ری

دەرزىم. نە تەنیا لەشم، بەلكە رووحىشم ھەمىشە دەگەڵ دلم دووبەرهكاىەتى ھەبوو و دەگەڵ يەك نەدەسازان - ھەمىشە جۆرىك فەوتان و پوانىكى غەرىبىم دەگوزەران - جارى وا بىرم لە شتگەلىك دەكردهوه كه بۆ خوشم نەمدەتوانى باوەر بكەم. ھەندىك جار ھەستى بەزەبىم تىدا پىكدەھات. لە حالىك دا ئەقلم لۆمەى دەكردم. زۆر كەپەت كە دەگەڵ كەسەىك قسەم دەكرد، يا كە كارىكم دەكرد، خوّم لە قسە و باسى جۆراوجۆر ھەلدەقوتاند، لە حالىك دا ھۆشم لە جىگايەكى دىكە بوو، لە بىرىكى دىكە دا بووم و لە دلم دا لۆمەى خوّم دەكرد - كۆگايەكى لە حالى رزان و پوان دا بووم. گۆيا ھەمىشە ئاوا بوە و ئاوا دەبم تىكەلاوىكى نارىكوپىكى سەير...

شتىكى كە سەختە ھەستم دەكرد لە ھەموو ئەو خەلكەى كە دەمدىت و لە نىويان دا دەژيام دوورم بەلام وىچوونىكى ون و دوور و ھاوكات نزيك، منى بەوان دەبەستەوہ - ھەر ئەو پىداوئىستى ھاوبەشانەى ژيان بوون كە لە سەرسورمانى منيان كەم دەكردهوه - وىچوونىك كە پتر لە ھەموويان ئازارى دەدام ئەوہ بوو كە سىلەكانىش وەك من لەو سەلىتەيە، لە خىزانم خوڤشيان دەھات و ئەویش پتر مەيلى بەوان ھەبوو - شكەم نىە كە كەمايەسىيەك لە ژيانى يەكەك لە ئىمە دا ھەبوہ.

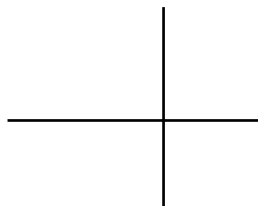
ناویم ناوہ سەلىتە، چونكە ھىچ ناوێكى دىكەى وا چاك لىنايەتەوہ - نامەوئى بلّيم: « خىزانم » چونكە بارودۆخى ژن و مىردايەتى دە نىوانمان دا نىە و درۆم دەگەڵ خوّم دەكرد. - من ھەمىشە ھەر لە رۆژى يەكەمەوہ ناوم نا سەلىتە - بەلام ئەم ناوہ ھىزىكى راکىشەرى تايبەتى ھەبوو - ئەگەر ئەوم ھىنا لە بەر ئەمە بوو كە لە پىشدا ئەو بۆ لام ھات. ئەویش لە بەر فر و فىلى بوو. نا، ھىچ منى خوڤ نەدەويست - چلۆن دەكرا ئەو كەسەىكى خوڤ بوئ؟ ژنىكى كەكەدار كە پياوێكى بۆ ھەوہس، يەكى بۆ ژوان و يەكى بۆ ئازاردان پىويست بوو - پىموانىە بەم سىتيەش رازى با. بەلام منى بى شك بۆ ئازاردان ھەلبژاردبوو و لە راستيش دا، باشتەر لەوہش نەيدەتوانى ھەلبژيرئ - بەلام من ئەوم ھىنا چونكە وەك دايكى

دهچوو - چونكه وچوونځى ون و دوورى دهگل خوم هه بوو، ئىستا نه تهنيا نوم خوښ دهويست بهلگه تهاوى زهره كاني له شم نه ويان دهويست. به تاييهت نيو گه لم، چون نامه وئ هه ستي راستى له ژير پردهى خه يالى نه وين و هوگرى و خودايى دا بشارمه وه - چونكه وشه شاراوه كاني نه ده بى چيژى زارى من نين. پيموابوو كه جوړيک ترووسكانه وه يا خه رمانه، وهك خه رمانه يه كه له بان سه رى پيغه مبه ران دهيكشنه وه له نيوكه لم دا شه پلان ددا و له وانه يه خه رمانه نه خوښ و داماوى من داواى خه رمانه نه نيوكه لى نه وى دهكرد و به تهاوى هيزه وه بؤ لاي خوى راده كيشا.

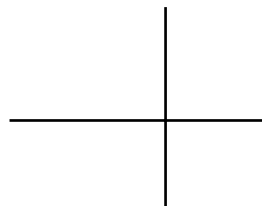
حالم كه باشتو بوو، ته مام گرت بړوم خو ون كه م، وهك سه گيكي گه رول كه ده زانئ ده بى بمرئ. وهك نه وه ماله نهى كه كاتى مردنيان خو دهشارنه وه. - به يانى زوو هه ستام، دووكوليچم له سه رفه هه لگرت و وه ها كه كهس تينه كا له مالى هه لاتم، له چاره رده شيه كه كه تووشم ببوو رام كرد - بى ئامانچيكي ديارى كراو به نيو كو لانه كان دا، بى كار به نيو سپله كان دا كه هه مووى نه وان قيافه ي به ته ماحيان هه بوو و به دواى پاره و هه وهس دا هه لده هاتن تيپه ريم - من پيوستى يه كم به ديتنى نه وان نه بوو چونكه به كيك له وان نوينه رى نه وانى ديكهش بوو: هه مووى نه وان زاريك بوون كه گل لوله يه كه ريخوله ي پيوه هه لواسر ابوو و ده گه يشته سيره تيان.

له پر هه ستم كرد گورجتر و سووكتو بووم. ماسولكه كاني پيم به توندى و گورج و گولييه كي تاييه تى كه شك نه ددبرد وه رى كه وتبوون. هه ستم دهكرد كه له هه موو بنده كاني ژيان رزگاريم بوو، شانم هه لته كاند، نه مه خوويه كي تاييه تى من بوو، هه ر له سه رده مى مندالى هه ركات له ژير بارى نه رك و زحمه تيك رزگار ده بووم نه م كارم دهكرد. هه تاو هه لده كشا و دهيسووتاند. ريم ده كو لانه چوله كان كه وت، له سه ر ريم خانوو رهنك بؤره كان به شكلى هه نده سى سه ير و سه مه ره: مه كه عه ب، مه نشوور، قووج به دهر بيجه ي كورت و تاريخه كانيانه وه

دهديتران. ئهو دهر بيجانهي بي دهر و بهر، بي خيو و کاتي وه بهر چاو دههاتن - دهتکوت هيچکات گيانداريک نهيتوانيوه له مالا نه دا ژيايي. ههتاو وهک تيغيکي زيړين، ليوار سيپهري ديواري دهتاشي و ههليدهگرت. کو لانهکان ده نيوان ديواره کو نه سپي کراوهکان دا دريژ دهبوونهوه. هه موو جي نارام و کپ بوو وهک نه مه که تهواوي بهشداراني ياساي پيروزي هيمنايهتي ههواي داغ، ياساي بيدهنگيان له بهر چاو گرتبوو. واديوار بوو له هه موو جيپهک رازگهليک ههشار درابوون، وهها که سيبهکانم نه ياندهويړا ههناسهي هه لکيشن.

له پري ديتم له دهر وازه چوومه دهر - تيني ههتاو به هه زاران زاري هه لمزيه وه، ئاره قهي له شي منيان هه لدهمشت. چريپه کاني سارا له ژير ههتاوي تاوينه دهر دا وهک زهرده چيوه يان ليها تبوو. ههتاو وهک چاوي به ياو، تيشکي سووتينه ري خو ي له بنه ياني ئاسمان پيشکه شي ديمه ني بيدهنگ و بيگيان دهکرد. به لام خاک و گيايه کاني ئيره بو نيکي تايپه تيان هه بوو، بو نيان نه وهنده به هيژ بوو که پييان وه بير ساته کاني مندالي خو م که وتمه وه - نه تهنيا بزوزي و وشه کاني نه ودهميان وه بير هينامه وه، به لکه م بو ماويه که نه و سهرده مه م هه ست پيکرد، دهتکوت دويني رووي دابوو. جوړيک سهره گيژهي خو شم گرت، وهک نه وه که ديسان له دونيايه کي ونبوو دا له دايک بيوومه وه. نه م ههسته تايپه تيبه کي مه ستينه ري هه بوو و وهک کو نه شه رابي شيرين له رهگ و دهماره کانم دا هه تا ناخي گيانم شويني داده نا - له سارا دريکه کان، بهرده کان، کوته رده اره کان و پنچه کورته کاني جاترم دهناسينه وه - بو ني خو مانه ي شينا وهرده کانم دهناسيبه وه - وه بير روژه دوور دهسته کاني خو م که وتمه وه به لام هه موو نه م يادگارانه به چه شنيکي سيحراوي له من دوور بيوونه وه و نه م يادگارانه به يه که وه ژيان يکي سهر به خو يان هه بوو. له حال يک دا من پتر له شاهيديکي دوور و بيچاره نه بووم و ههستم دهکرد که ده نيوان من و نه وان دا گيژاويکي قوول ساز بيوو. ههستم دهکرد که ئيمرو دل م به تاله و پنچه کان عه تري جادوويي نه ودهميان بزر کردبوو، داره سه وله کان پتر له يه کتر

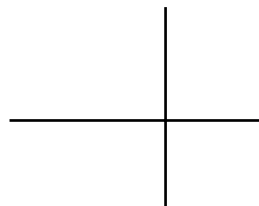
کشابوونهوه، تهپۆلکهکان ویشکتر ببوون - ئەو بوونهوه‌ری که ئەو دەم بووم ئیتر نەمابوو و ئەگەر هینابام و قسەم دەگەڵ کردبا نەیدەبیست و تێم نەدەگەیشت. سیمای که سێکی هەبوو که پێشتر لەو ناسیای بووم بەلام لە من و هی من نەبوو.

دوینا لە بەر چاوم وەک مائیکی بەتال و بەغەمی لیھات و لە سینگم دا دلەکورکەپەک دەخولاو وەک ئەوێکە هەر ئیستا ناچار بووم بە پێخواسی سەر لە هەموو دیوێکانی ئەو ماله بدم - بە ژوورەکانی دەبال یەکی دا دەرۆیشتم، بەلام کاتێک لە دوایین دیو دەگەیشتم بەر « ئەو سەلتەپە »، دەرکەکانی پشت سەرم خۆبەخۆ دادەخران و تەنیا سێبەری لەرزۆکی ئەو دیوارانەیی که قونیچکیان نەمابوو وەک کەنیز و غولامی رەش لە دەورم چاوەدێریان دەکردم.

که گەیشتمە نزیک چۆمی سوورین لە پێشەوهم کێویکی رووتەن دیاری دا . بالای ویشک و پتەوی کێو منی وەبیر دایەنم خستەوه، نازانم چ پەيوەندییەکیان بە یەکەوه هەبوو. بە پەنا کێو دا تێپەریم، گەیشتمە گۆرایییەکی چووک و بژوین که کێو دەورەیی گرتبوو. سەر زەوی بە پنچکی لاوالوی کەوی داپۆشراوو و لە سەر کێو قەلایەکی بەرز که بە خشتی قورس داندراوو دەدیترا .

لەو دەمه دا هەستم بە ماندوویی کرد، چوومه پەنا چۆمی سوورین لە ژێر نسیی دارە سەولێکی پیر لە سەر لێکان دانیشتم. جێپەکی چۆل و هۆل بوو. وا دەهاتە بەر چاو که هەتا ئیستا کەس پێی دێرە نەناوه. لە نەکاو وەخۆ هاتمەوه دیتم لە پشت دارە سەولێکان کێژۆلێک هاتە دەر و چوہ لای قەلا. جلیکی رەشی دەبەر دابوو که بە تان وپۆیەکی زۆر ناسک و سووک گۆیا بە هەوریشم چنדרابوو. نینۆکی دەستی چەپی دەجووت و بە ئازادی و بێ سەرنج دان دەخزا و دەرۆیشت. دەتکوت که من ئەوم دیوہ و دەیناسم بەلام لەو مەودا دوورە و لە بەر تیشکی تاو نەمتوانی ببینم که چلۆن لەپەر و ن بوو.

لە سەر جێی خۆم ویشک هەلاتبووم، بێ ئەوہی که بتوانم چووکترین

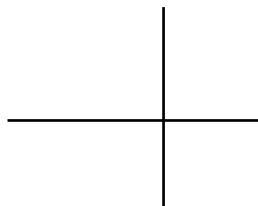

جوولهي بکهم به لام نهوجار به ههردووک چاوی خوّم نهوم دیت که به بهرامبهرم دا تتهپهري و ون بوو. ئايا نهو بوونهوهریکی راستهقینه یا خهیاآیک بوو؟ ئايا خهونم دیتبوو یا له بیداری دا بوو، ههچی حهولم دهدا که وهبیرم بتهوه کهلکی نهبوو - ههستم به برووسکیکی تایبهتی له سهر تیغهری پشتم کرد، وا هاته بهر چاوم که لهو ساعهته دا ههموو سیبه رهکانی قه لای سهر کیو گیانیان گرتبوو و نهو کیژولهیهش یهکیک له دانیشتوانی پیشووی شاری کونی ره یه بوو.

دیمه نیک که له پیشم بوو له پر ئاشنا هاته بهر چاوم. رۆژیکی سیزده به درم به مندالی وهبیر هاتهوه که هاتبوینه ئیره، دایکی خیزانم و نهو سه لیتیهش بوون. ئیمه نهو رۆژهی چهنده له پشت نهوم دارهسه ولانه رهپی یه کمان نا و کایه مان کرد، دوايه تا قمیک مندالی دیکه رهگه لمان که وتن که چاکم وهبیر نایه. قهره قهرینمان ده کرد. جاریک که من وهدوای نهو سه لیتیه که وتم نزیک هه مان چۆمی سوورین بوو، پی خزی و له چۆم کهوت. نهویان دهرهیناوه، بردیانه پشت داریکی سهول و جلیان گۆری منیش وهدوایان که وتم، چارشییویان له بهر گرت. به لام من به دزی له پشت دارهوه تهوای له شیم دیت. نهو بزهی دههاتی و نهو گوستی شادهی دهستی چهپی دهجووت. دوايه چارشییوشانیکی سپییان پیدادا و جله رهشه هه وریشمیه که ی نهو که به تان و پۆی ناسک چندرابوو له بهر تاو هه لیان خست.

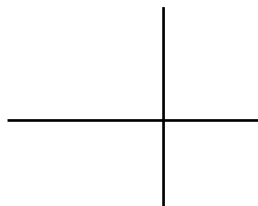
له ئاکام له ژیر داره سهولی پیر له سهر له کان دریژ بووم. خوهری ئاو وهک سهرته سرت و قسهی تیکه ل پیکه ل که له عالهمی خهو دا دهریده برن، دههاته گویم. دهسته کانم بی ویستی خوّم له لمی گهرم و شیدار نا، لمی گهرم و شیدارم له مستم دا ریک دهکوشی، وهک گوشتی سفتی کیژیک بوو که له ئاو کهوتی و جلهکانیان گۆری بی.

نازانم چهنده گوزهره، کاتیک له سهر جیی خوّم ههستم بی هیچ ویستیک وهی که وتم. هه موو جی ئارام و بیدهنگ بوو. من دهریشتیم به لام دهو روبه ری خوّم نه ده دیت. هیژیک که به ویستی من نه بوو منی

ناچار به روښتن دهکرد، ههموو هوښم دابوه ههنگاوهکانی خوځم . من به پری دا نه ده پوښتم، به لام وهک نهو کچه ره شپوښه له سهر پیاښان دهخزیم و تیده په پیم - هر وهخو هاتمه وه دیتم له شار و له بهر مالی باوکی خیزانم، نازانم بو ریم ده مالی باوکی خیزانم که وتبوو - برا چکو له کهی خیزانم، له سهر سه کو دانیشتبوو - دهگه له خوشکه کهی وهک سیو یک بوون که له ت کرابین. چاوی لاری تورکمه نی، کولمی زهق، ره شتال، لووتی هه وه سی، سیمای کز و پری هه بوو. هه روا که دانیشتبوو، نهنگوستی شادهی دهستی چه پی له زار نابوو. من بی نه وهی به خوځم بی چوومه پیش له گیرفانم کولیچه کهم ده رهینا و دامی و کوتم: « نه وانه شاگیان بو ناردووی. » چونکه له جیات دایکی خوئی به خیزانمی ده کوت شاگیان - نهو به چاوه تورکمه نییهکانی خوئی به سهیری روانیه کولیچهکان که به شکوه به دهسته وهی گرتبوو. من له سهر سه کوئی مال دانیشتم نهوم له سهر کوښم دانا و به خوځمه وه نا. له شی گهرم و به له کی وهک به له کی خیزانم بوو و هه مان رهوتی سړی نهوی هه بوو. لیوهکانی نهو وهک لیوهکانی باوکی بوون. به لام نه وهی که له لای باوکی لی بیزار بووم به پیچه وانه لهو دا بو من راکیشهر بوو - وهک نه مه که لیوه نیوه ناوه لهکانی نهو تازه له رامووسانیکي گهرمی دريڅایه ن جوئی ببوونه وه - سهر زاری نیوه ناوه لهیم ماچ کرد که وهک لیوهکانی خیزانم بوو - لیوهکانی تامی قونگه هارویان ددها، تال و مل بوو. له وانه په لیوهکانی نهو سه لیتهش هر نه م تامه ی هه بوو.

لهو دمه دا دیتم باوکی - نهو پیره میرده کووړه ی که شالگه ردنی به ستبوو، له ده رگای مال هاته دهر. بی نه وهی چاوم لیبکا تیپه ری. بربر پیده که نی، که نینکی به خوځ بوو که مچورکی به له ش دا دینا و شانی له بهر پیکه نین دهله رزاه. له شهرمان دهمه ویست بتویمه وه - نزیک تاوپه ری بوو، هه ستام وهک نه وه که دهمه ویست له خوځ راکه م، له خوځ به رهو مال بوومه وه. هیچ کهس و هیچ شتی کم نه ده دیت، پیمو ابو که به نیو شاریکی نه ناسراو دا ده رځم. مال هه سهر و سه مه رکان به شکله هه نده سییهکانی،

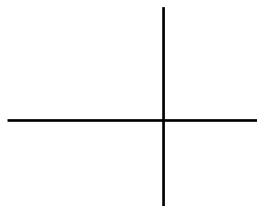

دابړ دابړ، به دهربیجې بهتالې رهشوه له دهورم بوون. وهک ئهوه بوو که قهت گیانداریک ناتوانی تیان دا بژی بهلام دیواره سپییهکانیان به کزی ددرهوشانهوه و ئهمه ی که سهیر بوو، شتیک که نهمدهتوانی باوهر بکه م له ئاست هر کام لهو دیوارانه که رادهوهستام، له بهر تریفه ی مانگ سیبهرم گهوره و خهست دهکتهوته بان دیوار بهلام بی سهر بوو - سیبهرهکه م سهری نهبوو - بیستبووم که ئهگهر سیبهری کهسیک سهری نهبی ههتا سهری سال دهمری.

په شوکاو وهمال کهوتم و په نام برده ژووردهکه م - له ودهمه دا خوین له کهپوم هات و دواى ئهوهکه خوینیکى زورم له بهر روئی بیهوش کهوتمه سهر جیگا که م، دایه نه که م خه ریک بوو پیمرا دهگه شت.

بهر له وهی که بخه وم له ئاوینه دا روانیمه روخسارم، دیتم سیمام تیشکاوه، سړیو و بی رووح بوه. ئه وهنده کال ببووه که خوم نه دهناسیوه - چوومه نئو جیگا که م و لطفه م به سهر خوم دا کیشا، وهرگه رامه وه، رووم له دیوار کرد. لاقه که نم کو کرده وه، چاوه کانم ویکنان و دریزم به خه یاله کانى خوم دا. ئه وه و دایانه ی که چاره نووسی تاریک، به غم، به ترس و پر له خووشی منیان پیکده هیئا - لهو جییه ی ژیان دهگل مهرگ ئاویته دهبی و وینه گه لی وهرگه راو پیکدینى، ویسته کوژراوه کونه کان، ویسته ونبوو و خنکاوه کان دیسان زیندوو دهنه وه و هاواری توله بهرز دهکه نه وه - لهو کاته دا له سروشت و دنیای رواله تی هله دهکه ندرام و حازر بووم که له رهوتی نه زه لی دا ون بم و بفه و تیم - چهند جار له بهر خومه وه به ورته کوتم: « مهرگ، مهرگ... له کوئی؟ » ئهمه سوکنا یی دامی و چاوه کانم ویک هاتن.

چاوه کانم که ویکنران، دیتم له مهیدانی مه حه ممه دیه بووم. داریکی بهر زیان چه قاندبوو و پیره میردی ورده و الة فروشی بهرام بهر ژوورده که میان له سیداره دابوو - چهند داروغه ی مه ست له ژیر سیداره شه را بیان ده خوارده وه - دایکی خیزانم سووره لگه راو، به سیمایه ک که له کاتی تووره یی خیزانم، که ئیستا دهیینم لئوی دهله رزی و چاوه کانى خړ و زهق

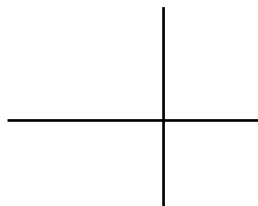
دهبڼه وه. پيلي مني راده كيشا، به نيو خه لك دا دهيردم و به ميرغه زه ب كه جلي سووري دهبر كړدبوو نيشاني ددهام و دهيكوت: « ئوهش له دار دهن! ... » من راچه نيم - وهك سوبه دايسام، له شم شه لالي ئاره قه بوو و تينيكي سووتينه له سهر رومهم بلتسه ددها - بو ئوهي خو له دست هم موته رزگار كه، هه ستام و ئاوم خوارده وه و هه نديكم به سهر و روم داكرد. دريژ بوومه وه، به لام خوم لينه دهكه و ته وه.

له تاريك و رووني وه تاغ دا رواني بوومه گوژه ي سهر رفه. پيمو ابوو هه تا ئوده مه ي كه گوژه له سهر رفه يه خوم ليناكه وي - جوړيكي ترسي بي جيم تيدا به دي هاتبوو كه گوژه دهكه وي، هه ستام كه جي گوژه كه خوش كه به لام له بهر هانه يه كي نه ناسراو كه خوم نه مزاني به قه ست دهستم وه گوژه كه وت، گوژه كه وت و شكا، له ئاكام پيلووكانم ويكنان، به لام به خه يالم داهات كه دايه نم هه ستاوته وه و چاو له من دهكا - له بن ليفه مسته كانم ئاماده كرد، به لام چ رووداويكي ئه وتو رووي نه دا. له حاله تي بيهوشي جيره ي دهرگاي كووچه م بيست، خشه ي پي دايه نم بيست كه پيلاوه كانی له عه رز دهخشان و چووان و په نيري كړي.

دوايه دهنگي دووره دهستي فروشياريك هات كه دهيكوت: « سه فراهه ره گاتوو؟ » نا، ژيان وهكوو پيشو مه لوول دهستي پيكر دبوو. رووناكايي پتر دهبوو، چاو هكانم كه كرده وه په له شوقيك كه له رهنك دانه وه ي هه تاوي سهر ئاوي هوز له دهر بيجه ي وه تاغه كه م كه وتبوو سهر ميچ، دهله راوه.

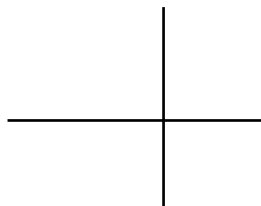
پيمو ابوو خه وني دوپشه و ئه وهنده دوور و سراوه بوو وهك ئه وهكه چند سال پيش كاتيک مندال بووم ديتوومه، دايه نه كه م بهرچايي مني هينا، وهك ئه وه بوو كه سيماي دايه نه كه م كه وتوته سهر ئاوينه يه كي چرژاو، ئه وهنده لاواز و دريژ هاته بهر چاوم، شكليكي زور سهر و سه مه رهي لي دهر كه وتبوو. دهكوت كه شتيكي قورس سيماي بو خواره وه كيشا بوو.

نه نه سهره راي ئه وهكه دهيزاني دوو كه لي قه نه نه بو من خراپه ديسان هه ر له ژووره كه م قه نه نه ي دهكيشا. هه تا قه نه نه ي نه كيشا با كه يفي ساز نه دهبوو. دايه نه كه م ئه وهنده باسي نيو خويان، باسي بووك و كوره كه ي بو

کردبووم، منیشی کردبوو به شهریکی که یفه هه وه سباره کانی خوئی -
 چهند گه و جانیه، هه ندیک جار له خوړا بیرم له کهس و کاری دایه نه کهم
 ده کرده وه، به لام نازانم بو هه چه شنه ژیان و خوئی خه لکی دی دلی له
 ژیللا دینام - له حالیک دا ده مزانی که ژیانی من ته و او بوه و به
 شیوه یه کی پر له ژان نارام ده کووژاوه. چ په یوه ندیه کی به منه وه هه بوو
 که سه رنج بده مه ژیانی گه و جه کان و سپله کان، که ساغ بوون، باشیان
 ده خوارد، چاک ده خه وتن و باش گانیان ده کرد و هیچکات نه ختووله یه که
 هه ستیان به ئیشه کانی من نه کردبوو و باله کانی مه رگ هه موو ساتیک له
 سه ر و روویان نه خشا بوو؟

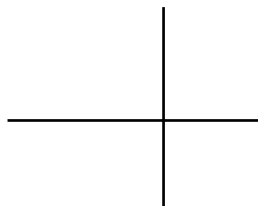
نه نه وهک مندا لان ده گه لم ده جوو لاوه. ده یه ویست هه موو جیه کی من
 ببینی، من هیشتا شهرم له ژنه کهم ده کرد. وه ژوور که ده کهوت سه ر
 له گه نه کهم که به لغه مم تیکردبوو، داده پوئی - سه ر و ردینم داده هینا،
 ئاره قچه کهم ریکوپیک ده کرد. به لام له کن دایه نم چ شهرم نه ده کرد -
 بوچی نه ژنه که چ په یوه ندیه کی به منه وه نه بوو هینده خوئی له ژیانی
 من هه لقوتانده بوو؟ وه بیرم دی هه له ژووره زستانان له سه ر نه نباراو
 کورسیمان داده نا. من و دایه نه کهم و نه وه سه لیتیه له ده وری کورسی
 ده خه وتن. تاریک و روون که چاوم ده کرده وه نه قوئی سه ر په رده ی گولچن
 که له بهر ده که هه لواسرابوو له بهرام بهر چاوم گیانی ده گرت. چ
 په رده یه کی سه یر و ترسناک بوو؟ له سه یری پیره میردیکی کووړ وهک
 جووکه کانی هیندی میزه له سه ر، له ژیر داریکی سه ول دانیشتبوو و
 سازیکی وهک سیّتاری به ده سته وه بوو و کچیکی جه وانی جوان وهک
 بوگام داسی - سه ما که ری بوخانه کانی هیند ده سته کانی لیک هالانده بوو
 و واویده چوو که ناچار کراوه له بهرام بهر نه پیره میرده سه ما بکا -
 پیمو ابوو که نه پیره میرده شیان له رهشچال ده بال ماری کوبرا
 هاویشتبوو که وای لیّه اتبوو و سه ر و ریشی سپی ببوو. له وه پیره
 زیرچانه ی هیندی بوو که له وانه یه باوکم یا مامم له دوور ولاته وه
 ناردبوو بیانه ته وه - که له وینه که زوړتر خورد ده بوو مه وه ده ترسام.

دایه نه کهم خه والوو هه لده ستاند، به زاری بۆگه نیو و پرچی زووری رهشی که له سهر و رووی هه لده سووم منی به خووه دهنه - به یانی که چاوم کراوه ئوم هه ئاوا هاته بهر چاو. ته نیا خه ته کانی رووی قوولتر و چتر ببوون. زور جار بۆ له بیر کردن، بۆ راکردن له خووم، سهردهمی مندالیم وه بیر خووم دیناوه. بۆ ئوهی که ههست به حالی بهر له نه خووشییم نه کهم - ههست بکهه که ساغم - هیشتا ههستم دهکرد که مندالیم و بۆ مهرگم، بۆ فهوتانم، زاتیکی دووههه بوو که بهزهیی پیمدادههات، به حالی مندالیم که دهمری - له کاتی پر له سامی ژیا نی خووم دا ههه که سیمای ئارامی دایه نه دهدیت، سیمای بزپکاو، چاوه کانی ده قوول وه چووی بی بزوت و لیل، په ره ناسکه کانی تفنک و نیوچه وانی رهقه له و پانی ئوم که دهدیت، یادگار هه کانی ئوده هم وه بیر دههاته وه - دهکوت شه پۆلگه لیکه نه ناسیاوی لیوه دههات که منی ئارام دهکرده وه - خالیکی گۆشتنی له سهر لا جانگی بوو که مووی لی هاتبوه دهر - پیشتتر که چاوم لیده کرد ئاوا لینی ورد نه ده بوومه وه.

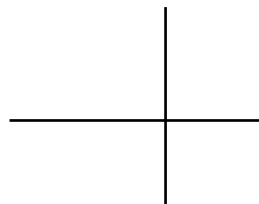
ئه گه رچی نه نه به روالهت گۆرابوو به لام بیرى ههه وهک خووی مابووه، ته نیا هوگرییه کی پتری به ژیا نیشان دهدا و له مهرگ دهرسا، وهک ئو میشانه ی که سهرهتای پاییز په نایان بۆ ژووره وه دینا. به لام ژیا نی من ههه روژ و ههه سات دهگۆردا. وا دههاته بهر زهینم که مه ودا ی زه مان و گۆرانیک که له وانه بوو مرۆف له چه ندين سال به سهری دا بی، بۆ من تیپه پینی ئهه رهوته ههزار قات پتر و توندتر ببوو. له حالیک دا لایه نی خووشی ئو به پیچه وانه به رهو سفر داده کشا و له وانه بوو له سفریش تیپه رپیا - که سانیک ههه که له بیست سالیه وه دهست ده کهه به گیان دان له حالیک دا زۆربه ی خه لک ته نیا له کاتی مه رگیان دا زور ئارام و هیدی وهک پیسوژیک که روئی ته و او بووی ده کووژینه وه.

نیوه رو که دایه نه چیشتی هینا، له بن قاپی ئاشه کهه دا، هاوارم کرد؛ به هه موو هیزه وه هاوارم کرد، ته وای خه لکی نیو مال هاتن له بهر ژووره کهه کو بوونه وه. ئو سه لیتیهش هات و زوو رووی. چاوم له زگی

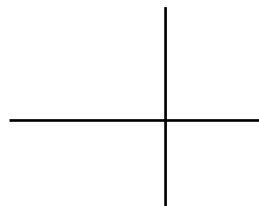
کرد، هاتبوه سهر. نا، هیشتا نه زابوو. چوون هه کیمیان هینا - له نئو دلم دا که یفم ده کرد که لانی کهم ئەم گه و جانهم تووشی زهمهت کردوه. هه کیم به سی بست ردینه وه هات و دهستووری دا که من تریاکم بکیشم. چ دهرمانیکی به نرخ بۆ ژيانی پر له ژانی من بوو! کاتیک تریاکم ده کیشا؛ بیره کانم مه زن، ناسک، به ئەفسوون ده بوون و دهفرین - له شوینیکی دیکه جگه له دنیای ناسایی دهگه رام و پیاسه ده کرد. خه یاله کان و بیره کانم له بهندی قورسایی و سهنگی شتهکانی زهمینی ئازاد ده بوون و بۆ لای ئاسمانیکی ئارام و بیدهنگ دهفرین - وهک ئەمه که منیان له سهر بالی چه کچه کییهکی زترین دانابی و له دنیای بۆش و درهوشان که تووشی هیچ له مپهر و بهرگریک نه ده بووم دهگه رام. ئەوهنده ئەم ههسته قوول و کهیف بزوین بوو که له مهرگیش کهیفی پتربوو. له سهر مهقهلی که ههستام، چوومه بهر دهریجهی روو به ههساره که مان. دیتم دایه نه کهم له بهر ههتاو دانیشتبوو، سهووزی پاک ده کرد. بیستم که به بووکه کهی کوت: « هه موومان بووراوینه وه؛ بریا خودا بیکووژئ و راحه تی کا! » گۆیا هه کیم به وانی کوتبوو که من چاک نابمه وه.

- به لام من هیچ پیم سهیر نه بوو. چهنده ئەو خه لکه گه و جن! ههر که سه عاتیک دوايه دیمکراوهی هینا، چاوهکانی له بهر گریانێ زۆر سوور ببوونه وه و ههلمسابوون - به لام له ئاست من به زۆر بزهی هاتی - له ئاست من دهوریان دهگتیرا، هه موو له ئاست من دهوریان دهگتیرا، ئەویش چهنده ناشاره زایانه! پێیانوابوو من خۆم نازانم. به لام بۆچی ئەو ژنه منی خۆش دهووست؟ بۆچی خۆی به هاوبهشی ئیشهکانی من دادهنا؟ رۆژیک پارهیان دابوووه و مهکه چرچه رهشهکانی وهک دۆلچه ده گوویم ئاخنیبوون - بریا خۆرکه له مهکهکانی دابا - ئیستا که مهکهکانیم ده دیت، بیزم ههله دهستا که ئەو دههه به تاسه وه شیرهی ژيانی ئەوم ده مژی و گهرمای له شمان دهچوه نئو یه که وه. ئەو دهستی له تهواوی لهشم وهردهدا و له بهر ئەوهش بوو که ئیستاش به تیرادیوییهکی تایبهتی که له وانهیه

ژنیکى بى شوو ههيبى، دهگه‌ل من دهجوولآوه - وهک سه‌ردهمى مندالى سهيرى منى دهکرد، چونکه سه‌ردهمايهک له سه‌ر چالتيک رايداشتبووم. کى دهزاني له وانهيه منى رهخوى خستى - وهک دهسته خوشکتيک که ژنان بۆ خويانى هه‌لده‌بژيرن، ئيستاش به چ وريايى و تيروانينيک هه‌لگير وهرگير و به قسه‌ى خوى « ته‌ر و ويشكى » دهکردم! - ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌م، ئه‌و سه‌ليتيه به من راگه‌يشتبا، من قه‌ت نه‌نهم بۆ لاي خۆم رى نه‌دهدا، چونکه لاي خۆم وام داده‌نا که جه‌غزى بير و هه‌ستى جوانى ژنه‌که‌م پتر له دايه‌نه‌که‌م بوو و يا ئه‌وه‌که ته‌نيا هه‌وه‌س ئه‌م شه‌رم و هه‌يايه‌ى له من دا پتکه‌يناوو. له به‌ر ئه‌وه له لاي دايه‌نه‌که‌م که‌متر شه‌رمم ده‌کرد و ته‌نيا ئه‌و بوو که به من راده‌گه‌يشت. - له‌وانه‌يه دايه‌نم له سه‌ر ئه‌م پروايه بوو که چاره‌نوس وابوه، ئه‌ستيره‌که‌ى ئه‌وه بوه. جگه له‌وه ئه‌و به نه‌خۆشى من هه‌لى بۆ ده‌ره‌خسا و هه‌موو ده‌ردى دلى نيو مال، خۆشى، شه‌ر و کيشه‌کان و رووحى ساويلکه و له به‌وه‌بى و خوازهلۆکى بۆ من ليکده‌داوه و دلپرييه‌ک که له بووکه‌که‌ى هه‌يبوو و ده‌تکوت هه‌ويتيه‌تى و خۆشه‌ويستى و هه‌وه‌سى کوره‌که‌ى له‌و دزيبوو، به چ رقيکه‌وه ده‌يگيرايوه! ده‌بى بووکه‌که‌ى جوان بى، من له ده‌ربيجه‌ى روو به حه‌سار ئه‌وم ديتوه، چاوه‌ى قاوه‌بى، پرچى کال و که‌پويه‌کى چووکى باريکى هه‌يه.

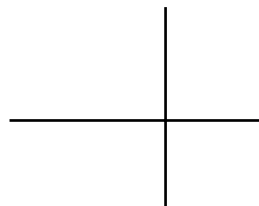
دايه‌نم هه‌نديک جار باسى موعجزه‌ى پيغه‌مبه‌راني بۆ ده‌کردم، به خه‌يالى خوى ده‌يه‌ويست به‌م جوژه دلخۆشيم داته‌وه. به‌لام من ئيره‌يم به بيرى ته‌سک و گه‌وجى ئه‌و ده‌برد. وا هه‌بوو قسه‌ى بۆ دينا‌مه‌وه، بۆ وينه چه‌ند روژ له‌مه‌وبه‌ر به منى کوت که کچه‌که‌م (يانى ئه‌و سه‌ليتيه) به سلا‌مه‌تياه‌وه کراسى قيامه‌ت بۆ مندا‌له‌که‌ى ده‌دروئ، بۆ مندا‌لى خوى. دوايه، وهک ئه‌وه‌ى که ئه‌ويش ده‌يزانى دلخۆشى ده‌دامه‌وه. جارچاره ده‌چى له ده‌رک و جيران ده‌وا و ده‌رمانم بۆ دينى، ده‌چيته لاي جادووه‌گر و فالگر، کتیب ده‌گرته‌وه و سه‌باره‌ت به من مشووريان ليده‌خوازى. چوارشه‌نبه‌ى ئاخري سال چووبوه شه‌مۆله و قاپتيکى هيناوه که پيوان، برينج و روئى بۆگه‌نيوى تيدابوو - کوئى سوالى ئه‌وانه‌م به نيه‌تى

سلامه‌تی تۆ کردوه و هه‌موو ئه‌و گه‌ند و گه‌لاشانه‌ی به‌ دزی دهرخواردی
من ده‌دا. به‌ین به‌ینه‌ش دیمکراوه‌کانی هه‌کیمی ده‌ ورگم ده‌کرد، هه‌ر ئه‌و
دیمکراوه‌ بی‌ تامانه‌ی که‌ بۆی نووسیبووم: زوفا، روبی سۆس، کافوور،
په‌رسیاوه‌ش، به‌یبوون، رۆنی قاز، تۆوی که‌تان، تۆوی سنه‌وبه‌ر، نیشاسته‌،
شیوه‌ران و هه‌زار جوړه‌ سندنانی دیکه‌...

چه‌ند رۆژ له‌مه‌وبه‌ر کتییکی دوعای بۆ هینابوومه‌وه که‌ بستیک تۆزی
له‌ سه‌ر بوو. نه‌ ته‌نیا دوعا به‌لکه‌م هه‌چ چه‌شنه‌ کتیب و نووسراوه‌ و بیر و
باوه‌ری سه‌پله‌کان به‌ که‌لکی من نه‌ده‌هات. چ پئویستیکم به‌ درۆ و
ده‌له‌سه‌ی ئه‌وان هه‌بوو، ئایا من خۆم ئاکامی زنجیره‌یه‌ک له‌ به‌ره‌کانی
رابوردوو نه‌بووم و ئه‌زموونی به‌ میراتیبراویان ده‌ من دا نه‌مابوو؟ ئایا
رابوردوو له‌ خودی من دا نه‌بوو؟ به‌لام هه‌چکات نه‌ مزگه‌وت و نه‌ ده‌نگی
بانگ و نه‌ ده‌سنوێژ و کخه‌ و تف رۆکردن و داها‌تانه‌وه‌ و هه‌ستانه‌وه‌ له‌
به‌رامبه‌ر توانای مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سته‌لاتی ته‌واو که‌ ده‌بی به‌ زمانی
عه‌ره‌بی قسه‌ی ده‌گه‌ل بکردری کاری تینه‌کردووم. ئه‌گه‌رچی پێشتر له‌مه‌،
کاتیک که‌ سلامه‌ت بووم چه‌ند که‌رته‌ به‌ زۆر چوومه‌ مزگه‌وت و هه‌ولم
ده‌دا که‌ دلم ده‌گه‌ل خه‌لکی دیکه‌ یه‌که‌رنگ و یه‌که‌ده‌نگ بکه‌م، به‌لام چاوم له‌
سه‌ر کاشیه‌ شینه‌کان و نه‌قش و نیگاری دیواری مزگه‌وت ده‌گه‌را که‌ منی
به‌ره‌و خه‌ونی خۆش ده‌برد و ده‌سته‌به‌جی ریی خۆ دزینه‌وه‌م ده‌دیه‌وه‌ - له‌
کاتی دوعا کردن دا چاوه‌کانی خۆم ده‌به‌ست و به‌ری ده‌ستم له‌ به‌ر چاوم
را‌ده‌گرت - له‌و شه‌وه‌ دا که‌ بۆ خۆم ساز ده‌کرد وه‌ک وشه‌گه‌لیک که‌ به‌بی
بیر کردنه‌وه‌ له‌ خه‌و دا دووپاتی ده‌که‌نه‌وه‌، من دوعام ده‌خوینده‌وه‌. به‌لام
ده‌برینی ئه‌م وشانه‌ له‌ قوولایی دله‌وه‌ نه‌بوو. چونکه‌ من پتر پیم خۆش
بوو ده‌گه‌ل که‌سیکی دۆست یا ئاشنا قسه‌ بکه‌م هه‌تا ده‌گه‌ل خودا، ده‌گه‌ل
توانای مه‌زن! چون خودا له‌ سه‌ری من زیاد بوو.

کاتیک که‌ له‌ سه‌ر نوینیکی گه‌رم و شیدار خه‌وتبووم ته‌واوی ئه‌م
مه‌سه‌لانه‌ به‌ قه‌را سه‌ره‌ ده‌رزیه‌یه‌ک بایه‌خیان بۆ من نه‌بوو و له‌و کاته‌ دا
نه‌مده‌ویست بزانه‌ به‌ راستی خودایه‌ک هه‌یه‌ یا ئه‌وه‌که‌ ته‌نیا وینه‌ی

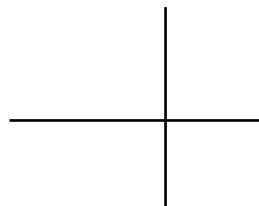
دهسته لاتدارانی سهر زهویه که بۆ پتهو کردنی دهسته لاتنی خودایی خویان و رووتاندنه وهی ره عیه تهکانی خویان سازیان کردوه - تهنیا دهمه ویست بزائم شهو دهگه یه نمه سبهی یا نا - ههستم دهکرد له ئاست مهرگ دا، مه زهب و ئیمان و برپوا چهنده سست و مندا لانه و تا رادهیهک جوړه رابواردنیک بوو بۆ کهسانی ساغ و خوشبهخت - له ئاست راسته قینهی به سامی مهرگ و ئهو حاله ته دلته زینهی که دهمگوزهراند، ئه وهی له سهر سزا و پاداشتی روح و روژی ههستانه وه به منیان سهلمان دیوو فریوئیکی بی تام بوو و ئهو دوعایانهی که فیری منیان کردبوو، له بهرام بهر ترسی مهرگ دا چ کاریکیان پینه دهکرا .

نا، ترسی مهرگ بهرۆکی منی بهر نه دهدا - کهسانیک که ژانیان نه چیشته وه لهو قسانه ناگهن - ئه وهنده ههست به ژیان له من دا زیاد ببوو که چووکتترین خوشیه که قهره بووی ساعه تگه لیک دیری خنکان و په شوکاویی دهکرده وه .

دهمدیت که ژان و رهنج هیه به لام بی بهری له ههر مانایهک بوو - من له نیو سپلهکان دا رهگه زیکی ون و نه ناسراو بووم، وه ها که له بیریان کردبوو پیشتر له مه من به شیک له دنیای ئه وان بووم . شتیک که به سام بوو ئه وه بوو که ههستم دهکرد نه زیندووی زیندووم و نه مردووی مردوو، تهنیا مردوویهکی به جووله بووم که نه په یوه ندیم به دنیای زیندوکانه وه هه بوو و نه له فهرامووشی و هه سانه وهی مهرگ که لکم وهرده گرت .

.....

سهری شهوئ که له سهر مهقه لی تریاک ههستم، له دهر بیجه وه روانیمه دهری، داریکی رهش و دهرگای دوکانی گوشت فروش که گاله درابوو، دیار بوو - سیبهره تاریکهکان، تیکه ل یهک ببوون . ههستم دهکرد که هه موو شت پوچ و کاتییه . ئاسمانی رهش و قیراوی وهک کوئه دهواریکی شر بوو که به ئهستیره گه لیک بی ژمار دایژدایژ کرابی . له ودهمه دا دهنکی بانگ بهرز بووه . بانگیکی ناوهخت بوو . گوئا ژنیک، لهوانهیه ئهو سه لیتیه خهریکی زان بوو، وهختی هاتبوو . نووزهی سه گیک

له نټوان بانگي به ياني دا دهيسرا . بيرم كردهوه: « ټهگر راسته كه هر كهس ټهستټيرهيهكي له ټاسمان دا ههيه، ټهستټيرهه من دهبي دوور، تاريك و بي مانا بي - لهوانهيه من هر ټهستټيرهم نهبووي! »
له ټانه دا دهنكي دهستهيهك گهزمهه مهست له كوچه بهرز بووه كه تټدهپهپين و قسهه پيسيان به يهك دهكوت. دوايه تټگرا دهستيان به گوراني كوتن كرد:

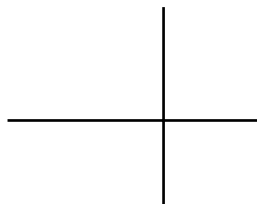
« وهره برټين و مهه بخوين،

شهرابي ملكي رهه بخوين،

ټيستنا نهخوين ټهه كهه بخوين؟ »

ههراسان خوم كيټشاوه دواوه، گورانیهكهيان به چهشنټكي تايهت له ههوا دا دهنكي دهداوه، ورده ورده دهنكيان دوور بووه و براوه. نا، ټهوان كاريان به من نهبوو، ټهوان نهپاندهزاني... ديسان بيدهنكي و تاريكي ههموو جي داگرتهوه - من پيسټزي ژوورهكهه ههلهكهرد، پټم خوش بوو له تاريكايي دا دانيشم - تاريكي، ټهوه ماده خهست و خزه كه دهپټته ههموو جي و ټيو ههموو شټيكهوه. من خوم بيگرتبوو - له تاريكي دابوو كه بيره ونبووكانم، ترسه له بيركراوهكانم، بيرى به سامى سهير كه نازانم له كام سووچي ميټشم دا هشار درابوون، ههموو سهرلهنوئ دهبووژانهوه، وهرټي دهكهوتن و زارهخواركيان لټدهكردم - قونيچكي ژوور، پشت پهرده، پهنا دهركه، پر بوون لهو بيرانه و لهو تارمايي بي نمود و به ههرهشانهيان.

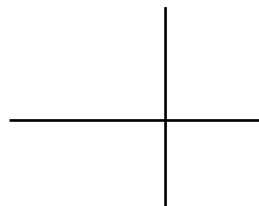
لهوټي له پهنا پهرده تارماييهكي به سام دانيشتبوو. جوولهه نهدهكرد، نه مات بوو و نه خوشحال. هر جارهه كه دهگهپامهوه دهپروانيه ټيو گلټنهه چاوم - سيماي بوم ناسياو بوو، دهتكوت هر له منداآليهوه ټهوه سيمايهه ديتوه - روژيكي سپزدهبهدهر بوو، له پهنا چومي سوورټن دهگهل منداآلهكان قهرهقهريتمان دهكرد، ټهوه سيمايهه ديت كه دهگهل سيمه ټاساييهكاني ديكه كه بهژنيكي كورتهلهه نالهبار و بي مهترسي ههبوو، لټم پهيدا ببوو - سيماي هر وهك پياوه گوشتفرؤشهكهه بهر دهربيجهه

دیوهکهه بوو. پیموایه ئەم کەسه له ژيانى من دا دەستى هەبوه و ئەوم زۆر دىبوو - دەتکوت ئەم سێبەرە دەگەڵ من دوانە بوو و له جەغزى تەنگەبەرى ژيانى من دا هەلکەوتبوو...

هەر کە هەستام پيسۆزەکه هەلکەم تارماييه کەش خۆبهخۆ و ن و بزر بوو. چوومه پيش ئاوينه له خۆم خورده بوومهوه، وینهیهک که کهوته سهري لام بيگانه بوو - سهير و به سام بوو. وینهى من له خۆم به هیزتر بيوو و من وهک وینهى سهەر ئاوینههه لیهاتبوو - پیموایهوه نهدهتوانى دهگەڵ وینهى خۆم تەنیا له ژووریک دا بمینمهوه. دهترسام ئەگەر راکهه ئەو وه دوام بکهوئ، وهک دوو پشيله که بۆ شهري تووشى يهک دهبن. بهلام دهستم ههڵینا، بهر چاوم گرت ههتا له چاللى دهستم دا شهوى ههريمان ساز کهه. زۆر جار حالهتى ترس، کهيف و مهستيهکى تايهتى بۆ من ههبوو وهها که سههره دهگێژوه دههات و ئەژنۆکانم سست دهبوون و دهمهويست برشيمهوه - لهپەر دیتم له سههر پتیهکانم راوهستابووم - ئەوهه پى سهير بوو، موعجزه بوو - چلۆن من دهمتوانى له سههر پتیهکانم راوهستابم؟ پیموایهوه ئەگەر يهکێک له پتیهکانم جوولاندباوه هاوسهنگيم تیکدهچوو، جۆریک سههرهگێژهم لى پهيدا بيوو - زهوى و بوونههرانى له رادهبهدر لیم دوور ببوونهوه. وهها که به نههينى ئاواتى بوولهززه يا برووسکهيهکى ئاسمانيم دهخواست بۆ ئەوهى که بتوانم ديسان له دونيايهکى ئارام و روون دا له دايک بيمهوه.

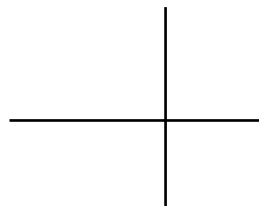
کاتیک ويستم بچمهوه نيو جيگا کهه چهند کهرته به ورته کوتم: «مه‌رگ... مه‌رگ...» ليوهکانم بهسرابوون، بهلام له دهنگى خۆم ترسام - هه‌ر بویرى جارنم نه‌مايوو، وهک ئەو ميشانهه لیهاتبوو که سه‌ره‌تای پاين شالۆ بۆ ژوور دين، ميشگه‌لیکى کهسیره و بيگيان که له وزه‌ى بالى خويان دهترسن. ماوه‌یهک بى جووله له سووچیکى دیوار مات دهبن، هه‌ر که دهزانن زیندوون به‌بى ترس خۆ به ده‌رک و دیوار داده‌دن و به مردوویى له ده‌رووبه‌رى وه‌تاغ ده‌که‌ون. پیلووکانى چاوم که ویک دههاتن، دونيايهکى سراوه له به‌رامبه‌رم

پهيدا دهبوو، دونيايهك كه هه مووی خۆم سازم كردبوو و دهگه‌ل بیر و روانگه‌م ده‌خویندهوه. به هه‌ر حال زۆر راسته‌قینه‌تر و سروشتیتر له دونیای بیداریم بوو. وهك ئه‌وه‌كه هیچ به‌رگر و به‌ندیک له به‌رامبه‌ر بیر و روانگه‌م دا نه‌بوو، كات و شوین مانایان نه‌ده‌ما - ئه‌م هه‌سته‌ی هه‌وه‌سی كوژراو كه خه‌و سه‌رچاوه‌ی له‌وه‌وه بوو، سه‌رچاوه‌ی له‌ نیازه‌كاني شاراوه‌ی منه‌وه بوو شك‌ل و رووداوه‌كاني سه‌رسوریه‌نه‌ر به‌لام ئاسایی دینا به‌ر زه‌ینی من و دوا‌ی ئه‌وه‌كه له‌ خه‌و هه‌لده‌ستام، له‌ هه‌مان كات دا هه‌شتا له‌ بوونی خۆم شك‌م هه‌بوو، له‌ زه‌مان و شوینی خۆم بێ‌خه‌به‌ر بووم - ده‌تكوت ئه‌و خه‌وانه‌ی كه ده‌مدیتن هه‌موویان بۆ خۆم سازم كردبوون و لیكدانه‌وه‌ی دروستی ئه‌وانم پێشتر ده‌زانی.

گه‌لیك له‌ شه‌و تیپه‌ر ببوو كه خه‌وم لیكه‌وت. له‌ نه‌كاو دیتم له‌ كووچه‌كاني شارێكی نه‌ناسیاو كه خانووی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی به‌ شك‌له‌كاني هه‌نده‌سی، مه‌نشوو، مه‌خرووتی، موكه‌عه‌ب، كه ده‌ربجیه‌ی كورت و تاریکیان هه‌بوو و به‌ ده‌رك و دیواریان دا لا‌ولاو هه‌لچوو بوو، به‌ ئازادی ده‌گه‌رام و به‌ راحه‌تی پشووم ده‌دا. به‌لام خه‌لكی ئه‌و شاره‌ به‌ مه‌رگیكی نا‌اسایی مردبوون. هه‌موو له‌ سه‌ر جیی خۆیان ویشك هه‌لاتبوون، دوو د‌ل‌ل‌و‌پ خوین له‌ زاریانه‌وه هه‌تا سه‌ر جله‌كانيان هات‌بوه‌ خوار. ده‌ستم له‌ هه‌ر كه‌س ده‌دا، سه‌ری هه‌لده‌كه‌ندرا و ده‌كه‌وت.

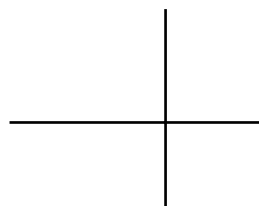
گه‌یشتمه‌ به‌ر دوكاني گۆشت‌فرۆشییه‌ك دیتم پیاویك وهك پیره‌مێردی ورده‌واله‌فرۆشی به‌ر ماله‌كه‌مان شالگه‌ردنی به‌ستوه و كێردیكی به‌ ده‌سته‌وه بوو و به‌ چاوه‌ سووره‌لگه‌راوه‌كاني وهك ئه‌وه‌كه پیل‌وو‌كانيان بریبی زه‌ق چاوی تیپه‌ربوووم، ویستم كێرده‌كه‌ی له‌ ده‌ست بستی‌نم، سه‌ری هه‌لكه‌ندرا و كه‌وته زه‌وی، من له‌ ترسان هه‌لاتم، به‌ كووچه‌كان دا هه‌لده‌هاتم هه‌ر كه‌سم ده‌دیت له‌ سه‌ر جیی خۆی ویشك ببوو - ده‌ترسام ئاو‌ر ده‌مه‌وه، كه گه‌یشتمه‌ به‌ر مالی باوكی خه‌زانم، ژن براكه‌م، برا چكۆله‌ی ئه‌و سه‌لیته‌یه له‌ سه‌ر سه‌كۆ دانیشتبوو، ده‌ستم له‌ گیرفانم نا و دووكولیچه‌م ده‌ره‌ینا، ویستم بیده‌مه ده‌ستی به‌لام هه‌ر ده‌ستم وێكه‌وت

سهری هه‌لکه‌ندرا که‌وته زه‌وی. من قیژاندم و وه خه‌به‌ر هاتم.

هیشتا تاریک و روون بوو، دلم گیرا بوو، وامده‌زانی میچ قورساییم له سهر ده‌کا، دیواره‌کان زۆر ئه‌ستوور ببوون و سینگم ده‌یه‌ویست بته‌قی. سۆمای چاوم نه‌مابوو. ماوه‌یه‌ک به‌ ترسه‌وه له کارپته‌کان زه‌ق بوومه‌وه، ئه‌وانم ده‌بژارد و سه‌رله‌نوێ ده‌مبژاردنه‌وه. هه‌ر که چاوم وێکنا ته‌قه‌ی ده‌رکه هات، نه‌نه هاتبوو که‌سک له ژووره‌که‌م بدا، به‌رچایی منی له وتا‌غی باله‌خانه دانابوو، من چوومه باله‌خانه له به‌ر په‌نجه‌ره‌ی شووشه‌به‌ند دانیشتم، له سه‌ره‌وه پیره‌می‌ردی ورده‌واله‌فرۆشی به‌ر ژووره‌که‌م دیار نه‌بوو، ته‌نیا له لای چه‌پ، پیاوی گۆشتفرۆشم ده‌دیت، به‌لام ئاکاری ئه‌و له ده‌ربجیه‌ی ژووره‌که‌مه‌وه به‌ سام، سه‌نگین و وریایانه بوو، له‌م سه‌ره‌وه په‌ست و بی‌چاره دیاری ده‌دا، وه‌ک ئه‌وه‌که ئه‌و پیاوه نابێ پیشه‌ی گۆشتفرۆشی بووبی و ئه‌دای ده‌ره‌یناوه - بارگینه ره‌ش و لاوازه‌کانیان که له هه‌ر لایانه‌وه دوو که‌لاکی مه‌ر هه‌لواسرابوو و ویشک و قوول ده‌کو‌خین، هینان. پیاوی گۆشتفرۆش ده‌ستی چه‌وری به‌ سمیل دا‌هینا، کریارانه تی‌یان‌یروانی و دوو دانه له‌وانی به‌ زحمه‌ت هه‌لگرت و به‌ چنگالی دوکانه‌که‌یه‌وه هه‌لواسی - ده‌ستی به‌ سه‌ر مه‌ره‌کان دا ده‌هینا، له‌وانه‌یه شه‌ویش که ده‌ست له به‌ده‌نی ژنه‌که‌ی ده‌دا مه‌ره‌کانی وه‌بیر ده‌هاتنه‌وه و فکری وه‌ی ده‌کرده‌وه که ئه‌که‌ر ژنه‌که‌ی کوشته‌باوه چه‌نده‌ی پاره وه‌گیر ده‌که‌وت.

که‌سک لێدان که ته‌واو بوو که‌رامه‌وه دیوه‌که‌م. ته‌مایه‌کم گرت - ته‌مایه‌کی ترسناک، چووم له خه‌له‌وته‌ی ژووره‌که‌م کێردیکی ده‌سک نی‌رویی که هه‌مبوو له مجریم ده‌ره‌ینا، به‌ داویننی عه‌باکه‌م تیغه‌که‌یم خاوین کرده‌وه و له بن بالنجه‌که‌م نا - ئه‌و ته‌مایه‌م له زۆوه گرتبوو - به‌لام نازانم چم له‌و پیاوه گۆشتفرۆشه دا دیتبوو کاتیک رانی مه‌ری کوت کوت ده‌کرد، ده‌یکیشا، دوا‌یه به‌ شانازی‌وه تی‌یده‌روانی که منیش له خۆرا هه‌ستم کرد ده‌مه‌وێ لاسای بکه‌مه‌وه. پێویستم بوو که ئه‌و که‌یفه بکه‌م - له ده‌ربجیه‌ی دیوه‌که‌مه‌وه ده‌ نی‌و هه‌وره‌کان دا کونیک‌ی شینی قوول دیار بوو، وام دانا

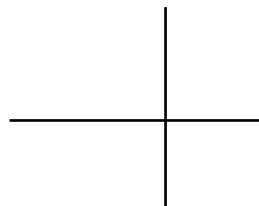

بۆ ئەوێ که بتوانم بگههه ئەوێ دهبی له پهێژیهکی زۆر درێژ وهسهرکهوم.
لێواری ئاسمان به ههواری زهردی خهستی مهراگی داپۆشرا بوو، وهها که
له سهه تهواوی شار قورسایان دهکرد. .

ههوایهکی به سام و پڕ له کهیف بوو، نازانم بۆچی من بۆ لای زهوی
دادههاتمهوه، ههمیشه لهو ههوایه دا وهبیر مهراگ دهکهوتمهوه. بهلام
نێستا که مهراگ به چڕ و نیوچاوانی خوێناوی و دهسته رهقهلهکانی
ئهوکی گرتبووم، ههڕێستا بهس تهمام گرت - بهلام تهمام گرتبوو که ئەو
سهلتهش دهگهڵ خۆم بهرم ههتا دواي من نهلی: « خودا عافووی کا،
راحت بوو! »

لهو دهمه دا به بهر دهربیجهی وهتاغهکهم دا تابووتیکیان دهبرد که
سههکهیان به رهش داپۆشیبوو و له بان تابووت شههیان ههڵکردبوو:
دهنگی « لا اله الا الله » سهرنجی راکیشام - ههموو دوکاندارهکان و
رێبوارهکان له رێی خۆیان دهگهڕانهوه و ههوت ههنگاو به دواي تابووت دا
دهڕۆشتن. تهناهنهت پیاوی گۆشتفرۆشیش هات و بۆ خێر ههوت ههنگاو
به دواي تابووت دا رۆشت و گهڕاوه سهه دوکانهکهی. بهلام پیرهمیژدی
خوانچهدار له سهه جێی خۆی نهزووت - ههموو خهڵک چ قیافهیهکیان به
خۆوه گرتبوو! لهوانهیه وهبیر فلهسهفهیه مهراگ و دونهیای دیکه
کهوتبوونهوه - دایهنم که دیمکراوهی بۆ هێنام دیتم نیوچهوانی تیکناوه،
دهنگهکانی تهسبیحیکی درێژی که به دهستیوه بوو دهیهاویشته و زیکی
دهکرد - دوايه نوێژی له پشت دهکی دیوهکهی من دابهسته و بلێند بلێند
دهیکوت « اللهم، الللهم . . »

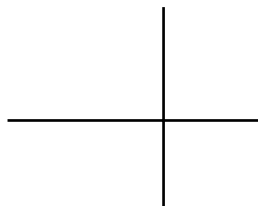
دهتکوت من کاربهدهستی لێبوردنی مردووکا بووم! - بهلام تهواوی ئەو
گالتهجارییهانه له من دا چ شوێنیکیان دانهدهخست. به پێچهوانه
کهیفخۆش دهبووم که سهپلهکانیش ئهگههچی کاتی و به درۆ بهلام لانی کهم
چهند چرتهیهک دونهیای منیان تیپهڕ دهکرد - ئایا وهتاگی منیش تابووتیک
نهبوو، نوێنهکهم ساردتر و تاریکتر له گۆڕ نهبوو؟ نوێنیک که ههمیشه
راخراوو و بۆ خهوتن بانگی دهکردم! چهند جار وام به میشک دا هات که

له تابووت دام - شهوانه ديوهكهم پي چووك دهبووه و ريكي دهكوشيم. ئايا
له گور دا هر نهو هسته ناكهن؟ ئايا كه سيك له هستي دواي مهرگ
خهبري ههيه؟

ئهگهرچي خوين له لهش دا دهوستي و دواي شهو و روژيكي ههنديك له
ئهندامهكان دهست به رزان دهكهن به لام ههتا ماوهيهك دواي مهرگ تووكي
سهر و نينووك دينهوه - ئاخو ههست و بيريش دواي راوهستاني دل
دغهوتين و يا ههتا ماوهيهك له پاشماوهي خوئيكي كه له ههنديك رهگي
چووكي دان دريژه به ژيانكي شاراو دهدهن؟ هستي مهرگ خوئي جي
ترسه چ بگا بهوهي كه هست بكن مردوون! پيرگه ليك ههن كه به بزوه
دهمرن، وهك نهوهكه خهو بيانباهوه يا وهك پيسوژيكي كه دهكووژيتهوه.
به لام لاويكي به خووه كه لهپر دهمرئي و ههموو هيزي ئهندامهكاني لهشي
ههتا ماوهيهك بهريههكاني و درايهتي مهرگ دهكهن چ هستيكي دهبي؟
زوژر جار بيرم له مهرگ و رزاني زهرههكاني لهشم كرديووه، وهها كه
ئهم بيره مني نهدهترساند - به پچهوانه ئاواتي به راستيم بوو كه تهترت و
تونا بم، له تهنيا شتيك كه دهترسام نهوه بوو كه زهرههكاني لهشم، بچيته
نيو زهرههكاني لهشي سپلهكانهوه. نهو بيرم له بهر گران بوو - ههنديك
جار پيمخوش بوو دواي مهرگ دهستيكي دريژ و به هستم ههبا ههتا
توانيبام ههموو زهرههكاني لهشي خووم به وردی كو كردباوه و به دوو
دهستان پاراستبام تا زهرههكاني لهشي من كه هي من نهچنه نيو لهشي
سپلهكانهوه.

ههنديك جار بيرم دهكردهوه نهوهي كه من دهمديت، نهو كه سانهي كه
خهريكي ئاويلكه دانن نهوانيش دهيينن. دلهكوته و ترس و تاسه و ويستي
ژيان له من دا دامركابوو، له فريداني بير و پروايهك كه ده ميشكم
ئاخندرابوو هيمنايهتيهكي تايبهتم هست پيدهكرد. تهنيا شتيك كه دلي
دهدامهوه هيواي فهوتاني دواي مهرگ بوو - بيرى دهست پيكردهوهي ژيان
دهيترساندم و ماندووي دهكردم - من هيشتا خووم بهو دونيايهي كه تتي
دا دهژيام نهگرتبوو، دونياي دي به چ كهلكم دي؟ هستم دهكرد نهو

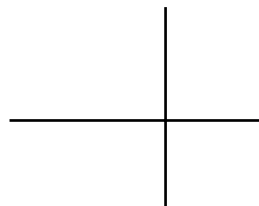
دونيایه بۆ من نه‌بوو، بۆ تاقمێك مرۆڤی بێ‌حه‌یا، رووه‌لما‌لاو، سو‌ال‌كه‌ر، زانست‌فرۆشی چێ‌ودار و چاو و دل‌ برسی بوو - بۆ كه‌سانێك كه‌ به‌ قه‌را حا‌لی دونه‌یا ئافرا‌بوون و له‌ زۆرداران‌ی زه‌وی و ئاسمان وه‌ك سه‌گی برسی به‌ر دوكان‌ی گۆشت‌فرش بۆ كو‌ته‌ گۆشتێك كل‌كه‌سووته‌یان ده‌كرد، سو‌ا‌لیان ده‌كرد و كیسه‌یان ده‌كێ‌شا - بیری ده‌ست پێ‌كردنه‌وه‌ی ژیان من‌ی ده‌ترساند و ماندووی ده‌كردم - نا، من پێ‌ویسته‌یه‌كم به‌ دیتنی ئه‌و هه‌موو دونه‌یا به‌ بێ‌زه و ئه‌و هه‌موه‌ چرو‌نچا‌وانه‌ تا‌له‌ نه‌بوو - مه‌گه‌ر خودا هێنده‌ نه‌دی و بدی بوو كه‌ دونه‌یاكان‌ی خۆی له‌ كن‌ من هه‌لكێ‌شی؟ به‌لام من ناتوانم به‌ درۆ پێ‌ی هه‌لب‌لێم و ئه‌گه‌ر ده‌بوا ژیان‌ێك‌ی نوێم هه‌ب‌ا، ئاواتم ئه‌وه‌ بوو كه‌ بیر و هه‌ستم س‌ر و كول‌ بووبا . بێ زحمه‌ت هه‌ناسه‌م هه‌لكێ‌شا‌با و بێ ئه‌وه‌ی هه‌ستم به‌ ماندوو بوون ك‌رد‌با، توانیبام له‌ ژێر سی‌به‌ره‌كان‌ی مه‌عه‌به‌دێك‌ی لینگه‌م ژیانم تێ‌په‌ر ك‌رد‌با - گه‌رابام وه‌ها كه‌ خۆر له‌ چاوی نه‌دابام. قسه‌ی خه‌لك و ده‌نگ‌ی ژیان گو‌یی ئازار ده‌دام.

.....

هه‌رچی پ‌تر ده‌چوو‌مه‌ نێ‌و خۆمه‌وه‌، وه‌ك ئه‌و گیاندارانه‌ی كه‌ زستانانه‌ له‌ كو‌نێك‌ دا خۆ ده‌شارنه‌وه‌، ده‌نگ‌ی خه‌لكم به‌ گو‌ی ده‌بیست و ده‌نگ‌ی خۆم له‌ گه‌رووم دا ده‌بیست - ته‌نیا‌یه‌ك كه‌ له‌ پشت سه‌رم خۆی هه‌شاردا‌بوو وه‌ك شه‌وه‌ ئه‌زه‌لیه‌كان خه‌ست و زه‌نگ بوو، شه‌وانێك كه‌ تاریکی‌یه‌ك‌ی چه‌سپ، خه‌ست و ئاه‌ۆداری هه‌یه و چاو‌ه‌روانن به‌ سه‌ر سه‌ری شاره‌ چۆله‌كان دا كه‌ پ‌ر له‌ خه‌ونی به‌ هه‌وه‌س و قین دابكه‌ون - به‌لام من له‌ ئاست ئه‌و گه‌روویه‌ی كه‌ بۆ خۆم بووم پ‌تر له‌ جو‌ریك‌ سه‌لماندن‌ی گشتی و شیتانه‌ چی دیکه‌ نه‌بووم - هێزێك كه‌ له‌ كاتی جووت بوون بۆ زاو‌زی، دوو كه‌س له‌ به‌ر وه‌لانی ته‌نیا‌یی به‌ یه‌كه‌وه‌ ده‌نوسین‌ی له‌ ئاكام‌ی ئه‌و لایه‌نه‌ شیتانه‌یه‌، كه‌ له‌ هه‌ر كه‌سێك‌ دا هه‌یه و هاو‌پ‌رێ ده‌گه‌ڵ داخێكه‌، كه‌ به‌ شینه‌یی به‌ره‌و ناخی مه‌رگ خۆ كل‌ ده‌كات‌ه‌وه‌...

ته‌نیا مه‌رگه‌ كه‌ درۆ ناك‌ا!

بوونی مه‌رگ هه‌موو خه‌یا‌لێك‌ ته‌رت و تونا ده‌كا . ئێمه‌ مندا‌لی مه‌رگین

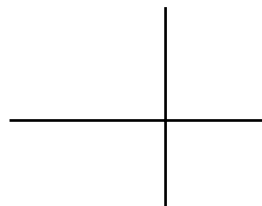

و مهرگه که ئیمه له دهلهسهکانی ژیان رزگار دهکا و له بنی ژیان دا
ئوهکه بانگمان دهکا و بۆ لای خۆی دهمانکیشی - لهو تهههانه دا که
ئیمه هیشتا له زمانی خهڵک ناگهین ئهگهر ههندیک جار له کاتی کایه
کردن دا مات دهبین، بۆ ئوهیه که دهنگی مهرگ ببیسین ... و له تهواوی
ماوهی ژیان دا مهرگه که ئیشارهمان پێدهکا - ئایا بۆ ههر کهسێک رووی
نه داوه که له پڕ و بێ هیچ هۆیهک ده بیروه بجۆ و ئوهنده له بیرى دا
نوقم بێ که له زهمان و مهکانی خۆی بێ خه بهر بێ و نه زانی که بیر له
چی دهکاتهوه؟ ئه ودهم دوايه ده بێ ههول بدا بۆ ئوهکه دهگهڵ بارودۆخ و
دونیای روالهتی خۆی دیسان ئاگا و ئاشنا بێتهوه - ئه مه دهنگی مهرگه .

له م نوینه نمداره دا که بۆنی ئارهقهی گرتوه، کاتیک که پێلۆوکانی
چاوم قورس ده بوون و ده مه ویست خۆم ته سلیمی نه بوون و شهوی ههرمان
بکه م ، هه موو یادگار و نه کان و ترسه له بیر کراوه کانم ، له سه را
ده بوژانه وه: ترسی ئوهکه تووکهکانی بالینچ ببنه تیغی خه نه جهر،
دوگمه ی عه باکه م له راده به دهر گه وره، به قه را به رداشی لێبی - ترس له وه
که کوته نانیک که ده که ویتته زهوی وهک شووشه بشکێ - نیگه رانی له وه که
ئه گهر خه وم لێبکه وێ پيسۆز بکه ویتته سه ر زهوی و شار ئاگر بگرێ،
وازوازی له وه که پێیهکانی سه گی بهر دوکانی گۆشتفرۆش وهک سمی
ئه سپ دهنگ بداته وه، دله کوته له وه که پیره میردی ورده واله فروش له بهر
خوانچه که ی پێبکه نی، ئه وهنده پێبکه نی که نه توانی بهری دهنگی بگرێ،
ترس له وه که کرمی نیو حه وزی ماله که مان ببیتته ماری هیندی، ترس
له وه که نوینه که م ببیتته بهردی قه بر و به لاولاوه له سه ر خۆی بکه رێ و من
داپۆشی و ددانه مه رمه رینه کان لیک قفل کرین، خۆف له وه که دهنگم
بگیرێ و هه رچی هاوار بکه م کهس به فریام نه گا ...

من ئاره زووم ده کرد مندالی خۆم وه بیر بێته وه، به لام کاتیک که ده هات
و هه ستم پێده کرد وهک ئه ودهم سه خت و ناخۆش بوو!

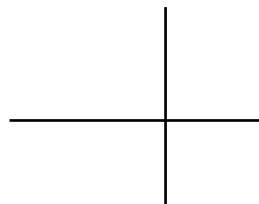
کوڤه یه که که وهک کوڤه ی بارگینه رهش و لاوازهکانی بهر دوکانی
گۆشتفرۆش بوو، فری دانی به ناچاری به لغم و ترس له وه که نه کا په له

خوینى تیدابى - خوین - ئەم ئاوەکییه شیلەوتین و سوێره که له بنى
له شهوه دیتە دەر، که شیرەى ژيانە و ناچار دەبی بیهێنیهوه و هەر شهى
هەمیشەیی مەرگ که هەموو بیرەکان بى هیواى گەرانەوه پێشێل دەکا و
تێدەپەڕى بى ترس و خۆف نەبوو.

ژيان به خوینساردی و بێمەیلی سیمای هەر کەس به خۆی دەنوینى،
گۆیا هەر کەس چەند سیمای بۆ خۆی هەیه - هەندیک کەس تەنیا یەکیک
لەو سیمایانە دەکار دەکا که ئاشکرایە چلکن دەبى و چین و چرووک
هەلەگرى، ئەم تاقمە به ئابوورن - دەستەیهکی دیکە سیماکەیان بۆ
زاوژى هەلەگرن و هەندیک دايم و دەرەم سیمایان دەگۆرن بەلام هەر
کەمیک تەمەنیان چووە سەر تێدەگەن که ئەمە دواين سیمایان بوە و بەم
زوانە کۆن و خراپ دەبى، ئەودەم سیمای راستەقینەى ئەوان لە پشت
دواين سیمایان دیتە دەر.

نازانم دیوارەکانى ژوورەکەم چ شتیکى ژەهراویان پێبوو که بیرەکانى
منیان دەرمانداو دەکرد - من دلتیا بووم که بەر لە من کەسیکی
خوینگرتوو، کەسیکی شىتى پەتیارە لەم ژوورە دا بوە، نە تەنیا
دیوارەکانى ژوورەکەم، بەلکەم دیمەنى دەرىش، پیاوی گۆشتفرۆش،
پیرەمێردى وردەوالەفرۆش، دایەنەکەم، ئەو سەلتیه و هەموو ئەوانەى که
دەمدیتن و هەر وەتر قاپى ئاشیک که ئاشى جۆم تێدا دەخوارد و ئەو
جالانەى که دەبەرم دابوون هەموو ئەوانە دەستیان دابوو دەست یەک بۆ
ئەوهى که ئەم بیرانە لە من دا ساز بکەن. - چەند شەو لەمەوبەر هەر لە
شانشینى حەمام جەکانم داکنەندن بیرەکانم گۆردران. دەلاک که ئاوى به
سەرم دادەکرد وەک ئەوه بوو که بیرە رەشەکانم دەشۆرانەوه. لە حەمام
سێبەرى خۆم لە سەر دیوارى تەرى ئارەقاوى دیت، دیتم هەر ئەوەندە
ناسک و تەسک بووم که دە سال لەمەوپێش ئەودەم منداڵ بووم، دروست
لە بیرمە سێبەرى لەشم هەر ئاوا دەکەوتە سەر دیوارى ئارەقاوى حەمام.
لە لەشم خۆرد بوومەوه، ران، بەلەک و نیوگەلم حالەتیکى هەوهسبارى
هیواپراوى هەبوو. - سێبەرى ئەوانیش وەک دە سال پێش بوو، وەک

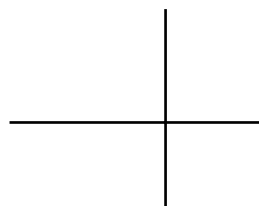
ئەودەم كە منداڭ بووم - ھەستەم كەرد كە ھەموو ژيانى من ۋەك سىيەرىكى سەرگەردان، سىيەرە لەرزۆكەكانى سەر دىۋارى ھەمام بى مانا و بى ئامانچ تىپەر بوە. بەلام خەلكى دىكە قورس، پتەو و مل ئەستور بوون. لەوانە سىيەرى ئەوان تۆختەر و گەرەتر دەكەوتە سەر دىۋارى ئارەقاۋى ھەمام و ھەتا ماۋەيەك شوپىيان ھەر دەماۋە لە ھاڭك دا سىيەرى من دەستبەجى پاك دەبوۋە - لە دەرى كاتىك جەلەكانم دەبەر كەدەۋە قىافە و بىرەكانم دىسان گۆران. دەتكوت چوومە شوپىن و دونىايەكى نوئ، ۋەك ئەۋەكە لەو دونىايەكى كە لىتى بىزار بووم دىسان لە دايك ببوومەۋە، بە ھەر ھال ژيانىكى دىكەم ۋە دەست خستبوو، چونكە پىم موعجزە بوو كە لە خەنزەي ھەمام دا ۋەك كۆخوئەك نەتۋابوومەۋە!

.....

ژيانى خۆم ھەر ئەۋەندە نائاسايى، ناديار و باۋەرەنەكراۋ ھاتە بەر چاۋ كە نەقشى سەر قەلەمدانك كە پىتى خەرىكى نووسىنم - دەتكوت كەسىكى نەققاشى شىت، لەخۆۋە سەر بەرگى ئەم قەلەمدانەي كىشەۋەتەۋە - زۆر جار كە چاۋ لەم نەخشە دەكەم ۋەك ئەۋەيە كە دەيناسمەۋە. لەوانە ھەر لە بەر ئەم نەخشەيە... لەوانە ئەم نەخشە ناچارم دەكا كە بنووسم - داريكى سەۋل كىشەراۋەتەۋە كە لە بنى پىرەمىردىكى كوور ۋەك جوۋكەكانى ھىندوستان ھەلترۋوشكاۋە، عەباي لە خۆۋە پىچاۋە و لە دەۋرى سەرى مېزەرى بەستۋە بە سەرسورماۋى ئەنگۈستى شادەي دەستى چەپى لە زار ناۋە. بەرامبەر ئەۋ كىژىك بە جلى رەشى درىژ بە رەۋتى نائاسايى، لەوانەيە بوگام داسىيەك بى، سەمايە دەكا. گۈللىكى لاۋلاۋىشى بە دەستۋە گرتۋە و لە نيوانيان دا جۆگە ئاۋىك ھەيە.

.....

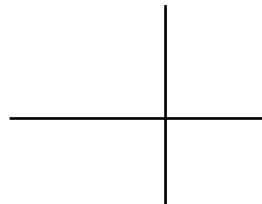
لە پاى تىراك ھەموو بىرە تارىكەكانم لە نىۋ دوۋكەلى ناسكى ئاسمانى دا بلاۋ كەدەۋە، لەو دەمە دا لەشم بىرى دەكەدەۋە، لەشم خەۋنى دەدەيت، دەخزا و ۋەك ئەۋەكە لە قورسايى و پىسايى ھەۋا رزگار بوە و لە

دونیایه کی نامۆ دا که پر له رهنګ و وینه ی نه ناسیایو بوو هه لده فری،
 تریاک رووحی گیا، رووحی کهم بزووتی گیای له لهشی من کرد، من له
 دونیای گیایی دا دهگه رام - ببوومه گیا؟ به لام هه و که له پای مه قه لئ و
 سفره ی چه رم ویتینگم ددها و عه بام له سه ر شان بوو نازانم بۆ وه بیر
 پیره میردی ورده واله فروش که وتمه وه، ئه ویش هه ر ئاوا له بهر خوانچه که ی
 ده چه ماوه و هه ر ئاواش هه لده ترووشکا. ئه و بیره ترسی ریخستم،
 هه ستام عه بام فری دا، چوومه بهر ئاوینه، روومه تم سوور هه لگه رابوو و
 رهنګی گۆشتی بهر دوکانی گۆشت فرۆشی هه بوو، ردینم ئالۆز به لام
 حاله تیکی رووحانی و راکیشهری به خۆوه گرتبوو، چاوه نه خوشه کانم
 حاله تی ماندوویی، تۆراو و مندا لانه یان هه بوو. وهک ئه وه که هه موو
 شتهکانی قورسی زهمینی و خه لکی له من دا توابوونه وه. خو شم له
 سیمای خۆم هات، جۆره که یفیکی هه وه سبارم به خۆم ده کرد؛ له بهر
 ئاوینه به خۆم ده کوت « ژانی تۆ ئه وهنده قووله که له بنی چاوت دا گیري
 کردوه... و ئه گه ر بگری یا فرمی سک به پشت چاوت دا دیته دهر یا ئه وه که
 هه ر نایته دهر! ... »

دوايه دیسان کوتم « تۆ گه وجی، بۆ زووتر خۆت خلاس ناکه ی؟
 چاوه ری چی... هیشتا چ تیرابینی هکت ماوه؟ مه گه ر قاپی شه راب ده
 خه لوه تی ژووره که ت دا نیه؟ ... قومیکی بخۆوه جا بزانه چۆن ده فری! ...
 گه وج... تۆ گه وجی... ده گه ل هه و قسان ده که م! »

ئه و بیرانه ی بۆم ساز ده بوون په یوهندیان به یه که وه نه بوو، ده نگی خۆم
 له ئه وکم دا ده بیست به لام له مانای وشه کان نه ده گه یشتیم. له سه رم دا
 ئه و ده نگانه ده گه ل ده نگهکانی دیکه تیکه لۆو ده بوون. وهک کاتیک که یاوم
 هه بوو قامکهکانی دهستم گه وره تر ده هاتنه بهر چاوم. پیلووکانی چاوم
 قورساییان ده کرد. لێوهکانم ئه ستوور ببوون. هه ر که ئاویم داوه دیتیم
 دایه نه کهم له نێو چوارچێوه ی دهرکه دا راوه ستاوه. من قاقا پیکه نیم،
 سیمای دایه نه کهم بی جووله بوو، چاوه کهم سۆماکانی له من بریبوو به لام
 بی واق وړمان یا تووړه یی و داموویی بوون - زۆر جار کاریکی گه وجانه

پیکه نین دینئی. به لām پیکه نینه کهی من قوولتر له وه بوو. ئەو که و جایه تییه
که ورهیه دهگه‌ڵ ئەو هه‌موو شتانه‌ی دیکه که له دنیا دا پتیا نهنه‌ندراوه
و تیگه‌یشتنیان زه‌حمه‌ته په‌یوه‌ندی هه‌بوو، ئەوه‌ی که له بنی تاریکی
شه‌وانه دا ون بوه، ره‌وتیکی به‌رزتر له به‌شه‌ر، مه‌رگ بوو. دایه‌نم مه‌قه‌لی
هه‌لگرت و به ئارامی وه‌ده‌رکه‌وت، من ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وانم س‌رپ‌توه. به‌ری
ده‌ستم په‌له‌ی س‌پی تیگه‌وتیوو، پālم وه دیوار دا. سه‌رم به دیواره‌وه نا
ده‌تکوت حال‌م باشتر بوو. دوايه نازانم ئەو گۆرانیه‌م له کوئی بیستبوو به
ورته خویندمه‌وه:

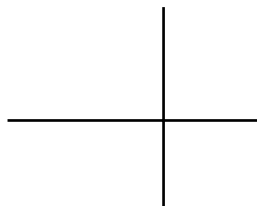
« وه‌ره برۆین و مه‌ی بخۆین،

شه‌رابی ملکی ره‌ی بخۆین،

ئ‌یستا نه‌خۆین ئە‌ی که‌ی بخۆین؟ »

هه‌میشه به‌ر له ده‌ست پ‌یکردنی قه‌یران به دām دا ده‌هات و
دله‌کوته‌یه‌کی تایبه‌تیم ت‌یدا پ‌یکده‌هات. دله‌کوته و حاله‌تیکی غه‌م‌ینه‌ر بوو،
وه‌ک گریمانه‌یه‌ک که له سه‌ر دām کۆ بوویته‌وه. وه‌ک هه‌وای به‌ر له تۆفان
– ئە‌و ده‌م دونیای راستی له من دوور ده‌بووه و له دونیایه‌کی روون دا
ده‌ژیا‌م که مه‌ودایه‌کی دوور و در‌یژی ده‌گه‌ڵ دونیای زه‌مینی هه‌بوو.

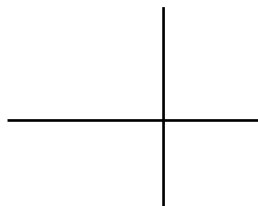
له‌و ده‌مه دا له خۆم ده‌ترسام، له هه‌موو که‌س ده‌ترسام، گۆیا ئە‌و
حاله‌ته له به‌ر نه‌خۆشی بوو. بۆیه بیرم ک‌ز ببوو. له به‌ر ده‌رب‌یجه‌ی
ژووره‌که‌م که پ‌یره‌م‌یردی ورده‌واله‌ف‌روش و گۆشت‌ف‌روشم د‌یت ترسام،
نازانم له ئاکار و قیافه‌یان دا چ شتیکی ترس‌ینه‌ر هه‌بوو. دایه‌نم شتیکی
ترس‌ینه‌ری بۆ گ‌یرامه‌وه. سویندی به‌ پ‌یر و پ‌یغه‌مبه‌ر ده‌خوارد که
دیتوویه‌تی پ‌یره‌م‌یردی ورده‌واله‌ف‌روش شه‌وانه د‌یته بال ژنه‌که‌م و له پشت
ده‌رکه بیستوویه‌تی که سه‌ل‌یته پ‌یی کوتوه: « شالگه‌ردنه‌که‌ت ل‌یکه‌وه! »
هیچ به‌ بیریشم دا نه‌ده‌هات. پ‌یرئ یا به‌س‌رپ‌یرئ بوو کاتیک هاوارم کرد
و ژنه‌که‌م هات له که‌ل‌ین ژووره‌که‌مه‌وه د‌یتم، به‌ چاوی خۆم د‌یتم که ج‌ی
د‌دانی پ‌یس، زه‌رد و کرماوی پ‌یره‌م‌یرد‌یک که له نیوانی ئایه‌کانی عه‌ره‌بی
ده‌هاتنه ده‌ر له سه‌ر روومه‌تی ژنه‌که‌م بوو. هه‌ر به‌راستی بۆچی ئە‌و پ‌یاوه

لهووتی من ژنم هیټناوه له بهر ماللهکه مان پهیدا بوه؟ ئایا چلهکیش بوو، چلهکیشی ئه و سه‌لیته‌یه بوو؟ له بیرمه هر ئه و روژه چوومه بهر خوانچه‌ی پیره‌میرد، نرخ‌ی گۆزه‌که‌م پرس‌ی. له نیوان شالگه‌ردنه‌که‌ی له بن لیوی که‌تی، دوو ددانی کرماوی هاتنه‌ دهر و پیکه‌نی، که‌نینیکی ویشک که‌ مچورکی به‌ له‌ش دادینا و کوتی: « له‌ گۆتره‌ ده‌یکری؟ ئه‌م گۆزه‌یه‌ شایه‌نی نیه‌ ها، کاکه‌ بیبه‌ خیری لی‌بینی! » من ده‌ستم ده‌ گیرفانم نا‌ دوو دره‌م و چوار په‌شیزم له‌ سووچی خوانچه‌که‌ی دانا، دیسان پیکه‌نی، که‌نینیکی کریتی کرد وها که‌ مچورکی به‌ له‌ش دا دینا. من له‌ شهرمان ده‌مه‌ویست بتویمه‌وه، به‌ ده‌سته‌کانم رووم داپو‌شی و هاتمه‌وه.

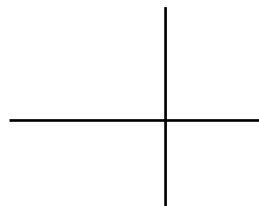
له‌ ته‌واوی خوانچه‌که‌ی به‌ر ده‌ستی بو‌نی ژه‌نگی شته‌ چلک‌نه‌کان ده‌هات که‌ ژیان وه‌لای نابوون. له‌وانه‌یه‌ ده‌یه‌ویست شتی وه‌لانراوی ژیان به‌ رووی خه‌لک داداته‌وه. به‌ خه‌لک نیشان بدا - ئایا بۆ خو‌شی پیر و وه‌لانراو نه‌بوو؟ شته‌کانی سه‌ر خوانچه‌ی هه‌موو مرد بوون، پیس و له‌کارکه‌وتوو بوون. به‌لام چ ژیانیکی لاسار و چ شکل‌گه‌لیکی پر مانایان هه‌بوو! ئه‌و شته‌ مردوانه‌ وها شوینیان له‌ سه‌ر من داخست که‌ خه‌لکی زیندوو نه‌یانده‌توانی له‌ من دا ئه‌وه‌نده‌ شوین دا‌بخه‌ن.

به‌لام نه‌نه‌ خه‌به‌ره‌که‌ی پیدایا بووم، به‌ هه‌موو که‌سی کوتبوو... ده‌گه‌ل سو‌ال‌که‌ریکی چه‌په‌ل! دایه‌نه‌که‌م کوتی جی و بانی ژنه‌که‌م ئه‌سپی هه‌لیناوه‌ و خو‌شی چۆته‌ هه‌مام - سی‌به‌ری ئه‌و له‌ سه‌ر دیواری ئاره‌قاوی هه‌مام چۆن بوه؟ له‌وانه‌یه‌ سی‌به‌ریکی هه‌وه‌سبار که‌ هیوای به‌ خو‌ی هه‌بوه. به‌لام به‌ گشتی ئه‌وجار سه‌لیقه‌ی ژنه‌که‌م پی خراب نه‌بوو، چونکه‌ پیره‌میردی ورده‌واله‌فرو‌ش که‌سیکی ئاسایی لووس و بیتام وه‌ک ئه‌و پیاوه‌ گوندارانه‌ی که‌ ژنی هه‌که‌دار و گه‌وج بۆ لای خو‌یان راده‌کیشنه‌بوو - ئه‌م ده‌ردانه‌؛ ئه‌م تو‌یخه‌ به‌دبه‌ختانه‌ی که‌ له‌ سه‌ر و رووی پیره‌میرد به‌ستبووی و چاره‌ره‌شییه‌ک له‌ ده‌ور و به‌ری ئه‌و ده‌باری، له‌وانه‌یه‌ بۆ خو‌شی نه‌یده‌زانی به‌لام ئه‌وی وه‌ک نیوه‌ خودایه‌ک نیشان ددا و به‌م

خوانچه پیسه‌ی که له پیشی بوو نوینەر و نوینگهی خولقان بوو. به‌لّی جیی دوو ددانی زهردی کرماوی که ئایه عهره‌بیه‌کانیان له نیتوان ده‌هاتنه دهر له سهر روومه‌تی ژنه‌که‌م دیتبووم. ههر ئه‌و ژنه‌ی که منی بۆ لای خۆی ری نه‌ده‌دا، که منی سووک ده‌کرد به‌لام سهره‌پای ته‌واوی ئه‌وانه خوشم ده‌ویست، سهره‌پای ئه‌وه‌که هه‌تا ئیستا نه‌یه‌شتبوو جارێک سهر لیوی ماچ بکه‌م! -

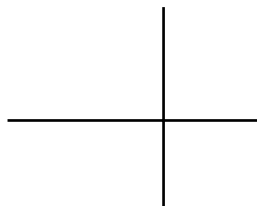
خۆره‌تاوێکی زهرد بوو، ده‌نگی به‌ سوۆزی نه‌قاره به‌رز بۆوه. ده‌نگی لالانه‌وه و پارانه‌وه‌یه‌ک که هه‌موو خورافاتێ به‌ میراتبراو و ترس له تاریکی ده‌بزاوت. حالێ قه‌یران، حالێک که پیشتر به‌ دلم دا هاتبوو و چاوه‌روانی بووم. تینێکی سووتینه‌ر سهرتاپیی داگرتم، خه‌ریک بوو ده‌خنکام. چوومه سهر جیگاکه‌م درێژ بووم و چاوه‌کانم به‌ست - له تاوی یاو وه‌ک ئه‌وه بوو که هه‌موو شتی که‌وره ببوون و په‌راویزیان لی ببۆوه. میچ له جیات ئه‌وه‌که بێته خوار چوو بوه سهر، جله‌کانم ریکیان ده‌کوشیم. له خۆرا هه‌ستام و له سهر جیگاکه‌م دانیشتم، له به‌ره خۆمه‌وه کوتم: « پتر له‌وه نا‌کرێ... تا‌قته نا‌هینم... » له‌پر بیده‌نگ بووم. دوايه ده‌گه‌لّ خۆم تا‌ق تا‌ق و به‌رز به‌ له‌ونیکی گالته‌جار ده‌مکوت: « پتر له‌وه... » دوايه پی‌وه‌م ده‌نا: « من گه‌وجم! » من له مانای ئه‌و وشانه‌ی که ده‌مکوتم تینه‌ده‌گه‌یشتم، ته‌نیا به‌ له‌رینه‌وه‌ی ده‌نگی خۆم له هه‌وا دا یاریم ده‌کرد. له‌وانه‌یه له‌به‌ر چاره‌سه‌ر کردنی ته‌نیا‌یی ده‌گه‌لّ سیبه‌ری خۆم قسه‌م ده‌کرد - له‌وده‌مه دا شتیکی سه‌یرم دیت - ده‌رکه کراوه و سه‌لیته هات، دیاره هه‌ندی‌ک جار وه بی‌ر من ده‌که‌وته‌وه - دیسان جیی شوکره - ئه‌ویش ده‌یزانی من زیندووم و زه‌جر ده‌کیشم و نه‌خته‌نه‌خته ده‌مرم - جیی شوکۆر بوو - ته‌نیا ده‌مه‌ویست بزانی که ئایا ده‌زانێ له به‌ر خاتری ئه‌وه‌که من ده‌مرم - ئه‌گه‌ر زانیبای ئه‌و ده‌م ئاسووده و خوشبه‌خت ده‌مرم - ئه‌و ده‌م من خوشبه‌ختترین که‌سی سهر زه‌وی بووم - ئه‌و سه‌لیته‌یه که هاته ژووره‌که‌م بی‌ره خراپه‌کانم هه‌لاتن. نازانم چ تیشکی‌ک له گیانی، له ئاکاری ده‌پژا که ئارامی کردم - ئه‌وجاره حالێ با‌شتر بوو، قه‌له‌و و وێچوو ببوو -

کراسیکی بۆری ده‌به‌ر کردبوو، برۆکانی هه‌لگرتبوو، خاڵی دانابوو، وه‌سمه‌ی له‌ برۆ دابوو، سووراو سپیاوی کردبوو و کلی کیشابوو. به‌ کورتی که‌ هاته‌ ژووره‌که‌ی من خۆی له‌ ته‌داره‌ک دابوو. ده‌تکوت له‌ ژیا‌نی خۆی رازییه‌ و له‌خۆوه‌ ئه‌نگوستی شاده‌ی ده‌ستی چه‌پی له‌ زار نا. ئایا ئه‌وه‌ هه‌مان ژنی ناسک، هه‌مان کچی ناسکی ئاسمانی بوو که‌ جلی ره‌شی چینه‌داری ده‌به‌ر ده‌کرد و له‌ په‌نا چۆمی سوورین قه‌ره‌قه‌رینه‌مان ده‌کرد، هه‌ر ئه‌و کچه‌ی که‌ حاله‌تی ئازادی مندا‌لانه‌ و کاتیی هه‌بوو و به‌له‌کی به‌ هه‌وه‌سی له‌ ژێر داویننی کراسه‌که‌ی دیار بوو؟ هه‌تا ئیستا که‌ چاوم لیده‌کرد چاک تینه‌ده‌گه‌یشتم، له‌ده‌مه‌ دا ده‌لێی په‌رده‌یه‌ک له‌ به‌ر چاوم لادرا - نازانم بۆچی وه‌ بیر مه‌ره‌کانی به‌ر دوکانی گۆشت‌فرۆشی که‌وته‌وه‌ - ئه‌و بۆ من وه‌ک پله‌ گۆشتی‌کی نه‌رمه‌ی لیهاتبوو و چلۆنایه‌تی دل‌رفیننی پێشووی به‌ ته‌واوی له‌ ده‌ست دابوو - ژنیکی وێچووی سه‌نگین و ره‌نگین ببوو که‌ ده‌یه‌ویست بژی، ژنیکی ته‌واو عه‌یار! ژنی من! - به‌ ترس و سامه‌وه‌ دیتم که‌ ژنه‌که‌م گه‌وره‌ بوه‌ و پێگه‌یشته‌وه‌، له‌ حالێک دا که‌ خۆم وه‌ک مندا‌ل مابوومه‌وه‌ - راستیکه‌ی له‌ رووی، له‌ چاوه‌کانی شه‌رمم ده‌کرد. ژنی‌ک که‌ بێجگه‌ له‌ من رێی به‌ هه‌موو که‌س دده‌ا و من به‌ بیره‌وه‌ری خه‌یا‌لی مندا‌لی ئه‌و، دل‌خۆشی خۆم دده‌اوه‌. ئه‌وه‌مه‌ی که‌ سیما‌یه‌کی ساویلکه‌ی مندا‌لانه‌، حاله‌تیکی ون و تیپه‌ری هه‌بوو و هیشتا جی ددانی پیره‌مێردی ورده‌واله‌فرۆشی کۆلانی له‌ سه‌ر روومه‌ت نه‌ده‌دیترا - نا ئه‌م، ئه‌و که‌سه‌ نه‌بوو.

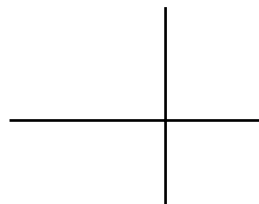
ئه‌و به‌ لاتاوه‌وه‌ پرسی که‌ : « حال‌ت چۆنه‌؟ » من و‌لامم داوه‌: « ئایا تۆ ئازاد نی، ئایا هه‌ر چیت که‌ پێ خۆشه‌ نایکه‌ی - چت به‌ سا‌لمه‌تی من داوه‌؟ »

ئه‌و ده‌رکه‌ی پێکدا‌دا و رویشتم. هه‌ر نه‌گه‌راوه‌ چاوم لێبکا - ده‌تکوت من شیوه‌ی قسه‌ کردن ده‌گه‌ل خه‌لکی دنیا، ده‌گه‌ل خه‌لکی زیندووم له‌ بیر چووبۆوه‌ - ئه‌و، هه‌ر ئه‌و ژنه‌ی که‌ پێموابوو بێبه‌ریی له‌ هه‌ر چه‌شنه‌ هه‌ستیکه‌ له‌و کاره‌ی من دل‌ی ئیشا! چه‌ند جار ویستم هه‌ستم برۆم و به‌

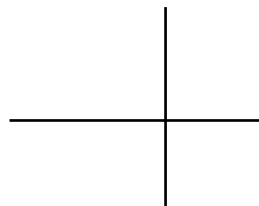
سەر دەست و پێی دابکەوم، بگریم، داوای لێبووردنی لێبکەم - بەلێ بگریم، چونکە پێموابوو ئەگەر توانیبام گریابام راحت دەبووم - چەند دەقیقە، چەند ساعەت، یا چەند سەدە تیپەری نازانم - وەک شیتانم لێهاتبوو و لە دەردی خۆم کەیفم دەکرد - کەیفێکی ئەوپەری بەشەری، کەیفێک کە تەنیا من دەمتوانی بیکەم و خوداکانیش ئەگەر هەبان نەیان دەتوانی هەتا ئەو رادەیە کەیف بکەن.. ئەو دەم پەیم بە سەرتر بوونی خۆم برد، هەستم بە بەرزتر بوون لە سێلەکان، لە سروشت، لە خودایان کرد. خوداگەلێک کە ساز کراوی هەوەسی بەشەرن - ببوومە خودایەک، لە خوداش گەورەتر بووم، چونکە رەوتیکی هەرمان و بێ کۆتاییم لە خۆ دا هەست پێدەکرد...

... بەلام دیسان ئەو هاتەو - ئەوەندەش کە پێموابوو دلێرق نەبوو، هەستام و داوینیم ماچ کرد و بە گریان و کوخین خۆم خستە بەر پێی. رووم لە بەلەکی هەلەسوو و چەند جار بە ناوی راستەقینەی بانگم کرد. وەک ئەو بوو کە ناوی راستەقینەی دەنگ و زەنگی تایبەتی هەبوو. بەلام دە دلم دا؛ دە نێو دلم دا دەمکوت: « سەلیتە... سەلیتە! » ماسولکەکانی پێی کە تامی قونگە هارۆیان دەدا، تال و نەرم و تفت بوون، لە باوەشم کردن. ئەوەندە گریام، گریام، نازانم چەندە کێشا هەر وەخۆ هاتمەو دیتم ئەو رویشتو. لەوانەیە هەر ساتیکی نەکێشا کە هەموو کەیف و لاواندەو و ئێشەکانی بەشەرم لە خۆ دا هەست پێکرد و هەر وەک ئەو دەم کە لە پای تریاک دادەنیشتم، وەک پیرەمێری وردەوالەفرۆش کە لە پشت خوانچەکەیی دادەنیشی، لە بەر پیسۆزیک کە دوو کەلی دەکرد مابوو مەو - لە سەر جێم نەدەبزووتم، هەروا چاوم لە دوو کەلی پیسۆز بریوو - دوو دە وەک بەفری رەش لە سەر دەست و رووم دەنیشتن. کاتێک دایەنم قاپێکی ئاشی جوو و تەرەپلای فڕووجی بۆ هیانم لە ترسان هاواری کرد، کێشاو دواو و کەشەفەکەیی لە دەست بەربۆو. من خۆشحال بووم کە لانی کەم بوومە هۆی ترسانی ئەو. دواوە هەستام سەر پلێتەکەم هەلپاچی و چوومە بەر ئاوتنە. دوو دەکانم لە رووم هەلەسوو. چ

قیافه‌یه‌کی به‌خۆف! به قامکه‌کانم بن چاوم ده‌کیشا و به‌رم دهدا، زارم دده‌چیری، گوویم هه‌لده‌دا، بن ردینم هه‌لدینا و له دوو لاهه بام دهدا، ئەدام دهردینا. سیمای من توانایی بۆ چ قیافه‌گه‌لێکی پێکه‌نینی و ترسناکی هه‌بوو. ده‌تکوت هه‌موو شکه‌له‌کان، هه‌موو شوپاری پێکه‌نینی، ترسناک و سه‌یر که له ده‌روونی من دا شاراهه بوو به‌مجۆره هه‌مووم به ئاشکرای ده‌دیت - ئەو حاله‌تانه‌م له خۆ دا ده‌ناسی و هه‌ستم پێده‌کرد و هاوکات پێکه‌نینم پێی ده‌هاتی. هه‌موو ئەو قیافانه له‌من دا و هی من بوون. سیمایه‌لێکی ترسینه‌ر و پیاوکوژانه و پێکه‌نینی که به ئیشاره‌یه‌کی چووک ده‌گۆردران. - شکلی پیره‌مێردی قورئانخوین، شکلی گۆشتفرووش، شکلی ژنه‌که‌م، هه‌موو ئەوانه‌م له خۆ دا دیت. ده‌تکوت ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەوان له من دا بوه - هه‌موو ئەو قه‌لافه‌تانه له من دا بوون به‌لام هیچکامیان هی من نه‌بوون. ئایا هه‌وین و حاله‌تی سیمای من له به‌ر هانه‌یه‌کی شاراهه، له به‌ر وازوایه‌کان، گانه‌کان و ناھومیدییه‌کانی به میراتبراو ساز نه‌ببوون؟ و من که پارێزه‌ری ئەم باره میراتگرتوه بووم به‌هۆی هه‌ستیکی شیتانه و پێکه‌نینی، له خۆوه بیرم نه‌یده‌توانی که ئەم حاله‌تانه له سیمام دا راگری؟ له وانه‌یه ته‌نیا له کاتی مه‌رگ دا سیمام له به‌ندی ئەو بیره ره‌شانه رزگار بێ و حاله‌تی ئاسایی که ده‌بی هه‌یبی به‌خۆی بگری.

به‌لام ئایا له دواين حاله‌تیش ئەو حاله‌تانه‌ی که هه‌میشه ویستی گالته‌جاری من له سه‌ر سیمام نه‌قشی کردبوو، شوینی خۆی سه‌ختتر و قولتر جی نه‌ده‌هیشت؟ به‌هه‌ر حال تیگه‌یشتم چ کارگه‌لێکم له ده‌ست دی، په‌ییم به‌ توانایی خۆم برد. له‌په‌ر له قاقام دا، چ قاقایه‌کی گری و کریت و به‌سام، وه‌ها که مچورکم پێدا هات. چونکه ده‌نگی خۆم نه‌ده‌ناسیوه. وه‌ک ده‌نگی لاهه‌کی، که‌نینیک که زۆرجار له ئەو‌کم دا کۆ ببۆوه - له بن گویم بیستبووم له گویم دا ده‌نگی داوه - له‌وده‌مه‌ دا کۆخیم و کوته به‌لغه‌میکی خوینین، کوتیک له جهرگم که‌وته سه‌ر ئاوینه، به‌سه‌ری ئەنگوستم به ئاوینه‌م دا هینا، هه‌ر که گه‌رامه‌وه، دیتم نه‌نه ره‌نگ بزړکاو وه‌ک تریفه‌ی مانگ، پرچی ئالۆز و چاوی بێ سۆمای ترساوی، قاپیک ئاشی جۆهه‌ر

لهو ئاشه‌ی که بۆی هینابووم له سه‌ر دهستی بوو و به ماتی چاوی لیده‌کردم. من دهسته‌کانم به رووم گرت و چوومه پشت په‌رده‌ی خه‌لوه‌تی و خۆم شارده‌وه.

کاتیک که ویستم بخه‌وم، ئالقه‌یه‌کی ئاگرین دهوری سه‌ری ریک ده‌کوشیم. بۆنی توند و پڕ هه‌وه‌سی رۆنی سه‌نده‌ل که له پیسۆزم کردبوو بلاو ببۆوه. بۆنی ماسولکه‌کانی پپی ژنه‌که‌می دها و تامی قونگه‌ هارۆ به تالاییه‌کی که‌مه‌وه له زارم دا بوو. دهستم به له‌شم داهینا و له می‌شکم دا ئەندامه‌کانی له‌شم: ران، به‌له‌ک، باسک و هه‌مووی ئەوانم ده‌گه‌ل له‌شی ژنه‌که‌م به‌روارد کرد. خه‌تی ران و سمت، گهرمای له‌شی ژنه‌که‌م دیسان هاتنه‌وه خه‌یال. له خه‌یال زۆر به هیزتر بوو، چونکه له به‌ر پیداو‌یستیه‌ک بوو. هه‌ستم کرد ده‌هوی له‌شی ئەو له په‌نام بی. جووله‌یه‌ک، ته‌مایه‌ک بۆ به‌رگری له‌م ویسته هه‌وه‌سباره به‌س بوو. به‌لام ئەو ئالقه ئاگرینه‌ی دهوری سه‌رم ئەوه‌نده ته‌نگ و سووتینه‌ر ببوو که به ته‌واوی له ده‌ریایه‌کی نامۆ دا و ده‌گه‌ل تاپۆ ترسینه‌ره‌کان وه مه‌له که‌وتم.

هه‌وا هیشتا تاریک بوو که به‌ده‌نگی تاقمیک گه‌زمه‌ی مه‌ست وه‌خه‌به‌ر هاتم که به کۆلان دا تیده‌په‌رین، جوینی پیسیان پیکده‌دا و تیگرا ده‌یانکوت:

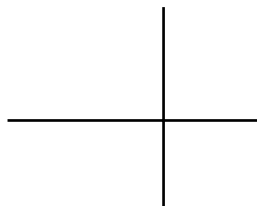
« وهره برۆین و مه‌ی بخۆین،

شه‌رابی ملکی ره‌ی بخۆین،

ئێستا نه‌خۆین ئە‌ی که‌ی بخۆین؟ »

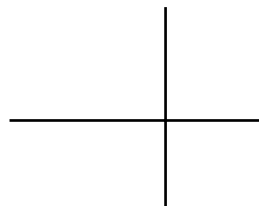
وه‌بیرم هاته‌وه، نا، له نه‌کاو پیم ئیلهام کرا که قاپیکم شه‌راب له خه‌لوه‌تی ژووره‌که‌م دا هه‌یه، شه‌رابیک که ژاری دانی کوبرای تیکه‌ل کراوه و به قومیکێ ئەو هه‌موو مۆته‌ی ژیان ته‌رت و تونا ده‌بن... به‌لام ئەو سه‌لیته‌یه...؟ ئەم وشه‌یه پتر تامه‌زرۆی ئەوی ده‌کردم، ئەوی به تین و تاوتر پیده‌نواندم.

چ شتیک له‌وه باشتر به می‌شکم دا ده‌هات، پیاله‌یه‌ک له‌م شه‌رابه‌م ده‌دایه و خۆشم پیاله‌یه‌که‌م پیداده‌کرد ئەو‌ده‌م له نیو له‌رزیک دا پیکه‌وه

دهمړين! ټهوين چيه؟ بؤ هه موو سپله كان هه كه داريي، به ږه لالابوونيكى كاتيه. ټهوينى سپله كان دهبى له گوزانیه جلف و هه كه دارانه و جوينه پيسه كانيان، كه له عاليه مېه ستي و وشياري دا دووپاتي ده كه نه وه بدوزيه وه. وهك: سهر ده قور نان و چه پوك پيدادان - به لام ټهوينى من بؤ ټهو شتيكى ديكه بوو - راست بو كه له كوڼه وه من ټوم دناسى: چاوه لاره سه يه ره كانى، زارى تهنگى نيوه ټاوه له، دهنگى كپ و ټارامى ټهو هه موو ټهوانه بؤ من ږ له بيره وهري دور و به ژان بوو و من له نيو هه مووى ټهوانه دا لهو شته ي دهگه رام كه لټي بټبهش بووم كه شتيكى سهر به من بوو و له منبان وهرگرتوو.

دایه بزانه له دیوهکه ی پیاوړکی دیکه ی لټیه . یانی له که له گاکانی نه و
 که سیکیان له وې بوو یا نا . به لام نه و تهنیا بوو . تیگه یستم که هرچی
 بویان ه لبه ستوه بوختان بوه . چوزانی هیشتا هر کچ نه ماوه ؟ له
 ته وای خه یال له پوچه کانم سه بارهت به و شهرمه زار بووم . نه ههسته
 دهقیقه یه کی پتر نه خایه ند ، چونکه له ودهمه دا له پشت دهرکه پشمه و
 که نینیکی کپ و کریم بیست که مچورکی به له ش دا دینا - نه دنگه
 هه موو ره گه کانی له شی له بهر یه که کیشامه وه نه گهر نه هه پشمه و که نینه م
 نه بیستبا ، نه گهر سه بری نه هینابا ، هر نه و جوړه ی که ته مام گرته بوو
 هه موو گوشتی له شیم کوت کوت ده کرد ، دهمدا به گوشت فروشی بهر
 مالمان هه تا به خه لکی فروشتبا . بو خوم کوه گوشتیکی رانیم به ناوی
 نه زری ددها به پیره میردی قورئان خوین و سبهینه که شی دهچووم و
 پیتم ده کوت : « ده زانی نه و گوشته ی که دوینی خواردت هی کی بوو ؟ »
 نه گهر نه و پینه که نیبا . نه م کارم ددها به شه کردبا که چاوم به چاوی
 سه لټه نه که وتبا . چون شهرم له حاله تی چاوی ده کرد ، لومه ی ده کردم -
 له ناکام له کن جیگا که ی ، کوه پارچه یه که که وه بهر پیتم هات ، هه لمگرت
 و به شی وای هه لاته دهره وه . کیتر ده که هه لداشته سهر بان - چونکه
 هه موو بیریکی ئینسان کوژانه نه م کیتر ده ده میشکی منی ناخنیبوو - نه م
 کیتر ده که له کیتر دی کابرای گوشت فروش دهچوو له خوم دوور کرده وه .
 که گه پامه وه دیوه که م له بهر پیسوز دیتم که کراسی نه م هه لگرتوه .
 کراسیکی چلکن که له سهر گوشتی له شی نه و بوه ، کراسی نه رمی
 هیندی که بونی له شی نه و ، بونی عهتری موگرای ددها و له گهرمای له شی
 نه و ، له بوونی نه و له م کراسه دا مابوو . بونم پیوه کرد ، له نیو لینگم نا و
 خه وتم - هیچ شه ویک وا راحت نه خه وتبووم . بهیانی زوو به دنگی هات و
 هاواری ژنه که م هه ستام که له بهر ونبوونی کراسه که ی هه لالی ساز
 کردبوو و دوو پاتی ده کرده وه : « کراسیکی تازه و نوئ ! » له حالیک دا
 سهر دهسته که که ی درابوو . به لام نه گهر خوینیش رژبا من حازر نه بووم
 کراسه که بدهمه وه - ئایا من به شم به کونه کراسیکی ژنه که مه وه نه بوو ؟

قیافه‌یه‌ک که هەر کارێکی بۆ درێژه دان به ژيانی پێ ره‌وايه. ده‌تکوت سروشت پێشتر پێشبینی کردبوو، وه‌ک ئه‌وه‌که باب و باپیرانی ئه‌و زۆر له ژێر هه‌تاو و باران دا ژیاون و ده‌گه‌ڵ سروشت شه‌ریان کردوه و نه‌ ته‌نیا سه‌ر و سه‌یما و شکه‌لیان به‌ گۆرانکاریه‌وه بۆ وان به‌ میرات به‌ جێ هێشتبوو به‌ لکه‌م له‌ به‌ره‌نگاریی، له‌ هه‌وه‌س و به‌رچاوته‌نگی و برسیایه‌تی خۆشیان به‌وان به‌خشیبوو. تامی زاریم ده‌زانی، وه‌ک قونگه‌ هارۆ مه‌یله‌وتال بوو.

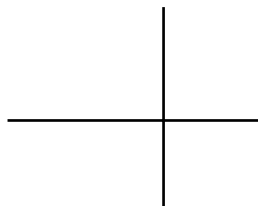
که هاته‌ ژوور به‌ چاوی واقوڕماوی تورکه‌مه‌نی روانیه‌ من و کوتی: «شاگیان ده‌لی هه‌کیم کوتویه‌تی تۆ ده‌مری، له‌ ده‌ستت رزگاریمان دی. مه‌گه‌ر ئینسان چون ده‌مری؟»

من کوتم، «پێی بلی زۆر له‌میژه من مردووم.»
«- شاگیان کوتی: ئه‌گه‌ر منداڵه‌که‌م له‌ به‌ر نه‌چووبا ته‌واوی ئه‌و ماڵه‌ ده‌بوو به‌ هی ئیمه‌.»

من به‌ خۆم نه‌بوو له‌قاقای پێکه‌نیم دا، که‌نینیکی ویشکی کریت که‌ مچورکی به‌ له‌ش دا دینا، وه‌ها که‌ ده‌نگی خۆم نه‌ده‌ناسیوه‌، منداڵ په‌شۆکاو له‌ ژوور ده‌رپه‌ری.

تازه‌ تیده‌گه‌یشتم که‌ پیاوی گۆشتفروش بۆچی به‌ که‌یفه‌وه‌ کێردی ده‌سک نێرویی به‌ رانی مه‌ره‌کان خاوین ده‌کرده‌وه‌. - که‌یفی پرینی گۆشتی نه‌رمه‌ که‌ خوینی مردوو، خوینی ده‌له‌مه‌بووی وه‌ک لیته‌ی تیدا کۆ ببۆوه‌ و له‌ قورگی مه‌ره‌کان تک تک خویناو ده‌تکا سه‌ر زه‌وی - سه‌گی زه‌ردی به‌ر گۆشتفروشی و سه‌ری براوی گایه‌ک له‌ سه‌ر عه‌رزى دوکان که‌وتبوو و به‌ چاوی لیلی ده‌یراونی و هه‌روه‌ها سه‌ری هه‌موو مه‌ره‌کان، به‌و چاوانه‌ی که‌ تۆزی مه‌رگیان له‌ سه‌ر نیشته‌بوو، ئه‌وانیش دیتبوویان، ئه‌وانیش ده‌یانزانی!

له‌ ئاکام تیده‌گه‌م که‌ بوومه‌ نیوه‌خودایه‌ک، سه‌رت‌ر له‌ هه‌موو پێداویسته‌یه‌کانی چووک و سووکی خه‌لک بووم، ره‌وتی هه‌میشه‌یی و هه‌رمان بوونم له‌ خۆ دا هه‌ست پیده‌کرد - هه‌میشه‌یی چیه‌؟ بۆ من

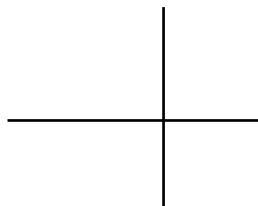

هه‌میشه‌یی بریتی له‌وه بوو که له په‌نا چۆمی سوورین ده‌گه‌ل ئه‌و سه‌لته‌یه قه‌ره‌قه‌رینی بکه‌م و ته‌نیا ساتیک چاوم بقوچینم و سه‌رم له داوینی ئه‌و دا بشارمه‌وه.

له پر پیمو‌ابوو که ده‌گه‌ل خۆم قسه‌م ده‌کرد، ئه‌ویش به له‌ونیکی غه‌ریب، ویستم ده‌گه‌ل خۆم قسه‌م بکه‌م به‌لام لیوه‌کانم ئه‌وه‌نده قورس بیوون که چوو‌کت‌رین جووله‌یان نه‌ده‌کرد. به‌لام بی ئه‌وه‌ی لیوه‌کانم بجوولته‌وه یا ده‌نگی خۆم گوئی لیبی هه‌ستم کرد که ده‌گه‌ل خۆم قسه‌م ده‌کرد.

له‌م دیوه دا که وه‌ک قه‌بر هه‌ر ده‌هات ته‌نگتر و تاریکتر ده‌بوو، شه‌و به‌ سیبهره به‌ سامه‌کانیه‌وه منی گه‌مارۆ دابوو. له به‌ر پیسوژ که دووکه‌لی ده‌کرد به‌ که‌ول و عه‌بایه‌ک که له خۆمه‌وه پێچابوو و شالگه‌ردنیک که به‌ستبووم، سیبهره‌که‌م به‌هه‌لکورماویی که‌وتیوه سه‌ر دیوار. سیبهری من گه‌لێک تۆختر و ئاشکراتر له له‌شی راسته‌قینه‌ی من که‌وتیوه سه‌ر دیوار، سیبهره‌که‌م راسته‌قینه‌تر له بوونی منی لیها‌تبوو - گۆیا پیره‌م‌یردی ورده‌واله‌فرۆش، پیاوی گۆشت‌فرۆش، نه‌نه و ژنه سه‌لته‌که‌م هه‌موویان سیبهری من بوون، ئه‌و سیبهرانه‌ی که من له نیویان دا زیندانی بووم. له‌وده‌مه دا وه‌ک کوندیکم لیها‌تبوو، به‌لام ناله‌کانی من له ئه‌و‌کم دا گیریان خوارد بوو و وه‌ک په‌له‌ خوین ئه‌وانم تف ده‌کرد. له‌وانه‌یه کوندیش نه‌خۆشییه‌کی هه‌یه که وه‌ک من بیر ده‌کاته‌وه. سیبهرم له سه‌ر دیوار دروست وه‌ک کوندی لیها‌تبوو و به‌هه‌لکورماویی نوسراوه‌کانی منی به‌ وردیی ده‌خوینده‌وه. بی شک ئه‌و باش تیده‌گه‌یشت، ته‌نیا ئه‌و ده‌یتوانی تیبگا. له بنه‌وه که چاوم له سیبهری خۆم ده‌کرد ده‌ترسام.

شه‌ویکی تاریک و بیده‌نگ، وه‌ک شه‌ویک که سه‌راسه‌ری ژیا‌نی منی دا‌گرتبوو. به‌و تارماییه به‌ سامانه‌ی که له ده‌رک و دیوار، له پشت په‌رده، زمانیان لیده‌رده‌کیشام. هه‌ندیک جار دیوه‌که‌م ئه‌وه‌نده ته‌نگ ده‌بووه وه‌ک ئه‌وه‌که له تابووت دا درێژ بووم، لا سه‌رم دیشا، ئه‌ندامه‌کانم بۆ چوو‌کت‌رین جووله‌ ملیان نه‌ده‌دا. قورساییه‌ک پالی به‌ سینگمه‌وه ده‌نا، وه‌ک قورساییی

ئەو كەلاكانەى لە سەر پشتى بارگىنە رەش و لاوازەكانى دادەنن و دەيدەن بە گۆشتفرۆش.

مەرگ بە ورتە گۆرانى خۆى دەخويندەو، وەك كەسكى لال كە ناچارە ھەر وشەيەك دووپات كاتەو يا ھەر ئەو كە كەسك شىعرەكەى تەواو كرد ديسان سەرلەنوئى بيخوينتەو. گۆرانىكەى وەك دەنگدانەو نالەى مشار دەچوو نئو گۆشتى لەشەو، ھاوارى دەكرد و لەپر كپ دەبوو. هېشتا چاوەكانم قورس نەببون كە تاقمىك گەزەمەى مەست بە پشت ديوەكەم دا تێدەپەرين جوینی پيسان پێكەدا و تېگرا دەيانكوت:

« وەرە برۆين و مەى بخۆين،

شەرابى ملكى رەى بخۆين،

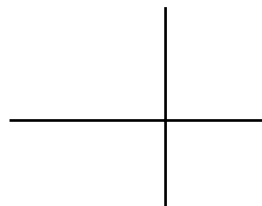
ئىستا نەخۆين ئەى كەى بخۆين؟ »

بە خۆم كوت: « لە حالىك دا ھەر دەكەومە دەست دارۆغە! » لەپر ھىزىكى پتر لە رادەى بەشەرم لە خۆ دا ھەست پێكرد: نئوچەوانم فېنك بۆو، ھەستام عەبايەكى زەردم بە شان دادا. شالگەردنم دوو سى دەور لە سەرم ھالاند، كۆم بوومەو، چووم كێردىكى دەسك نىروۆى كە دە مجرى دا شارەبوومەو دەرمەينا و لە سەر پەنجەى پيان بەرەو ديوى سەلێتە چووم - كە گەيشتمە بەر دەركەى ژوورەكەى لە تاريكەى خەست دا نوqm ببوو. گويم ھەلخست دەنگيم بيست كە دەيكوت:

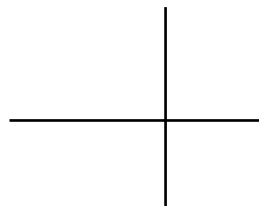
« ھاتى؟ شالگەردنەكەت بكەو! » دەنگى زەنگىكى خوشى ھەبوو، وەك

دەنگى سەردەمى مندالى لىھاتبوو. وەك ورتەيەك بوو كە بى ئاگادارى لە خەو دا دەيكەن - من ئەو دەنگەم پېشتر لە خەو كى قورس دا بيستبوو - ئاخۆ خەونى دەدیت؟ دەنگى كپ و گر، وەك دەنگى ئەو كىژۆلەى لىھاتبوو كە لە پەنا چۆمى سوورين دەگەل من قەرەقەرینى دەكرد. من ھەندىك راوہستام ديسان بيستمەو كە دەيكوت: « وەرە ژوورى شالگەردنەكەت بكەو! »

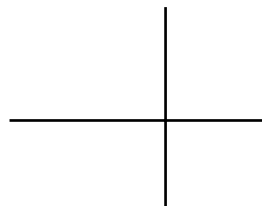
من ئارام لە تاريكى دا وەرژوور كەوتم، عەبا و شالگەردنەكەم دانان. رووت بوومەو بەلام نازانم بۆچى ھەر وا كە كێردى دەسك نىروويم بە

دهسته وه بوو دهبالی خزام، گهرمای نوښته که ی وهک ئه وه بوو که گیانښکی تازه ی دامی. دوايه لهشی لووس، نمدار و خوښ تینی ئه وم به یادی ههمان کیژولهی رهنګ بزړکاوی کز که چاوی درشت و بیګوناھی تورکمه نی هه بوو و له په نا چومی سوورین پیکه وه قهرقه رینمان دهکرد دهباو هس گرت. - نا، وهک گیانله بهر یکی در و برسی شالوم بو برد و له قوولایی دلّم دا لئی بیزار بووم، وا دههاته بهر چاو که هستی ئه وین و قین به یه که وه بوون. لهشی تریفه یی و فینکی ئه و، لهشی ژنه کهم وهک ماری کوبرا که له دهوړی نیچیری خو ی دههالّی لیک کراوه و منی ده نیو خو ی گرت - عه تری سینگی مه ستینهر بوو، گوشتی باسکی که له گهر دنم هالاند گهرمایه کی خو شی هه بوو، لهو ساته دا ئاواتم دهخواست که ژیانم ببریته وه. چونکه لهو دهقیقه یه دا هه موو قین و رقیکی که لیم هه بوو نه ما و هه ولم ددها که بهری گریانی خو م بگرم - بی ئه وه ی بزائم وهک گیاناده مه پییه کانی له پشت پییه کانم قفل بوو و دهسته کانی به پشت مله وه نووسا - من تینی خو شی ئه و گوښته تهر و تازه یه مه هست پیکرد، ته وای زهر په کانی لهشی داغم ئه م تینه یان هه لّووشی. هه ستم دهکرد که وهک نیچیر من بو لای خو ی راده کیښی - هستی ترس و که یف تیکه لّو ببوون، زاری تامی قونګه هاروی ددها و مل بوو. له نیو ئه م ریک کوشینه خو شه دا ئاره قه مه دهرشت و خه نی ببووم. چونکه له شم، ته وای زهر په کانی گیانم بوون که فهرانیان به من ددها، سه رکه وتنی خو یان به دهنگی بهرز راده گه یاند - من مه حکووم و بیچاره لهو دهریا بیښه دا له ئاست هه واه و هه وه سی شه پوله کان دا سه ری ته سلیمم دانواند بوو - پرچه کانی که بونی عه تی موګرای لیوه دههات، به روومه وه نووسا بوون و هاواری هه ژیان و شادی له قوولایی گیانمه وه دههاته دهر - له پر هه ستم کرد که ئه و توند لیوی گه ستم، وهها که دایدراند. ئایا ئه نګوستی خو شی وهها دهجووت یا ئه وه که تیگه یشته من پیره میردی لیو که ت نیم؟ ویستم خو م رزگار کهم. به لام نه مده توانی چو وکترین جووله ی بکه م. هه رچی هه ولم دا که لکی نه بوو - گوشتی لهشی ئیمه یان به یه که وه لکاندبوو. -

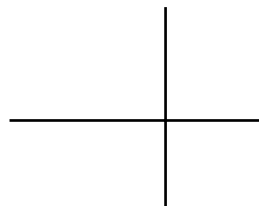

وامزانی شیت بو. لهو گیره و کیشیه دا له خووه دهستم وهشانده و
 ههستم کرد ئه کێردهی که ده دهستم دابوو وه جیهیکی لهشی ئه کهوت
 - ئاوهکییهکی گهرم پڑا سهر رووم، ئه هاواری کرد و منی بهردا -
 ئاوهکییهکی گهرم که مستی پر کردبووم ههروا رامگرت و کێردهکهه فری
 دا. دهستم ئازاد بوو و له لهشی ئهوم ههلهسوو، تهواو سارد ببوو - ئه
 مرد بوو. لهدهمه دا وه کوخه کهوتم بهلام ئهوه کوخه نهبوو، دهنگی
 کهنینیکی ویشک و کریت بوو که مچورکی به لهش دا دینا - پهشوکارو
 عهباکهه به کوژ دادا و چوومهوه دیوی خویم - له بهر شوخی پیسوژ مستم
 کردهوه، دیتم چاوی ئه له نیو دهستم دابوو و تهواری لهشم شهلالی
 خوین بوو. چوومه بهر ئاوینه، بهلام له ترسان دهستم له بهر رووم گرتبوو
 - دیتم وهک، نا، ههر ببوومه پیره میردی وردهوالهفرۆش. تووکهکانی سهر و
 ردینم وهک موویهکانی سهر و رووی کهسیک بوو که زیندوو له دیوێک بیه
 دهر که ماری کوپرای تیدابوه - ههمووی سپی ببوو، لئوهکانم وهک لئوی
 پیره میرد دادرابوو، چاوهکانم بی مژۆل، کوژیک مووی سپی له سینگم
 دهرپه پیبوون و رووکی تازه هاتبوه لهشی منهوه. ههر جوژیکی دیکانه
 بیرم دهکردهوه، چهشنیکی دیکه ههستم دهکرد و نهدهتوانی خویم له
 دهستی ئه - له دهستی دیوێک که له من دا گیانی گرتبوو رزگار کهه،
 ههروا که دهستم له بهر رووم گرتبوو له خووه له قاقام دا، کهنینیکی
 توندتر لهوهی پیشوو که گیانی وه له رزه خستم. کهنینیکی قوول که دیار
 نهبوو له کام چالی ونبووی لهشم دههاته دهر، کهنینیکی بۆش که تهنیا له
 ئهوکم دا دهگهرا و له بۆشایی دههاته دهر - من ببوومه پیره میردی
 وردهوالهفرۆش.

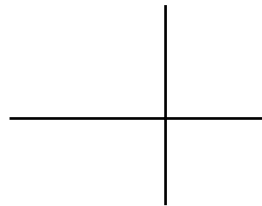

xxx

له بهر په شۆکاوی، وهک ئه وه بوو که له خه ویکي قورس و گران وه
ئاگا هاتبیمه وه، چاوه کانم هه لگلفی. له هه مان دیوی پیشووی خۆم
دابووم، تاریک و روون بوو و هالو بهری شووشه کانی گرتبوو - قووقه ی
که له باب له دووره وه ده بیسرا - پۆلووکانی نیو مه قه لی ببوونه ژيله مۆ و
سارد ببوونه وه و به پشوویه ک به ند بوون. هه ستم کرد که بیره کانم وهک
پۆلووکانی ئاگر پووک بوون و بوونه ژيله مۆ و به پشوویه ک به ندن. یه که م
شتیک که لی گه رام گولدانى راغه بوو که له قه برستان له پیره میردی
کالیسکه چیم وهرگرتبوو، به لام گولدان له رووبه رووم نه بوو. چاوم لی کرد
دیتم له بهر ده رکه که سیک به سیبه ری چه ماوه وه، نا، ئه و که سه
پیره میردی کی کوور بوو که سه ر و رووی به شالگه ردن داپچا بوو و
شتیکی وهک گۆزه ی له ده سره یه کی چلکن پیچا بۆوه و له بن هه نگلی
نابوو - که نینیکی ویشک و کریتی ده کرد که مچورکی به له ش دا دینا.

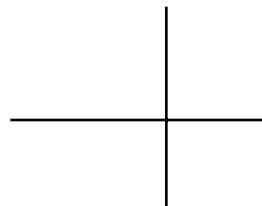

هەر که ویستم بجوولیمه وه وه ده رکه وت. من هه ستام، ویستم وه دواى
بکه وم و ئه و گۆزه یه، ئه و پرئیسکه یه ی لئبستینمه وه - به لام پیره میرد گورج
دوور ببۆوه. من گه رانه وه په نجه ره ی روو به کوچه ی وه تاغه که م کرده وه -
تارمایی کۆمی پیره میردم له کووچه دیت که شانی له بهر پیکه نین
ده له رزی و پرئیسکه ی ده بن هه نگل نابوو. هه لته که هه لته که ده رۆیشت هه تا
به ته واوی له پشت مژ و ن بوو. من گه رانه وه چاوم له خۆم کرد، دیتم
جله کانم دراو ن، سه رتا پیم ئاویته ی خوینی ده له مه ببوو، دوو زه رگه ته له
ده ورم ده فرین و کرمگه لئکی سپی چوو که له سه ر له شم تیک ده به زین - و،
قورسایى مردوو یه که سینگمی ریک ده کوشی...

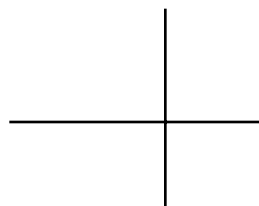

زینده به گور

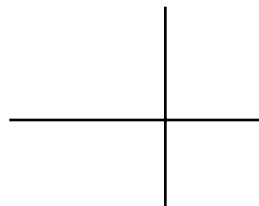
۹۷ - زینده به گور

۹۸ - زیندہ بہ گور

پشوووم سواره، فرمیسک له چاوهکانم دهړښن، زارم تامیکی ناخوښی
ههیه، سهرم ده گټړهوه دی، دلم گیراوه، لهشم شهکته و کوتراو و شله،
بی ویستی خوځم له سهر تهخت کهوتووم. باسکهکانم دهرزی ئاژن بوون.
تهختهکه م بونی ئارهقه و بونی یاوی لیدی، چاو له سهعاتیک دهکهم که له
سهر میزی چووکي پهنا تهختهکه م داندراره، سهعات دهی رژی
یهکشهنبهیه. سهیری میچی وهتاغهکه م دهکهم که چرا له نیوهراستی
ههلواسراوه، دهروانمه دهووبهری ژوورهکه م، کاغهزی دیوار گول و
چرپییهکی سوور و تهختیکی ئالی ههیه. نیونیوه دوو مهلی رهش که
بهرامبهری یهک له سهر چل هه لنیشتوون و یهکیک لهوان دندووکي لیک
کردوتهوه دهلیی دهگل ئهوی دیکه قسه دهکا، ئه م نهخشه توورهم دهکا،
نازانم بچی بوه لایهک وهر دهسووریمهوه له بهر چاومه، سهر میزی
نیو ژوور پر له شووشه و فتيله و قوتوو دهرمانه. بونی ئه لکولی سووتاو و
بونی وهتاغی نهخوش له ههوا دا بلاو بوتهوه؛ دهمهوی ههستم و په نجهرهی
بکه مهوه، به لام تهوه زهلییهکی قورس له سهر تهخت بزمارکوتی کردووم.

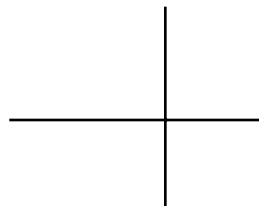
دهمهوئى سىگار بکيشم، به لام حهزم لئى نيه. ده دهقيقه تيناپهري رديتم
که زور ببوو تاشيم. هاتمهوه و له سهر تهختهکهه دريژ ببومهوه. له ئاوينه
دا که چاوم له خوتم کردبوو زور داتهپيو و لاوان ببووم؛ به زحمته به ريگا
دا دهريشتم، ژوررهکه زور شپرزهي. من تهنيام.

ههزار چهشنه بيرى سهير ده ميشکم دا دهخوليتتهوه و دهگهري.
ههموويان دهبينم، به لام بۆ نووسيني بچووکترين ههست يا بچووکترين
خهيايکى تپهري، دهبي سهرانسهرى ژيانى خوتم بگيرمهوه و ئهويش
ناگونجى. ئهم بيرانه، ئهم ههستانه ئاکامى دهورهيهکى ژيانى منه،
ئاکامى شيوهى ژيانى بيره به ميراتبراوهکانه، ئهوهى که ديتوومه،
بيستوومه، خویندوومهتهوه، ههستم پيکردوه يا ههلمسهنگاندوه. تهواوى
ئهوانه وجوودى خهيايى و چهپهلى منيان پيکهيتاوه.

ده تهختهکهه دا جينگلان دهدهم، يادداشتهکانى بيرم ليکدهدهمهوه،
بيره پهريشان و شيتهکان زهخت بۆ ميشکم دين، پشت سهرم ديشى،
برووسكى پيدايى، لاجانگهکانم داغ بوون، ده خوتم دههاليم. ليفهکهه
دهکيشمه سهر خوتم و بير دهکهمهوه - ماندوو بووم، چهند خوتم دهبوو
توانيبام کاسهسهرى خوتم کردباوه و ههموو ئهم کوما بۆره پيچاوپيچهى
کهللهم دههينابا و فريتم دابا، فريتم دابا بهر سهگ.

ههچکهه ناتوانى تيبگا، ههچکههس باوهري ناکا، کهسيک که هيوابراو
بوويى پيیدهلین: برۆ سهرت بنیهوه و بتۆپه! به لام کاتيک مهريگيش مروفي
ناوى، کاتيک که مهريگيش پشت له مروف دهکا، مهريگيک که نايه و نايهوى
بى...!

ههموو له مهرگ دهترسن و من له ژيانى لاسارى خوتم!
چهنده بهسامه کاتيک که مهرگ مروفي ناوى و پالى پيوهدهنى! تهنيا
يهک شت دللم دهدهتهوه، دوو سهوته لهمهوبهر بوو، ده روژنامه دا
خويندومهوه که له ئوتريش کهسيک سيزده جار به شيوهى جوراوجور
تهماي گرتوه خوئى بکووژى و تهواوى ريگاکانى بهتاقى کردوتهوه: خوئى له
دار داوه پهت پساوه، خوئى به چۆم داداوه له ئاو دهريانکيشاوهتهوه و ...

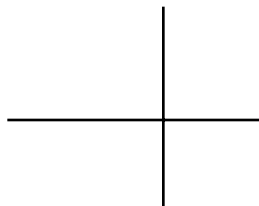

به لّام له ئاكام دواين جار كه مالى چۆل ديوه به كيږدى ئاشپه زخانه
هموو رهگ و دهمارى خوى بريوه و ئهمجاره ي سيزده هم دهمري!
ئهمه دلم دداته وه!

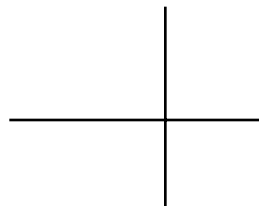
نا، كهس ته ماي خوكوژيى ناگري، خوكوژيى دهگل هه نديك كه سان
ههيه، ده زات و دهر وونى ئه وان دايه، ناتوان ليپرا بكه ن. ئهمه چاره نووسه
كه دهسته لاتى ههيه به لّام بهو حاله شه وه ئه وه منم كه چاره نووسى خوّم
سان كردوه، ئيستا ئيدي ناتوانم ليپرا بكه م، ناتوانم له خوّم رابكه م.
ئادى، چى دهگل دهكري، چاره نووس به هيزتر له منه.

هه وهسى چهند سهير له كه لّهم ددا؟ هه روا كه دريژ ببووم، پيمخوش
بوو مندا لّيكى چوو كه بام، هه ئه گولين باجيه كه هه كايه تى بو دهكوتم
و تفى زارى خوى قووت ددا، ليپره له بان سهرم دانىشتبا، منيش هه
ئاوا ماندوو ده تهخته كه م دا كه وتبام، ئه و به داو و دله وه هه كايه تى بو
كو تيام و ئارام چاو م كه وتبا سه ر يه ك، بير دهكه مه وه ده بينم هه نديك له
ساته كانى مندا لّيم باش وه بير ديته وه. ده لّي دي ني تيه، ده بينم كه له
مندا لّه تيم هينده دوور نيم، نوو كه سه رانسهرى ژيانى رهش، چه پهل و
بيكه لكى خوّم ده بينم. ئايا ئه وده م به خته وهر بووم؟ نا، چ هه لّيه كى گه وره!
هه موو پييانوايه كه مندا لّ به خته وهره. نا، باش له بيرمه. ئه وده م به
هه ستر بووم، ئه وده ميش لاسا كه ر و ئاگري بن كا بووم. له وانه يه به
رواله ت پي كه نيبام و كايه م كردبا، به لّام ده دهر وونم دا چووكترين لّومه يان
چووكترين پيشهاتى ناخوش و بيكه لك، ماوه يه كى دوور و دريژ بيرى منيان
داده گرت و خوّم، خوّم ده خواره وه. هه ي به زياد نه بى ئه و خده يه ي من!
هه ق به وانه يه كه ده لّين به هه شت و دۆزه خ ده ئيو خودى كه سه كان دايه،
هه نديك خوش دينه سه ر دونيا و هه نديك ناخوش.

چاو له كوته ميدا لّيكى سوور دهكه م كه به ده ستمه وه يه و له تهخته كه م
دا يادداشتى پيده نووسم؛ هه ر به م ميداده بوو كه شويني چاو پي كه وتنى
خو مانم نووسى و دام بهو كچه ي كه تازه پي كه وه ناسياو ببوين، دوو سى
جار پي كه وه چووينه سينه ما، جارى ئاخر فيلمه كه دهنگ و مووزيكي

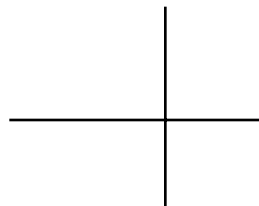

هه‌بوو. له به‌شیکې گۆران‌بیزې به‌ناوبانگې شیکاگو گۆرانی ده‌کوت
 Where is my Silvia? وه‌هام پېخوښ بوو که چاوه‌کانم ویکنا، گویم
 ده‌دایه، گۆرانی به‌هیز و دل‌رفینې ئه‌و هیشتا ده‌ گویم دا ده‌زینگیته‌وه.
 تالاری سینه‌مای ده‌لهراندوه، پېموابوو که ئه‌و نابې قه‌ت بمړئ.
 نه‌مده‌توانی باوه‌ر بکه‌م که ئه‌م ده‌نگه له‌وانه‌یه روژیک بېده‌نگ بئ. له
 ده‌نگې به‌ سوژیی غه‌م دایگرتبووم و سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش که‌یفم ده‌کرد.
 سازیان زیل و به‌م لېده‌دا، ئاه و ناله‌ که له ژبیه‌کانی ویه‌لۆن به‌رز ده‌بووه،
 له‌وه ده‌چوو که ئارشه‌ی ویه‌لۆنه‌که به‌ سه‌ر ره‌گ و ده‌ماره‌کانی من دادین
 و تان و پوی له‌شمی ده‌کرده ساز، ده‌یله‌رزاندنم و بۆ دونیای خه‌یالاتی
 ده‌بردم، له تاریکی دا ده‌ستم له مه‌که‌کانی ئه‌و کچه وهرده‌دا، چاوه‌کانی
 خومار ده‌بوون. منیش جوړیکې سه‌یرم لېده‌هات. له بیرمه حاله‌تیکې
 غه‌مین و خوښ بوو که ناکرئ باسی بکه‌ی، لېوه ته‌ر و بره‌کانیم ماچ
 ده‌کرد، کولمه‌کانی سوور ببوونه‌وه. یه‌کترمان ریکده‌کوشی، ده‌ فیلمه‌که
 نه‌گه‌یشتن. یارییم به‌ ده‌سته‌کانی ده‌کرد، ئه‌ویش خو‌ی به‌ منه‌وه
 نووساندبوو. نووکه ده‌لئی خه‌ونم دیتوه؛ له دوايین روژیکه‌وه که لیک جیا
 بووینه‌وه هه‌تا ئیستا نو روژه. قه‌راری دانا سبه‌ی ئه‌و روژه برۆم بیه‌ینمه
 ئیره بۆ وه‌تاغه‌که‌م. ماله‌که‌ی له نزیك گۆرستانی مه‌نپارناس بوو. هه‌ر ئه‌و
 روژه چووم که ئه‌و ده‌گه‌ل خۆم بېنم. له‌وئ له سووچی کۆلان له میترو
 دابه‌زیم. کزه‌بایه‌کی سارد ده‌هات، هه‌ور و هه‌وا بوو. نازنم چ بوو که
 په‌شیمان بوومه‌وه. نه له‌به‌ر ئه‌وه که ئه‌و ناحه‌ز بوو یان خوښم
 نه‌ده‌ویست، به‌لام هیزیک به‌ری گرتم. نا، نه‌مده‌ویست ئیدی ئه‌و ببینم،
 ده‌مه‌ویست هه‌موو دل‌به‌ندییه‌کانم به‌ ژیان هه‌لپچرم، له‌خووه چوومه نیو
 گۆرستان، پاسه‌وانی به‌ر ده‌رگا که خو‌ی به‌ شنیلکې سوورمه‌یی
 داپیچابوو. بېده‌نگییه‌کی سه‌یر به‌ سه‌ر وئ دا زال بوو؛ من به‌ شینه‌یی
 هه‌نگاوم هه‌ل‌دیناوه. زه‌ق سه‌یری کتله‌کان، ئه‌و سه‌لیبانه‌ی که له سه‌ر
 گۆره‌کانیان چه‌قاندبوو، گول‌ی پلاستیکی نیو گول‌دانه‌کان و ئه‌و گژوگیا‌یه‌ی
 که له لیوار یان سه‌ر گۆره‌کان بوون، ده‌کرد. ناوی هه‌ندیک له مردوه‌کانم

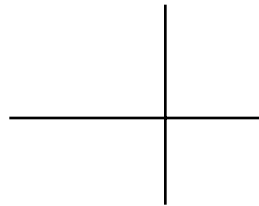
دهخویندهوه. هسرهتم دهخوارد که بۆچی له جیات وان نیم. لای خۆم بیرم دهکردهوه: ئهوانه چهنده بهختهوهر بوون!... ئیرهیم بهو مردوانه دهبرد که لهشیان ده بن گل دا رزیبوو. قهت وهها ئیرهیهک ده من دا پیکنههاتبوو. پیموابوو که مهرگ بهختهوهری و نیعمهتیکه که به سانایی نایدن به کهس. دروست نازانم چهنده تیپهپی. به ماتی دهمروانی. کچه به تهواوهتی له بیر چووووه، ههستم به سههما نهدهکرد. دهتکوت مردوهکان نزیکترین له من ههتا زیندوهکان. باشتر ده زمانی وان دهگهیشتم؛ گهپامهوه، نا، ئیدی نهدهویست ئه کچه ببینم، دهمهویست له ههموو شت و له ههموو کاریک خۆ بکیشمهوه، دهمهویست هیواپراو بم و بمرم. فکری چهند قوڕ له میشکم دها! لهوانهیه هاتهرا ن پاته رانی دهکهه.

چهند روژ بوو فالَم به پهر دهگرتوه. نازانم چۆن بوو که پروام به پر و پووچ پهیدا کردبوو، به راستی فالَم دهگرتوه، یانی کاریکی دیکهه نهبوو، کاریکی دیکهه نهدهتوانی کردبا، دهمهویست دهگهه داهاووی خۆم قوما بکهه. نهتم کرد که خۆم خلاس کهه، باش هات. روژیک حیسابم کرد دیتم سی سعات و نیوه بی نیوهر به پهر فال دهگرمهوه. له پیشدا بویم لیدهها، له دواپی له سهه میژ په ریک له روو و پینج په ری دیکهه به پشت له بن دهچنی، دواپی له په نای په ریک له روو و چوار په رم به پشت ده بنی دها؛ بهمجۆره ههتا په ری شهشه می که ته نیا و به روو دههات. له دواپی وههام ریز دهکردن که خالیکی رهش و خالیکی سوور به دواپی که دا بکهونه سهه یهک، بهمجۆره: شا، بیبی، سهه بار، ده، نو،... ههه مالتیک که دهکراوه په رهکهی بنیم روو دهکرد، ئه گهر پینج خانه یان که متر با زوڕ باشتر دهبوو. له دواپی باقی په رهکان که به دهستمهوه بوون، سی سی له سهه یهکم دادهها و ئه گهر په ریکی شیاو هاتبا له سهه خانه کانم دادهها، به لام له شهش خانه نهدهبا پتر با، تهک خاله کانم به جوئی له سهه رهوی خانه کان دادهها وهها ئه گهر فاله که باش هاتبا ههموو په رهکانی خانه کانی خواری به ریکوپتیکی له سهه هاوهرنگه کانی خویان ریز دهبوون. ئهه فاله

به مندالی فتری بیووم و کاتم پی تیپهر دهکرد!

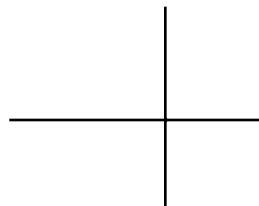
حهوت ههشت روژ له مههوبهر له قاوهخانه دانیشتبووم، دوو کهس له بهرا بهرم تهخته نهردیان دهکرد. یهکیک لهوان که به روخساریکی سوور، سهری کهچهل، سیگاریکی ده بن سمیلی داچوراوی نابوو و گهوجانه گوپی دابوویه ئاواله کهی، کوتی « قهت قهت وانهبوه که من له سهر قوماز بهمهوه، له ده جار نو جاری ده دۆرینم. » من به سهیری چاوم لیدهکردن، دهمهویست بلیم چی؟ نازانم. به ههر حال دواپی وه کۆلانیان که وتم، به بی ویست دهرویشتم. چهند جار به میشکم داهات که چاوهکانم بقووچینم و برۆمه بهر ماشین تهگهره کهی وه سهرم په ری؛ به لام مردنکی سهخت بوو. دواپیش چلۆن ئاسووده ده بووم؟ به شکم دیسان زینوو مابامهوه. ئهم بیریه که شیتم دهکا، له دواپی ههروا له چوارپییهکان و شوینه قهرهبالغهکان تیده په ریم. ده نیوان ئهم ئاپورهی که ده هاتوچۆ دابوون، دهنگی نالی ئه سپی داشقهکان، عهرا بهکان، دیدهی ماشینهکان، هات و ههرا و قاوهقاوه، تهک و تهنیا بووم. ده نیوان چهند میلیۆن مرووف دا، دهتکوت ده لۆتکهیهکی شکاو دام و ده نیو دهریا دا ون بووم. ههستم دهکرد که به ئابرووتکاوی منیان له کۆمه لگای مرووفهکان دهرکردوه. دهمدیت که بۆ زیان ساز نه کرابووم، هو و به لگه م بۆ خۆم داده تاشی و ههنگای یه کسانم هه ل دیناوه، له پشت شووشه ی دوکانهکان که تابلۆی نهقاشییان داناوو ده وهستام، ماوهیهک زهق چاوم تیده په ری، ههسهرتم دهخوارد که بۆچی نه بوومه نهقاش، تهنیا کاریک که پیمخۆش بوو و ههزم لیده کرد. له لای خۆم بیرم ده کرده وه دهمدیت، تهنیا ده نهقاشی دا دهمتوانی دل دانه وهیهکی چووک بۆ خۆم بدۆز مه وه. نامه به ریکی پۆست به په نام دا تیپه ری و له پشت شووشه ی چاویلکه کهی خۆی ئادرپیسی سهر کاغه زیکی چاو لیده کرد، چ بیریکم به میشک داهات؟ نازانم گویا وه بیر پۆستچی ئیران، وه بیر نامه به ری پۆستی ماله که مان که وتبوومه وه. دوتشه و بوو، چاوهکانم ریکده کوشی. خهوم لینه ده کهوت، بیرم پچرپچر، تابلۆی بزۆینه ده هاتنه بهر چاوم. خهون نه بوو چونکه هیشتا

خه‌وم لینه‌که‌وتبوو. مۆته‌ بوو، نه‌ خه‌و بوو نه‌ بیداری به‌لام ئه‌وانم ده‌دیت، له‌شم سست، کوتراو، نه‌خۆش و قورس، سه‌رم دیشا. ئه‌م مۆته‌ ترسناکانه‌ له‌ به‌ر چاوم تیده‌په‌رین، له‌شم شه‌لالی ئاره‌قه‌ بوو. ده‌مدیت: به‌سته‌ کاغه‌ز له‌ هه‌وا لێک بلاو ده‌بۆوه‌ و په‌رپه‌ر ده‌هاته‌ خوار - ده‌سته‌یه‌ک سه‌رباز تیده‌په‌رین سیمایان دیار نه‌بوو. شه‌وی تاریک و به‌ سام پر ببوو له‌ تارمایی ترسناک و تووره‌، کاتی‌ک که‌ ده‌مه‌ویست چاوه‌کانم بقووچینم و خۆ ته‌سلیمی مه‌رگ بکه‌م ئه‌م وینه‌ سه‌یرانه‌ وه‌ دیار ده‌که‌وتن: جه‌غزی گرکان که‌ به‌ ده‌وری خۆی دا ده‌خولاه، مردوو که‌ له‌ سه‌ر ئاوی رووبار مه‌له‌وه‌ر بوو، چاوه‌گه‌لێک که‌ له‌ هه‌ر لاه‌ چاویان لیده‌کردم. ئیستا باشم وه‌ بیر دیته‌وه‌ بیچمه‌ شیت و تووره‌کان شالایان بۆ هینابووم. پیره‌مێردێک به‌ روخساری خۆناوییه‌وه‌ له‌ کۆله‌که‌یه‌ک به‌سترا‌بۆوه‌. چاوی له‌ من ده‌کرد پیده‌که‌نی، ددانه‌کانی بریقه‌یان ده‌هات. شه‌مشه‌مه‌کویره‌یه‌ک با‌له‌ سارده‌کانی خۆی له‌ سیمام ده‌کوتا. به‌ سه‌ر په‌تیکێ باریک دا ده‌رۆشتم، ژیره‌که‌ی گێژاو بوو، ده‌خلیسکام، ده‌مه‌ویست بقژینم، ده‌ستیک ده‌که‌وته‌ سه‌ر شانه‌کانم، ده‌ستیکێ که‌سیره‌ ئه‌وکی ریکده‌کوشیم، وام ده‌هاته‌ به‌ر زه‌ین که‌ دلم ده‌وه‌ستا. ناله‌کان، ناله‌گه‌لێکی شووم له‌ بنی تاریکایی شه‌وه‌کانه‌وه‌ ده‌هات، ئه‌و سیمایانه‌ی که‌ سیبهری لایه‌کیان پاک ببۆوه‌. ئه‌وان خۆیه‌خۆ وه‌ دیار ده‌که‌وتن و ون ده‌بوون. له‌ ئاست وان ده‌متوانی چ بکه‌م؟ له‌ عه‌ینی کات دا ئه‌وان زۆر نزیک و زۆر دوور بوون، ئه‌وانم ده‌خونم دا نه‌ده‌دیت چونکه‌ هیشتا خه‌وم لینه‌که‌وتبوو.

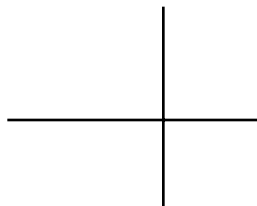
.....

نازانم به‌ هه‌موویان راده‌بویرم، به‌ خۆم راده‌بویرم به‌لام بیریکه‌ که‌ خه‌ریکه‌ شیتیم بکا، ناتوانم به‌ری پیکه‌نینی خۆم بگرم. هه‌ندیک جار پیکه‌نین به‌ری ئه‌وکم ده‌گرێ. ئاخه‌ره‌که‌ی که‌س نه‌یزانی نه‌خۆشی من چیه‌، هه‌موو فریویان خوارد! هه‌وته‌یه‌که‌ که‌ خۆم له‌ نه‌خۆشی داوه‌ یا نه‌خۆشییه‌کی سه‌یرم گرتوه‌ - بته‌وێ نه‌ته‌وێ سیگارم هه‌لگرت و هه‌لمکرد، بۆ سیگار ده‌کیشم؟ بۆ خۆشم نازانم. دوو ئه‌نگوستی چه‌پم که‌ سیگاری

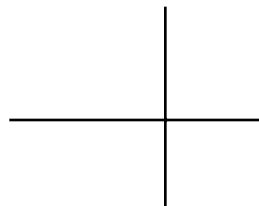
ده نځوان دايه، دهنيمه سهر ليږم. دووکه له که ی فوو ده که مه هوا، نه وهش
نه خوښییه که!

نځستا که بیرى لیده که مه وه له شم ده لرزى، گالته نيه، هه توو یه که بوو
که خوځ به شيوه ی جوړاوجوړ نه شکه نجه ددها، دهمه ويست نه خوځ بم.
چهنه روژيک بوو هوا ساردی کردبوو، له پيش دا شيره ی ئاوی ساردم
به سهر خوځ دا کرده وه، په نجه ره ی هه مامم به ئاوه لایى هیشته وه، نځستا
که وه بیرم دپته وه مچوړکم پیدادئ: پشووم سوار بوو، پشت و سينگم وه
ژان کهوت، به خوځ کوټ ئیدی ته واو. سبه ی سه تلووجه می ده گرم و
ده که وم، په رگری ده که م و له دوايش خوځ خه لاس ده که م. سبه ی
به یانییه که ی که هه ستام چووکتري هه ستی هه لامه تم له خوځ دا نه دیت.
ديسان له جله کانم که م کرده وه، هوا که تاریک بوو ده رگام له پشته وه
داخست، چرام کووژانده وه، په نجه ره ی ژووره که م کرده وه و له بهر کزه ی
سهرما دانیشتم. بایه کی سارد ده هات، زوړ پیس هه لده لرزام، تهغه تهقی
ددها نه کانم که ویکده که وتن، ده بیست. چاو م له ده ره وه ده کرد، ئو خه لکه ی
که له هاتوچو دابوون، سید به ره ره شه کانیان، ئو ماشینانه ی که
تیده په رین له سهره وه ی نه و می شه شه می ئاپارتمان که، چووک ببوونه وه.
له شی رووتم ته سلیمی سهرما کردبوو و خوځ گرمو له کردبوو، هه
ئوده م ئو بیرم به می شک داهات که شیت بووم، به خوځ پیده که نیم، به
ژیان پیده که نیم، ده مزانی که له م ته ماشاخانه که وره یه ی دنیا هه
که سیک جوړیک ده ور ده گپړی هه تا ده می مه رگی دادئ، منیش له م ده وره م
وه پيش که وتبووم چوونکه پیمو بوو زووتر له شانق ده رم ده که ن. لئو ده کانم
و شک ببوون، سهرما له شی ده ته زاندم، ديسان که لکی نه بوو. خوځ گرم
کرده وه، ئاره قه م ده کرد، له پر رووت ده بوومه وه، له سهری شه وئ هه تا
به یانی له سهر ته خت که وتم، ده لرزام هیچ خه وم لینه که وت. هه لامه تیکی
چووکم گرت به لام هه وه نه وزیکم ددها نه خوځییه که م ته واو ده بوو. دیتم
نه وهش فایده ی نه کرد، سی روژ بوو که هیچم نه ده خوارد و شه وانه
په یتاپه یتا رووت ده بوومه وه له بهر په نجه ره دده نیشتم، خوځ ماندوو ده کرد،

شه‌ویک هه‌تا به‌یانی به زگی برسی به کۆڵانه‌کانی پاریس دا هه‌لاتم. ماندوو بووم، چووم له سهر پله‌کانیکی سارد و شیدار له کۆڵانیکی ته‌نگ دانیشتم. نیوه‌شه‌و تێپه‌ریبوو. کریکاریکی مه‌ست به لا داده‌ات، به په‌نام دا تێپه‌ری، له‌به‌ر رووناکی کز و ئه‌فسووناوی چرای گاز دوو که‌سی ژن و پیاوم دیت که پیکه‌وه قسه‌یان ده‌کرد و تیده‌په‌ین، له دوا‌یی هه‌ستام و وه‌رێ که‌وتم، له سهر نیمکه‌تی شه‌قامه‌کان، بێ ئه‌نوا چاره‌په‌شه‌کان خه‌وتبوون. ئاخ‌ره‌که‌ی له‌به‌ر بیه‌یزی ده‌جێ دا که‌وتم، به‌لام نه‌خۆش نه‌بووم. دۆسته‌کانم ده‌هاتنه سهر دایم. له ئاست وان خۆم هه‌لده‌لرزانده، وه‌ها خۆم وه‌ک نه‌خۆشان لیده‌کرد که ئه‌وان دایان پیمده‌سووتا. وایانده‌زانی که ئیدی سبه‌ی ده‌رم، ده‌مکوت دلم ده‌گیرێ. کاتیک که له ژوور ده‌ر ده‌که‌وتن به ساویلکه‌ییان پیده‌که‌نیم. به خۆم ده‌کوت له‌وانه‌یه ده‌ دوانیا دا ته‌نیا کاریکم له ده‌ست ده‌هات: ده‌با بووبامه ده‌ورگیرێ ته‌ئاتر!... چلۆن ده‌وری نه‌خۆشم له ئاست دۆسته‌کانم که بۆ سهر دایم ده‌هاتن، له ئاست دوکتور، ده‌گیر! هه‌موو باوه‌ریان کردبوو که به راستی نه‌خۆشم. هه‌رچی پرسیبایان ده‌مکوت: دلم ده‌گیرێ. چونکه مه‌رگی کوتوپر ته‌نیا له دل گیرانه‌وه دێ ده‌نا سینگ ئیشه‌یه‌کی چووک له‌پر ناتکووژی.

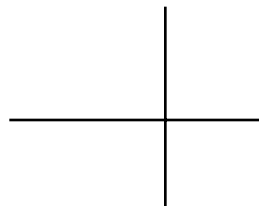
ئه‌مه موعجزه‌یه‌ک بوو. کاتیک بیر ده‌که‌مه‌وه حالیکی سه‌یرم تیدا پیکدی. هه‌وت روژ بوو که خۆم ئه‌شکه‌نجه ده‌کرد، ئه‌گه‌ر به زۆری و تکای دۆستان داوای چام له خاوه‌نمال کردبا و خوارده‌بامه‌وه، ده‌هاتمه‌وه سهر خۆ. ترسناک بوو، نه‌خۆشیی به ته‌واوه‌تی بنه‌پر ده‌بوو. چه‌نده‌م پێخۆش بوو ئه‌و نانه‌ی که له په‌نا چایه‌که داندرا‌بوو بیخۆم به‌لام نه‌مده‌خوارد. هه‌موو شه‌ویک به خۆم ده‌کوت ئیدی که‌وتووم سبه‌ی ئیدی ناتوانم له جێ هه‌ستمه‌وه، ده‌چووم ئه‌و کاشانه‌ی که تۆزی تریاکم تیکردبوون ده‌مه‌ینان. ده‌که‌شوی میزه چووکه‌که‌ی په‌نا ته‌ختی خه‌وه‌که‌م ده‌نا هه‌تا کاتیک نه‌خۆشیی باش برستم لیبری و نه‌توانم له جێ خۆم بیزووم ئه‌وان ده‌ربێنم و بیانخۆم. به‌داخه‌وه نه‌خۆشیی نه‌ده‌هات و

نەیدەویست بى. جارېك كە لەبەر چاوى يەكېك لە دۆستەكانم ناچار بووم
كوته نانېكى چووك دەگەل چا بخۆم هەستم كرد كە چاك بوومەوه، بە
تەواوەتى چاك بوومەوه. لە خۆم ترسام، لە گيانسەختى خۆم ترسام، بە
سام بوو، جىي باوەر كردن نيه، ئەوانە كە دەنووسم هۆشم لە سەر خۆمە،
پەرت و پەلاى نالېم، باش لە بېرمە.

ئەوه چ هېزىكە دە من دا پېكھاتبوو؟ دېتم هېچكام لەم كارانە كەلكى
نیه، دەبى بە راستى نەخۆش بكەوم. ئادى ژارى پياوكوژ لەوى دە
كیفەكەم دایە، ژارى يەكاویەك. وه بېرم دیتەوه ئەو رۆژە بارانییەى كە بە
درۆ و دەلهسه و هەزار زەحمەت ئەوم بە ناوى عەكاسىك كړیوو، ناو و
ئادرېسى بە درۆم داوو؛ « سیانور دۆ پتاسیۆم » كە لە كتیبى پزشکی
دا خویندبوومەوه و نیشانەكانیم دەناسى: چەق و چۆ، هەناسەسوارى،
گیان دان لە خورینى دا، بیست گرهى دەستبەجى یا دە دوو دەقیقە دا
پیاو دەكوژى. بۆ ئەوهى كە بە هەوا خراپ نەبى لە جفجفەى شەگەلاتم
پتچابۆوه و بە توژیك مێو دامپۆشیبوو و دە شووشەیهكى سەربەستى
بلووریم نابوو. ئەندازەكەى سەد گرهەم بوو و من وهك گەوهەریكى
گرانباى پیمبوو. بەلام بەختەوه رانە شتیكى باشتەر لەوم وه گیر كەوت:
تریاكى قاچاغ، ئەویش لە پاریس! تریاك كە ماوهیهكى زۆر بوو بە
شوینیهوه بووم بە هەلكەوت وه چنگم كەوت. خویندبوومەوه كە مردن بە
تریاك زۆر خۆشتر و باشتەر لە ژارى يەكەمە، ئیستا دەمەویست خۆم بە
راستى نەخۆش بكەم و لە دواى تریاكى بخۆم.

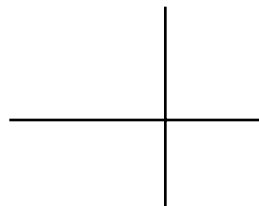
سیانورى دۆ پۆتاسیۆم كردهوه، لە قەراغى گرمۆله هیلکەیهکیەكەى
بە قەرا دوو گرهەم تاشى، دە كاشەیهكى بەتالم نا، بە چەسپ لێوارەكەیم
چەسپ كرد و خواردم. نیو سەعاتىك تیپەرى، هیچ هەستىكم نەكرد،
سەر كاشەكە كە هەندىكى ئاویته ببوو سویر بوو. دیسان هەلمكرتهوه.
ئەمجارە بە قەرا پینچ گرهەم لى تاشى و كاشەكەم قووت دا، چووم دە
تەختەكەم دا خەوتم، وها خەوتم كە بەشكەم ئیدى هەلنەستمەوه!
ئەم بېره هەر پیاویكى ئاقل شیت دەكا، نا هیچ هەستىكم نەكرد، ژارى

پیاوکوژ کاری تینه‌کردم! ئیستاش زیندووم، ژاریش له‌وێ ده‌کیفه‌که‌م دا که‌وتوه، من ده‌نیو ته‌خته‌که‌م دا پشوو‌سووارم، به‌لام ئه‌مه له‌به‌ر کار تیکردنی ئه‌و ده‌رمانه‌ نیه. من بوومه‌ نه‌مر، ئه‌و نه‌مره‌ی که له ئه‌فسانه‌کان دا نووسیویانه. جێی باوه‌ر کردن نیه به‌لام ده‌بێ برۆم بیه‌ووده ژیانم وه‌لا نراوه، بێخود، بێکه‌لک، ده‌بێ هه‌رچی زووتر خۆم خاڵس که‌م و برۆم. ئه‌مجاره گالته‌ نیه هه‌رچی بیر ده‌که‌مه‌وه هه‌یج شتیک من به‌ ژیان نابه‌ستیته‌وه، هه‌یج شتیک و هه‌یج که‌سیک ...

له بیرمه به‌سرپێری بوو وه‌ک شیتان ده‌ ژووره‌که‌م دا ده‌خولامه‌وه، لێره‌وه بۆ وێ ده‌چووم. ئه‌و جلانه‌ی که به‌ دیواره‌وه هه‌لواسراون، کاسه‌ی رووشووری، ئاوینه‌ی ده‌رگای شکاف، وینه‌یه‌ک که به‌ دیواره‌وه‌یه، ته‌ختی خه‌و، مێزی نیو ژوور، ئه‌و کتێبانه‌ی که له سه‌ری که‌وتوون، سه‌نده‌لییه‌کان، که‌وشیک که له بن شکاف داندراوه، چه‌مه‌دانه‌کانی سووچی ژوور، په‌یتاپه‌یتا له‌به‌ر چاوم تیده‌په‌رین. به‌لام من ئه‌وانم نه‌ده‌دیت یا سه‌رنجم نه‌ده‌دانی، بیرم له‌چی ده‌کرده‌وه؟ نازانم - له‌خۆوه ده‌خولامه‌وه. له نه‌کاو وه‌خۆ هاتمه‌وه، ئه‌م رێگا رویشتنه‌ وه‌حشیانه‌م له شوینیک دیتبوو و سه‌رنجی منی بۆ لای خۆی راکیشابوو. نازانم له‌ کوێ، وه‌ بیرم هاته‌وه، له باغی وه‌حشی بێرلین، یه‌که‌م جار بوو که گیاندارێ درم ده‌دیت، ئه‌وانه‌ی که له قه‌فه‌سه‌کانی خۆیان دا به‌خه‌به‌ر بوون ئاوا به‌ رێ دا ده‌رویشتن دروست هه‌روا. ئه‌وه‌مه‌یش منیش وه‌ک ئه‌م گیاندارانه‌م لێهاتبوو؛ له‌وانه‌یه وه‌ک ئه‌وانیش بیرم ده‌کرده‌وه، ده‌ خۆم دا هه‌ستم ده‌کرد که وه‌ک ئه‌وانم، ئه‌و رێگا رویشتنه‌ به‌بێ ویستی خۆ، خولانه‌وه به‌ ده‌وری خۆم دا، وه‌ دیوار که ده‌که‌وتم ئاساییه که هه‌ستم ده‌کرد به‌ره‌هه‌سته و ده‌گه‌رامه‌وه، ئه‌و گیاندارانه‌ش هه‌ر ئه‌و کاره‌ی ده‌که‌ن...

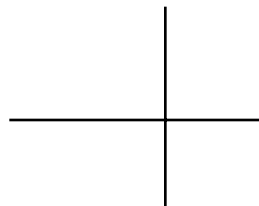
نازانم چ ده‌نووسم. چرکه‌چرکی سه‌عات هه‌روا له بن گویم ده‌نگی دی. ده‌مه‌وێ هه‌لیگرم و له په‌نجه‌ره‌وه بۆ ده‌ره‌وه تووری بده‌م. ئه‌م ده‌نگه به‌ سامه که تێپه‌رینی زه‌مان به‌ چه‌کوچ له که‌له‌م ده‌کوێ! هه‌وته‌یه‌ک بوو که خۆم ئاماده‌ی مه‌رگ ده‌کرد، هه‌رچی نووسراوه و

کاغەز ھەمبۇو ھەمووم فەوتاندن، جەلە پىسەکانم فرى دان ھەتا دواى من
كە شتەکانم دەپشکن شتى چلکن نەبىننەو. ژىرجلى نوئى كە كرىبووم
دەبەرم كرد، ھەتا وەختايەك كە لە تەخت دەرمەدەكىشن و دوكتور دئ و
موعاينەم دەكا، شىك بىم. شووشە ئۆدكۆلۆنىكم ھەلگرت بە تەختەكەم
داكرد ھەتا بۆنخۆش بئى. بەلام لەبەر ئەو كە ھىچكام لە كارەكانم وەك
ئەوانى دىكە نەبوو ئەمجارەش دلتيا نەبووم. لە گيانسەختىي خۆم
دەترسام، دەتكوت ئەم شاز و پلەيە بەسانايى نادەن بە كەس، دەمزانی كە
وا بە بەلاش كەس نامرئ ...

وینەى كەس و كارى خۆم ھىنا و چاوم لىكرد، ھەركام لەوان وەك
بۆچوونى خۆم ھاتنە بەر چاوم. ئەوانم خۆش دەويستن و خۆش
نەدەويستن، دەمەويست بيانبينم و نەمدەويست. ئايا يادگارپەكانيان زۆر
لەبەر چاوم روون بوو، وینەكانم دراندن، نا ھۆگريپەكم نەبوو، خۆم
قەزاووت كرد دىتم پياويكى دلاوا نەبووم؛ من رەق، توورە و بىزار ساز
كراوم، لەوانەيە وەھا نەبووم ھەتا رادەيەكىش ژيان و رۆژگار منيان
والىكرد؛ لە مەرگىش ھىچ نەدەترسام. بە پىچەوانە نەخۆشپەيەك،
شىتايەتيپەكى تايپەت دە من دا پىكھاتبوو كە بۆ لاى ميغنايتىسى مەرگ
دەكىشرام. ئەمەش شتىكى تازە نيە، نەقلىكم وە بىر ھاتەو. ھى پىنج
شەش سالا لەمەوبەرە: لە تاران بەيانپەكى زوو چووم لە شەقامى
شائاباد لە عەتتارىي ترياكى بكړم، ئەسكناسى سى تمەنييم لە پىش
دانا، كوتم: دوو قىران ترياكا. ئەو بە ردىنى خەناوى و ئارەقچىك كە لە
سەرى بوو سلاواتى دەنارد، لە بنەو چاويكى لىكردم، دەتكوت پياويكى
رووناسە يا فكرى منى خويندەو كوتى: وردەمان نيە. دوو قىرانم دەرھىنا
دامى. كوتى: ھەر نايفرۆشين. ھۆيەكەم پرسى وەلامى داو: ئىو جەيل و
نەزانن خوداى نەكەردە لەپەر لە سەرتان بدا ترياكا دەخۆن. منيش زۆرييم
نەكرد.

نا كەس تەماى خۆكوژىي ناگرئ، خۆكوژىي دەگەل ھەندىكان ھەيە. دە
زات و دەروونيان داىە. ئادى چارەنووسى ھەر كەسەك لە سەر نىوچاوانى

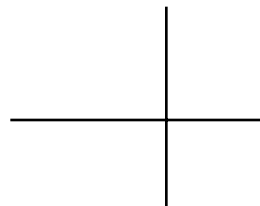

نووسراوه، خۆکوژییش دهگه‌ل هه‌ندی‌کان زاوه. من هه‌میشه گاته‌م به ژيان هاتوه، دونيا، خه‌لک هه‌موويانم له‌به‌ر چاو وهک له‌یستۆکێک، نه‌نگێک، شتێکی پووچ و بێ مانایه. ده‌مه‌ویست بخه‌وم و ئیدی هه‌لنه‌ستمه‌وه و خه‌ونیش نه‌بینم، به‌لام چونکه له‌ لای هه‌مووکه‌س خۆکوژیی کارێکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه ده‌مه‌ویست خۆم زۆر پیس نه‌خۆش بکه‌م، مرده‌لوخه و بیهێز ب‌م و دوا‌ی ئه‌وه که چاو و گوێی هه‌موویان پ‌ر بوو تریاک‌ی بخۆم هه‌تا ب‌لێن: نه‌خۆش که‌وت و مرد.

.....

ده‌ ته‌خته‌که‌م دا یادداشت ده‌نووسم. سێی نیوه‌پۆیه. دوو که‌س سه‌ریان دام، ئیستا رو‌یشتن، ته‌نیا مامه‌وه. سه‌رم ده‌ گێژه‌وه دێ، له‌شم سووک و ئاسووده‌یه، که‌ده‌م فنجانی‌ک شیر و چای تێدایه، له‌شم شل، سست و که‌رمایه‌کی ناخۆشی هه‌یه. سازێکی خۆشم له‌ سه‌فه‌ه‌ی گرامافۆن بیستبوو. وه بیرم هاته‌وه. ده‌مه‌وێ به‌ فیتوو لێده‌مه‌وه ناتوانم، بریا ئه‌و سه‌فه‌ه‌یه‌م دووباره‌ بیستباوه. ئیستا نه‌ ژيانم پێخۆشه و نه‌ پێم ناخۆشه، ده‌ژیم به‌بێ ویست، به‌بێ مه‌یل، هێزێکی نادیار منی راگرتوه. له‌ زیندانی ژيان له‌ ژێر زنجیره‌ پۆلایینه‌کان به‌ستراومه‌وه. ئه‌گه‌ر مرده‌بام ده‌یانبردم له‌ مزگه‌وتی پاريس ده‌که‌وتمه‌ ده‌ست عه‌ره‌بێکی بێخۆ، دیسان ده‌مرمه‌وه، له‌ شووباریان بێزارم. به‌ هه‌ر حال بۆ من تۆفیریکی نه‌ده‌کرد. دوا‌ی ئه‌وه که من مرده‌بم ده‌ ئاوده‌ستیشم باوین فره‌قی پێناکه‌م، ئاسووده‌ ده‌بووم. ته‌نیا ماله‌وه شینیان ده‌گێرا، وینه‌ی منیان دینا، پێیان‌ه‌لده‌کوتم، له‌م کاره‌ چه‌په‌لانه‌ی که‌ باوه. هه‌موو ئه‌وانه به‌ رای من که‌وجانه و پووچه. له‌وانه‌یه چه‌ند که‌س به‌ زیاده‌وه تاریفیان ده‌کردم و چه‌ند که‌سیش ره‌دیان ده‌کرده‌وه، به‌لام له‌ ئاکام له‌ بیر ده‌کرام، من هه‌ر خۆخواز و نه‌چه‌سیم.

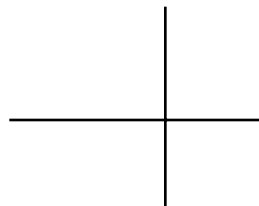
هه‌رچی بیر ده‌که‌مه‌وه، درێژه دان به‌م ژيانه‌ بێسووده. من بوومه‌ میکروبیکی کۆمه‌ل، بوونه‌وه‌ریکی زیانی خورو، سه‌رباری خه‌لک، هه‌ندی‌ک جار شیتایه‌تییم ده‌پشکوێ، ده‌مه‌وێ برۆمه‌ دوور، زۆر دوور، بۆ وینه‌ برۆمه‌ سیبیری، نێو ماله‌ ته‌خته‌یه‌کانی بن داری کاژ، ئاسمانی بۆر،

به‌فر، به‌فری قورس، بۆ نۆو مووژیکه‌کان؛ برۆم ژیاڤی خۆم سه‌رله‌نۆی ده‌ست پێبکه‌مه‌وه. یا بۆ وینه برۆمه هیندوستان، بن هه‌تاوی گه‌ش، لیڤه‌واره تیکچرژاوه‌کان، ده‌نۆ خه‌لکی سه‌یر و سه‌مه‌ره، بچمه شوینیک که کهس نه‌مناسی، کهس زمانم نه‌زانای، ده‌مه‌وئ هه‌موو شت ده‌خۆم دا هه‌ست پێبکه‌م. به‌لام ده‌بینم بۆ ئەم کاره ساز نه‌کراوم، نا من ته‌وه‌زل و ته‌نبه‌لم. به‌هه‌له هاتوومه سه‌ر دونیا، وهک داری دوو سه‌ر گواوی لیڤه داماو و له‌وئ ده‌رکراو، ده‌ست له هه‌موو نه‌خشه‌کانم هه‌لگرت، له ئه‌وین، له خۆشیی، له هه‌موو شت خۆم کیشاوه، ئیدی سه‌ر به به‌ره‌ی مرده‌کان ده‌ژمێردریم.

هه‌ندیک جار ده‌گه‌ل خۆم نه‌خشه‌ی گه‌وره ده‌کیشم، خۆ به شایه‌نی هه‌موو کار و هه‌موو شتیک داده‌نیم و به خۆم ده‌لیم: ئادی ته‌نیا ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌ستیان له گیان به‌رداوه و له هه‌موو شت هیوا برپاوه ده‌توانن کارگه‌لی گه‌وره بکا. دوايه به خۆم ده‌لیم: که‌لکی چیه؟ چ سوودیک هه‌یه؟... شیتایه‌تی، هه‌موو شیتایه‌تییه! نا، برۆ خۆت بکووژه، با که‌لاکه‌که‌ت له‌م نۆوه بکه‌وئ، برۆ، تۆ بۆ ژیاڤ ساز نه‌کراوی، که‌متر فه‌لسه‌فه‌ی ریکه‌ه، بوونی تۆ هیچ بایه‌خیک نیه، تۆ بۆ هیچ کاریک نابی! به‌لام نازانم بۆ مه‌رگ نازی کرد؟ بۆ نه‌هات؟ بۆ نه‌متوانی وه شوین کاری خۆم که‌وم و ئاسووده بم؟ هه‌وتوویه‌که که خۆم ئه‌شکه‌نجه ده‌کرد. ئه‌وه‌ش هه‌قه‌ده‌سته‌که‌م بوو! ژاریش کاری تینه‌کردم، جیی باوه‌ر کردن نیه، ناتوانم باوه‌ر بکه‌م. چیشتم نه‌خوارد، خۆم وه‌به‌ر سه‌رما دا، سرکه‌م خواردوه، هه‌موو شه‌ویک پیموا بوو ئازاره‌باریکه‌م گرتوه، به‌یانی که هه‌لده‌ستام حاله‌م له‌ رۆژی پیش باشتتر بوو. بۆ کێ ده‌توانم ئەمه‌ بگێرمه‌وه؟ یاوێکیشم نه‌گرت، به‌لام خه‌ونیشم نه‌دیوه، چه‌ره‌سیشم نه‌کیشاوه. هه‌مووم زۆر باش له‌ بیره. نا، جیی باوه‌ر کردن نیه.

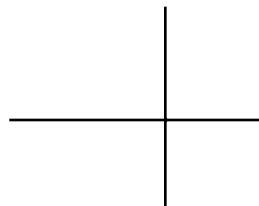
ئه‌وانه‌م که نووسی که‌میک سووک بووم، دلێ دامه‌وه، ده‌لێی باریککی قورسیان له سه‌ر شانم هه‌لگرت. چه‌ند باش ده‌بوو ئه‌گه‌ر کرابا هه‌موو شت بنووسی، ئه‌گه‌ر توانیبام خه‌لک ده‌بیره‌کانی خۆم بگه‌یه‌نم، ده‌متوانی

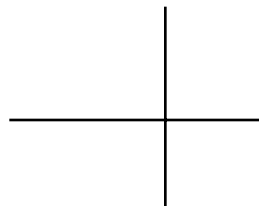
بَلِّيم، نا ههستگه لیک هه، شته هابهک هه، که ناکرئ خه لکی لی حالی بکهی، ناکرئ بیللی، گالته به پیاو دهکه، هه رکهس به پئی بیر و بۆچوونی خۆی که سیک هه لدهسه نگیئنی. زمانی مرۆف وهک خودی ئه که موکووری ههیه و بیدهسته لاته.

من نه مرم. ژار کاری تینه کردم، تریاکم خوارد فایدهی نه بوو. ئادی من بوومه نه مرم. هیچ ژاریک کارم تیناکا. له ئاکام دیتم هه موو زهمه ته کانم به فیرو چوو. پیریشه وی بوو، ته مام گرت هه تا گهندی دهر نه هاتوه ئه و گالتهیه ته و او بکه، چووم کاشه ی تریاکم له که شۆی میزه چو که کهم دهرهینا. سی دانه بوو، به قهرا لولیکی تریاک ی ئاسایی ده بوو. ئه وانم هه لگرت. سه عات هه وت بوو. داوای چام له خواره وه کرد، هینایان. یه کسه ر خوارد مه وه. هه تا سه عات هه شت کهس بۆ لام نه هات، دهرگام له پشته وه داخست، چوومه بهر وینه یه که به دیواره وه بوو، وه ستام. چاوم لیکرد. نازانم چ بیرگه لیک روویان تیکردم، به لام ئه و له بهر چاوم که سیک ی بیگانه بوو. به خۆم ده کوت: ئه م مرۆقه چ پتوه ندیه کی به منه وه هه یه؟ به لام ئه م سیمایه م ده ناسی. ئه وم زۆر دیوو. دوایه گه رامه وه، هه سستی شیواوی، ترس یا نه خوشییم نه بوو. هه موو ئه و کارانه ی که کرد بووم، ئه و کارانه ی که ده مه ویست بیکه م و هه موو شت لام بیخود و پووج بوو. سه راسه ری ژیانم پئی گالته بوو، چاو یکم له ده ور به ری ژوره که گپرا. هه موو شت له سه ر جیی خویان بوون، چوومه بهر ئاوینه ی دهرگای شکاف، چاوم له سیمای سووره هه لگه راوی خۆم کرد، چاوه کانم نیوه قووچاو، زارم هه ندیک لیک کرده وه و سه رم وهک مردوو لار کرده وه. به خۆم کوت: سبه ی به یانی ئاوام لیدئ، ده پیش دا هه رچی له دهرگا ده دن کهس وه لام ناداته وه، هه تا نیوه رۆ واده زانن که خه وتووم. له دوا یی دهرگا له ریس مه ده به نه دهر، دینه ژوور و من به م حاله ده بین، هه موو ئه م بیرانه وهک به رق به بهر چاوم دا تپه رین.

لیوانی ئاوام هه لگرت، له سه ره خۆ به خۆم کوت که کاشه ی ئاسپرینه و کاشه ی یه که مم قووت دا و دووه می و سی هه می شم به په له به دوا ی دا

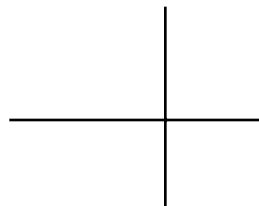

قووت دا . ههستم به لهزىكى كهه ده خوم دا كرد، زارم بونى ترياكي گرت، دلم ههنديك توندى ليدا . سيگارى نيوهكىشراوم خسته نيو ژيرسيگار . چووم حبهى خوشبونم له گيرفانم دهرهينا، مژتم، ديسان خوم له بهر ئاوينه ديت، چاويكم له دهوروبهري وهتاغ گيرا - ههموو شتهكان له سهه جىي خويان بوون. به خوم كوت ئيدى كار تهواوه، سبهى ئهفلاتوونيش ناتوانى زيندووم كاتهوه! جلهكانم له سهه سندهلى بهر تهختهكهه ريكوپيك كرد، ليفهكهه به سهه خوم دادا، بونى ئودكولوني گرتبوو. دوگمهى چرام بادا وهتاغ خاموش بوو، كوتيك له ديوار و بنهوى تهخت به نوورىكى تلخ و كز كه له پشت شووشهى پهنجهرهوه دههات، كهميك رووناك بوو، ئيدى كارىكم نه مابوو، باش يا خهراپ كار كههه گهياندهبوو ئيرهكانه. نوستم، جينگلم دا، ههموو بيرم له سهه ئهوه بوو كه نهكا كهسيك سهههردا و پهليم پيىبگرى. سهههراى ئههه كه به ههموويانم كوتبوو چهند شهوه نهخهوتووم ههتا له كولم بنهوه. لهه كاته دا وردكوليهكى زورم هههه. وهك ئهوهى كه پيشهاتيكى تاييهتيم بو هاتبيته پيش، يا سهههريكى خوشم له بهر بى، دههويست باش ههست به مردن بكهه. زهينم دابوو بهر خوم بهلام گويم له دهرهوه ههخستبوو. ههه تهپهى پييهك دههات دلم دادهخوريا. پيلووكانم ويكنا. ده دهقيقه يا كهميك پتر هيچ نهقهوما، به بيرى جوراوجور خوم خهريك كردبوو بهلام لهو كارهى خوم نه پهشيمان بووم و نه دهترسام. ههتا ئهوه كه ههستم كرد توژهكان دهست به كار بوون. ده پيش دا قورس بووم؛ ههستم به ماندوويهتى كرد؛ ئهه ههسته له دهوروبهري زغم پتر بوو، وهك كاتيك كه خواردمههنى باش ههزم نهبووبى، له دوايى ئهه ماندوويهتياه گهيشته سينگ و سههه. دهستهكانم جوولاندهوه، چاوهكانم كردهوه. ديتم هوشم له سهه جىي خوياهتى، تينووم بوو، زارم وشك ببوو، به زهحمهت ئاوى زارم قووت دا، ترپهى دلم سهههه ببووه. تاويك گوزهرا ههستم كرد ههوايهكى كههه و خوش له ههموو لهشم دهچوه دهرهوه، پتر له شوينه دهرههراوهكانى لههه بوو؛ وهك سهههه قامكهكانم، سهههه كهپو و شوينهكانى ديكه ... لهه

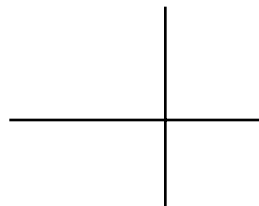
حاله دا دهمزانی که دهمه وی خۆم بکووژم، وه بیرم هاته وه که ئەم هه والە
 بۆ تاقمیک ناخۆشه، پێم سهیر بوو. هه موو ئەوانه له بهر چاوم مندا لانه،
 پووچ و پێکه نینی بوو. لای خۆم بیرم ده کرده وه که ئیستا ئاسووده م و به
 ئاسووده یی دهمرم، چ گرینگایه تییه کی هه یه که خه لک نا ره حهت ده بن یا
 نابن، ده گرین یا نا گرین؟ زۆرم پێخۆش بوو که ئەم کاره سه ر بگری و
 ده ترسام نه کا جوو له یه ک بکه م یا بیریک بکه مه وه که به ری کار تیکردنی
 تریاک بگری. ته واوی ترسه که م له مه بوو که نه کا داوی ئەو هه موو
 زه حمه ته زیندوو بمێنمه وه، ده ترسام که ئاو یلکه دان سه خت بی و له
 نا هو می دیان هاوار یا داوا ی یار مه تی بکه م. به لام کو تم هه ر چه ند
 سه ختیش بی تریاک دا ی ده مرکی نی و چ هه ست پێنا که م. باش خه وم
 لێ ده که وی و نا توانم له سه ر جی جوو له ی بکه م یا شتیک بلێم، ده رگاش له
 پشت هه به س ترا وه! ...

ئادی، به ته واوی له بیرمه. ئەم بیرانه م لێ په یدا بوو. چرکه ی
 یه کجۆ ره ی سه عاتم گو ی لێ ده بوو، ته په ی پێ خه لک که له میوانخانه دا
 ها توچۆ یان ده کرد، ده بیست، ده تگوت هه ستی بیست نم به هی ترتر ببوو.
 هه ستم ده کرد که له شم ده په ری، زارم وشک ببوو، هه ندیک سه رم دیشا،
 ده حا لی خۆم دا بووم، چا وه کانم نی وه کرا وه بوو. هه ناسه هه ندیک جار
 توند و هه ندیک جار سه بر ده بووه. له هه موو کو نه کا نی پێستم ئەم گه رما
 خۆشه ده ده لا ده ره وه. ده تکو ت منیش به داوی دا ده چمه ده ره وه. زۆرم
 پێخۆش بوو ته و ژمه که ی پتر بی، له عاله میکی خۆش دا بووم. هه ر بیریکم
 ویست با ده مکرد. ئەگه ر ده جوو لا مه وه هه ستم ده کرد که ده بمه هو ی
 نه چوونه ده ری ئەم گه رمایه. هه رچی را حه ترتر خه وتبام با شتر بوو.
 ده ستی راستم له بن له شم ده رکیشا، جینگلم دا، له سه ر پشت درێژ
 بووم، هه ندیک ناخۆش بوو، دیسان وه ک پێشووم لیهاته وه و شوین
 داخستنی تریاک پتر ببوو، دهمزانی و دهمه ویست که باش هه ست به
 مردن بکه م، هه سته کانم توند و گه وره ببوون، پێم سهیر بوو که بۆ خه وم
 لێ نه که وتوه؟ ده تکو ت که ته واوی وجوودی من به چه شنیکی خۆش و به

له زهت له له شم دهچوه در، دلم سهبر دهيكوتا، سهبر هه ناسه م
هه لدهكيشا، پيموايه سي سوعات تپه پريوو. له م بهينه دا كه سيك له
دهرگاي دا، زانيم دراوسيكه م به لام وه لام نه داوه و نه مويست له جي
خوم جووله ي بكم، چاوه كانم هه لينا و ديسان ويكم ناوه، دهنكي
كرانه وي دهرگاي نوم بيست، نو دهستي شوست، فيتوي بو خوي
ليدا، هه مووم بيست، هه ولم دها بيري خوش بكمه وه، بيرم له پار
دهكرده وه، نو روزه ي كه ده كه شتي دا بووم، سازي دهستييان ده ژهني،
شه پولي دهريا، راژاني كه شتي، كچيكي جوان كه له به رابرم دانيشتيوو،
نوقمي بيره كه ي خوم بووم، به دواي دا هه لدها تم. دهكوت بالم ليرواوه و
له فزا دا خولم ليدهدا، سووك و چوست ببووم وها كه ناتوانم دهريپرم.
جياوازيكه نه ونديه كه نو تيشكه ي كه به ناسايي دهبيبن له نه شه ي
ترياك دا وهك نه وهيه كه هه ر نو تيشكه له پشت ناويزه كاني چلچرا يا
مه نشووريكي بلووريه وه ببين كه به رهنكي جزاوجور دابهش دهبي. له م
حاله ته دا خه ياله ساده و پوچه كان كه بو مروف پيدا دهبي، هه ناوا
نه فسووناويي و زهق دهبيته وه، هه ر خه يالكي تپه ي و بيكه لك شيويه كي
دلرفين و به شكو به خويه وه دهگري. نه گه ر ديمه نيك به ميشكي مروف دا
تپه ي زور گه وه دهبيته وه، فزا هه لدهمسي، تپه پريني كات هه ست
پيناكري.

له م كاته دا زور قورس ببووم، هوشم له سه ره وي له شم شه پولي
دهداوه. به لام هه ستم دهكر كه خوم لينه كه وتوه. دواين هه ستيك كه له
كهيف و نه شه ي ترياك وه بيرمه نه م بوو: كه پنيه كانم سارد و ته زيپوون،
له شم بي بزووت، هه ستم دهكر كه دهروم و دور دهمه وه. به لام كه شوين
داخستنه كه ي ته واو بوو غم و په ژارديه كي له راده به در داگرتم، هه ستم
كر كه هوشم ديته وه سه ر جي خوي. زور سهخت و ناخوش بوو.
سه رام بوو، پتر له نيو سوعات زور توند هه لله رزام، تهقه ته قي ددانه كانم
كه ويكده كه وتن، دهبيست. دوايه ياو هات، ياويكي به تين كه نارقه له
له شم دهكا، دلم دهگيرا، هه ناسه م سوار ببوو. يه كه م بيريك كه هاته

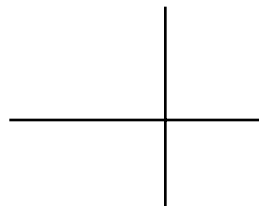
می‌شکمه‌وه ئه‌مه بوو که هه‌رچی رستبووم هه‌لوه‌شاوه و ئه‌وه‌ی که ده‌با
بووبا نه‌بوو، پتر سه‌یرم به گیانسه‌ختی خۆم هاتبوو، زانیم که هی‌زیک
تاریک و به‌دبه‌ختیه‌کی ناگوته‌نی ده‌گه‌ل من ده‌ کیشه دایه.

به زه‌حمه‌ت نیوه‌ی له‌شم له‌ ته‌خت هه‌لینا، دوگمه‌ی چرای به‌رقم بادا،
هه‌لبوو. نازانم بۆ ده‌ستم بۆ لای ئاوینه‌یه‌کی بچووک که له‌ سه‌ر می‌زی
په‌نا ته‌خت بوو چوو، دیتم ده‌م و چاویم په‌نه‌میوه، رهنگم بۆر ببوو،
فرمی‌سک له‌ چاوه‌کانم ده‌هاتنه‌ خوار، دلم توند ده‌یکوتا، به‌ خۆم کوت
لانیکه‌م دلم خراپ بوو! چرام کووژانده‌وه و خۆم خسته‌وه سه‌ر ته‌خت.

نا، دلم خراپ نه‌بوو، ئیم‌رۆ باشته‌ره، نا، خوێ برش هه‌لناهی‌نی،
دوکتور هاته‌ سه‌رم، گوێی له‌ دلم گرت، نه‌بزی گرتم، زمانی چاو لیکردم،
ده‌ره‌جه (گه‌رماپی‌ی) دانا، له‌و کاره‌ ئاساییانه‌ی که هه‌موو دوکتوره‌کان
هه‌ر گه‌یشتنی ده‌یکه‌ن و له‌ هه‌موو جیی دونه‌یا وه‌ک یه‌که. خوێ، میوه و
گه‌نه‌گه‌نه‌ی دامی، هی‌چ تینه‌گه‌یشته‌ چ ده‌ردیکم هه‌یه! که‌س ناتوانی په‌ی
به‌ ده‌ردی من به‌ری! ئه‌م ده‌رمانانه‌ فشه‌ن، له‌وێ له‌ سه‌ر می‌ز هه‌وت هه‌شت
جو‌ر ده‌رمانیان بۆ قه‌تار کردووم، من له‌به‌ر خۆم پی‌ده‌که‌نم، چ
نمایشخانه‌یه‌که!

چرکه‌چرکی سه‌عات هه‌روا له‌ بن گویم ده‌نگ ده‌داته‌وه، دیدهی ماشین
و هاره‌ی ماتۆر له‌ ده‌ره‌وه‌ دی. چاو له‌ کاغه‌ز دیواری ده‌که‌م، گه‌لا
باریکه‌کان ئه‌رخه‌وانیه‌کی تۆخن و هی‌شوو گولێ سپییان پی‌وه‌یه، له‌ سه‌ر
چله‌که‌ی نیوه‌نیه‌وه دوو مه‌لی ره‌ش له‌ به‌رابه‌ری یه‌ک هه‌لنیشتوون، سه‌رم
به‌تاله، دلم ده‌بووریته‌وه، له‌شم کوتراوه. ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ که له‌ سه‌ره‌وه‌ی
شکاف فریم داوون به‌ شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت ماوون، چاو که لیده‌که‌م له‌پ‌ر وه‌ک
ئه‌وه‌یه که هه‌موو ئه‌وانه له‌ به‌ر چاویم غه‌ریبه‌ن، خۆم به‌ چاوی خۆم
بی‌گانه‌م، پیم سه‌یره که بۆچ زیندووم؟ بۆچ هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کی‌شم؟ بۆچ
برسیم ده‌بی‌ته‌وه؟ بۆچ ده‌خۆم؟ بۆچ به‌ ری دا ده‌رۆم؟ بۆچ لی‌ره‌م؟ ئه‌و
خه‌لکه‌ی که ده‌یان‌بینم کین و چیان له‌ من ده‌وێ؟...

ئێستا باش خۆم ده‌ناسم، هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که هه‌م بێ که‌م و زیاده‌،

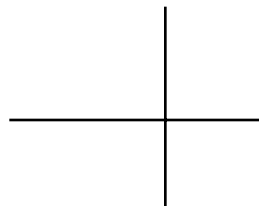

هیچ کاریک ناتوانم بکهم، له سهر تهخت شهکهت و ماندوو که وتووم،
 سهعات به سهعات بیرهکانم دهگه پین، له ههمان جه غزی ناھومیدی دا
 دهگه پین. تاقه تم به سهر چوه، وجوودی خۆم سهر سورماوی کردووم،
 چهند تال و ترسناکه کاتیک که مرۆف وجوودی خۆی ههست پیدهکا! که
 سهیری ئاوینه دهکهم به خۆم پیدهکه نم، روخسارم له روانگهی خۆمه وه
 ئه وهنده نه ناسیاو، بیگانه و گالته جاره...

ئهم بیرهم چهند جار تیدا پیکهاتوه: بوومه نه مر، ئهو نه مرهی که له
 ئهفسانهکان دا نووسیویانه ههکایه تی منه. موعجزه بوو. ئیستا هه موو
 چهشنه پروپووج و قسهی قۆزیک باوه دهکهم، ئهم بیره سهیر و
 سه مه رانه به بهر چاوم دا تیده په پرن. موعجزه بوو! ئیستا ده زانم خودا یا
 ههر سندانیک دیکه، له زوالم و زۆری بیبرانه وهی خۆی دوو دهسته
 خولقاوی ئافرانده: خوشبهخت و بهدبهخت. پشتیوانی له یه که مییه کان
 دهکا و له ئازار و ئهشکه نجهی دهستهی دووه هم زیاد دهکا. ئیستا باوه
 دهکهم که هیزیک دپ و رهزیل، فریشته یه کی بهدبهختی دهگه ل هه ندیک
 که سان هه یه...

.....

ئاخره کهی ته نیا مامه وه، ئیستا دوکتور رویشته، کاغه ز و قه له مم
 هه لگرت، دمه وی بنووسم، نازانم چی؟ یا ههچم پی نیه یا ئه وهنده زۆره
 که ناتوانم بنووسم. ئه وهش بۆ خۆی بهدبهختیه. نازانم، ناتوانم بگریم.
 له وانه یه ئه گهر گریابام هه ندیک سووک بووبام! ناتوانم. وهک شیت هه کانم
 لتهاتوه. له ئاوینه دا دیتم که تووکی سهرم چینی تیکه وتوه، چاوه کانم
 ئاوه له و بیحاله تن، بیر دهکه مه وه که روخسارم نابی و هه بووبی،
 روخساری زۆر کهس دهگه ل بیرهکانیان جیا وازیان هه یه؛ ئه مه پتر توو پهم
 دهکا. ئه وهنده ده زانم که رقم له خۆم هه لدهستی، دهخۆم رقم له خۆم
 هه لدهستی، به ری دا ده پۆم رقم له خۆم هه لدهستی، بیر دهکه مه وه رقم له
 خۆم هه لدهستی - چ منجری! چ به سام! نا ئه مه هیزیک ئه و په پری مرۆف
 بوو. سندانیک بوو. ئیستا باوه به مجۆره شتانه دهکهم! ئیدی ههچ

شتیک کارم تیناکا، سیانورم خوارد کاری تینه کردم، تریاکم خوارد
 دیسان زیندووم! ئەگەر ئەژدیهاش پێوهم دا، ئەژدیها دەمرئ؛ نا کەس
 باوەر ناکا، ئایا ئەم ژارانە خراپ بوون؟ ئایا بە رادە پێویست نەبوون؟
 ئایا پتر لە رادە ئاسایی بوون؟ ئایا ئەندازە کەویم بە هەڵە دە نیو
 کتێبەکانی پزشکی دا دیتبوو؟ ئایا دەستی من ژار دەکاتە نۆشداروو؟
 نازانم - ئەم بیرانە سەدجار لێم پەیدا بوون و بۆم تازە نین، وەبیرمە
 بیستوومە کاتیک لە دەوری دوویشک ئاگر بکەنەو بە خۆیەو دەدا - ئایا
 لە دەوری من ئالقهیهکی ئاگرین نیه؟

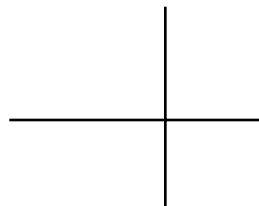
لە بەر پەنجەرە ی ژوورە کەم، لە سەر لێواری رهشی شیروانی کە ئاوی
 باران دە قولکە کە ی دا کۆ بۆتەو، دوو چۆلە کە نیشتوون، یەکیک لەوان
 دندووکی دە ئاو دەنی، سەری هەل دینی، ئەوی دیکە لە پەنای ئەو
 هەلکورماو و خۆی دەپشکنی. من جوولەم کرد، هەردووکیان جیواندیان و
 پیکەو هەلفرین. هەوا هەورییە، هەندیک جار لە پشت پەلە هەورەکان،
 خۆرەتاوی رەنگ بزکاو دیتە دەرەو، ئاپارتومانە بلندەکانی بەرابەر،
 هەموویان دوو کە لای، رهش و غەمێنەر لە ژێر زەختی ئەم هەوا قورس و
 بارانییە دا ماون. دەنگی دوور و خەفە ی شار دەبیسرئ.

ئەم پەرە بەدزاتانە کە فەلم پێگرتنەو، ئەم پەرە درۆزانە کە منیان
 فریو دا، لەوێ دە کەشوی میژە کەم دان، لە هەموویان پیکەنینیتر ئەمەیه
 کە هیشتا ش فالیان پێدەگرمەو!

چ دەکرئ چارەنووس لە من بەهێزترە.

باش دەبوو کە مەروڤ بەو تاقیکارییانە ی کە لە ژیان هەیهەتی، توانیبای
 دیسان لە دایک بووباو و ژیا نی خۆی سەرلەنوێ بەرپێو بەردباو! بەلام
 کام ژیان؟ ئایا بە دەست من؟ چ کەلکی هەیه؟ هێزیک کویر و ترسناک
 سواری سەری ئیمە بوون، کەسی وا هەن کە ئەستێرەیهکی شووم
 چارەنووسی ئەوان بەرپێو دەبا کە لە ژێر باری ئەو دا ورد دەبن و
 دەیانەوئ کە ورد بن...

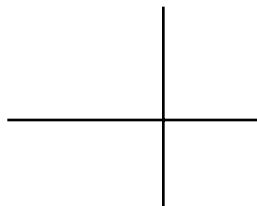
ئیدی نە ئارەزوویە کەم هەیه و نە قین، ئەو ی کە مەروڤانە بوو لە کیسم

دا، هیښتم به فیږو بچی، له ژیان دا پیاو دهی یا فریشته بی یا مروږف یا
 حه یوان، من نه بوومه هیچکام له وان، ژیانم بو هه میشه به فیږو چوو؛ من
 خوځواز و نه زان و کوڅه وار هاتبوومه سره دنیا، ئیستا ئیدی ناکړی
 بگه ږیمه وه و ریگایه کی دیکه بگرمه بهر، ئیدی ناتوانم به شوینم هم
 سیبه ره بیکه لکانه دا برږم، نامبازی ژیان بم، زوره بانی دهگه ل بگرم، ئیوه
 که پیتانوايه به راستی دهژین کام به لگه و مهنتی کی به هیژتان به
 دهسته وه یه؟ من ئیدی نامه وی نه به خشم و نه به خشریم، نه به چپ دا
 برږم و نه به راست دا، دمه وی چاوه کانم به ره و داهاتو بقووچینم و
 رابوردو له بیر بکه م.

نا، ناتوانم له چاره نووسی خوم رابکه م، هم بیره شیتانه، هم
 هستانه، هم خه یاله تیپه پانه کی تیدم پیکدین ئایا راسته قینه نین؟ به
 هر حال زور سروشتیتر و که متر دسکرد دینه به چاوه تا بیره کانی
 مهنتی من. پیموایه نازادم به لام له ناست چاره نووسی خوم ناتوانم
 چووکترین به ره ره کانییه ک بکه م، هه وساری من به دهست نه وه وه یه. نه وه
 که من بو نه ملا و نه ولا ده کی شی. ره زیلی، ره زیلی ژیان که ناتوانم له
 دهستی رابکه ن، ناتوانم هاوار بکه ن، ناتوانم خه بات بکه ن، ژیانی گه وچ.
 ئیستا ئیدی نه ده ژیم و نه ده خه دام، نه شتی کم پی خو شه و نه پی
 ناخوش. من دهگه ل مهرگ ناسیاو بووم و خوم پیکرتوه. تاقه دوستی منه
 یا ته نیا شتی که که دلم ده داته وه. گورستانی مه نپار ناسم وه بیر دیته وه،
 ئیدی هه سره تی مردوه کان ناخوم. منیش سره به دنیای نه وان
 ده ژمیردریم. منیش دهگه ل وانم، زینده به گوریکم...

ماندوو بووم، چندهم قسه ی قور نووسی! به خوم ده لیم: برږ شیت،
 کاغه ز و میداد فری ده، فری ده، هه تل نووسی به سه. خه فه به، بیدرینه،
 نه کا هم قسه قورانه وه دهست که سیک بکه وی، چلون قه زاوهم ده کا؟
 به لام من شهرم له که س نیه، هیچم بو گرینگ نیه، به دنیا و نه وه ی
 تیدایه پیده که نم. هر چند قه زاو هتیا ن له باره ی من دا سه ختیش بی،
 نازانم که من خوم سه ختر قه زاو هت کرده، نه وان به من پیده که نن،

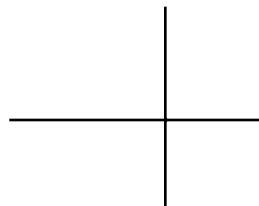

نازانن كه من پتر بهوان پیدهكه‌نم. من له خۆم و له هه‌موو و له خوێنه‌ری
ئهم قسه قۆرانه بيزارم.

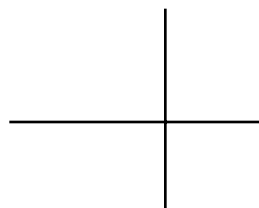
ئهم يادداشتانه ده‌گه‌ڵ به‌سته‌یه‌ك په‌ر، ده‌كه‌شۆی می‌زی ئه‌و دابوو.
به‌لام خۆی له سه‌ر ته‌خت كه‌وتبوو و هه‌ناسه هه‌لكیشانی له بیر چووبۆوه.

پاریس یازده‌ی ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۰۸

۱۲۱ - زینده‌به‌گۆر

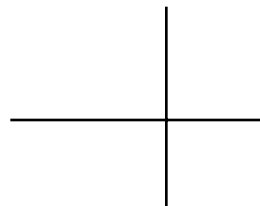

۱۲۲ - زینده به گور

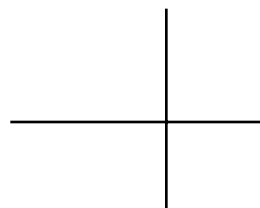

سى دلوپ خوين

۱۲۳ - سى دلوپ خوين

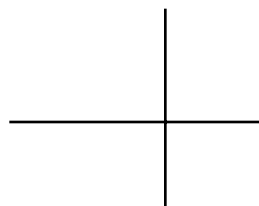
۱۲۴ - سی دلوپ خوین

دوینی بوو که دیوهکیان جوئی کردمهوه، ناخو هر ئه جوړه دی که
 جیگر بهلینی دابوو من ئیدی به تهواوتهی چارهسهر کراوم و هوتهی
 دیکه دهمنیرنهوه مال؟ ئایا نهخوش بووم؟ سالیکه، له تهواوی ئهم ماوهیه
 دا هرچی دهپارامهوه کاغهز و قهلهمم دهویست، نهیاندهدامی. ههمیشه
 پیموابوو هر ساتیک قهلهم و کاغهزم بکوهیته دست چنده شت
 دهنووسم... بهلام دوینی بی ئوهی داوام کردی، کاغهز و قهلهمیان بو
 هینام. شتیک که ئهونده به ئواتیهوه بووم، شتیک که ئهوند
 چاوهروانی بووم...! بهلام کهلکی چیه - له دوینیوه هرچی بیر دهکهمهوه
 شتیکم نیه که بینووسم. دهلی کهسیک دهستم دهگری یا باسکم سر
 دهبی. ئیستا سهرنج ددهمی دهنیوان ئه خهته تیکه ل پیکه لانهی که له
 سهر کاغهز کیشاومهتهوه تهنیا شتیک که دهخویندریتهوه ئهمهیه: « سی
 دلۆپ خوین. »

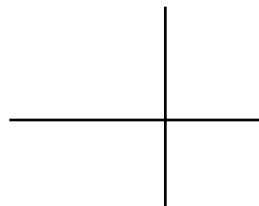
.....

ئاسمان شین، باغچه سهرسوز و گولهکانی سهر تهپک پشکووتون،

شنه يه کی نه رم بونی گوله کان هه تاکوو ئیره دیني. به لام که لکی چیه؟ من ئیدی که یفم به هیچ نایه، هه مووی ئه وانه بو شاعیره کان و منداله کان و ئه وانه ی که هه تا کوتایی ژيانیان مندال ده میننه وه باشه - سالتیکه لیره، شه وانه هه تا به یانی له بهر دهنگی پشیله ومخه بهرم، ئه م ناله سامناکانه، ئه م هه نجه ره دارووشاوه وه گیانیا ن هیناوم، به یانیش هیشتا چاومان هه لنه هیناوه ئه م درزی لامه زه به یه...! چ روژگه ل و سه عاتگه لیکي به سام که لیره تیپه پیمان کردوه، به کراس و ده ریپیه کی زهره روژه کانی هاوین له ژیرخان له ده وری یه که کو ده بینه وه و زستانانه ش له ده م باغچه له بهر هه تاو داده نیشین، سالتیکه که ده نیو ئه م خه لکه سه یر و سه مه ره یه دا ده ژیم. هیچ هاویه شیییه که ده نیوان ئیمه دا نیه، من عه رز هه تا ئاسمان ده گه ل وان فه رقم هه یه - به لام ناله کان، بیده نگیه کان، جنیوه کان، گریانه کان و پیکه نینه کانی ئه م خه لکه هه میشه خه ونه که م ده شیوین.

.....
 هیشتا سه عاتیکي ماوه شیوه که مان بخوین، له و خوژا کانه ی هه میشه یی: ئاش ماست، شیربرینج، چلاو، نان و په نیر، ئه ویش نه مر نه ژی - هه سه ن هه موو ئاواتی ئه مه یه که قابله مه یه که ئه شکه نه به چوار نانی سه نگه که بخوا، کاتیک ئه و ئازاد بکری له بری قه لهم و کاغه ز ده بی قابله مه یه که ئه شکه نه ی بو بینن. ئه ویش یه که له به خته وه ره کانی ئیره یه. به و به ژنه کورته، پیکه نینی که و جانه، ملی ئه ستور، سه ری تاس و ده سته پر له پینه کانی بو قورکیشان خولقاوه، هه موو زه ری ره کانی له شی شاهیدی ده دن و نیگای که و جانه شی جار ده کیشی که بو قورکیشان خولقاوه. ئه گه ر مه حه مه ده لی له سه ر نه هار و شیو رانه وه ستابا هه سه ن هه موومانی که یانده بو کن خودا، به لام خودی مه حه مه ده لیش وه که خه لکی ئه م دونیا یه یه، چونکه ئیره هه رچی پیتان خوشه بیلین، به لام دونیا یه کی دیکه یه، جیاواز له دونیا ی خه لکی ئاسایی. دوکتوریکمان هه یه به قودره تی ئه و خودایه هیچ تیناگا. ئه گه ر من له جیات وی بام شه ویک ژارم ده چیشتی هه موان ده کرد و ده مدا بیخوین، ئه وسا به یانی له نیو باغ

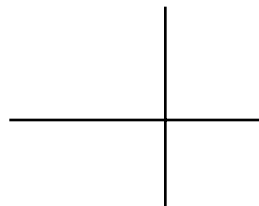

راده وه ستام و دهستم له سهر كه له كه م داده نا، ته ماشاي مردوه كانم ده كرد كه ده يانبرد ـ له پيشدا كه منيان هينا ئيره هم وه سوه سه يه م هه بوو كه نه كا دهرمانداوم بكه ن، دهستم له نه هار و شيو نه ددها هه تا مهحه مه ده لي لئي ده چيشت و ئه ودهم دهمخوارد، شهوانه هه راسان له خه و راده په ريم، پيمو ابو كه هاتون بمكووژن. هه مووي ئه وانه چه نده دوور و سراوه ن...! هه ميشه هه ر ئه و كه سانه، هه ميشه هه ر ئه و چيشتانه، هه ر ئه و ژووره شينه كه هه تا نئوقه دي مؤره.

دوو مانگ له مه و بهر بوو شيتيكيان ده زينداني خواره وه ي حه وش هاويشتبوو، به هه لماتي شكاو زكي خو ي دريبوو، ريخوله كاني دهركي شابوو و ياري پيده كردن. ده لين قه ساب بوه، عاده تي به زگ درين هه بوه. به لام ئه وي ديكه كه به نينوك چاوي خو ي ته قانده بوو، ده ستيان له پشته وه به ستبووه، هاواري ده كرد و خو ين له چاوه كاني دا ويشك بيوون. من ده زانم هه موو ئه وانه ده بن سه ري جيگر دا يه:

« خه لكي ئيره هه ر هه موويان وا نين. زوريك له وان ئه گه ر چاره سه ر بگري ن و ئازاديان بكه ن به ده بخت ده بن. بو وينه هم سوغراسولتانه كه له به شي ژنانه، دووسي جار ويستويه تي هه لي، گرتويانه ته وه. پيريژنه، به لام گيچي ديوار ده چر و چاوي هه لده سوا و گولي شه مدانيش ده كاته سووراو. خو ي پي كچي چارده ساله يه، ئه گه ر چاره سه ر بگري و چاو له ئاوينه بكا، دلي ده توقي. له هه موان خرابتر ته قي خو مانه كه ده يه ويست دونيا هه لوه ژيري و سه ره راي ئه وه كه له سه ر هم بروايه يه كه ژن هو ي چاره ره شي خه لكه و بو چاره سه ر كردني دونيا هه رچي ژنه ده بي بيكووژن، ئاشقي هم سوغراسولتانه بوه.

هه مووي ئه وانه ده بن سه ري جيگري خو مان دا يه. ئه و له شيتايه تي دا ده ستی ته واوي شيته كاني له پشته وه را به ستوته وه. هه ميشه به و لووته زل و چاوه چووكانه ي وهك وافووريه كان له بنه باني باغ له بن داري كاژ پياسه ي ده كا. هه نديك جار داديته وه بن داره كه چاو ليده كا. هه ركه س بيبيني ده لي چ پياويكي بي ئازاري به سته زمان كه كه وتوته ده ست

تاقمیک شیت. به لام من دهیناسم. من دهزانم لهوئی له ژیر دار سى دلۆپ
خوین تکاوه ته سهر زهوى. قهفه سیک له بهر په نجه ره که ی هه لواسراوه،
قهفه سیکى به تاله، چونکه پشيله قه ناریه که ی گرت، به لام نهو
قهفه سه که ی داناوه هه تا پشيله کان بۆ لای بښ و نهوان بکووژئ.

دوینى بوو ره پى پشيله یه کی پنوک پنوکى نا، ههر که هه یوان به داره
کاژى بهر په نجه ره هه لپووسکا، به کیشکچى بهر دهر گای کوت که به
گولله لى راکیشى. نه سى دلۆپه خوینه هى پشيله یه، به لام نه گهر له
خوى پرسى ده لى هى بایه قوشه.

له هه موان سه یرتر ناوال و هاوساکه م عه بباسه، دوو هه وته نیه که
هیناویانه، ده گه لم زور جووت بوو، خوى پى پیغه مبه ر و شاعیره. ده لى
ههر کاریک، به تاییه تی پیغه مبه رایه تی، به بهخت و چاره نووسه. ههر که س
نیوچاوانى بیکا نه گهر هیچیش تینه گا کاره که ی جیه جى ده بى و نه گهر
عه لامه ی ده هریش بى و نیوچاوانه که ی نه یکا وهک وی لیده قه ومى.
عه بباس خوى پى تارژه نیکی لیها تووشه. ژپى له ته خته یه که داوه و به
خه یالى خوى تارى ساز کردوه و شیعر تیکشى کوتوه که روژئ هه شت
جار بوم ده خوینیتته وه. گويا له بهر نه م شیعره هیناویانه ته ئیره، شیعر یا
گورانییه کی سه یری کوتوه:

مخابن که شه و هاته وه

جه هانم سیاپوش دیته وه

هه موو خه لک سه ره له نوئ خه وته وه

جگه من که رهنج و غهمم ههر له رښ

نه ماوه چ خوښى و مه زاج

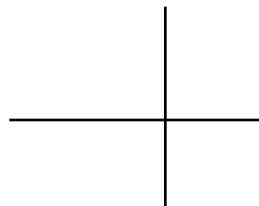
جگه مهرگ نیمه چاره و عیلاج

له ویندهر له ژیر دارى کاج

سى قه تره تکاوه له سهر خاک خوین

دوینى له باغ پیاسه مان ده کرد. عه بباس نهو شیعره ی خوینده وه. ژنیک

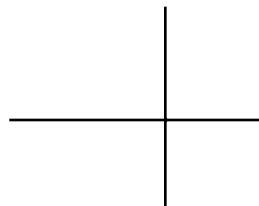
و پیاویک و کچیکى جحیل هاتنه سهردانى. هه تاکوو ئیستا پینج جاره که

هاتوون. من ئەوانم دىبوو و دەمناسىن. كچه جحيڵەكە چەپكە گولئىكى
 ھىنابوو. ئەو كچه بە من پىدەكەنى، ديار بوو كە منى خۆش دەويست،
 ھەر لەبەر من ھاتبوو. سىماي ئاوالاويى عەبباس خۆ جوان نىيە، بەلام
 ژنەكە كاتىك دەگەڵ دوكتور قسەي دەكرد من دىتم كە عەبباس كچه
 جحيڵەكەي كىشا لاو و ماچى كرد.

.....
 ھەتا ئىستا نە كەس ھاتۆتە سەردانم و نە گوليان بۆ ھىناوم، سايكە.
 دواين جار سياوھش بوو كە ھاتە سەردانم، سياوھش باشتري ئاوالى من
 بوو. ئيمە پىكەوھە دراوسى بووين، ھەموو رۆژى پىكەوھە دەچووينە فيرگە و
 پىكەوھەش دەھاتىنەوھە و دەرسەكانمان پىكەوھە دەورە دەكردوھە و لە كاتى
 پشوو دان تارم فيرە سياوھش دەكرد. روخسارە كچەمامى سياوھشيش
 كە دەزگيرانى من بوو زۆر جار دەھاتە كۆرەكەمان. سياوھش دەيەويست
 خوشكى روخسارە بىنى. بە ھەلكەوت مانگىك بەر لە مارە كردنى،
 سياوھش نەخۆش كەوت. من دوو سى جار چوومە سەر دانى بەلام كوتيان
 دوكتور قەدەغەي كردوھە كە قسەي دەگەڵ بكەن. ھەرچى پىم داگرت ھەر
 ئەم ولامەيان دامەوھە. منيش پەلپە پىنەگرتن.

« باشم لە بىرە، سەرۆبەندى ئىمتەحانەكان بوو، ئىوارەيەك كە
 گەرامەوھە مال، كتيبەكانم دەگەڵ جزوى فيرگە فرى دا سەر مێز. ھەر
 ويستم جەلەكانم بگۆرم دەنگى تەقینەوھەي گوللە ھات. دەنگەكەي ئەوھندە
 نزىك بوو كە ترساندمى. چونكە مالاكەمان لە پشت خەندەك بوو و
 بىستبووم كە لە لای ئيمە دزى كراوھ. دەمانچە نىرگانەكەم لە كەشوى
 مێزەكەم دەرھىنا و ھاتمە ھەوش، گوئى قولاغ وەستام. لە دوايى لە
 پلەكانى سەربان وەسەر كەوتم بەلام چم نەدیت. كاتىك گەرامەوھە لە
 سەرەوھە چاوم بە مالە سياوھش كەوت، دىتم سياوھش بە كراس و دەرپىوھە
 لە ھەوش وەستاوھە. من بە سەرسورماويەوھە كۆتم « سياوھش تۆي؟ »
 ئەو منى ناسيوھە و كوتى « وەرە خوارى كەسمان لە مال نىيە! »
 « تەقەي گوللەت بىست؟ »

قامکی له سهر لیوی دانا و به سهر ئاماژهی کرد که وهره و من به ههشتاو چوومه خواری و له دهرگای ماله که یانم دا . بۆ خۆی هات و دهرگای له سهر من کردهوه .

ههروا که سهری داخستبوو و زهق چاوی له زهوی بریبوو، پرسى « تو بۆچی نههاتیه سهردانم؟ »

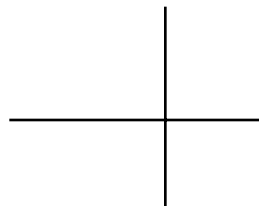
« من دوو سى جار هاتوومه سهردانته به لام کوتیان که دوکتور ئیزن نادا . »

« پتیانوايه که نهخۆشم، به لام ههلهی دهکهن . »

ديسان پرسیم « ئه و تهقهیهته گوی لیبوو؟ »

بى ئهوهی ولام بداتهوه دهستی گرتم و بردمیه بن داری کاژ و شتیکی نیشان دام . من که له نزیکهوه چاوم لیکرد، سى دلۆپ خوینی تازه تکابوو سهر زهوی .

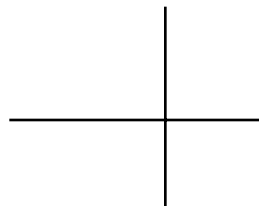
دوايه منى برده دیوهکهی خۆی، ههموو دهرگاکانی گری دا، له سهر سهندهلی دانیشتم، چرای هه لکرد و هاته سهر سهندهلی، بهرامبهری من له پهنا میژ دانیشتم . دیوهکهی ساده، شین و نیوقه دی مؤر بوو . له سووچی ژوور تاریکی دانابوو . چهند بهرگ کتیب و جزووی فیترگهش له سهر میژ کهوتبوو . دوايه سیاوهش دهستی درێژ کرد و له که شوێ میژ کهی نیرگانیکى دهرینا و نیشانی دام . لهو نیرگانه کۆنانه بوو که دهسکیان نیرۆیی بوو، ئهوی ده گیرفانی شالواره کهی نا و کوتی « من پشيلهیهکی میم هه بوو، ناوی نازى بوو . لهوانهیه دیتبیت، لهو پشيله ئاساییه پنۆک پنۆکانه بوو، به دوو چاوی گهورهی وهک چاوی به کل کیشراو . له سهر پشستی نهخش و خالی ریک بوون وهک ئهوهی که جهوهههت به سهر کاغهزی ئاوهه لچن دا رشتبى و له دوايى دووقه دت کردبیته وه . رۆژانه که له فیترگه دهگه رامه وه نازى رایده کرده لام، میاومیاوی دهکرد، خۆی تیهه لده سووم، کاتیک داده نیشتم وه سهر سهر و گوێلاکم دهپه ری، لمبۆزی له دهم و چاوم دهخشاند، به زمانی زووری نیوچاوانی ده لیستمه وه و زۆری لیده کردم که ماچی بکهم . گویا پشيله ی

مى زيرەكتەر و دلاواتر و بههستتر له گورپهيه. نازى دواى من دهگه‌ل
ئاشپهز نىوانى له ههموان خوشتر بوو؛ چونكه خواردمه‌نى لاي ئه‌و
دهست دهكه‌وت. به‌لام له پرچ سپى مال كه حه‌مه‌لى بوو و نوپى دهكرد و
تووكى پشيله‌ى پى پيس بوو، خوى دوور دهخسته‌وه. له‌وانه‌يه نازى لاي
خوى پىيوابوه كه مرؤقه‌كان زيرەكتەر له پشيله‌كانن و ههموو خوراكه
خوش و جىگا گهرم و نهرمه‌كانيان بۆ خويان داگير كردوه و پشيله‌كان
دهبى ئه‌وه‌نده خۆ رىكخستن و ماستاوكه‌رى بكه‌ن هه‌تا بتوانن تىي دا
به‌شدار بن.

« ته‌نيا كاتىك هه‌ستى سروشتى نازى سه‌رى هه‌لده‌دا و وه‌كۆل ده‌هات
كه سه‌ره‌كه‌له‌بابىكى خويناوى دهست دهكه‌وت و ئه‌وى دهكرده
گيانله‌به‌رىكى دى. چاوه‌كانى زه‌قتەر ده‌بونه‌وه و ده‌برىسكانه‌وه.
جىجرووكى له كالان ده‌هاتنه‌ دهر و هه‌ركه‌س لىي نزيك بووياوه به‌ مېرهم
هه‌ره‌شه‌ى لىده‌كرد. له دوايى وه‌ك ئه‌وه‌ى كه خوى هه‌لخه‌له‌تيني، ئه‌داى
ده‌ردينا. چونكه به‌ ههموو بىر و مېشكى خويوه‌ كه‌له‌ى كه‌له‌بابى به
گياندارىكى زيندوو داده‌نا، ده‌ستى وه‌ بن ده‌دا، گه‌ش ده‌بۆوه، خوى
ده‌شارده‌وه، ده‌چوه پاريزه‌وه، ديسان شالاوى دينا و ته‌واوى كارامه‌يى و
ليها‌توويى ره‌گه‌زى خوى به‌ هه‌لبه‌ز دابه‌ز و شه‌ر و پاشه‌كشه‌ى په‌يتا‌په‌يتا
ده‌رده‌خست. دوايه‌ كه‌ له‌ نايش ماندوو ده‌بوو، تامه‌زرويانه‌ كه‌له‌ى
خويناوى ده‌خوارد و چه‌ند ده‌قيقه‌يه‌ك له‌ پاشماوه‌كه‌ى ده‌گه‌را و هه‌تا يه‌ك
دوو سه‌عات شارستانيه‌تى ده‌سكردى خوى له‌ بىر دهكرد، نه‌ده‌هاته‌ لاي
كه‌س، نه‌ نازى دهكرد و نه‌ ماستاوكه‌رى.

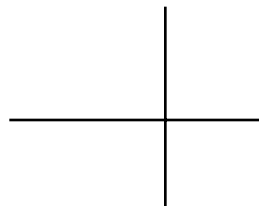
« هه‌ر ئه‌و ده‌مه‌ش كه‌ نازى دۆستايه‌تى خوى ده‌نواند، وه‌م‌شى و ده‌ نيو
خوى دابوو و رازه‌كانى ژيانى خوى ده‌رنه‌ده‌برى، ماله‌ ئيمه‌ى به‌ ماله‌
خوى داده‌نا و ئه‌گه‌ر پشيله‌يه‌كى غه‌ربه‌ رىي ده‌ مالمان كه‌وتبا به‌ تايبه‌ت
ئه‌گه‌ر مى با ماوه‌يه‌كى زۆر پفه‌ و مېر و ناله‌كانى ده‌بىسرا.
« ده‌نگىك كه‌ نازى بۆ خواردن ده‌ريده‌برى ده‌گه‌ل ده‌نگى ئاسايى كه
خوى لووس دهكرد، جياوازي هه‌بوو. زيقه‌يه‌ك كه‌ له‌ برسان ده‌يكرد

دهگه‌ل ئه‌و هاوارانه‌ی که له شه‌ر دا ده‌یکرد و مړنه‌میاوی کاتی مه‌ستی
هه‌موو دهگه‌ل یه‌ک تۆفیریان هه‌بوو و ئاهه‌نگه‌که‌ی ده‌گۆرا: یه‌که‌مینیان
هاوارێکی گورچووېر، دووه‌می هاوارێکی پر له کو‌ل و قین، سی‌هه‌می
نال‌یه‌کی به‌ ژان، که له به‌رابه‌ر پێداویستی سروشتی دریده‌بری هه‌تا بۆ
لای جووته‌که‌ی خۆی بچێ. به‌لام نیگا‌کانی نازێ له هه‌موو شت پر مانا‌تر
بوو و هه‌ندێک جار هه‌سته‌کانی مرۆفانه‌ بوون، وه‌ها که پیاو ده‌سته‌بجێ
له خۆی ده‌پرسی: له بن ئه‌م که‌له‌ تووکنه، له پشت ئه‌م چاوه‌ که‌سکه‌ پر
رازه، چ بیرگه‌ل و هه‌ستگه‌لیک شه‌پۆلان ده‌ده‌ن!

« پارمه‌که‌ به‌هار بوو که ئه‌م رووداوه به‌ سامه‌ قه‌وما. ده‌زانی له‌م وه‌رزه
دا هه‌موو گیانداره‌کان مه‌ست ده‌بن و وه‌خۆ ده‌کهن، ده‌لێی بای به‌هاری
شیتایه‌تییه‌ک ده‌پژیتێته‌ نیو هه‌موو گیانداره‌کان. نازێ ئیمه‌ش بۆ
یه‌که‌مین جار هه‌وای ئه‌وینداری له‌ که‌له‌ی دا و به‌ له‌زه‌یه‌ک که هه‌موو
له‌شی ده‌له‌رزانه‌وه، ناله‌ی غه‌مینی به‌رز ده‌کرده‌وه. گورپه‌ نێره‌کان
نال‌ه‌کانیان ده‌بیست و له‌ ده‌ورو به‌ر پێشوازییان لێده‌کرد. دوا‌ی شه‌ر و
کێشه‌ نازێ یه‌کێک له‌وان که له هه‌موان به‌تاقه‌تتر و ده‌نگ گرێتر بوو، بۆ
هاوسه‌ری هه‌لیبژارد. له‌ جووت گرتنی گیانداره‌کان دا بۆنی تایبه‌تی
ئه‌وان زۆر گرینگه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که گورپه‌کانی لووس و خاوینی نیو مال
له‌ لای مێیه‌کان هێنده‌ قه‌دریان نیه. به‌ پێچه‌وانه‌ گورپه‌کانی سه‌ر لیواری
دیواره‌کان، گورپه‌ دز و لاواز و به‌رله‌لا و برسییه‌کان، که له‌شیان بۆنی
سه‌ره‌کی ره‌گه‌زی خۆیان لێدێ، زۆرتر مێیه‌کان بۆ لای خۆیان
را ده‌کێشن. رۆژه‌کان به‌ تایبه‌ت ته‌واوی شه‌وه‌کان نازێ و جووته‌که‌ی
ئه‌وینی خۆیان به‌ ده‌نگی به‌رز بانگ ده‌کهن. له‌شی نه‌رم و ناسکی نازێ
خۆی لێک ده‌کێشاوه له‌ حالێک دا له‌شی ئه‌وی دیکه‌ وه‌ک که‌وان ده‌چه‌ماوه
و ناله‌ی شادیان به‌رز ده‌کرده‌وه و هه‌تا سپێده‌ی به‌یان ئه‌م کاره‌ درێژه‌ی
هه‌بوو. ئه‌و ده‌م نازێ به‌ تووکی ئالۆز، شه‌که‌ت و ماندوو به‌لام به‌خته‌وه‌ر
ده‌هاته‌وه‌ ژووێ.

« شه‌وانه‌ له‌به‌ر ژوانی نازێ خه‌وم لێنه‌ده‌که‌وت، ئاخه‌ره‌که‌ی ده‌ره‌له‌بووم.

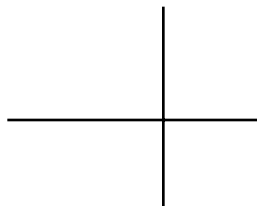

رؤژیک له بهر ئهم په نجه رهيه کارم ده کرد . ناشقه و ماشقه م دیتن که له باغچه به که شم و نه شم ده پوښتن . من بهو نیرگانه ی که دیتن ، له سى ههنگاوییه وه سیله م تیگرتن . نیرگان ته قی و گولله که وه جووتی نازى کهوت . گويا که مری شکا ، باز دیکى بلندی دا ، بى ئوهی دهنگیکی لیوه بى یا ناله یه ک بکا له دالان رایکرد و له بهر هیره دیواری باغ کهوت و توپی .

« دلۆپی خوین له ته وای شوین ریگا که ی تکابوو . نازى ماوه یه کی لیگه را هه تا شوین پییه که ی دیته وه ، بوئی به خوینه که یه وه کرد و یه کړاست چوه سهر که لاکه که ی . دوو شهو و دوو رۆژ له سهر که لاکه که ی کیشکی دا . هه ندیک جار دهستی لیده دا ، دهتکوت پیی ده لى » هه سته ، سهر به هاره ، بو له جهنگه ی ژوان دا خه وتووی ، بو ناجوولیی وه ؟ هه سته ، هه سته ! » چونکه نازى له مردن نه ده گه یشت و نه یه دزانی که جووته که ی توپیوه .

« سبه یینی ئه وى رۆژى نازى ده گه ل که لاکى جووته که ی ون بوون . هه کوئ گه رام و له هه که سم پرسى که لکی نه بوو . ئاخو نازى له من تورا ، ئاخو توپی ، ئاخو وه شوین ژوانى خوئ کهوت ، ئه دى که لاکه که ی ئه وى دیکه چى لیها ت ؟

« شه ویک دهنگی مړنه میاوی هه ر ئه و گورپه نیرم بیست ، هه تا به یانی هاواری کرد ، شه وى دوا یه ش هه روه تر ، به لام به یانیان دهنگی ده برا . شه وى سیه م دیسان نیرگانم ده ست دا وه و به م داره کاژه ی بهر په نجه ره که مه وه نا ، چونکه زیته ی چاوه کانی له تاریکی دا دیار بوو . ناله یه کی دریژی کرد و بیده نگ بوو . سبه ی له بن دارى کاژ سى دلۆپ خوین تکابوو . له و شه وه وه هه تاکوو ئیستا هه موو شه وى دى و هه ر به و دهنگ وه ده نالینى . ئه وانی دیکه خه ویان قورسه نایبیسن . هه رچی پییان ده لیم پیم پیده که نن . به لام من ده زانم ، دلنیا م که ئه مه دهنگی ئه و گورپه یه که من توپاندوومه . له و شه وه وه هه تاکوو ئیستا خه و له چاوم

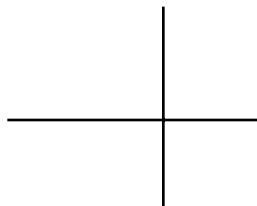
زراوه، دهچمه هر کوڅ، له هر ديوځکي دهخه وم، تهواوي شهو ئهم گورپه
 بڼي ئينسافه به هه نجه رهي ترسناکي دهنالښي و هاواري جووته کهي دهکا.
 « ئهمړو که مال چول بوو هاتمه هر ئهو شوښنه که گورپه لږي
 داده نيشي و هاوار دهکا، تهقه م لږکرد چونکه له زيتهي چاوه کاني له
 تاریکي دا دمزاني که له کوڅ داده نيشي. که تهقه م لږکرد گويم له دهنکي
 ناله گورپه بوو و سي دلپ خوښ لهو سهره وه تکا، تو که به چاوي خوڅ
 ديتت، تو که شاهيد بووي؟ »

لهم کاته دا دهرگا کراوه و روخساره و دايکي وه ژوور که وتن. روخساره
 چه پکښک گولي پښوو. من هه ستام سلاوم کرد به لام سياووش به بزوه
 کوتي « هه لبت ئيوه ناغا ميرزا ئهمه دخان له من باشتتر دهناسن،
 پښووست به ناساندن نيه، ئهو شاهيدي ددها که سي دلپ خوښي به
 چاوي خوڅ له بن داري کاژ ديوه. »

« به لي من ديتوومه. »

به لام سياووش هاته پيش و قاقا پښکني، دهستي ده گيرفانم نا و
 نيرگاني دهرکښا و له سهر ميژه کهي دانا و کوتي « دهزانن ناغا ميرزا
 ئهمه دخان نه تهنيا باش تار دهره نښي و شيعري باش ده لي، به لکه
 راوکه ريکي لي هاتووشه، ئهنگيوه چاکه. »

دوايه ئاماژه ي به من کرد، منيش هه ستام و کوتم « به لي ئهمړو ئيواري
 هاتم جزووي فيرکه له سياووش وهرگرم، بو کالته ماوه يک گولله مان به
 داري کاژوه نا، به لام ئهو سي دلپ خوښه هي گورپه نيه هي بايه قوشه.
 دهزانن که بايه قوش مالي سه غيري خواردوه بو يه شهوانه ئه وهنده
 دهنالښي هه تا سي دلپ خوښ له گهرووي بتکي، يا ئهمه که گورپه
 قه ناربي دراوسي خواردوه بو يه به گولله ليتيانداوه و بيړه دا تپه پيوه،
 ئيستا راوهستن گورانيه که تازه که سازم کردوه بو تاني بلیم، تارم
 هه لگرت و گورانيه کهم دهگه ل سازه که ريک کرد و ئهم شيعرانه م
 خوښنده وه:

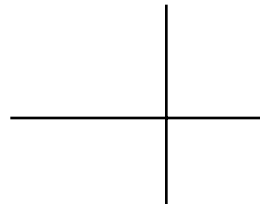

مخابن که شه و هاته وه
جه هانم سیاپۆش دیته وه
هه موو خه لک سه ره له نوێ خه و ته وه

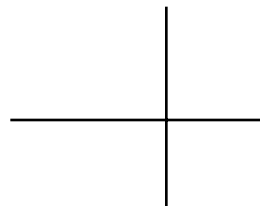
جگه من که رهنج و غهم هه ره له رین

نه ماوه چ خووشی و مه زاج
جگه مه رگ نیمه چاره و عیلاج
له ویندهر له بن داری کاج

سی قه تره تکاوه له سه ره خاک خوین
که گه یشته ئیره دایکی روخساره شیواو وه ده ره کهوت، روخساره
برۆکانی هه لکیشا و کوتی « ئه مه شیته » دوايه دهستی سیاوهشی گرت و
هه ردوکیان قاقا پیکه نین و وه ده ره کهوتن و ده رگیان له سه ره داخستم.
که گه یشتنه هه وش له بن فانووس من ئه وانم له پشت شووشه ی
په نه ره وه دیت که په کتریان ده باوهش گرت و په کتریان ما چ کرد.

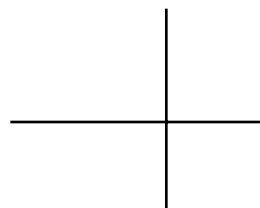

۱۳۶ - سی دلوپ خوین

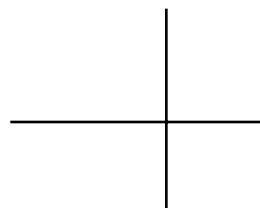

ژنیک که می‌رده‌ک‌ه‌ی ون کرد

۱۳۷ - ژنیک که می‌رده‌ک‌ه‌ی ون کرد

۱۳۸ - ژنیک که می‌ده‌ک‌ی ون کرد

« بۆ لای ژنان دهچی؟ قه‌مچی له بیر مه‌که!»

وه‌های گوت زهرده‌شت. ف. نیچه

به‌یانی زوو له ئیزگه‌ی **قولبه‌ک**، ئاژانیکی کورته‌له‌ی سوورفل، ژنیک که منداڵیکی به باوه‌شه‌وه بوو، نیشانی شو‌فیری ماشینیکی دا و گوتی:
- ئه‌و ژنه ویستوو‌یه‌تی بچ‌ته مازنده‌ران هات‌وته ئیره، بیگه‌یه‌نه شار خیرت ده‌گاتی.

ژن بێ سی و دوو سواری ماشین بوو، سووچی چارشیی ره‌شی به ددانی گرت‌وو، منداڵیکی دووسا‌له‌ی به باوه‌شه‌وه بوو و بوخچه‌یه‌کی سپی به ده‌سته‌که‌ی دیکه‌یه‌وه بوو. چوو له سه‌ر سه‌نده‌لی چه‌رمیی دانیش‌ت و مندا‌له‌که‌ی که قژی کال و قیافه‌یه‌کی مالاریایی هه‌بوو له سه‌ر کۆشی دانا، سی نیزامی و دوو ژن که له ماشینه‌که دا بوون بی‌واز چاویان له‌و کرد، به‌لام شو‌فیر هه‌ر نه‌گه‌راوه چاویشی لی‌بکا. ئاژان هاته نزیک شووشه‌ی ماشین و به ژنه‌که‌ی کوت:

- ده‌چی مازنده‌ران چ بکه‌ی؟

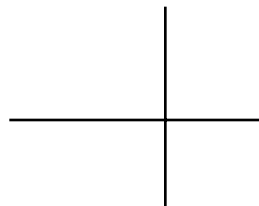
- می‌رده‌که‌م ببینمه‌وه.

- مه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ت ون بوه؟

- مانگیکه بێ خه‌رجیی جیی هیش‌تووم رویش‌توه.

- چووزانی که له‌و‌تیه؟

۱۳۹ - ژنیک که می‌رده‌که‌ی ون کرد

- غولام - ی ئاوالی پیکوتم.

- ئەگەر پیاوهرکەت هێندە بە غەیرەت بێ لەوێش هەڵدێ، ئێستا چەندت پوول پێیه؟

- دوو تمەن و دوو قیران.

- ناوت چیه؟

- زێرن

- خەلکی کوێی؟

- خەلکی ئەلویزی شەهریارم.

- لە جیات ئەووە کە بچی مێردەکەت ببینیەووە برۆ شەهریار، ئێستا جەنگەیی ترییه - برۆ لای خزم و کەس و کارت و تریی بخۆ. لەخۆرا دەچیە مازندەران، لەوێ گۆرغەریب دەبی، ئەویش بەو زەینە باشەیی کە تۆ هەتە! - دەبی برۆم.

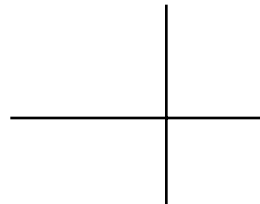
زێرن ئەو رستەیی دوايي بە دڵنیاييەکی تەواووە کۆت، دەرکۆت تەماکەیی تەواو و بێ پاشگەز بوونەووە بوو، و نیگای بێ شۆقی لەبەر خۆی بربووو بێ ئەووەی کە شتیک ببینی یا سەرنج بداتە کەسێک. وا دەهاتە بەرچاو کە بێ ویست و بێ فکر قسەیی دەکرد و هۆشی لە شوینیکی دیکە بوو. پاشان دیسان ئازان رووی لە شۆفیر کرد و کوتی:

- کاکای شۆفیر، ئەو ژنە لە کن دەروازەیی دەوڵەت دابەزینە و رێگاشی پێ نیشان بدە.

زێرن دەرکۆت لە پشتیوانی ئازان ورەیی هاتە بەری کوتی:

- من غەریبم، رێگام پێ نیشان بدەن خێرتان دەگاتی.

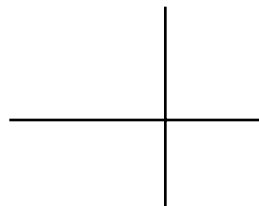
ماشین وەرێ کەوت، زێرن بێ بزوت دیسان نیگای بێ شۆقی وەک سەگێکی تێهەلداو لەبەر خۆی بری. چاوەکانی دریشت، رەش، برۆکانی قەیتانی و باریک، کەپۆی چووک، لیووەکانی گۆشتن و گووپەکانی تیقوپا و بوون. پێستی رووی گەش، رەشتالە و پتەو بوو. لە تەواوەتی رێ دا دەجووڵاوە بێ ئەووەی سەرنج بداتە کەسێک یا شتیک. منداڵەکەیی بێدەنگ و غەمین و فێدار، وەنەوزی دەدا و هەناریکی رێک کوشراوی بە دەستەووە

بوو. نزيك د‌ه‌رواز‌ه‌ي د‌ه‌ول‌ه‌ت شو‌ف‌ير ماش‌ينه‌ك‌ه‌ي را‌گ‌رت و ‌ئ‌ه‌و ري‌گ‌اي‌ه‌ي
كه راست د‌ه‌چ‌وو يو د‌ه‌رواز‌ه‌ي شم‌يران پ‌ي‌ي ن‌ي‌شان دا. ز‌ي‌ر‌ن‌ي‌ش د‌اب‌ه‌ز‌ي و
د‌ه‌س‌ت‌ب‌ه‌ج‌ي ري‌گ‌اي در‌ي‌ژ و ه‌ه‌تاو‌ي‌ي به من‌د‌ال‌ي‌ك به باو‌ه‌ش‌ه‌وه و بو‌خ‌چ‌ه‌ي‌ه‌ك
به د‌ه‌س‌ت‌ه‌وه، گ‌رت‌ه به‌ر.

له به‌ر د‌ه‌رواز‌ه‌ي شم‌يران ز‌ي‌ر‌ن چ‌وو ن‌ي‌و كار‌ه‌ژ‌ي‌ك‌ه‌وه و د‌وا‌ي ن‌ي‌و
س‌ه‌ع‌ات چ‌ه‌ن‌ه ل‌ي‌دان و م‌ه‌ح‌ت‌ه‌ل‌ي، خ‌او‌ه‌ن كار‌ه‌ژ را‌ز‌ي بوو كه به ماش‌ين‌ي‌ك‌ي
بار‌ي‌ي ‌ئ‌ه‌و ب‌گ‌ه‌ي‌ه‌ن‌ي‌ت‌ه **ئاسياس‌ه‌ر** س‌ه‌ر ري‌ي **س‌اري** و ش‌ه‌ش ق‌ر‌ان‌ب‌ي‌ش‌ي
با‌ب‌ه‌ت‌ي كر‌ي ل‌ي‌و‌ه‌ر‌گ‌رت. ز‌ي‌ر‌ن‌ي‌ان يو ماش‌ين‌ي‌ك‌ي گ‌ه‌و‌ر‌ه ري‌ن‌و‌ي‌ن‌ي كر‌د كه
خ‌ه‌ل‌ك له د‌ه‌و‌ر‌ه‌ي كي‌پ دان‌ي‌ش‌ت‌ب‌و‌ون و بار و ب‌ن‌ه‌ي‌ان له ن‌ي‌و‌ه‌ر‌اس‌ت
ه‌ه‌ل‌چ‌ن‌ي‌ب‌وو. ‌ئ‌ه‌وان پ‌ال‌ي‌ان به ي‌ه‌ك‌تر‌ه‌وه نا و ج‌ي‌گ‌اي‌ه‌كي‌ان يو كر‌د‌ه‌وه كه به
ز‌ه‌م‌م‌ه‌ت ج‌ي‌ي خ‌و‌ي كر‌د‌ه‌وه.

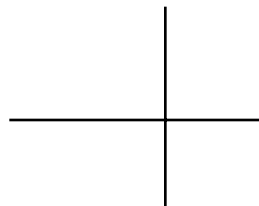
ئاو‌ي‌ان د‌ه ماش‌ين كر‌د، د‌ي‌د‌ه‌ي ل‌ي‌دا، له پ‌اش خ‌و‌ي بو‌ن‌ي ب‌ي‌ز‌ن‌ي‌ن و رو‌ن‌ي
سو‌وتاو و دوو‌ك‌ه‌ل‌ي خ‌س‌ت‌ه ه‌ه‌واوه و به ج‌اد‌ه‌ي گ‌ه‌رم و تو‌زاو‌ي‌ي دا
و‌ه‌ر‌ي‌ك‌ه‌وت. س‌ه‌ر‌ه‌تا د‌ي‌م‌ه‌ن‌ي د‌ه‌و‌ر‌و‌ب‌ه‌ر ي‌ه‌ك‌چ‌ه‌ش‌ن بوو، له د‌وا‌ي‌ي ت‌ه‌پ‌ك‌ه‌كان،
ك‌ي‌و و دار‌ه‌كان‌ي دو‌و‌ر‌ه‌د‌ه‌س‌ت و پ‌ي‌چ و خ‌ه‌م‌ه‌كان‌ي ري‌گ‌ا، د‌ي‌م‌ه‌ن‌ي‌ان د‌ه‌گ‌و‌ر‌ي،
به‌لام ز‌ي‌ر‌ن به ه‌ه‌مان ش‌ي‌و‌ه‌ي ژا‌كاو‌ي چ‌او‌ي له به‌ر خ‌و‌ي د‌ه‌كر‌د. له چ‌ه‌ن‌د
ج‌ي ماش‌ين را‌ي‌گ‌رت و چ‌او‌ي‌ان له به‌ر‌گ‌ه‌ي مس‌اف‌ر‌ه‌كان كر‌د. نزيك ن‌ي‌و‌ه‌ر‌و
له **ش‌ه‌ل‌ه‌ن‌ب‌ه** چ‌ه‌رخ‌ي ماش‌ين خ‌راپ بوو و تا‌ق‌م‌ي‌ك كه مس‌اف‌ر‌ه‌كان د‌اب‌ه‌ز‌ي‌ن.
به‌لام ز‌ي‌ر‌ن له س‌ه‌ر ج‌ي‌ي خ‌و‌ي جو‌ول‌ه‌ي ن‌ه‌كر‌د، چ‌و‌ون‌كه د‌ه‌تر‌سا ‌ئ‌ه‌گ‌ه‌ر
ه‌ه‌س‌ت‌ي ج‌ي‌گ‌ا‌ك‌ه‌ي له كي‌س ب‌چ‌ي. بو‌خ‌چ‌ه‌ك‌ه‌ي كر‌د‌ه‌وه، نان و پ‌ه‌ن‌ي‌ر‌ي ل‌ي
د‌ه‌ر‌ه‌ي‌نا، كو‌ت‌ه نا‌ن‌ي‌ك‌ي ف‌ه‌ت‌ي‌ر‌ي به پ‌ه‌ن‌ي‌ر‌ه‌وه دا به ك‌و‌ر‌ه‌ك‌ه‌ي و يو خ‌و‌ش‌ي
چ‌ه‌ن‌د باب‌و‌ل‌ه‌ي خ‌وار‌د. من‌د‌ال‌ه‌ك‌ه‌ي و‌ه‌ك چ‌و‌ل‌ه‌ك‌ه‌ي‌ه‌ك‌ي ت‌ر‌يا‌ك‌ي‌ي ب‌ي‌د‌ه‌ن‌گ بوو،
دا‌ي‌م و‌ه‌ن‌ه‌وز‌ي د‌ه‌دا و وا د‌ه‌ه‌ا‌ت‌ه به‌ر‌چ‌او كه تا‌ق‌ه‌ت‌ي ق‌س‌ه كر‌دن و ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت
گ‌ر‌ي‌ان‌ي‌ش‌ي ن‌ه‌بوو. له ئا‌كا‌م ماش‌ين د‌ي‌سان و‌ه‌ر‌ي‌ك‌ه‌وت‌ه‌وه و گ‌ه‌ل‌ي‌ك ت‌ي‌پ‌ه‌ر‌ي،
له **ج‌اب‌ون** و **ف‌ي‌ر‌و‌وز‌ك‌و‌و‌ه** ت‌ي‌پ‌ه‌ر‌ي و د‌ي‌م‌ه‌ن‌ي جو‌ان‌ي ل‌ي‌ر‌ه‌وار د‌ي‌ار‌ي دا. به‌لام
ز‌ي‌ر‌ن ت‌ه‌واو‌ي ‌ئ‌ه‌م ئالو‌گ‌و‌ر‌ه‌ي به ن‌ي‌گ‌اي ب‌ي شو‌ق و ب‌ي‌واز رو‌ان‌ي و
خ‌و‌ش‌ي‌ي‌ه‌ك‌ي ن‌ه‌ي‌ن‌ي، خ‌و‌ش‌ي‌ي‌ه‌ك‌ي م‌ه‌رم‌و‌وز‌ي ت‌ي‌دا پ‌ي‌ك‌ه‌ا‌ت‌بوو، د‌ل‌ي ت‌ون‌د

دهيکوتا، ئازادانه هه ناسه‌ی هه لده کيشا چونکه له ئامانجه که‌ی نزیک ده‌بووه و سبه‌ی ده‌یتوانی به‌بووی می‌ردی ببینیتته‌وه، ئاخۆ ماله که‌ی چۆنه، که‌س و کاری چ قیافه‌یه‌کیان هه‌یه و ده‌گه‌ل ئه‌و چۆن ده‌جوولینه‌وه؟ دواي مانگی‌ک دووری ئاخۆ چۆن ده‌گه‌ل به‌بوو ده‌جوولیتته‌وه و چ ده‌لی؟ به‌لام بۆ خۆشی ده‌یزانی که‌ له ئاست به‌بوو نه‌یده‌توانی یه‌ک وشه‌ش ده‌برێ، زمانی سړ ده‌بوو و هه‌موو هی‌ز و توانای لیده‌بړا، ده‌تکوت ده به‌بوو دا هی‌زێکی تایبه‌ت هه‌بوو که‌ هه‌موو بېر، ویست و هی‌زی ئه‌وی له وزه ده‌خست و ئه‌و به ته‌واوه‌تی ده‌چوه ژێر ده‌سته‌لاتی ئه‌وه‌وه. زێړن ده‌یزانی که‌ به پێچه‌وانه به‌بوو هه‌ره‌شه‌ی لیده‌کا و له دوايی به‌قه‌مچی، هه‌ر ئه‌و قه‌مچییه‌ی که‌ له ولاغه‌کانی راده‌کیشا، له گیانی راده‌کیشی. به‌لام زێړن هه‌ر بۆ ئه‌وه ده‌چوو، ئاره‌زووی ئه‌و قه‌مچییه‌ی ده‌کرد و له‌وانه‌یه هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه ده‌چوو که‌ قه‌مچی ده‌ست به‌بووی ویکه‌وی. هه‌واي شیدار، لی‌ره‌وار، دیمه‌نی دل‌رفینی ده‌ورو به‌ری، ئه‌و خه‌لکانه‌ی که‌ له دووره‌وه کاریان ده‌کرد، پیاوی‌ک که‌ به‌ عه‌باي که‌رباسی شین له‌ سه‌ر جاده وه‌ستابوو، تری‌ی ده‌خوارد، مائی لادییه‌کان که‌ به‌ به‌ری دا تیده‌په‌رین، گشت ئه‌وانه زێړنیان وه‌بیر منداله‌تی خۆی ده‌خسته‌وه.

xxx

دوو سال ده‌بوو که‌ زێړن ببوو به‌ ژنی به‌بوو. یه‌که‌م جار که‌ زێړن به‌بووی دیت رۆژیکی تری هه‌لگرتنه‌وه بوو. زێړن ده‌گه‌ل می‌ری کچی دراوسێیان و موچوول خانم و خوشکه‌کانی خورشید و بێمانی خانم کاریان ئه‌وه بوو که‌ هه‌موو رۆژی تی‌گرا له‌ رهن تری‌یان لیده‌کرده‌وه و هی‌شوو دره‌وشاوه‌کانیان ده‌ سیپ یا سندووقی چۆی دهن، له‌ دوايی سیپه‌کانیان ده‌برد له‌ کن رووباری سیاناو له‌ ژێر کۆنه دارچناریک که‌ په‌رۆیان بۆ دوعا لیده‌به‌ست و له‌وێ دایکی ده‌گه‌ل گه‌وه‌ر، دایکی هه‌باس، خوشقه‌ده‌م، سولتان، گول‌داد و خودایار سندووقه‌کانیان دها به‌ رڊین سپی په‌رهنده‌ک ماندگارعه‌لی. له‌م رۆژه دا سیپ هه‌لگریکی تازه‌کار

هاتېوو که سپیه‌کاني له بار دېدا و به‌بووی مازنده‌راني بوو که گۆراني ده‌کوت و کچه‌کاني فېر ده‌کرد و بېوو هوځی سهرگه‌رمی هه‌موویان و ټیگړا گۆرانیان ده‌کوت:

« کیژی له‌بار نه‌های له‌له

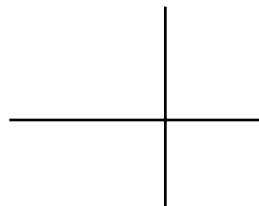
بچینه شار، نه‌های له‌له

یه‌کمان له مال، یه‌کمان له کار

بی بچینه شار نه‌های له‌له

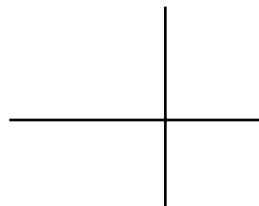
بی بچین که تۆم ده‌وځی! »

به‌بوو شپوهی راوځړه‌که‌ی بۆ راست ده‌کردنه‌وه، کچه‌کان قاقا پېده‌که‌نښ و هه‌تا ئیوارهی نه‌وړځه نه‌و کاره درېژه‌ی هه‌بوو. به‌لام نه‌وه‌ی که پتر سهرنجی کچه‌کاني بۆ لای به‌بوو راکټشا گۆرانیه‌که‌ی نه‌و نه‌بوو، به‌لکه‌م بۆ خوځی و بوځړیه‌که‌ی بوو که دلّی نه‌وان به‌تایبیت زېړنی داگیر کړدبوو. هه‌ر که زېړن چاوی به‌نندامی به‌خووه، ملی نه‌ستور، لیوی سوور، قژی سوور، باسکه سپیه‌کان که مووی له سهر روابوو و به‌تایبیت ده‌ستوبردیک که له راگوځرتنی سپیه قورسه‌کان هه‌بېوو، خوځی دۆراند. سهره‌رای نه‌مه مه‌یلک که به‌بوو پټینواند به‌و نیگا به‌تینانه‌ی که ده‌نیوانیان دا پټکهات به‌س بوو هه‌تا زېړن که پتر له چارده سالی نه‌بوو، گیروده‌ی خوځی بکا. زېړن دلّی ده‌یکورکاند، رهنکی دینا و ده‌برد، چونکه له‌م رۆژه دا په‌ی به‌شتیکي نوی برد و هه‌ستی کرد که هه‌تا نه‌وده‌م نه‌وه‌ی تیدا نه‌بوه. چونکه هه‌تا ئیستا نه‌و هیچی له پیاو نه‌ده‌زانی، دایکی هه‌میشه تپیه‌له‌دابوو و چاوترسینی کړدبوو و خوشکه‌کاني که له‌و گه‌وره‌تر بوون رقه‌به‌ریان ده‌گه‌ل ده‌کرد و رازی خوځیان لیده‌شارده‌وه. هه‌رچند زېړن زۆر جار پیاوی به‌بیر داده‌ات به‌لام نه‌یده‌وټرا له‌که‌س بېرسی و ده‌یزانی که نه‌مه بیریکي خراپه و ده‌بی خوځی لی دوور بخاته‌وه. ته‌نیا هه‌ندیک جار **میړی کچی** دراوسییان و **خانمۆل** و **بلوورخانم** ده‌گه‌ل نه‌و سه‌بارت به‌رازه‌کاني پیاو دوابوون و زېړنیان وه خوتخوته خستبوو

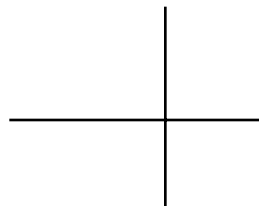
وهها که تا رادهیهک چاو و گوئی کرایووه. تهنانهت میړی باسی نیوانی نهپنی خوئی دهگه ل شیرزاد کوری ماندگارعلی کردبوو. به لام تهواوی نهو بیرانهی که زیرن له نهوین و ههوهس له زهینی خوئی دا پیکههینابوو، نیگای بهبوو گوړانی به سهر داهینا، پی سست بوو و ههستیکی تیدا پیکهات که نهیدهتوانی دریبیړی، هر نهوهندهی دهزانی که تهواوی زهرپهکانی لهشی، بهبوویان دهویست و لهمه به دوا نیازی بهو بوو و ژبانی بی بهبوو مهحال و نهگونجاو بوو. به لام به هه لکهوت نهوړوژه زیرن قهبایهکی سووری تازه که ههیبوو دهبهری کرد و که لاغیهکی جوان که پووری له مهشاهد بوئی هینابوو ده سهری هالاندبوو و ههوت لو کهزپی له پشتهوه هاتبوو دهر، وهها که جگه له نهندامی ریکی و کهشم و نهشم و جوانیی روخساری، جلهکش جوانتری کردبوو، دهتکوت هر لهبهه نهمه بوو که ده نیوان سهدان کیژ و لهم قهرهبالغیه دا بهبوو ناوړی دهداوه و به دزی چاوی لیدهکرد و بزهی دههاتی و به زیرهکی و وردکولی و ههستی که لهوانهیه کیژولهیهک ههیبی شکیک بو زیرن نهماوه که بهبوو خوئی دهوی و پیوهندییهکی تاییهتی ده نیوانیان دا ساز بوه. ناخو کاتی وا دهبی چ بکهن؟ وهها به ههشتاو خوین ده لهشی دا دهگهرا که ههستی دهکرد سهر کولمهکانی گهرم داهاتوون وهک وهی گریان گرتبی. وهها سوور هه لگه رابوو که شاریانوو کچی کشورسولتان تیگهیشته. نایا زیرن دهیتوانی نه هیوايه بدا به خوئی که بیته ژنی بهبوو، له حالیک دا که دوو خوشکی له خوئی گه ورهتر ههیه که هیشتا میردیان نهکردوه و جگه لهوهش نهو لای دایکی له هر دووی نهوان چاره رهشتره؟ چونکه بهر لهوهی بیته سهر دونیا باوکی مرد و دایکی دایم و دهرهه سهرکونهی لیده دا که تو سهری باوکت خواردوه و نهوی پی پیووهدهم رهش بوو. به لام له راستی دا چونکه دایکی دواي زان نوبهتی گرت و دوو مانگ له جی دا کهوت لهبهه نهوه ناخوئی دهویست.

لای نیواری نهو روژه که ههموو کریکارهکان دهستیان له کار هه لگرت و به نیوان میوهکان دا که وهک گوریسی قاوهیی له سهر تهپکولهکان لیک

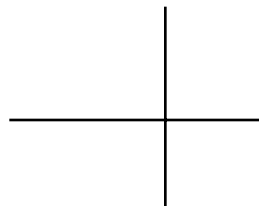

هالابوون، تپه‌پرین و بۆ لای رووباری سیائاو چوون و تریکانیان وهک
همموو روژئی ته‌حویلی ردین سپی دتییه‌که‌یان ماندگار عه‌لی دا، زیږن و
دایکی و میږئی ده‌گه‌ل گاران که له رتییه تووشی بوون بۆ لای قه‌لای کاکلی
خویان که بورج و باروویه‌کی به‌رزی هه‌بوو، وه‌پئی که‌وتن. له ری دا زیږن
باسی گیرۆده‌یی خۆی به به‌بوو کرد و میږئی دلی داوه و به‌لینی دا که هه‌ر
یارمه‌تییه‌ک له ده‌ستی بی کۆتایی ناکا.

چ شه‌ویکی سه‌خت به سه‌ر زیږن دا تپه‌پری! مانگه‌شه‌و بوو، خه‌وی
لینه‌ده‌که‌وت، هه‌ستا که ئاو بخواته‌وه. له دواپی چوو هه‌یوانی ماله‌که‌یان.
نا، هه‌ر پیی خۆش نه‌بوو بخه‌وئی. شووبایه‌کی فینک ده‌شنی، سینگی
ئاوه‌له بوو به‌لام هه‌ستی به سه‌رما نه‌ده‌کرد. ده‌نگی پرخه‌ی دایکی که
وهک نه‌ژدیها له ژووری خه‌وتبوو، ده‌بیست. هه‌ر کاتیک هه‌ستابا، ئه‌وی
بانگ ده‌کرد، به‌لام چ قه‌یدی؟ چونکه له ته‌واوی گیانی خۆی دا هه‌ستی به
شوڤش و سه‌ربژیویی ده‌کرد. له سه‌ر په‌نجه‌ی پیدیان چوه دهم هه‌وز، له
ژیر داربناو وه‌ستا. له‌م کاته دا ده‌تکوت که دره‌خت، زه‌وی، ئاسمان،
ئه‌ستیره‌کان و تریفه هه‌موویان به زمانیکی تایبه‌تی ده‌وین. حاله‌تیکی
غه‌مینه‌ر و خۆش بوو که هه‌تا ئیستا نه‌یچیژتبوو، ئه‌و زور باش ده‌ زمانی
دره‌خته‌کان، ئاوه‌کان، شووبا و ته‌نانه‌ت دیواره به‌رزه‌کانی مال و ئه‌و
قه‌لایه‌ی که تیدا زیندانی بوو و هه‌روه‌تر زمانی کیه‌له‌ ماس‌تیک که له
پیشوری هه‌وزه‌که دابوو، ده‌گه‌یشت و له خۆی دا هه‌ستی پیده‌کرد.
ئه‌ستیره‌کان وهک دلۆپی ئاوانگ که له هه‌وا دا پرژابن، کز و ترسه‌نۆک به
شو‌قیکی له‌رزۆک ده‌ده‌وشانه‌وه. هه‌مووی ئه‌وان و هه‌ر شتیکی ئاسایی و
بێنرخ له‌به‌ر چاوی ئه‌و سه‌یر، نائاسایی و پر له راز بوو که مانایه‌کی
دوو و نه‌ناسراوی هه‌بوو و قه‌ت به می‌شکی ئه‌و دا نه‌ده‌هات. بی ویستی
خۆی ده‌ستی به سه‌ر سینگ و مه‌مه‌که‌کانی داهینا و هه‌تا سه‌ر
باسکه‌کانی برد، شووبا بسکه‌کانی په‌ریشان کردبوو. له ئاکام له دهم
هه‌وز دانیش‌ت و کولی گریان به‌ر ئه‌وکی گرت و له قولپی گریانی دا و
فرمیسکه گه‌رمه‌کانی به سه‌ر کولمه‌کانی دا هاتنه‌ خوار. ئه‌م له‌شه‌ نه‌رم

و ئەم نېوقەدە تەنگە بۆ دە ھەمىز وەراندنى بەبوو ساز بېوو. مەمكە چووكەكانى، باسكەكانى و ھەموو لەشى چاتر بوو بچنە ژېر بارستى گلەو و لە بن خاك بېژېن ھەتا ئەو كە لە مالا دايكى بە جنيو و بەدبەختى دارزى و مەمكەكانى داچۆرن و ژيانى بېسوود و بى ئاكام و بى خوشەويستى بە فيرۆ بچى. ديهويست خو دە خوڵ بگەوزيى، كراسەكەى دادر دادر بكا ھەتا لە دەست ئەم كوڵ، ئەم بەدبەختيە كە ئەوكى گرتبوو، رزگارىي بى. ھۆرھۆر گريا، لەم كاتە دا تەواوى چارەرهشیی و ژيانى ھاتە بەر چاوى، ئەو جنيوانەى كە بېستبووى، ئەو ليدانانەى كە ويكەوتبوو - ھەر ئەودەم كە منداڵكى چووكە بوو دايكى چەپۆككى بە سەرى دادەدا و كوتە نانيكى دەدا دەستى و لە پشت دەرگای مالاكەيانى دادەنيشاند و ئەو دەرگەل منداڵە كەچەل و چاوكەكان كايەى دەكرد. قەت روويەكى خوڤ يا چووكترين خوشەويستى لە دايكى نەديتبوو. ھەموو ئەم بەدبەختيانە دە ھېندە گەرەتر و بەسامتر دەھاتنە بەر چاوى. ديسان باش بوو مېرى و دايكى ھەنديك جار دەيانلاواندەو و ھەر كاتك دايكى ليدەدا، پەناى بۆ مالا وان دەبرد. زېرن فرميسكەكانى بە سەردەستى سېرپو و ھەستى كرد كە ھەنديك سووك بوو. دلەكوتە و سەربزويى دامركا و ھەستى بە سوكنايى كرد - جۆريك سوكنايى بېھۆ بوو كە سەرتاپاي لەپر داگرت. چاوكەكانى قووچاند، ھەواى نەرمى ھەلمىزى، بەلام سيمای بەبوو لەبەر چاوى نەدەبزوت، باسكە بە ھېزەكانى ئەو كە سيبە بارى دە دوازە مەنى وەك پەرى كا ھەلدېنا و لە سەر ولاغى دادەنا، تووكە زيك و سوورەكانى، مى ئەستوورى سوور، برۆ پان و پيك لكاوەكانى، ريشى پر و چرى، ئېستا دەيزانى كە دونيايەكى ديكە جگە لەو دونيايەى كە ئەو دە زەينى دابوو، ھەيە. ئاخەرەكەى لوچچىكى ئاو بە دەم و چاوى داكرد و گەراو و لە سەر جيگەكەى پال كەوت، بەلام خەوى لينەكەوت، لە سەر نوین جينگلى دا و دە دلى دا نيەتى كرد ئەگەر بە كاو و مرادى خوڤ بگا و بېتە ژنى بەبوو، ھەر ئەو جۆرەى كە خوڤ لە زيندانى مالى باوكيى رزگار دەبى كۆتريكى بکړي و بەرەلای

بکا و شهوی ههینیش شه‌میکی له ئیمامزاده بیبی سه‌کینه هه‌لبکا، چونکه ئه‌ستیره کچی نایب عه‌ولای میراویش هه‌ر ئه‌و نه‌زهری کردبوو و می‌ردی کرد.

به‌یانی رۆژی دوا‌یی، زێرن به‌ چاوه‌ سوور هه‌لگه‌راوه‌ بێخه‌وه‌کانی، هه‌ستا و چوه‌ ترئ رنینه‌وه‌ی. له‌ سه‌ر ری له‌ په‌نا رووباری سیان‌او له‌ ژیر داری چناری مراد ئه‌و جیگایه‌ی که به‌بوو ترێکانی له‌ بار دابوو، وه‌ستا. هه‌ندیک گه‌لامیوی پیشیلکراو و ته‌رسی ولاغ و توێکلی توو کووله‌که‌ شوینه‌واری دوینێ له‌ سه‌ر زه‌وی که‌وتبوون. زێرن له‌ لیواری یه‌خه‌ی داویکی ده‌رکی‌شا و نیه‌تی له‌ داری چنار کرد و گریی لیدا، به‌لام هه‌ر گه‌راوه‌ می‌ری تووش هات و کوتی:

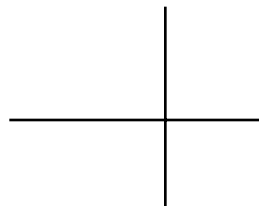
- بۆچی ئه‌ورۆ چاوه‌ری من نه‌بووی؟ لی‌ره‌ چ ده‌که‌ی؟

- هیچ، من پیم‌وابوو هه‌شتا هه‌ر خه‌وتووی، نه‌مه‌دو‌یست هه‌لتستینم، ئه‌ورۆ به‌یانی زۆر زوو وه‌ده‌ر که‌وتم.

به‌لام می‌ری قسه‌که‌ی بری و کوتی:

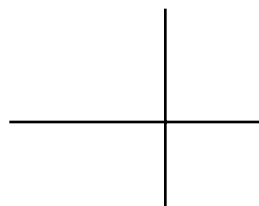
- من ده‌زانم له‌به‌ر به‌بوویه!

زێرن بۆ می‌ری ده‌ردی دلی کرد و له‌ بێخه‌ویی خۆی و ئه‌و نه‌زهری که‌ کردبووی هه‌مووی بۆ گه‌راوه‌، پیکه‌وه‌ راویژیان کرد و می‌ری دیسان دلی داوه‌ و به‌لینی دا که‌ له‌م باره‌وه‌ ده‌گه‌ل دایکی قسه‌ بکا. چونکه‌ دایکی می‌ری ته‌نیا که‌سیک بوو که‌ زێرنی خو‌ش ده‌و‌یست. به‌یانی زێرن هه‌رچی چاوه‌روان بوو به‌بووی نه‌دیت، به‌لام می‌ری خه‌به‌ره‌که‌ی هه‌تا که‌ به‌بوو له‌ ده‌شت کار ده‌کا. نیوه‌رۆ که‌ بۆ نه‌هار گه‌راوه‌ مال، زێرن چوه‌ وه‌تا‌ی پینجده‌ری و ده‌رگا‌کانی داخست و له‌ به‌ر ئاوینه‌یه‌کی دمپه‌راو که‌ ده‌ مجریه‌که‌ی خۆی دا هه‌یبوو، پرچه‌کانی به‌ ریکی شانه‌ کرد و جوان له‌ حاله‌ت و جووله‌کانی سیمای خۆی خورد بۆوه‌ هه‌تا ئیواری که‌ به‌بوو ببینی چلۆن پیکه‌نێ و چ شیوه‌یه‌ک له‌ خۆی نیشان بدا که‌ به‌ دلی خۆی بێ. له‌ ئاکام بزه‌یه‌کی سووکی په‌سند کرد، چونکه‌ ئه‌گه‌ر پیکه‌نیبا ددانه‌کانی که‌ ریک نه‌بوون ده‌رده‌که‌وتن، هه‌روه‌تر لۆیه‌کی پرچی هه‌تا سه‌ر

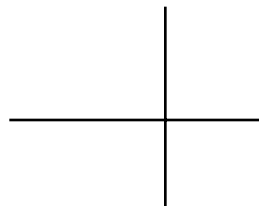

نیوچه‌وانی و له‌به‌ر رازی بوون له خۆی بزه‌یه‌کی هاتی. چونکه خۆی پێ جوان و شی‌اوێ خۆش ویستن دیت. برژانگه درێژه‌کان، بزه‌ی دلفین، سیمای منداڵانه‌ی ساده و خه‌تیک که ده‌که‌وته سووچی لیوه‌کانی، لیک ده‌هاتنه‌وه. سوورایی تۆخی سه‌ر کۆلمی پێستی ره‌ش ئه‌سمه‌ری سیمای باشتر ده‌رده‌خست و سوورایی ته‌ر و گه‌شی لیوه‌کانی که له ره‌نگی تری سوور بوو و زاری گه‌رمی ئه‌و و به تایبه‌ت چاوه‌کانی، ئه‌و نیگا گیرایه‌ی که دایکی می‌ری هه‌میشه پێده‌کووت: « چاوه‌کانت سه‌گیان هه‌یه » هه‌موو ئه‌وانه ئه‌وی له زۆریک کیژی لاوی دیکه سازتر ده‌کرد.

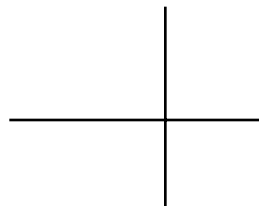
کاتیک نیوه‌رۆ زێرن ده‌گه‌ڵ می‌ری گه‌رانه‌وه تری رینه‌وه ده‌نیو دلی دا خۆش‌حال بوو، چونکه ته‌مای گرتبوو که به هه‌ر له‌ونیک بی خۆی به به‌بوو نیشان بدا. سه‌رسوپ‌ماویی زێرن پتر بوو چونکه به‌بووی له‌وێ دیت و ته‌واوی نیوه‌رۆ وێرای کار به گه‌مه و گۆرانی کوتن تیپه‌ری. به پێچه‌وانه‌ی رۆژه‌کانی پیش که زێرن ژاکاو و داماو بوو، ئیم‌رۆ شاد و خۆش هیشوو تریکانی لێده‌کرده‌وه و فالی پێده‌گرتنه‌وه. به‌مجۆره که بۆلیک تری لێده‌کرده‌وه و ده‌یخوارد و بۆلیکی ده‌دا به می‌ری و لای خۆی نه‌یه‌تی کرد ئه‌گه‌ر بۆلی ئاخ‌ر وه‌به‌ر وی که‌وێ به مرادی ده‌گا، یانی ده‌بیته ژنی به‌بوو. لای ئیواری که گه‌رانه‌وه بن داری چنار به‌بوو و زێرن دیسان چهند جاریان چاو تیکه‌ری. به‌بوو پێپیکه‌نی و زێرنیش ولامی پیکه‌نینه‌که‌ی داوه، هه‌ر ئه‌و جۆره‌ی که له ئاوینه‌ دا په‌سندی کردبوو به ته‌رده‌ستییه‌کی تایبه‌تی سه‌ری خۆی راوه‌شاند و لویه‌ک له پرچی که‌وته سه‌ر نیوچه‌وانی. هه‌تا چوار رۆژان به‌مجۆره تیپه‌ری و رۆژ ده‌گه‌ڵ رۆژ وره و ئازایی پتر ده‌بوو و که‌مه که‌مه پێوه‌ندییه‌کی تایبه‌ت ده‌نیوان ئه‌و و به‌بوو دا پیکه‌ات. هه‌تا ئه‌وه که رۆژی چواره‌م می‌ری مزگی‌نی بۆ زێرن هینا که دایکی کاره‌کانی جێبه‌جێ کردوه. زێرن له خۆشیان سه‌ر لیوه‌کانی می‌ری ماچ کرد، چلۆن کاره‌که‌ی جێبه‌جێ کردبوو؟ ده‌گه‌ڵ کێ قسه‌ی کردبوو؟ زێرن هه‌یج پتویست نه‌بوو که تیبگا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانی که هه‌ندیک پیریژن پتر له ژیان ده‌گه‌ن و بۆ ساز دانی زماوه‌ند و نیو‌بژیی کردن ته‌رده‌ستن و

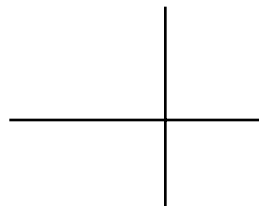
ريځگای وا دهزانن که قهت به میښکی هیچ لاوړک ناگا . نېستا دهیتوانی
 ئهم هیوايه بدا به خوۍ که به ئاواتی گهښتوه، به لام ئهوهی که چه توون
 بوو رازی بوونی دایکی خوۍ بوو که هر ئهم قسهی پټگه یشباوه
 دهره لده بوو و دته قیه وه و لهو تووک و جنيوه ته رانهی که له سهر زاری
 بوو، پټدهدا . چونکه روژئ سئ عه ببا سي حقه دهستی زېړنی لهو
 وهرده گرت. له ناکام دواي زوړی و پټی داگرتنی دایکی میړئ، دایکی
 رازی بوو و دواي دمه قاله یه کی زوړ دهستیک جلی سووری بو ه لگرت،
 به لام هر کوتیکی که دهری نزا و نزولهی دهکرد و دهیکوت: « یاره بی له
 سهر تاتی مردووشوړخانه بکهوی، شه پلته لیدا، شاییت لی بټه شین،
 ره بی جهرگت خرابی، هسرهت له سهر دلت بمینیتته وه، جوانه مرگ بی
 بهو میړده لهنده هوړه کی دیتووته وه! » به لام گوئی زېړن لهم تووکانه پر
 بیوو و ئیدی کاری تینه دهکرد. مه نجه لیکي مس و سه ماوهریکی زهردی
 چووی بابه تی گیاز دایه. روژیک لای ئیواره دایکی میړئ بانگه وازیکی
 ته وای له خه لکی دئ کرد و ژنه لادییه کان وهک بووکه سه ماکه ره کان
 چارشپو به سهر یا که لاغیه یان ده مل هالاندبوو، هه موو بو زه ماوهندی
 زېړن کو بوونه وه. به لام خوشکه کانی ئه و خورشید و بیمانی خانم نه هاتنه
 ئهم ئاهه نگه. مه لای دئ **سهد مه عسومیان** هینا و زېړنی له به بوو ماره
 کرد. له دوايی بو چاوهار چوه سهر مینبر و هه ندیکی ره زه خوینده وه.
 دایکی دهستووری دا ره زه کی زه ماوهندی قاسم بلئ و هه موویان گریان.
 کاتیک ره زه ته و او بوو ماندگار عه لی و کوره که ی شیرزاد بوونه ئاوال
 زاوای زاوا. بن پیلی ئه ویان گرت و هینایانه نیو کوړ و ئه و له سهر
 سه نده لیه که که شالیان پیدادابوو، دانیششت. ئه ودهم شیرزاد دهستی کرد
 به پاره کو کردنه وه، له پیشدا چوو بهر باوکی و به بزه وه کوتی: « با
 باوکم جهریمه بکه م ». میړئ که که شه فی ده گپرا هات و که شه فه که ی
 له بهر ماندگار عه لی راگرت و ئه و دوو تمه نی دهره ینا و ده که شه فی
 هاویششت. دهستبه جی ته پلزه نیک که له سووچیک دانیشتبوو له ته پللی
 کوتا و کوتی: « دوو تمه نت دا مالت ئاوا » و به مجوره نزیک سی تمه نیان

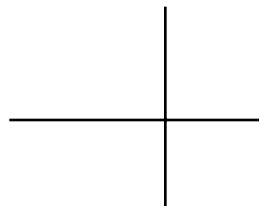
بۆ زېږن کۆ کردهوه و ئاههنگه که به خوښی بهرپوه چوو.
 سبهی بهیانی زېږن له خوشکهکان و دایکی مالآوایی کرد بهلام دایکی
 لهبری ئهوه که به رووی خوښهوه بهرپی بکا، ههتا دهم دهرگای مائی وهک
 بهرازیکی بریندار به رووی ئاولاوی که دهتکوت تویکله شووتییه و مریشک
 دندووی لیداره، به دواي دا هات و تووکی لیکرد. دواي زېږن چوه ماله
 میړی و له دایکی و له خووی مالآوایی کرد. رووی میړی ماچ کرد و
 پیتراسپارد که شهوی هینی شهمی که له ناغا بیی سهکینه ههلبکا و
 کوتریکیش بهرله بکا. ئهوه دم زېږن باروبنه، سهماوه و منهجهالی مسی
 هه لگرت و چوه مهیدان، بن داری چناری مراد، ئهو شوینهی که بهبوو
 چاوهپی بوو. سواری ولاغ بوو و بهبووش سواری ولاغیکی دیکه بوو و
 پیکهوه بهرهو تاران وهپی کهوتن. شهو و روژیک بهرپوه بوون. زېږن له
 خوښیان دهیهویست بفری، به دهنگی بهرز قسهی دهکرد. تریفه نهنگووت
 و بهبوو چهند جار دهستی بههپی ده ملی ئهو ئالاند و ماچی تهپی له
 لئوهکانی کرد. تامی زاری سویر بوو وهک تامی فرمیسکی چاو بوو.
 بهبوو ناوی زېږنی به فالیکی باش دانا چونکه ناوی دپیهکهی له
 مازندهران زېږن ئاوا یا زېږن کلاو بوو و ئهم ویکچوونهی به قسمهت دانا.
 هه ر گهیشته تاران، ماوهی دوو مانگ له دیوکی چووک که له
 گهړهکی **سهچشمه** گرتبوویان، به خوښی رایانبوارد. بهبوو روژانه
 دهچوو سهرکار، زېږن گهسکی لیده دا، پینهی دهکرد، به کارهکانی مائی
 رادهگهیشته و شهوانهشیان به کهیف و نههنگ رادهبوارد، وهها که زېږن
 مندالتهی خووی، خوشکهکان و دایکی و تهنانهت میړی به تهواوتهی له بیر
 کرد. بهلام لهعنهت له ئاولی خراپ. سهری مانگی سیههم نهخلاقی بهبوو
 گوړا - هه موو شهوی له قاوهخانهی **رهزاسمیل** دهگهل غولام وافووری
 دهکیشا، خهرجیی نهده دا به ژنهکهی و شتیکی که سهیر بوو له جیات
 ئهوه که تریاک ئهو سړ و داتهپیو بکا، به پیچهوانه وهک خوتخوته یا
 نهخوښی هه ر دهگهیشتهوه مائی زېږنی وهبهر قهچی ده دا و باش ئهوی
 دهکوتا. له پیشدا پهلی پیدهگرت نهویش له سهر شتی ورده، بۆ وینه

دهيكوت: بۆ سووچى چارشىپوهكهت سووتاوه، يا سه ماوهرهكهت درهنگ پيونهناوه، يا دوينى شهوى شورباكهت زور سويز كړدبوو، نهوسا چاوه دره بى حالتهكى دهخولاوه و قه مچى رهشې چهرم كه سهرهكهى دوو گرپى ليدرايوو، ههر نهو قه مچييهى كه له ولاغانى ددها، له سهر سهرى هه لده سووراند و له باسك و ران و نيوقه دى زيرپنى راده كيشا. زيرپنيس چارشپوى له خوځى دهه لاند و ناخ و نالهى دهكرد، وهها كه دراوسپكان دههاتنه بهر ژووره كهيان و جنپويان به بهبوو ددها و تووكيان ليددهكرد و نه سيحه تيان دهكرد. له دوايى بهبوو پيلاقه يه كى له زيرپن راده كيشا و قه مچى فرپى ددهاوه سهر تاقچه. به لام ناله نال و گريانى بيبړانه وه و به قه سستى زيرپن چند سه عاتيك دريژه ي هه بوو. نهو دهم بهبوو له بهر كه يف دهچوو سووچى ژوور و هه لده ترووشكا، پشتى وه سندووق ددها و سه بيله ي تيددهكرد. شالواره شينه كورته كهى له سهر چوكى دهچوو خواره وه و ماسولكهى رانى هه لدمسا. به له كى پته و به هيزى كه به قهرا بستيك به له ك پيچى لپه ستيبوو، دهگل رانى سپى كه دهردهكهوت نهوى شيت و شهيدا دهكرد، دوايه بهبوو دهيكوت: « ژنه تيوه نهو شو چمان هه يه؟ » زيرپنيس به ناز و غه مزه هه لده سستا دهچوو ديزه كهى دينا و ده باديهى مسى دهكرد. نانيان ده باديه دهكوشى و به پياواز دهياخوارد و دهستان به ئاسته رى جله كهيان دهسپروه. ته نيا كاتيك كه زيرپن چراى داده كيشا و دهپانه ويست ده نوينى سوور دا كه گولى رهش و سه وزى له سهر بوو، بخهون، بهبوو سهر چاوى فرميسكاوى سوپرى زيرپنى ماچ دهكرد و پيكه وه ئاشت دهبوونه وه. نه م كار هه موو شهوى دووپات دهبووه. زيرپن سهره راي نه م كه له ژير قه مچى ده خوځى دههالا و ناخ و ناله ي دهكرد به لام له راستى دا كه يفى دهكرد. له ئاست بهبوو دا خوځى پى چووك و بيددهسته لات هه ست پيددهكرد و هه رچى زورتر قه مچى ويددهكهوت هوگرپى نهو به بهبوو پتر دهبوو. دهيه ويست دهسته پته و به هيزه كهى ماچ بكا، نهو كو لمه سوورانه، باسكى قهوى، ملى نه ستوور، له شى تووكن، ليوه زه لام و گوشتنه كاني، ددانه سپى و قايمه كاني، به تاييه ت

بۆنى لەشى ئەو، بۆنى بەبوو كە بۆنى سەرانگوڤلىكى لىدەهات و
 هەلسوورانى توورە و تۆسنى ئەو لە كاتى تىهەلانى لە هەموو شت پتر
 خۆش دەويست. ئايا دەرگا مېردىك لەو باشتى دەست كەوئ؟ سەرى نۆ
 مانگە زىرن كورپىكى بوو، بەلام منداڵ كە هاتە سەر دونيا داغى دوو خەتى
 سوورى لە سەر كەمەر بوو، وەك شويىنى قەمچى و زىرن پىيوابوو كە ئەم
 خەتانه هى قەمچىيەكە كە بەبوو پىي لىداوه و گەيشتۆتە منداڵ. بەلام
 كورپەكەى هەميشە عەليل و نەخۆش بوو، زىرن ناوى **ماندەمەلى** لە سەر
 كورپەكەى دانا و ئەم ناوەى لە ناوى ماندگار عەلى ردىن سىي پەرەندەك
 پىي ئىلهام كرا كە لە سەر منداڵەكەى دانا هەتا بمىنى و گەورە بى.
 دواى ماوہىەك كاسبى بەبوو كەساد بوو. يەككە لە ولاغەكانى تۆپى و
 ئەوى دىكەشى فرۆشت و پارەكەشى خەرجى ترياك و نوشتە و چارەى
 نۆبەكەى كرا، دوايش نارىكوپىك دەچوہ كار. هەتا ئەو كە سالى دوايى
 پىنج تەمەنى خەرجىيى دا بە زىرن و كوتى بۆ بىست رۆژان دەچمە كار و
 دەرگەرىتمەوہ. بىست رۆژەكەى بوو بە مانگىك و لە مانگىكىش چەند رۆژ
 تىپەرى. هەرچەند زىرن عادەتى بە دەست پىوہ گرتن هەبوو و لە زارى
 خۆى و منداڵەكەى دەرگىراوہ و كارى دەرکرد و دەيتوانى سالىكى دىكە دوو
 سالى دىكەش چاوہرى بى بە شەرتىك دلىا بى كە بەبوو مېردىيەتى و
 دەرگەرىتمەوہ. چونكە زىرن پىيوابوو هەر ژنىك بەبوو بىنى لە ئاستى دا
 تاقەت ناھىنى و خۆى دەدۆپىنى و لەوانەى زۆر زوو دەم هەراشەكان
 مېردەكەى لە چنگ دەركىشن. لەبەر ئەوہ بۆ دىتتەوہى وەخۆ كەوت. لە
 هەر كوئ و هەر كەس سوراغى بەبووى گرت كەس خەبەرى لىي نەبوو.
 هەتا ئەوہ كە شەوئىك چوو قاوہخانەى رەزاسمىل، دەرگاى كە كردوہ
 بۆنى دوو كەلى ترياك هاتە دەرئ و گشت سىما زەردەكان، چاوہ
 دەرپەريوہكان، بىچمە سەير و سەمەرەكان كە بە ئازادىيەكى تەواو بىرە
 داماوہكانى خۆيان لە عالەمى نەشە و لاھووت دا پەرورەدە دەرکرد. زىرن
 غولامى ناسىوہ، بانگى كرد و هەوالى مېردەكەى لىپرسى. غولام كوتى:
 - بەبووى دەلئى؟ چوو ئەو جىيەى كە سالىكى دىكە دەرگەل بەفر بىتەوہ

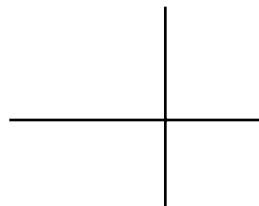
خوار. تۆی به جی هیشت، ژنی هیناوه، چۆتهوه دئییه کهی زیناوا. به منی
کوتوه که سوراغی نهدهم به کهس.

- زێرن ئاوا؟

- ئادی زیناوا.

زێرن بۆنی کرد که بهبوو کلاوی له سهه ناوه و له دهستی ههلاتوه
چۆتهوه دئییه کهی. چونکه زۆر جار بۆی گێرابطوه که بنه ماله کهی له دبی
زێرن ئاوا له سهه ری ساری - یه و لهوئ دوو برا و کوته زهوی و مشتیک
ئاو و گیایان ههیه. بهبوو له بهر تهوه زهلییه که که ههیبوو هه میسه هیوا و
ئاواتی خۆی پیکوتبوو که بچی لهوئ کار نهکا. بخوا و بخواوه تهوه و به
قهولی خۆی: خیاریک بخوا و پپی به دیوارهوه بنی و بخهوی. زێرن به لینی
پیده دا که لهوئ کاری بۆ بکا. به لام بهبوو سه سه ره کیی و لامی ده داوه.
ئه مه بوو که زێرن گورج ته مای گرت که برواته مازنده ران و بهبوو
بدوزیته وه. ئاخۆ مانگیک بهس نه بوو؟ ئایا ده بتوانی دیسانیش چاوه پروان
بمینیته وه؟ تا قهتی دووری بهبووی نه ده هینا. هه ناسه ی گهرمی ئه و، تینی
له شی، تووکی زوور و بۆنی سه رانگۆیلکی و ئیستاکه له جیایی و دووری
ئه و دا هه موو ئه م ئایبه ته نه ییانه به شیوه یه کی پر له راز و دلرفین ده هاته
به ر چاوی زێرن و بێشک ئه و نه یده توانی بی به بوو بژی. هه رچی ده بی با
بی، ئه وی ده ویست، به ده ست خۆی نه بوو. دوو سال بوو که خووی
پیکرتبوو و مانگیک بوو، مانگیکیش پتر که خه به ری له میرده کهی نه بوو.

زێرن به ئاواته وه بوو که دیسان بهبوو ببینیته وه هه تا به قه مچییه ی
که له ولاغه کانی راده کیشا ئه و وه به ر قه مچییان بدا و دیسان یا ته نیا بۆ
جاریکی دیکه هه ر ئه و جوهری که قه پی لیداده گرت و ریکی ده کوشی، ده
باوه شی بگری. شوینی داغ و شینی قه مچی که له سهه باسکی بوو، سهه
ئه و داغانه ی ماچ ده کرد و سیمای تیه له ده سوو و هه موو ئه و بیره وه ریانه ی
رابوردوو به چه شنیکه ی ئه فسووناوی ده هاتنه به ر چاوی. ده یه ویست
سه رتا پای به بوو ماچ بکا، بۆنی پیوه بکا، دهستی به سهه دابینی. کاریک

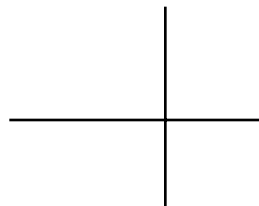
که قهت نهیوټر ابو بیکا، ئیستا پهی به قهدر و نرخی دهبرد! ئهوه که بهبوو به دهسته زوورهکانی ئهوی به سینگی خوټیهوه ریکدهکوشی، حالهتیکي خوټی تیدا پیکدههینا که ناکرئ دهریبری. برؤ پر و پیک لکاوهکانی، برژانگه زوورهکان و ردینی لهو زوورتری سووری خهناوی، که وهک چلی گهسک له سیمای دهرپهپیوو، کهپوټی گهوره، کوټمه سوورهکان، بهرخهبهبهی ژیر چه نهی، لیوه سوورهکان، کاتیک که لهواشهکی دهخوارد شیویلکهکانی وهک بهرداش دهخزانه سهر یهک و ددانه سپی و قایمهکانی له سهر دادهگرت، چاوه گهوره و بی حالهتهکهی دهگهشاوه، لاجانگهکانی دهجوولاه. ئهم شوپاره ئهگهر مندال له تاریکی دا دیتبای زندهقی دهچوو و پیی وا دهبوو غوولیکی بی شاخ و بی کلکه له بهر چاوی زیرن جوانترین سهر بوو. به پیچهوانه که وه بیر مالهوه دهکوتهوه وه له رزه دهکوت. ئهو جنیوانهیی که پییدرابوو، چهپوک، تووک، هیچ پیی خوټ نهبوو دیسان بگهړیتهوه ئیو ئهو زیللهت و چارهپهشییه. ئایا بهبوو فریشتهی رزگاریی ئهو نهبوو؟ بهلام تهنیا کهسیک که خوټی دهویست میړئ کچی دراوسپیان بوو که پیی ناخوټ نهبوو بیبینی، بهلام نهیدهویست قهت بگهړیتهوه مالی، ئهو روخساره پیرانه، ئهو ئهخلاقانهی که خرابتر ببوون، هیچ پیی خوټ نهبوو ئهوان ببینی و مهرگی سهده بهرابهر پیی باشتتر بوو لهوهی که دیسان بگهړیتهوه ئهلویز. وه بیرى هاتهوه که رۆژی زهماوندهکهی کشور سولتان دایرهی لیدهدا و دهیکوت:

« ماله باوان نان و ههنجیر

ماله میړان کوټ و زنجیر

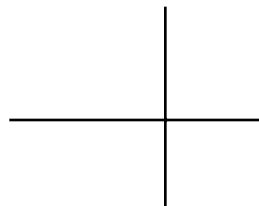
ئیشه‌للا مهبارهکی بی »

زیرن کوټ و زنجیری ماله میړدی له نان و ههنجیری ماله باوکی پیی باشتتر بوو و حازر بوو له سووچی کوټان سواکه‌ریی بکا و نهچیتهوه وی، نا، هیشتاش تووکهکانی دایکی، رۆژی زهماوندهی که دهستووری دا رهوزهی زهماوندهی قاسم بلین و هوړهۆر گریا له بیرى نه‌کردوه. ئهو

دهسته لاوازه خال کو تراوانه‌ی که خه‌ریکی تیکوه‌ردانی ئاورگی مائی ده‌بوو، ده‌تکوت ده‌گه‌ل هیزیکی نه‌ناسراو قسه ده‌کا و داوای یارمه‌تی لیده‌کرد. تووکی له‌و ده‌کرد و ده‌یکوت: «ئو ئاورگه گهرمه بتگرئ، ره‌بی جهرگت خرابی. شاییت لی‌بیتته شین ...» دیسان له‌وئ بکه و نه‌که‌ی گوئ لی‌بی، بۆ چه‌پ بچی هه‌زار جوړه جنئو، بۆ راست هه‌زار جوړه بوختان. ئه‌وده‌م تیر و تانه‌ی لیدا و بلئ: «مه‌گهر پیم نه‌کوتی که ئه‌مه پارووی زاری تو‌نیه؟ تو‌ لیاقه‌تت نیه، به‌بوو بۆ تو‌ نابیتته می‌رد.» و هه‌ر ئه‌و جنئوه ته‌رانه‌ی پتیدا! زترین له‌م فکره‌ مچورکی پتیدا هات، نا، ئه‌و هه‌ر زیله‌تتیکي پی‌باشتره له‌وه‌ی که بگه‌ریتته‌وه ماله‌ دایکی.

له‌به‌ر ئه‌وه که زترین نه‌یده‌ویست ئه‌م بیره بخاته نیو می‌شکی که ئیدی به‌بوو نابینیتته‌وه، ته‌نیا به‌بوو بوو که ده‌یتوانی نیگای بی شوقی رووناک بکاته‌وه و له‌شی ژاکاوی ببوژینیتته‌وه، به‌هه‌ر نرخیکي که بوایه ده‌یه‌ویست ئه‌و بدوژیتته‌وه. دامنا ئه‌گهر ژنی دیکه‌شی هینابی یا ئه‌وی نه‌وئ، به‌لام ئه‌وه‌نده که له‌نزیك ئه‌و بی بۆ وی به‌س بوو. ئه‌گهر له‌سه‌ر ری به‌بوو سوال‌که‌ریشی کردبا لانی که‌م روژئ جاریک ئه‌وی ده‌دیت. ئه‌گهر تییه‌له‌دا، ده‌ری کردبا، سووکایه‌تی پیکردبا دیسان له‌وه‌باشتر بوو که بگه‌ریتته‌وه مائی. نه‌یده‌توانی، خو به‌زۆری نیه، سروشتی ئه‌و وه‌ها داپشترابوو. منداله‌که‌شی مانده‌عه‌لی بوونه‌وه‌ریک بوو که هیچ چاوه‌روانی نه‌ده‌کرد و خو‌شه‌ویستییه‌کی سه‌بارته به‌و هه‌ست پینه‌ده‌کرد. هه‌ر ئه‌وجوړه‌ی که دایکی خو‌ی هو‌گرییه‌کی به‌و نه‌بوو. به‌لام چه‌لی پی‌ویستی به‌بوونی ئه‌و هه‌بوو. چونکه بیستبووی که مندال بزماری نیو مقه‌سته و ئیستا به‌و چه‌که‌ی که به‌ده‌ستی‌وه بوو هیوادار بوو. به‌شکه‌م بتوانی ئه‌م پی‌وه‌ندییه‌هه‌لپچراوه به‌و منداله‌وه لیک به‌هستیته‌وه، چیشتی باشی ده‌رخوارد دده‌ا، می‌وه‌ی بۆ ده‌کری هه‌تا عاده‌تی پی‌بگرئ و هو‌گرییه‌کی که‌م که پی‌ی هه‌بوو له‌به‌ر ئه‌مه بوو که مووی سه‌ری وه‌ک مووی سه‌ری به‌بوو بوو و له‌به‌ر ئه‌وه که مندال نه‌گری و گپ‌وو نه‌گرئ، گر‌مۆله‌یه‌کی چووکی تریاک ده‌دایه و مندال به‌چاوه‌خوماره‌کانی دایم

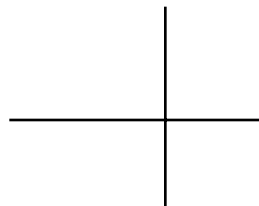

وهنهوزی ددها، زیتړن دلنیا بوو که به پرسه پرس به بوو ددهوژیتته وه و دل و مهیل و ههستی پټیان دهکوت که به مه بهستی دهگا، ئەم مهیل و به دل داهاتنه سروشتیه که هیچکات فریوی نه دابوو.

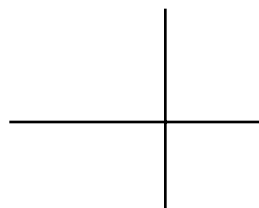
ئورژدهی که ته مای گرت وه دواي میړده که ی که وئ، شه میکی نه زړ کرده سه قاخانه ی نزیك مالله که یان هه تا به بوو بدوژیتته وه، دوايی سه ماوهر و مه نجه لی مس که ته واوی گیازده که ی بوو به سی تمهن و چوار قرانی فروشت. دوازه قران قهرزه که ی داوه به دوکانداره کانی گه رکه، دوو تمهن و دوو قرانیشی بو خه رچی سه فهر هه لگرت. هه رچی ورده واله هه یبوو ده مجریه کی کونه ی کرد و بو بارمته ی قهرزه که ی له کن خاوه نمالی به ئامانه ت دانا. له دوايی له بوخچه یه ک دا دوو کراس و ده ستیک جلی بو مانده عه لی ده گه ل هه ندیک نان و په نیر و دوو کوته له واشه ک له و له واشه که کانه ی که به بوو ئه وهنده باش دهیخوارد، دانا و دواي سی روژ هاتوچو جه وازی بو مازنده ران وهرگرت. سبه که ی فینکایي به یان وهری که وت، به لام له بهر ئاگا له خو نه بوون له جیات ئه وه که بو مازنده ران ماشین بگری، به هه له چوه شمیران و ئازان له وئ به ماشینیکی دیکه گه ران دیه وه و دیسان له دم دهروازه ی شمیران بو مازنده ران ماشینی گرت.

xxx

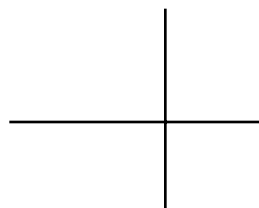
له **شاهی** ماشین وهستا، ولات کهم کهم تاریک ده بوو. خانووبه ره تازه سازه کان، هاتوچوی خه لکی رهش ئه سمهر، خه لکیک که قه باي شین، گیوه و پاتولی شینیان ده بهر کردبوو، راست وهک به بوو ده چوون. دوو مسافر له وئ دابه زین و هه ندیک جیگا کراوه. دیسان ماشین وهری که وته وه. هه وا شیدار، گیراو و تاریک ببوو. زیتړن ههستی به سوکنایي و خو شیه کی رازداری ده خو ی دا ده کرد، وهک خو شی که سیک که بی پاره، بی هیوا و بی داهاتوو له شاریکی غه ریب پټی به دواي خو ی دا ده کیشی.

له‌شی شه‌کەت، لیۆی تینوو بوو و که‌مێک هه‌ستی به‌ برسیایه‌تی ده‌کرد. به‌لام جوڵه‌ و تیره‌ی یه‌کجۆری ماشین، هه‌وا‌ی تاریک، ئه‌و خه‌ڵکه‌ی که‌ له‌ ده‌وره‌ی ده‌خولانه‌وه‌، ده‌نگی هه‌ناسه‌ی یه‌کجۆری کوره‌که‌ی به‌ تایبه‌ت ماندوو‌یه‌تی ناچاری کرد که‌ وه‌نه‌وز بدا. کاتی‌ک وه‌ ناگا هاته‌وه‌ له‌ شاری ساری بوو. پریسکه‌که‌ی هه‌لگرت، منداڵه‌ی ده‌ باوه‌ش کرد و له‌ ماشین دابه‌زی. تاریکی و بێ‌ده‌نگی شاری دا‌گرت‌بوو ده‌تکوت ماله‌کان، دره‌خته‌کان و شیناوه‌رد به‌ دوو‌که‌ڵ یان به‌ قورمی ره‌ش و نه‌رم و کاتی‌ی ساز کرابوون. ده‌نگی ناڵه‌ی مه‌لی‌ک له‌ دووره‌وه‌ نی‌وه‌نی‌وه‌ بێ‌ده‌نگی ده‌بێ‌ی، ناڵه‌یه‌کی گله‌داری دووره‌ده‌ست بوو. چراک‌ان له‌ دووره‌وه‌ ده‌ترووسکانه‌وه‌، له‌ هه‌یوانی باڵه‌خانه‌یه‌ک کچی‌ک به‌ چارشیی‌ی سپی وه‌ستا‌بوو. به‌لام زی‌رن هه‌یچ چاوی له‌ ده‌روبه‌ری خۆی نه‌ده‌کرد و ده‌نگی‌کی دیکه‌ جگه‌ له‌ ده‌نگی به‌بووی نه‌ده‌بیست و شتی‌کی دیکه‌ جگه‌ له‌ سیمای به‌بووی له‌ به‌ر چاو نه‌بوو. له‌ ده‌م به‌قالی دوو که‌س دانیش‌ت‌بوون له‌وان سو‌را‌غی زی‌رن ئا‌وا‌ی گرت. یه‌کی‌ک له‌وان کوتی که‌ له‌ سه‌ر ریی سارییه‌. قاپه‌ ئاوێک له‌وێ بوو هه‌لی‌گرت و خوار‌دیه‌وه‌. بێ‌ شوین و بێ‌ ویست هه‌ندی‌ک دوور رویش‌ت چونکه‌ هه‌یچ کوێ و هه‌یچ‌که‌سی نه‌ده‌ناسی. به‌لام سه‌ره‌پای هه‌موو ئه‌وانه‌ چونکه‌ د‌ل‌نیا بوو که‌ نزیک‌تر له‌ به‌بوویه‌ د‌له‌کوته‌که‌ی نه‌ما‌بوو و ئیره‌ی پێ‌ خو‌مانه‌ و می‌وانگر ده‌هاته‌ به‌ر چاو. له‌ ئاکام له‌ سووچی چارشیی‌وه‌که‌ی قرانیکی ده‌ره‌ینا و، نانی تازه‌ی ده‌که‌ڵ سه‌وزی و شیر‌ه‌ی ک‌ری و چوه‌ به‌ر ده‌رگای ما‌لی‌ک له‌ بن چراکه‌ی دانیش‌ت، پریسکه‌ی به‌ست‌را‌وی کرده‌وه‌، شیی‌وه‌که‌ی خوارد و به‌شی کوره‌که‌شی دا. دوا‌یه‌ هه‌ستا چوو ژیر تا‌قی‌ک بو‌ی خه‌وت. به‌یانی زوو که‌ هه‌ستا، چوه‌ مه‌یدانی شار و دوا‌ی سه‌عاتی‌ک چه‌نه‌ لێ‌دان و لا‌غی‌کی به‌ چوار قران و ده‌ شایی بری‌وه‌ هه‌تا ئه‌و بگه‌یه‌نی‌ته‌ زی‌رن ئا‌وا. سوار بوو. هه‌وا هه‌وری‌کی لاساری د‌ل‌پ‌ر بوو و هه‌ره‌شه‌یه‌کی شار‌اوه‌ و بێ‌ده‌نگی ده‌کرد، وه‌ها که‌ د‌لی ده‌گیرا. می‌شووله‌ به‌ نی‌وچه‌وانی کوره‌که‌یه‌وه‌ دا‌بوو و با‌ی کرد‌بوو. ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ سه‌ر ولا‌غ هه‌لبه‌زی‌وه‌، به‌ نی‌وان شیناوه‌رد دا به‌ ژیر هه‌تا‌و و باران، به‌ نی‌و زه‌ل‌کاو دا تی‌په‌ری.

دیمه‌نی ده‌وروبه‌ر له راده‌به‌ده‌ر جوان، کټیوه‌کانی شین، ده‌شتی سه‌رسه‌وز،
 هه‌وره‌ سپی و بۆزه‌کان وه‌ک بن زگی مراوی بوون و په‌یتا‌په‌یتا ده‌گۆران.
 که‌ گه‌یشته‌نه‌ ئاسیاسه‌ر دیسان باران دایداوه‌، ریتنه‌یه‌کی توند بوو.
 چارشییوی سه‌ری ته‌ر بوو، په‌نایان برده‌ بن دره‌ختیک، بۆنی نیشاسته‌ و
 بۆ هه‌رنه‌ه‌ووت و بۆدرنی گرتبوو. دیسان وه‌رچێ که‌وته‌وه‌. زێرن
 مانده‌عه‌لی به‌ خۆیه‌وه‌ نابوو و زه‌ق به‌ر پیتی و لاغی چاو لیده‌کرد. دلی
 ده‌یکوتا و هه‌مووی هه‌ر بیرى له‌ یه‌که‌مه‌ین چاوپټکه‌وتنیک ده‌کرده‌وه‌ که
 ده‌گه‌ل به‌بوو ده‌یی. هه‌تا ئه‌وه‌که‌ نزیک نیوه‌رچا گه‌یشته‌نه‌ زێرن ئاوا. کاتیک
 زێرن له‌ مه‌یدانیک دابه‌زی و ویستی له‌ سووچی چارشییوه‌که‌ی پاره‌ی
 ده‌ربینی، چاوی لیکرد دیتی سووچی چارشییوه‌که‌ی کراوته‌وه‌ و پاره‌ی
 تیدا نیه‌. ئایا که‌سیک دزیبووی؟ نا، که‌س نه‌یده‌توانی پوول له‌ سووچی
 چارشییوه‌که‌ی بدزی و ئه‌و نه‌زانى. ئایا له‌ بیرى کردبوو و یا له‌ به‌ر گټی
 و هۆش له‌ سه‌ر خۆ نه‌مانی ئه‌و بوو؟ هه‌موو ئه‌وانه‌ بۆیان هه‌بوو به‌لام
 چه‌لی ده‌ردیکی ده‌رمان نه‌ده‌کرد. دواى هات و هه‌رای که‌ردار که‌ راویژی
 تورکی هه‌بوو پریسکه‌ی ده‌ستی وه‌رگرت و سواری و لاغه‌که‌ی بوو و
 هه‌چه‌ی کرد و رویشته‌. به‌لام دیسان چ قه‌یدی هه‌بوو. ئایا زێرن به‌
 مه‌به‌ستی نه‌گه‌یشته‌بوو، ئایا له‌ نزیکى به‌بوو و له‌ دټیه‌که‌ی وی نه‌بوو؟
 ئیستا ده‌روا و ماله‌ به‌بووی ده‌دۆزیته‌وه‌، باسی سه‌فه‌ری خۆی بۆ
 ده‌گټرپټه‌وه‌ و کاره‌که‌ی یه‌کسه‌ره‌ ده‌بی. هه‌زاران تمه‌ن له‌ پوولانه‌ فیدای
 تاله‌ موویه‌کی به‌بوو! ده‌وروبه‌ری خۆی چاو لیکرد، ئه‌م دټی چووکه‌
 دیمه‌نیکى چه‌پۆک پټدادراو و نزمی هه‌بوو و له‌ ئاخى دۆلټیک هه‌لکه‌وتبوو.
 ده‌وروبه‌ره‌که‌ی به‌ مووچه‌ و مه‌زرا گیرابوو و وا ده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ دټی
 خه‌لکه‌که‌ی هه‌موو ده‌ خه‌و دان. سه‌گټیکى ران له‌ دووره‌وه‌ ده‌وه‌ری و ده‌نگی
 پیاویک ده‌هات که‌ ده‌یکوت: « به‌بوو... به‌بوو هۆی ... » له‌م ناوه‌ دلی زێرن
 داخوړپا، به‌لام دیتی که‌ پیاویک که‌ بۆ لای ده‌نگ ده‌چى به‌بووی ئه‌و نیه‌. له
 بن دیوار دوو قاز وه‌نه‌وزیان ده‌دا و مریشکټیک زۆر به‌ وردی به‌ پټیه‌کانی
 خاکی ده‌داوه‌ و بلاوی ده‌کرده‌وه‌ و چینه‌ی ده‌کرد. له‌ سه‌ر زبڵه‌کان

سه تللیکی شکاو و کوته پارچهیهکی کهسکی دراو و توپکلی هارۆ کهوتبوو. کهمیک دوورتر دوو مریشک هه لکور مابوون و ههر کام پێیهکیان ده ژیر بالیان نابوو. جریوه جریوێکی سهبر که له گهرووی چۆله که تازه پێگه یشتووکان دههاته دهڕۆ حالهتێکی خۆمانه و تهڕ و تازهیی دابوو به وێ. له مهیدان سی مندالی لادیی به زاری ئاوهله چاویان دهو بریبوو. پیره میردیک له پهنا دوکانی عهتتاریی له سههر کارینهکان دانیشتبوو و پۆلیک مراوی کیویی به قارهقار وهک خهتێکی زنجیر به ئاسمان دا دهفرین. زێرن چوه لای پیره میرد و کوتی:

- ماله بابا فهرووخ له کوپیه؟

ئهو به دهستی مالتیکی هه ندیک بهرز که له دوورهوه دیار بوو نیشان دا و کوتی:

- هوو ماله چاو لیکه، هه یوانیکی ههیه، ئهوییه.

زێرن منداله کهی ده باوهش کرد و به دونیا یهک هیواوه بۆ لای ئهو ماله رویشت. ههر گه یشته بهر ماله که له ده رگای دا و ژنیکی گهراوهی گرۆ هاته بهر ده رگا:

- کارت به کپیه؟

- بهبووم دهوێ.

- چ کارت پێیهتی؟

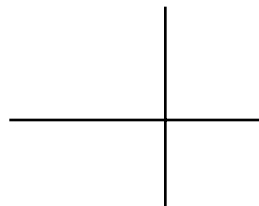
- من ژنی بهبووم له تارانوه هاتووم، ئهوهش ماندگار عهلی کورپه تی.

- باشه، باشه، بهبوو ئهو ژنه ی بهر داوه، ئهوی ته لاق داوه، لهخۆتهوه قسان دهکهی.

له دوا یی رووی ده ههسار کرد و هاواری کرد:

- بهبوو هوێ بهبوو هوێ ...

قه لافه تی دانه تا شرای بهبوو به کراسی سینگ ئاوه لهوه، پشت چاوی

هه‌لمساو و خه‌والو له بهر ده‌رگا په‌یدای بوو که چنگیک تووک له ملی
ده‌رپه‌ریبوو و ژنیکي زه‌ردله‌ی لاوازیښ به چاوی دريشت هاته په‌نای و
خوی به به‌بوووه نا. داغی شه‌لاق له سهر باسک و نیوچه‌وانی ده‌دیترا،
ده‌له‌رزی و باسکی به‌بووی گرتبوو ده‌تکوت ده‌ترسا می‌رده‌کهی له چنگی
ده‌رکیشن. هر که زیږن به‌بووی دیت هاواری کرد:

- به‌بوو گیان، به‌بوو... من هاتم.

به‌لام به‌بوو راست چاوی تیږی و کوتی:

- برۆ، برۆ من تو ناسم.

پیږښنه‌که خوی ده نیوانیان کوتا و کوتی:

- چت له گیانی کورکه‌ی من ده‌وئ؟ ژنه‌تیوه بی‌حه‌یایه شهرم ناکه‌ی،
ئو منداله‌ی تو بیژوویه و ئیستا ده‌ته‌وئ به سهر کورکه‌ی منی داپری؟
به‌بوو کوتی:

- هوشت له خوت نیه به هه‌له‌هاتووی.

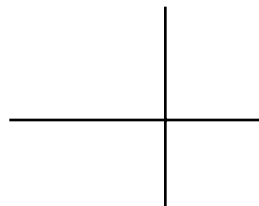
زیږن وای وړ ما‌بوو. به‌لام ئه‌م وه‌خو نه‌گرتنه‌ی به‌بووی پی‌شبینی
نه‌کردبوو. له‌م کرده‌وه‌ی ئه‌وان هه‌ستی بیژاری تیدا پتکه‌ینا که هه‌موو
چاکه‌کانی به‌بووی له بیر کرد و ده‌نگیکي گالته‌جاړانه‌وه کوتی:

- که‌وایه منداله‌که‌ت بگره و گه‌وره‌ی که، من هیچ خه‌رجییم نیه.

دایکی به‌بوو کوتی:

- ئو منداله‌ بیژوویه، ئه‌من چووزانم له کوئ را هی‌ناوته.

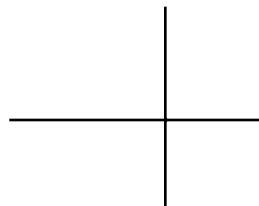
زیږن تیگه‌یشت که مه‌یدانی پی چول کراوه، چاوی له سیمای به‌بوو
بری به‌لام روخساری ئه‌و تووره و چاوهمکانی وه‌ها در بوو که قه‌ت وای
نه‌دیتبوو، حاله‌تیک بوو که نیشانی دها که ژیانیکي به‌ئورووی هه‌یه و
بوته‌ ئه‌رباب و به‌ ئاواتی خوی گه‌یشتوه. نایه‌وئ له خوی تیک دا و له به
سووک چاو لی‌کردنی دیار بوو که نایه‌وئ ئه‌و ببینی. زیږن تیگه‌یشت که

پښ داکرتنی زور که لکی نیه و به هسه رته وه چاوی له جی شوینی
 قه مچی سهر له شی ژنی جحیل کرد که خوی به به بووه نابوو له دواپی
 له پر به بی مهیل گه راوه. له حالیک دا که کاس ناغا دایکی به بوو وهک
 دایکی خوی دهستی لاوازی راده وه شاند و به زمانیک که تینه ده گه یشت
 جنیوی پیده دا و تووکی لیده کرد. زیرن به هه نگاوی شل نارام به ره و
 مهیدان گه راوه. به لام له ری دا بیریکی به میشکی داهات، راوه ستا و
 مندا له که ی که وه نه وزی دها له بهر دهرگای مالیکی دانا و پی کوت:

- رۆله گیان لیره دانیشه، من دیمه وه.

مندا ل نارام و گوپرا په ل وهک بووکی لۆکه پی له وی دانیشه. به لام زیرن
 به ته ما نه بوو که بگه رته وه و ته نانه ت مندا له که ی ماچیش نه کرد. چونکه
 نه و مندا له ی به که لک نه ده هات، ته نیا سهر باریک و ناخو ریکی زیده بوو و
 نیستا له کۆل خوی کرده وه، هه ر نه و جو ره ی که به بوو نه وی وه لا نابوو و
 دایکی خوی نه وی دهر کرد بوو، هه ر نه و جو ره ی که خو شه ویستی دایکانه له
 دایکی فی ر بوو، نا، نه و پی ویستی یه کی به مندا له که ی نه بوو، دهستی به
 ته وا وه تی به تال بوو، بی یه که شایی پوول، بی مندا ل، بی بار و بنه،
 هه ناسه یه کی راهه تی هه لکی شا. نیستا نه و نازاد بوو و چاره ی خوی
 ده زانی. که گه یشته مهیدان چاوی له ده ور به ری خوی کرد. پیره می رد
 هیشتا له سهر کار یته کانی بهر دوکانی عه تتاری دانیشه ت بوو، وه نه وزی
 دها. ده تکوت ته وا وی ژیا نی له سهر نه و کار یته نه تی په ر کرده و هه ر
 له وی پیر بوه. نه و سی مندا ل لادی یه نه ریک دوکان خه ریکی خو ده خو ل
 وه ردان بوون. هه موو به بی سهرنج دان خه ریکی کاری خو یان و کات تی په ر
 کردن بوون و که له بابیکی لاری گه وره که نه و نه یدیت بوو به ده نگیکی
 دو وره گه ده یخو یند. که س نه گه راوه چاو یک له و بکا. ده تکوت ژیا ن هیچ
 گرینگایه تی یه که ناداته پی شه اته کانی ژیا نی نه و. ناخو چی به سهر دی؟
 بی هۆ و بی هیچ خه تایه که ده یه ویست هه لبی لانی که م له ده ست مندا له که ی
 را بکا. نیستا گشت باری نه رکه کان له سهر شانی هه لگیر ابوو. هه وا
 که رم، شیدار و خه فه بوو و ها لوی کی که رما وهک هووی زاری که سی

یاودار له ههوا دا بلاو ببۆوه. بێ ئامانج، بێ نهقشه زێرن به ههنگاوی خێرا به بهر مالهكان و كوڵانهكان دا تێپهڕی. ههر كه گهيشته مووچه و شیناوهردهكان شارپیهکی كه له بهرابهری بوو گرتیه بهر. بهلام ههر له کاته دا پیاویکی گهنج كه قهه مچی به دهست، به هیز، سوور و سپی له سهه ولاغ بوو و ولاغیکیش له پیشهوهی غاری دهدا و زهنگولهکانی ملیان زهنگه زهنگیان دههات. ههر كه نزیک بووه زێرن پێیکوت:

- کاکه خیرت دهگاتی.

پیاو ولاغه که ی راگرت و که تی:

- چت دهوئی؟

- من غه ریههه، که سم نیه، منیش سوار که.

به دهستی ولاغه که ی نیشان دا. پیاو ولاغه که ی راگرت. دابهزی و زێرنی سوار کرد. خوۆشی بازی دایه سهه ولاغه که ی دیکه، بهلام ههر نهگه پاره که چاو له روخساری بکا. دوایی قهه مچی له سهه سهه ی ههلسووړاند و له کهفه لی ولاغی راکیشا. به پهنا جویهکان دا که تیده پهرین لاهه که دهستی دایه و لاسکی جویهکی لیکردوه و ده زاری نا و به فیتوو ئاههنگیکی تایبه تی که به گوئی زێرن ئاشنا بوو، لێیدا. ئهوه ههر ئهوه ئاههنگه بوو که بهبوو له کاتی ترێ هه لگرتنه وه دهیکوت، ههر ئهوه روژهی که له رهن تووشی بوو:

« کیژی له بار ئه های له له

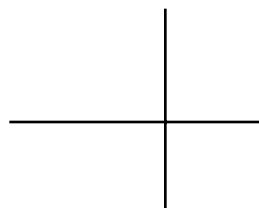
بچینه شار، ئه های له له

یه کمان له مال، یه کمان له کار

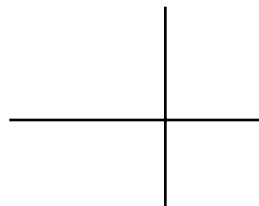
بێ بچینه شار ئه های له له

بێ بچین که تۆم دهوئی! »

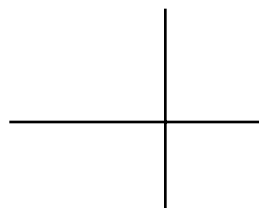
زێرن تهواوی ژیان، جوانیی، تووکی دایکی، دوايه ئهوه مانگه شهوه ی که

دهگه‌ل به‌بووی هاته تاران، تووکی دایکی به‌بووی به بهر چاو دا تیپه‌ری.
سه‌ره‌رای ئه‌وه که تینوو و برسی بوو، به‌لام ده دلی دا خوشحال بوو.
نیه‌دزانی که بۆ سوار بوو و بۆ کوئی ده‌چی، به‌لام سه‌ره‌رای ته‌واوی
ئه‌مانه ده دلی خوئی دا بییری کرده‌وه: « به‌شکه‌م ئه‌م لاوه‌ش عاده‌تی به
قه‌مچی لیدان هه‌بی و له‌شی بۆنی و لاغ و سه‌رانگوێلکی لی‌بی! »

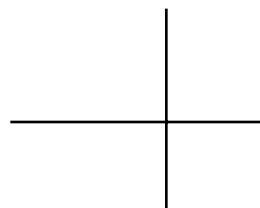

۱۶۴ - ژنیک که می‌ده‌ی ون کرد

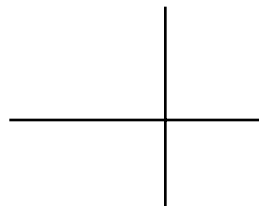

بووکی پشت پهرده

۱۶۵ - بووکی پشت پهرده

۱۶۶ - بووکی پشت پهرده

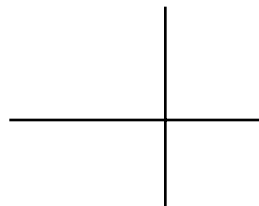

هاوینه پشوو دهستی پیکردبوو. له دالانی فیترگه ی **لوهافر** خویندکارانی شهوانه روژیی چه مه دان به دهست، به فیتوو لیدان و شادیی کردن له فیترگه دهچوونه دهر. تهنیا میترداد کلاوهکه ی به دهسته وه گرتبوو وهک تاجریک که پاپورهکه ی نوqm بووبی مات و غه مبار له سهر چه مه دانه که ی وهستابوو. جیگری فیترگه به سهری که چه ل و زگی زلییه وه لیی هاته پیش و کوتی:

- ئیوهش ده پوئن؟

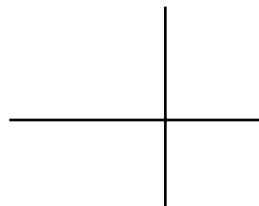
میترداد سوور هه لگه را و سهری داخست، جیگر دیسان کوتی:
- ئیمه زور به داخه وهین که سالیکیتر ئیوه له فیترگه ی ئیمه نابن. به راستی له باری ئاکار و کردار ئیوه وینهیه که بۆ خویندکارانی ئیمه بوون، به لام له من ئه پهنده ببیسه، که متر شهرم بکهن، هه ندیک رووتان هه بی، بۆ لاویکی وهک تۆ شووره ییه. له زیان دا ده بی رووت هه بی!
میترداد له جیات و لام کوتی:

- منیش به داخه وهم که فیترگه ی ئیوه جی ده هیلم!

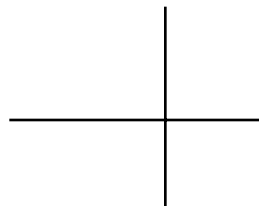
جیگر پیکه‌نی، دهستی له سهر شانی کوتا، مالاوایی کرد، دهستی ریک
کوشی و دوور بۆوه. خزمه‌تکاری فیرگه چه‌مه‌دانی می‌ردادی هه‌لگرت و
هه‌تا ئاخری شه‌قامی **ئاناتۆل فرانسى** برد و له تاکسی نا. می‌ردادیش
ده‌ستخۆشانه‌ی دایه و مالاواییان لیک خواست.

نۆ مانگ بوو که می‌رداد له فیرگه‌ی **لوهافر** خه‌ریکی به هیز کردنی
زمانی فه‌رانسه‌یی بوو. رۆژیک که له پاریس له ئاواله‌کانی جیا بۆوه وهک
مه‌ریک که به زۆر له ران جیای بکه‌نه‌وه، ده‌سته‌مۆ و ته‌یار بۆ لای
لوهافریان نارد. ئاکار و کرداری ئه‌و له فیرگه له لایه‌ن سه‌رۆک و جیگر
ریزی لیده‌ندرا. گوئیست، داماو و بیده‌نگ، له کار و دهرس دا به زیپک و
زاکوون و به پیتی یاسای فیرگه ده‌جوولآوه. به‌لام هه‌میشه داماو و غه‌مین
بوو. جگه له به‌ریوه بردنی دهرس و هه‌ول دان چی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی.
ده‌تکوت هاتۆته سهر دنیا بۆ دهرس خویندن و بیرى له چوارچێوه‌ی دهرس
و کتێبه‌کانی فیرگه پتر نه‌ده‌رۆشست. قه‌لافه‌تی ئه‌و ئاسایی، رهنگ زهره‌،
بالا‌به‌رز، کز، چاوی خری بی‌حاله‌ت، مژۆلی ره‌ش، که‌پۆی چووک و
ردینکی کۆسه‌یی هه‌بوو که سی رۆژ جاریک ده‌یتاشی. ژیا‌نی ریکوپیک و
چاپیی فیرگه، خۆراکی چاپیی، دهرسی چاپیی، خوی چاپیی و هه‌ستانی
چاپیی روو‌حیان چاپیی باره‌ینابوو. ته‌نیا هه‌ندیک جار می‌رداد له نیوان
دیواره به‌رز و دووکه‌لاویه‌کانی فیرگه و خویندکارانیک که بیرى ده‌گه‌لیان
یه‌کی نه‌ده‌گرت‌ه‌وه، زمانیک که باشی تینه‌ده‌گه‌یشت، خوو و خده‌یه‌ک که
ئاشنا‌یه‌تی ده‌گه‌ل نه‌بوو، خوارد‌مه‌نی جو‌ری دیکه، هه‌ستی به ته‌نیا‌یی و
بێ‌به‌شی ده‌کرد، وهک هه‌ستیک که به‌ندییه‌ک بیکا. رۆژانی یه‌کشه‌مه‌به‌ش
که چه‌ند سه‌عات ئیزنی وه‌رده‌گرت ده‌چوه گه‌ران چونکه خۆشی له شانۆ
و سینه‌ما نه‌ده‌هات. له پارکی به‌ر شار‌هداری ماوه‌یه‌کی دوور‌دریژ له
سهر نیمکه‌ت داده‌نیشت. ده‌یروانییه ئه‌و کیژ و خه‌لکه‌ی که هاتو‌چۆیان
ده‌کرد، ئه‌و ژنانه‌ی که شتیان ده‌چنی و چاوی له چۆله‌که و کۆتر ده‌کرد که
به ئازادی ده‌خولانه‌وه. جار‌جاره‌ش به لاسایی خه‌لک کوته‌نانیکی ده‌گه‌ل
خۆی ده‌برد، وردی ده‌کرد و بۆ چۆله‌که‌کانی داویشت و یا ئه‌وه‌که ده‌چوه

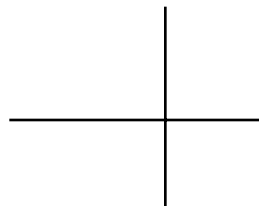
قهر اغ دهر يا له سهر ته پوځکيهک که ده پروانيه فانوسه دهر ياييه کان،
 داده نيشته، چاوی له شه پوځلی ئاو و دوورنوای شار ده کرد - چونکه
 بيستبووی **لامار تين** یش له په نا دهر ياچهی **بورژه** هر وای کردوه. نه گهر
 ههوا ناخوښ با له کافه يهک دهر سهکانی خوځی له بهر ده کرد و له بهر نه وه
 که گوشتتال بوو، ئاوال و هاو ده می نه بوو و ئيرانيی دیکه شی نه ده ناسی
 که هاتوچووی بکا.

میترداد له و کوره چاو و گوځی به ستر اوانه بوو که له ئيران له نیو
 بڼه مال که هی دا ببوو به مه ته ل و ئیستاش نه گهر ناوی ژنی بیستبا هه تا
 بڼا گوځچکه ی سوور هه لده گه را. خویندکارانی فه رانس هیی گالته یان
 پی ده کرد و کاتیک باسی ژن، سه ما، رابواردن، وهرزش و نه وینداریی
 خوځیان ده کرد، میترداد هه می شه بو ریژ لیټان قسهکانی نه وانی ده سه لماند
 بی نه وهی که بتوانی له رووداو هکانی ژيانی خوځی قسه يهک له به سه رهاتی
 نه ویند ارانه ی نه وان زیاد بکا. چونکه نه و ناسک و نازدار، تر سه نه وک،
 غه مبار و داماو بار هاتبوو، هه تا ئیستا ده گه ل ژنی نامه حرم قسه ی
 نه کردبوو و دایک و باوکی هه تا توانی بوویان می شکیان له په ند و قسه ی
 هه زار سال له مه و بهر ناخنی بوو. دوايهش بو نه وهی کور هکیان به ری
 خراپه دا نه روا، **درمخشه نده** ئاموزایان کردبوو ده زگی رانی و
 شیر نی شیان خواردبوو و نه مه یان به دوايین پله ی له خوځو ر دووی و به
 منه تیکی گه وړه له سهر کور هکیان داده نا و به قه ولی خوځیان کور پیکی
 پاریزهر و چاو و دل پاک و کوته لیکی نه خلاقیان په روه رده کردبوو که به
 که لکی دوو هه زار سال بهر له ئیستا ده هات. میترداد بیست و چوار سالی
 بوو به لام هی شته به قه را مندا لیکی چارده سالی هه نده رانی روو،
 نه زمون، ته ربیه ت، زیره کیی و بویری له ژیان دا نه بوو. هه می شه غه مبار
 و داماو بوو وهک نه وه که چاوه پروان بوو ره وزه خوینیک وه سه ر مه نه بهر
 که وځی و نه و بگری. ته نیا بیر هوه ری نه ویند ارانه ی نه و هی نه و روژه ی بوو
 که له تاران وه ده رده که وت و **درمخشه نده** به چاوی پر له گریان هوه بو به ری
 کردنی نه و هاتبوو. به لام میترداد وشه يهکی بو دل دانه وهی نه دیت هوه. یانی

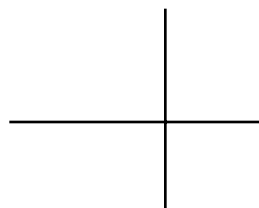
شهرم نهیهیشت - هر چند نهو دهگل کچه مامه کهی له مایک دا گه وره بیوون و به مندالی دهگل یهک کایه یان کردبوو، هتا نهو دهم که کهشتی **کراسیهن** له بهندهری **پهلهوی** جوئ بۆوه، ئاوی دهریای بری و بهستینی سهوز و شیداری ئیران، ئارام له پشت مژ و تاریکی دا ون بوو هیشتا به یادی درهخشهنده بوو، چند مانگی نهویش له هندهران جارچاره نهوی وه بیر دههاته وه به لام ورده ورده درهخشهندهی له بیر کرد.

له ماوهی خویندنی دا میرداد چند تهعتیلی هه بوو، به لام تهواوی نهو پشوودانه له فیترکه ماوه و خهریکی خویندنی دهرسهکانی بوو و ههمیشه بهلینی به خوی دها که سی مانگی هاوینه پشوو تۆلهی بکاته وه. ئیستا که به رمزایه تییه کی دوورو دریز له فیترکه هاته دهری و له شهقامی **ئاناتول فرانس** دوایین نیگی له تارمایی دووکه لاویی فیترکه کرد و له لای خوی مالاوایی لیکرد، به کسه ره چوه پانسینۆنیک که پیشتی دیبووی. دیوکی گرت و هر نهوشه وه له بهر نهو که هیندهی به سه رهاتی نهویندارانه و که یفهکانی هاوکلاسیهکانی له **گراند تافیرن**، کازینۆ، **دانسینگ رۆیال** و شوینهکانی دیکه بیستبوو، هر نهو شهوه حهوتسه د فرانک پاشه که وتی خوی دهگل هزار و ههشت سه د فرانک مانگانهی له کیفی باغه لی نا و تهمای گرت بۆ یه کهم جار بجیته کازینۆ. سهری شهو ردینی تاشی، شیوی کرد و بهر له وهی بجیته کازینۆ، چونکه هیشتا زوو بوو بۆ پیاسه بۆ لای کۆلانی پاریس چوو که کۆلانی پر له حهشیمهت و قهرهبالغی **لوهافر** بوو و دهگهیشته بهندهر. میرداد به شینهیی دهرویششت و بۆ خۆ خافلانندن دهیروانیه دهرووبهری، سهرنجی دها پشت شووشه ی دوکانهکان - نهو پارهی پیبوو، ئازاد بوو، سی مانگ وهختی هه بوو و ئهم شهویش دهیه ویست لهو ئازادییهی خوی که لک وهرگری و بجیته کازینۆ. نهو بینا جوانه ی که نهوهنده به لای دا تیپه ریبوو به لام هیچکات نهیویرابوو بجیته ژووره کهی، ئیستا نهمشه و دهچیته وی و لهوانهیه، کی دهزانی چند کیژیش گیرۆدهی چاو و برۆی رهشی نهو بن! ههروا که به پیاسه دهرویششت، له پشت شووشه ی دووکانیکی گه وره راوستا و چاوی

لټکړد. چاوی به په پیکره‌ره‌ی ژنټیک، به پرچی کال که سهری لار کړدېووه و بزهی ده‌هاتی کهوت. برژانگی درټژ، چاوی درشت، ملی سپی بوو و ده‌ستیکی له که‌مه‌ر دابوو. جلی که‌سکی نه‌و له ژیر شو‌قی که‌وی رهنکی لامپ نه‌و په پیکره‌ره‌ی به له ونټیکې غه‌ریب پی نواند. وه‌ها که بی ویستی خوی راوه‌ستا، ویشک هه‌لات و مات و حه‌یران چوه نیو به‌حریه‌وه. نه‌مه په پیکره‌ره نه‌بوو، ژنټیک، نا باشت‌ر له ژنټیک، فریشت‌ه‌یه‌ک بوو که پی پی‌ده‌که‌نی. نه‌و چاوه شینانه، بزهی نه‌جیبی دل‌به‌رانه، بزهی‌ه‌ک که به می‌شکیشی دا نه‌ده‌هات، نه‌ندامی شووش و باریک و ریکوپټیک، هه‌مووی نه‌وانه پتر له راده‌ی چاوه‌روانی نه‌و له وینه و سه‌رچاوه‌ی نه‌وین و بیر و جوانی بوو. هه‌روه‌تر نه‌م که‌چه قسه‌ی ده‌گه‌ل نه‌ده‌کړد، ناچار نه‌بوو به درو و ده‌له‌سه نه‌وین و هوگریی خوی بو دربرې، ناچار نه‌بوو وه دوی که‌وئ، دل‌پسی لټبکا، هه‌میشه بیده‌نگ، هه‌میشه به شیوه‌یه‌کی جوان، نه‌وپه‌ری بیر و ناواتی وی نیشان د‌دا. نه خوراکی ده‌ویست و نه پو‌شاک، نه بیانوی ده‌گرت و نه نه‌خوش ده‌که‌وت و نه خه‌رجی هه‌بوو. هه‌میشه رازی، هه‌میشه دم به بز، به‌لام له هه‌مووی نه‌وانه گرینگر نه‌مه بوو که قسه‌ی نه‌ده‌کړد، رای خوی درنه‌ده‌بری و ترسی نه‌بوو که نه‌خلاقیان یه‌ک نه‌گریته‌وه. سیمایه‌ک که قه‌ت چینی تینه‌ده‌که‌وت، نه‌ده‌گو‌ردا، زگی پر نه‌ده‌بوو، تیکنه‌ده‌چوو. نه‌وجار ساردیش بوو. هه‌موو نه‌و بیرانه به می‌شکی دا تپه‌رین. ناخو ده‌بتوانی، نایا له‌وانه بوو وه‌چنگی خا، بونی پتوه بکا، بیل‌سیته‌وه، عه‌تریک که پی‌خوش بوو لییدا و ئیتر له‌م ژنه شه‌رمیشی نه‌ده‌کړد. چونکه هیچکات لی له هه‌للا نه‌ده‌دا و له ناستی شه‌رم و حه‌یاشی نه‌ده‌بوو و نه‌و هه‌میشه هه‌ر می‌ردادی پاریزه‌ر و چاو و دل پاک ده‌ماوه. به‌لام نه‌م په پیکره‌ره له کوئ دابنی؟

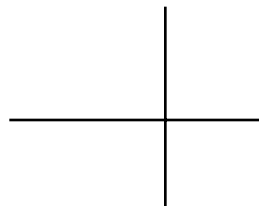
نا، هیچکام له و ژنانه‌ی که هه‌تا ئیستا دیتبون‌ی نه‌ده‌گه‌یشتنه‌وه سه‌ر نه‌م په پیکره‌ره‌یه. بل‌پی گه‌یشتبانه‌وه؟ بز و حاله‌تی چاوی به چه‌شنټیکی غه‌ریب نه‌م په پیکره‌ره‌یه به روو‌حیکي نا‌اسایی له بهر چاوی نه‌و گیاندار کړدبوو. هه‌موو خه‌ته‌کان، رهنکه‌کان و ریکیه‌ک که نه‌و بو جوانی

دهيتوانی دايینی ئەم پهیکهره به باشتريښ شپوه بوی پیکدینا و شتیک که ببوو به هوځی سهرسورمانی نهوه بوو که سیمای نهو به گشتی وچوونیکي له هندیځ حالتهکانی تایبتهی سیمای درهخشهندهی هه‌بوو، تنیا چاوه‌کانی نهو رهش بوو و هی پهیکهره کال، به لام درهخشهنده ههمیشه ژاکاو و غه‌مبار بوو، له حالیک دا بزهی ئەم پهیکهرهیه شادیهینه‌ر بوو و هزار چه‌شنه هستی له می‌رداد دا پیکدینا.

کوته مقه‌بایه‌ک که له ژیر پیی پهیکهره‌یان دانابوو، له سهری نووسرابوو ۳۵۰ فرانک. یانی له‌وانه بوو ئەم پهیکهره‌یهی به سی سهد و په‌نجا فرانک بده‌نی؟ نهو حازر بوو هه‌رچی هه‌یه‌تی بیدا، جله‌کانیشی بدا به خاوه‌ن دوکان و ئەم پهیکهره‌یه هی نهو بی، ماوه‌یه‌ک زه‌ق تی‌پروانی، له پر نهو بیرهی به می‌شکی داهات که له‌وانه‌یه گالته‌ی پیکه‌ن. به لام نه‌یتوانی دل‌ی له‌و ته‌ماشایه بکاته‌وه، به ده‌ست خو‌ی نه‌بوو، به ته‌واوی له چوون بو کازینو چاوپو‌شی کردبوو و پی‌یوابوو که بی ئەم پهیکهره‌یه ژيانی بی که‌لک ده‌بی و تنیا ئەم پهیکهره‌یه ناکامی ژيانی نهو پیکدینا، نه‌گهر ئەم پهیکهره‌یه هی نهو با، نه‌گهر توانیبای چاوی لی‌بکا! له نه‌کاو دیتی که له پشت شووشه تنیا جلی ژنانه داندراوه و راوه‌ستانی نهو له‌وئ زور به‌جی نه‌بوو و له لای خو‌ی پی‌یوابوو هه‌موو خه‌لک سهرنجی ده‌ده‌نی، به لام نه‌یده‌وئرا که بچیته دوکانه‌که و سه‌وداکه بپیتته‌وه. نه‌گهر لوا‌با که‌سیک به نه‌هینی هاتبا و نهو پهیکهره‌یهی پی‌فرۆشتبا و پارکه‌ی لی‌ستاندا هه‌تا ناچار نه‌با له به‌ر چاوی خه‌لک ئەم کارهی کردبا، نه‌وده‌م ده‌سته‌کانی نهو که‌سه‌ی ماچ ده‌کرد و هه‌تا زیندوو با خو‌ی به منه‌تباری نهو ده‌زانی. له پشت شووشه خورد بو‌وه، له دوکان دا دوو ژن پیکه‌وه قسه‌یان ده‌کرد و یه‌کیک له‌وان به ده‌ست نه‌وی نیشان ده‌دا. ته‌واوی رووی وه‌ک چه‌وه‌نده‌ر سوور هه‌لگه‌را، سهر دوکانی چاوی لی‌کرد دیتی نووسراوه: « دوکانی **سی‌گران** ژماره ۱۰۲ » به سه‌برا کشاوه و چه‌ند هه‌نگاو دوور که‌وته‌وه.

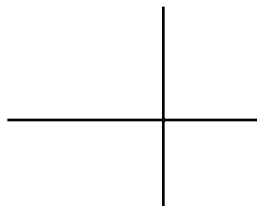
له خو‌وه وه‌رئ که‌وت، دل‌ی ده‌یکوتا، به‌ر خو‌ی چاک نه‌ده‌دیت. په‌یکهره به بزهی سی‌حراویی له به‌ر چاوی لانه‌ده‌چوو و ده‌ترسا نه‌کا که‌سیک ده‌ست

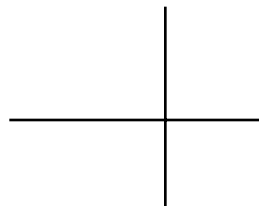
ره‌بیش‌خا و بیکړی. پټی سهیر بوو بډی خه‌لکی دیکه‌ئو هنده بټخه‌يال
چا و له پیکه‌ره‌یه ده‌کهن. له‌وانه‌یه له بهر‌ئمه‌ بوه که‌ئو فریو بدن،
چونکه بډ خوی ده‌یزانی که‌ئمه مه‌یلکی ئاسایی نیه!

وه بیرى که‌وته‌وه که‌ سه‌راسه‌رى ژيانى‌ئو له سی‌بهر و تاریکایی دا
گوزهرابوو، دره‌خشه‌نده‌ی ده‌سگیرانی خو‌ش نه‌ده‌ویست. ته‌نیا له ناچارى،
له شه‌رمی دایکى هو‌گریى خوی پټ نیشان د‌دا. ده‌گه‌ل ژنه‌کانى
هه‌نده‌رانیش ده‌یزانى که‌ به‌ سانایى ناتوانی په‌یوه‌ندى بگری، چونکه له
سه‌ما، قسه، میوانى، هه‌لات هه‌لاتین، جلی شیک ده‌ بهر کردن،
کلکه‌سووته و هه‌موو‌ئو کارانه‌ی که‌ بډ‌ئمه په‌یویستی پټی هه‌بوو لټی
هه‌لده‌هات، جگه له‌وه شه‌رم نه‌یده‌ه‌یشت و‌ئو تواناییه‌شى له خوی دا
نه‌ده‌دیت. به‌لام‌ئم په‌یکه‌ره‌یه وه‌ک چرایه‌ک بوو که‌ سه‌راسه‌رى ژيانى
ئو‌ی رووناک ده‌کرد - وه‌ک‌ئو چرایه‌ی نزیک ده‌ریا که‌ئو هنده له په‌ناى
دانیشتیوو و شه‌وانه شوق‌یکى که‌وانى ده‌خسته سه‌ر ئاوى ده‌ریا. ئایا‌ئو
هینده ساویلکه بوو، ئایا نه‌یده‌زانى که‌ئم مه‌یله دژى مه‌یلی گشتییه و
گالته‌ی پیده‌کهن؟ ئایا نه‌یده‌زانى که‌ئم په‌یکه‌ره‌یه له هه‌ندیک مقه‌وا و
چینی و رهنګ و مووى ده‌سکرد ساز بوه وه‌ک بووک‌وله‌یک که‌ ده‌یده‌نه
ده‌ست من‌دا. نه‌ ده‌توانی قسان بکا، نه‌ له‌شى گهرمه و نه‌ سیمای
ده‌گور‌دری؟ به‌لام‌ه‌ر‌ئم تاییه‌تیانه بوون که‌ می‌ردادیان گیر‌وده‌ی‌ئم
په‌یکه‌ره‌یه کردبوو.‌ئو له که‌سیکى زیندوو که‌ قسه بکا، که‌ له‌شى گهرم
بى، که‌ هاوړی یا دژى مه‌یلی بجوول‌يته‌وه، که‌ ئیره‌ی بېزوینى، ده‌ترسا و
خو‌فى لټه‌ه‌بوو. نا،‌ئم په‌یکه‌ره‌یه بډ ژيانى په‌یویست بوو و نه‌یده‌توانى
له‌مه به‌ دوا بى‌ئو کار بکا و در‌یژه به‌ ژيانى بدا. ئاخو‌ ده‌کرا هه‌مووى
ئو‌وانه به‌ سى‌سه‌د و په‌نجا فرانک وه‌چنګ‌خا؟

می‌رداد به‌ نیو‌خه‌لکى به‌ په‌له که‌ له‌ هاتوچو دا بوون به‌ بیریکى ئالوز
تیده‌په‌رى، بى‌ئو‌وه‌که که‌سیک بېینى یا سه‌رنجى بداته شتیک. وه‌ک
که‌سیکى مقه‌وايى، وه‌ک په‌یکه‌ره بټرووح و بټویست ده‌ر‌ویش‌ت، وه‌ک
که‌سیک که‌ شه‌یتان رووحى داگیر کردبى. هه‌روا که‌ ده‌ر‌ویش‌ت ژنیکی

دیت که چارشپوشانپکی که سکی به شان دادابوو و سوراوسپیاوپیکی
خهستی کردبوو، بی هیچ مهبهستیک و له خۆرا وه دواى ژنه كهوت. ئەو
به پهنا کلیسا دا له كووچهی **سین ژاک** بای داوه كه كووچهیهکی باریک و
به سام بوو به خانووبه‌ره‌ی دووکه‌لایی و تاریکه‌وه. ئەو ژنه چوه نیو
مالپکه‌وه كه له په‌نج‌ره‌ی ئاوه‌له‌ی ئاهه‌نگی سه‌مای **فیکس ترووت** كه له
گرامافۆنه‌وه بلّو ده‌بووه ده‌بیسرا، كه تاو نا تاویك به گۆرانی به سۆزی
بینگلیسی هه‌ر ئەم هه‌وايه‌یان دوو پات ده‌کرده‌وه. ئەو ماوه‌یه‌کی راوه‌ستا
هه‌تا سه‌فحه‌كه ته‌واو بوو به‌لام هیچ نه‌یتوانی په‌ی به چلۆنایه‌تی ئەم
سازه به‌رئ. ئەو ژنه کى بوو و بۆ چوه وئ؟ بۆ وه‌دواى كه‌وتبوو؟ دیسان
وه‌رئ كه‌وته‌وه. چرا سووره‌کانی مه‌یخانه چووكه‌كان، پیاوه
قاچاغچیه‌كان، سیمای سه‌یر و سه‌مه‌ره، قاوه‌خانه چووكه‌كان و جیى
شك كه به قه‌ده‌ر حالى ئەو كه‌سانه ساز كرابوون، یه‌ك به دواى یه‌ك دا
له به‌ر چاوى تپپه‌ر ده‌بوون. له پپش به‌نده‌ر شنه‌یه‌کی شپ‌دار و فینك
ده‌هات كه تپكه‌ل به بۆنى چه‌وری، بۆنى قه‌تران و رۆن ماسی بوو. چرا
ره‌نگاو‌ره‌نگه‌كان، له سه‌ر دارتيله ئاسنینه‌كان چاویان داده‌گرت. له نیو
هات و هاواری كه‌شتیه‌کانی چووك و گه‌وره، لو‌تكه و گه‌میی باسپ‌دار،
ده‌سته‌یه‌ك كارگر، دز و دهمه‌راش هه‌مه چه‌شنه وینه‌یه‌ك له ره‌گه‌زی
حه‌زه‌تی ئاده‌م ده‌دیترا، له‌و دزه به ده‌ست‌ب‌ردانه‌ی كه هیلکه‌یان له قه‌ل
ده‌دزی، مپ‌رداد له‌خۆرا دوگمه‌کانی كو‌ته‌كه‌ی داخست و سینگی دا
پپشه‌وه. دوايه خپرا بۆ لای شه‌قامی **ئاتازۆنى** چوو كه ئاویه‌ندپکی
سمیتیان له به‌ر ساز کردبوو. كه‌شتیه‌کی گه‌وره له قه‌راغ ده‌ریا له‌نگه‌ری
گرتبوو و چراکانی ئەو لایه‌ی له دووره‌وه هه‌ل‌كرابوون. له‌و كه‌شتیانه‌ی كه
وه‌ك دنیا بچووكه‌كان، وه‌ك شاری گه‌رۆل، ئاوی ده‌ریایان ده‌بپی و
ده‌گه‌ل خۆیان كو‌مه‌لپك خه‌لكی به نه‌ریت و قیافه و زمانی سه‌یره‌وه له
ولاتانی دووره‌وه ده‌هینا به‌نده‌ر و دوايه ئەوان ورده‌ورده تپكه‌لّو ده‌بوون و
ده‌توانه‌وه. ئەو خه‌لكه سه‌یره، ئەو ژیانه سه‌مه‌رانه‌ی یه‌ك به یه‌ك به به‌ر
چاوی دا ده‌گوزهراند، له سووراوسپیاوی ژنه‌كان خورده‌بوو. ئایا ئەوانه

بوون که پیاویان شیت و شهیدای خوځیان کردبوو؟ ئایا هر کام له‌وانه په‌یکه‌ره‌یه‌کی زور په‌ستتر له په‌یکه‌ره‌ی پشت شووشه‌ی دوکان نه‌بوون؟ سه‌راسه‌ری ژيانی پی ده‌سکرد، خه‌یالی و بیخو هاته بهر چاو. وهک ئه‌مه بوو که له‌م ساته دا ئه‌و له ئاوه‌کیه‌کی خه‌ست و چه‌سپ دا په‌لی ده‌کوتا و نه‌یده‌توانی لی‌ری زگار بی. هه‌موو شتی پی فشه بوو، هه‌روه‌تر ئه‌و کیژ و کوره‌ی که ده‌ست له گه‌ردنی په‌کتر له بهر ئاوه‌نده‌که دانیش‌تبوون، پی‌ی فشه بوو. ئه‌و ده‌رسانه‌ی که خویندبوونی، ئه‌و تارما‌یه دوو‌که‌لاویه‌ی فیر‌گه، هه‌موو ئه‌وانه‌ی پی ده‌سکرد، خو‌کرد و کایه بوون. بو‌میرداد ته‌نیا یه‌ک راسته‌قینه هه‌بوو و ئه‌ویش په‌یکه‌ره‌ی پشت شووشه‌ی دوکان بوو. له‌پر گه‌راوه، به هه‌نگاوی ریکوپیک به نیو‌خه‌لک دا تیپه‌ری و هه‌ر که گه‌یشته بهر دوکانی **سیگران** راوه‌ستا. دیسان چاویکی له په‌یکه‌ره کرد، له سه‌ر جیی خو‌ی بوو. ده‌تکوت بو‌یه‌که‌م جار له ژيانی دا ته‌مای گرت. وه‌ژوور دوکان که‌وت. کیژیکي جوان به جلی ره‌ش و پی‌تسبه‌ندی سپی بزه‌یه‌کی ده‌سکردی کرد، هاته پیش و کوتی:

- چ ئه‌مریکتان هه‌بوو ئاغا؟

میرداد به ده‌ستی پشت شووشه‌ی نیشان دا و کوتی:

- ئه‌م په‌یکه‌ره‌یه.

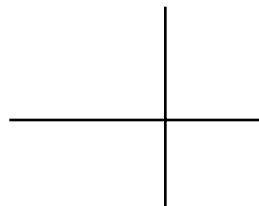
- ئه‌م جله که‌سکه‌ت ده‌وئ؟ ئیمه ره‌نگی دیکه‌شمان هه‌یه. ئیزن بد‌هن. دوو ده‌قیقه راوستن، فه‌رموون هه‌ر ئیستا کار‌گه‌ره‌که‌مان ده‌به‌ری ده‌کا بی‌بینن. له‌وانه‌یه بو‌ ده‌سگیرانه‌که‌تان بوئ. هه‌ر ئه‌و ره‌نگه که‌سکه‌تان ویستبوو.

- ببوورن، په‌یکه‌ره‌که‌م ده‌ویست.

- په‌یکه‌ره! چو‌ن په‌یکه‌ره، تی‌تان‌ناگه‌م.

میرداد تیگه‌یشت که پرس‌یاریکی بی‌جی کردوه به‌لام وه رووی خو‌ی نه‌هینا، ده‌ست‌به‌جی وهک پی ئیل‌هام کرابی کوتی:

- به‌لی په‌یکه‌ره‌که هه‌ر ئه‌م جو‌ره‌ی که هه‌یه به جله‌کانیه‌وه، چونکه من هه‌نده‌رانیم و دوکانی خه‌یاتیم هه‌یه، ئه‌م په‌یکه‌ره‌یه‌م هه‌ر ئاوا که هه‌یه

دەمەوئ.

- ئاھ! ئەو چەتوونە، دەبى لە خاوەن دوکان بېرسەم، (رووى لە ژنىك كرد و كوتى:) ھۆى سوزان، ميسىق لىئۆن بانگ كە.

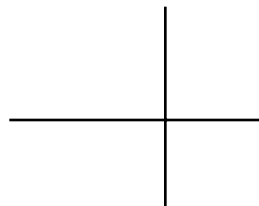
مىرداد چوھ لای پەيكەرە. ميسىق لىئۆن بە ردىنى بۆز، كورتەلە، قەلەو، جلى رەش و زنجیری سەعاتی زىر دواى وتووێژ دەگەل كىژى فرۆشیار ھاتە لای مىرداد و كوتى:

- ئاغا پەيكەرەكەتان وىستبوو؟ چونكە ھاوکارین بۆ ئیوھ ھەروا بە جەلەكانیەوھ بە دوو ھەزار و دووسەد فرانك دەتدەمى بە داشكاندننى نۆ سەد فرانك. چونكە ئەم پەيكەرەھە بۆ خۆمان بە دوو ھەزار و ھەوتسەد و پەنجا فرانك تەواو بوە. جەلەكانیشى بايى سىسەد و پەنجا فرانكە. ئەمە جوانترین پەيكەرەھەكە كە لە چینیى خالیس ساز كراوہ. پىروژبايتان لىدەكەم، ديارە كە ئیوھش شارەزان. ئەمە كارى ھونەرماندى بەناوبانگ دۆكرۆيە. چونكە ئیمە دەمانەوېست پەيكەرەھى نوێ بكړین ئەمەھە كە بە زەرەرى خۆمان ئەم پەيكەرە دەفرۆشین، بەلام بزائن كە ئەمە ھەلكەوتە، چونكە ئیمە شەمەكى دوكان بە كړيار نافروشین و ھەروەھا رادەگەيەنم كە دەتوانین بۆتان لە سندوقك دا بپچینهوہ.

مىرداد سوور ھەلگەرابوو و نەیدەزانى لە ئاست نوتقى دوور و درېژ و گەرمى خاوەن دوكان چ بلى. لە جیات ولام دەستى لە باغەلى نا و كیفەكەى دەرھینا، دوو دانە ھەزار فرانكى و يەك پینسەد فرانكى لە دەست خاوەن دوكان نا و سىسەد فرانكى وەرگرتەوہ. ئایا بە سىسەد فرانك دەیتوانى مانگيك بژی؟ چ گرینگایەتیھەكى ھەبوو چونكە بە ئاواتى بەرزى خۆى كەشتبوو!

.....

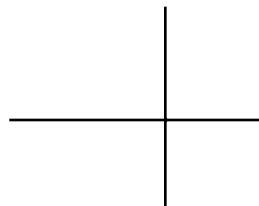
پینج سال دواى ئەم پيش ھاتە مىرداد بە سى چەمەدان كە يەكێك لەوان زۆر گەورە و وەك تابووت وا بوو گەراوہ تاران. بەلام شتێك كە ھەموو بنەمالە پىيان سەیر بوو مىرداد زۆر سارد دەگەل دەسگيرانى جوولآوہ و تەنانەت دیاریشى بۆ نەھتینابوو. روژی سىھەم كە تىپەرى

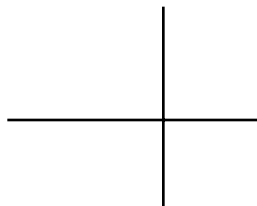
دایکی بانگی کرد و لومه‌ی کرد، به تاییه‌ت وه‌بیری هی‌ناوه که له ماوه‌ی ئهم شەش ساله‌ دا دره‌خشه‌نده به هی‌وای ئهو دانیش‌توه و چه‌ند داواکه‌ری جواب کردوون و ئهو ناچاره که دره‌خشه‌نده بی‌نی. به‌لام می‌رداد زۆر له سه‌ره‌خۆ گوئی دایه و دایکی دل‌نیا کرد و کوتی که من بروام گوپراوه و ته‌مام گرتوه که قه‌ت ژن نه‌هینم. دایکی نارمه‌ت بوو و دیتی که کورپه‌که‌ی هه‌مان می‌ردادی شه‌رمیونی گوئی له مستی پیشوو نیه. هۆی ئهم گوپرا‌نی ئه‌خلاقه‌ی له به‌ر هاتوچۆی کافران و سست بوونی بی‌روپرای ئهو دانا. به‌لام دوايه‌ش هه‌رچی له ئه‌خلاق، کردار و ئاکاری ورد بۆوه شتیکی که دژی بی‌روپرای ئهو نیشان بدا نه‌دیت و نه‌یزانی که ئاخ‌ریه‌که‌ی ئهو له چ ریباز و خه‌تیک دایه. ئهو هه‌مان می‌ردادی ترسه‌نۆک و دواکه‌وتووی کۆن بوو، ته‌نیا بی‌روپرای گوپرابوو و ئه‌گه‌ر چی چه‌ند که‌س ئاگایان له ئاکاری بوو به‌لام له که‌ین و به‌ینی ئه‌ویندارانه شتیکیان نه‌دیت.

به‌لام بۆ شتیکی که مائی شکیان په‌ری سه‌ر می‌رداد ئه‌مه بوو که له دیوی تاییه‌تی خۆی دا له پشت ده‌رگا په‌یکه‌ره‌ی ژنیکی دانا‌بوو که جلی که‌سکی ده‌به‌ر دابوو، ده‌ستیکی له که‌مه‌ر دابوو و ده‌ستی دیکه‌ی داکه‌وتبوو و بزهی ده‌هات، په‌رده‌یه‌کی گول‌دۆزیشی له پیش هه‌لاوه‌سرابوو و شه‌وانه ئه‌ودهم که می‌رداد ده‌گه‌راوه مأل ده‌رکه‌کانی داده‌خست، سه‌فه‌ی گرامی داده‌نا، شه‌رابی ده‌خواردوه و په‌رده‌ی به‌ر په‌یکه‌ره‌ی لاده‌دا، دوايه سه‌عاتگه‌لیکی دوور و درێژ له سه‌ر کورسی له به‌رام‌به‌ر په‌یکه‌ره داده‌نیش‌ت و ده‌چوو ئیو به‌حری جوانی ویه‌وه. هه‌ندیک جار که شه‌راب ده‌یگرت هه‌لده‌ستا، ده‌چوه پیش و ده‌ستی به‌ سه‌ر پرچ و سینگ دایتنا. ته‌واوی ژیا‌نی ئه‌ویندارانه‌ی ئهو به‌وه‌نده ده‌بپراوه و ئهم په‌یکه‌ره‌یه بۆ ئهو سه‌رچاوه‌ی ئه‌وین، هه‌وه‌س و ئاوات بوو.

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بنه‌ماله‌که‌ی و به‌ تاییه‌ت دره‌خشه‌نده له‌م بابه‌ته‌وه شک هه‌لیگرتبوون که رازیک له‌م په‌یکه‌ره دایه. دره‌خشه‌نده به‌ لاتاو ناوی ئهم په‌یکه‌ره‌ی نابوو بووکی پشت په‌رده. دایکی می‌رداد بۆ تا‌قی کردنه‌وه چه‌ند

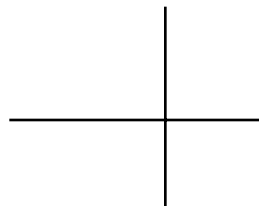
جار په لپی پښتوونو که نه په پیکره به بفرۆشیتووه یا جله کانی به دیاری
 بدا به دره خشنه نده. به لام میړداد هه میشته داواکه ی رهد ده کرده وه. له
 لایه کی دیکه وه دره خشنه نده بۆ نه وه که دلی میړداد وچنگ خا، سه لیکه و
 مهیلی نه وی له په پیکره به وهرگرت. مووی سهری وهک په پیکره که لوول
 کرد، جلی که سکی وهک هی بهر په پیکره که ی دروو، ته نانه ت مودی
 که وشه که شی له رووی په پیکره که هه لگرتووه و نه و رۆژانه ی که میړداد
 ودهر ده که وت، کاری دره خشنه نده نه مه بوو که ده چوه دیوی میړداد، له
 بهر ناوینه لاسای په پیکره ی ده کرده وه. ده ستیکی له که مه ر ددا، وهک
 په پیکره ملی لار ده کرده وه و پیده که نی، به تایبته حالته ی چاوه کانی،
 حالته ی دل به ری که هاوکات چاوی له ینسان ده کرد و وهک نه مه بوو
 ته ماشای بۆشایی دهکا، هر دهیه ویست لاسای رووی په پیکره بکاته وه.
 وچوونیکی که می که ده گه ل په پیکره که هه بوو نه کاره ی هه تا راده یه ک
 بۆ هاسان ده کرده وه. دره خشنه نده سه عاتگه لیکي زور هه موو نازای له شی
 ده گه ل په پیکره که هه لده سه نگاند و حه ولی ددا که خوی به شکل و
 حالته ی نه و در بیتی و نه ودهم که میړداد دهاته وه مائی، به شیوه ی
 جوړاوجور و زیره کی تایبته ی خوی پی نیشان ددا. له پیدشدا
 رهنجه خه سار ده بوو و میړداد سه رنجی نه ددایه. نه مه سه له بوو به
 هوئی نه مه که بۆ نه و کاره پتری هان بدا و بهم جوړه ورده ورده که وته بهر
 دلی میړداد و شهر ی دهر وونی و کیشه ی نیو دلی تیدا به دی هات. میړداد
 بیری ده کرده وه ده ست له کامه یان هه لگرتی؟ له چاوه روانی و پی داگری
 که مامی هه ستی ریز و قینی تیدا پیکه اتبوو. له لایه که وه نه په پیکره
 سارده رهنک په ریوه به جلی کال بۆوه که به تلان و فه وتانی لوی و نه وین
 و نوینه ری به دبه ختی بوو و پینج سال بوو که بهم قه لافته خه یالی و
 بیچاره یی هه ست و مه یله کانی خوی هه لخه له تاندبوو، له لایه کی دیکه وه
 که مامی که زه جری کی شابوو و سه بری کردبوو، خوی به مه یل و
 سه لیکه ی نه و رازاند بۆوه، ده ی توانی له کامه یان چاوپوشتی بکا؟ به لام
 هه ستی کرد که بهم ساناییه ش ناتوانی له په پیکره که سه رچاوه ی

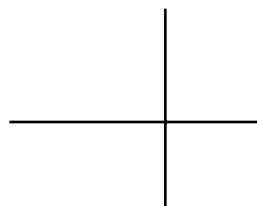
ئەوينى ئەو بوو خۆ لا دا . ئايا ئەو ژيانىكى تايىبەتى، شوۋىنىك و جىگەيەكى جىيائى لە دلى ئەو دا نەبوو؟ چەندە فریوى دابوو، چەندە بە بیری رابواردبوو، ھەستى بە خۆشى کردبوو و لە مېشكى دا ئەو پەیکەرە نەبوو كە بە كۆگایەك گۆل و مووی دەسكرد دروست كرا بوو، بەلكەم كەسكى زیندوو بوو كە لە خەلكى زیندوو بۆ ئەو راستەقىنەتر بوو. ئايا دەیتوانى فرېتى داتە كەلاوہ یا بیداتە كەسكى دیکە. لە پشت شووشەى دوكانى دابنى و نىگای ھەر بیگانەيەك راز و سېرى جوانى ئەو بېشكنى و بە چاوان بىلاویننەوہ و یا بېشكنن، ئەو لیوانەى كە ئەوئەندە ماچى کردبوو، ئەو ملەى كە ئەوئەندە دەستى پىداھینابوو؟ قەت. دەبى لىبىگۆرى و بىكووژى ھەر ئەو جۆرەى كە كەسكى زیندوو دەكوژن، بە دەستى خۆى بىكووژى. لە بەر ئەمە مېرداد دەمانچەيەكى چووكەى كرى. بەلام ھەر كات كە دەيەويست كارەكەى تەواو كا دودل دەبوو.

شەوېك كە مېرداد مەست و پەست، درەنگتر لە جارەن ھاتەوہ ژوورەكەى، چرای ھەلكرد. وەك دابى جارەنى خۆى پەردەى لادا، شووشەى شەرابى لە شكاف دەرھینا، گرامەكەى قورمىش كرد و سەفەيەكى دانا و دوو شەربە شەرابى لە سەر يەك پىداكرد. دوايە چوہ سەر كورسى بەرامبەرى پەيكەرە دانىشت و چاوى تىپىرى.

دەمىك بوو كە مېرداد چاوى لە سىماى پەيكەرە دەكرد بەلام ئەوى نەدەدیت، چونكە خۆبەخۆ لە مېشكى دا جىگر دەبوو. ئەو كارەى تەنیا لە بەر عادتە دەكرد چونكە چەند سال بوو كە كارى ھەر ئەوہ بوو. دواى ئەوہ كە ماوہيەك چاوى لىكرد، ئارام ھەستا و چوہ نزيك پەيكەرە، دەستى بە سەر پرچى داھینا و دوايە دەستى بردە پۆمل و سەر سىنگى بەلام لە پر وەك ئەوہ كە دەستى لە سەر ئاسنى داغ دانابى، دەستى كىشاوہ و پشتاپشت گەراوہ. ئايا راست بوو، يانى دەكرا، ئەو گەرما بە تىنەى كە ھەستى پىكردبوو. نا جىى شك نەبوو. ئاخۆ خەونى نەدەدیت، يا مۆتە نەيگرتبوو؟ لە بەر مەستى نەبوو؟ بە سەر دەستى چاوى پاك كەردەوہ و خۆى خستە سەر كورسى ھەتا مېشكى رىكوپىك بكاتەوہ. لەپر

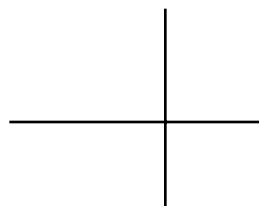

لهو کاته دا دیتی پهیکه ره که به ههنگاوی ورد که دهستیکی له کهمه ر دابوو
و پیده که نی و لئی نژیک ده بؤوه. میړداد وهک شیتان ههستا که هه لئ
به لام لهو کاته دا بیریک به میښکی داهات و بئ ویستی خوی دهستی ده
گیرفانی شالوار که ی نا و دهمانچه ی دهرکیښا و سی گولله ی به دوا ی
یهک دا له پهیکه ره راکښا. له پر ناله یهک هات و پهیکه ره که وته زهوی.
میړداد هه راسان داهاته وه و سه ری بهر ز کرده وه. به لام ئه مه پهیکه ره
نه بوو دره خشه نده بوو که ده خوین دا دهگه وزا!

سہگی گہرؤں

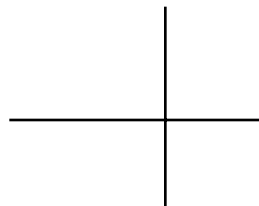
۱۸۱ - سہگی گہرؤں

۱۸۲ - سه‌گی گه‌پۆل

چەند نانەواخانە، قەسابىيى، عەتتارىيى، دوو قاوہخانە و سەلمانىيەك كە
ھەموويان بۇ بژيو و بەرپتوہ چوونى پىداويستىيەكانى زۆر سەرەتايى ژيان
بوون، مەيدانى وەرەمىنيان پىكەينابوو. مەيدان و مرؤقەكان لە ژيەر
ھەتاوى بە تين، نيوہ سووتاو، نيوہ ھەلقراو، ئاواتەخوازي يەكەم شنى
زەردەپەر و سىبەرى شەو بوون. مرؤقەكان، دوكانەكان، دارەكان و
گياندارەكان، لە كار و جموجۆل كەوتبوون. ھەوايەكى گەرم لە بان
سەريان قورسايى دەكرد و تۆز و خۆلىكى نەرم لە بەر ئاسمانى شين
شەپۆلى دەداوہ كە لە بەر ھاتوچۆى ماشينەكان ھەر دەھات و خەستەر
دەبوو.

لە لايەكى مەيدان پىرەچنارىكى لىبوو كە ھلۆل ببوو، بە لام بە
لاسارىيەوہ لقە خوار و خىچەكانى خۆى بلو كردبووہ و لە ژيەر سىبەرى
گەلا تۆزاويەكان سەكوپەكى پانى گەورەيان ساز كردبوو، كە دوو كور
لەوى بە گۆرانى شىربرىنج و تۆوى كوولەكەيان دەفرۆشت. قوراويكى
خەست بە نپو قاناوى پيش قاوہخانە دا بە زەحمەت خۆى دەكيشا و
تيدەپەرى.

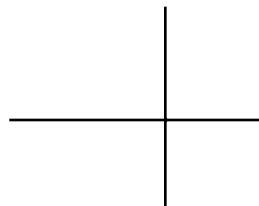
تهنیا بینایهک که چی سرنج بوو بورجی به ناویانگی وهرامین بوو که نیوهی دیواری خری قه‌لش تیکه‌وتووی به سه‌ری قووچییه‌وه به دیاره‌وه بوو. ئەو چۆله‌کانه‌ش که ده نیو که‌لین و درزی خشته هه‌لوهریوه‌کانی دا هیلانه‌یان چی کردبوو له تاوی گهرما بیده‌نگ بوون و وهنه‌وزیان دهدا - تهنیا نووزهی سه‌گی‌ک نیونیوه بیده‌نگی ده‌شکاند.

ئه‌مه سه‌گی‌کی سکا‌تله‌ندی بوو که لمبۆزی بۆز و پپییه‌کانی خالی ره‌شیان له سه‌ر بوو، وه‌ک ئەوه که به نیو قور و چلپاو دا هه‌لاتبی و شلپه‌شلپی تیدا کردبی. گوپییه‌کانی پان، کلکی قیت، تووکه‌کانی لول و چلکن بوون و دوو چاوی وریای مرو‌فانه له سیمای توو‌کناویی دا زیتیه‌یان ده‌هات. له بن چاوه‌کانی ئەو دا روو‌حیی‌کی مرو‌فانه ده‌دیترا، له شه‌وه‌زنه‌گی‌ک که ژیا‌نی ئەوی دا‌گرتبوو شتی‌کی بی‌ن له چاوه‌کانی دا شه‌پۆلی دهداوه و په‌یامیی‌کی پی‌بوو که نه‌ده‌کرا تی‌بی‌گه‌ی، به‌لام له پشت زیتیه‌ی چاوه‌کانی په‌نگی خوار‌دبۆوه. ئەوه نه‌روونا‌کی و نه‌ره‌نگ بوو، شتی‌کی سه‌یری دیکه بوو وه‌ک ئەو شته‌ی که له چاوه‌کانی ئاس‌کی‌کی برین‌دار دا ده‌بیندری. نه‌ته‌نیا و‌یچوون‌یک ده‌نیوان چاوه‌کانی ئەو و مرو‌ف دا هه‌بوو به‌لکه جو‌ری‌ک یه‌کسانیی و به‌راه‌یری ده‌دیترا. - دوو چاوی مۆری پر له دهر د و ژان و چاوه‌روانیی که ته‌نیا له سیمای سه‌گی‌کی گه‌رۆل دا له‌وانه‌یه ببیندری. به‌لام وا دیاریی دهدا که که‌س نی‌گای به‌ ژان و پر له‌ تکای نابینی و په‌ی پینابا! له‌به‌ر نانه‌وا‌خانه شا‌گرده‌که‌ی لی‌یده‌دا، له‌به‌ر گوشت‌فرۆشی شا‌گرده‌که‌ی به‌ردی پیداده‌دا، ئە‌گه‌ر په‌نای بردبا به‌ر نسی‌ی ماشین، شه‌پی قورسی که‌وشی بزمار‌داری شو‌فیر پیش‌وازی لی‌یده‌کرد و کاتیک هه‌موو له‌ ئازار دانی ماندوو ده‌بوون، کو‌ری شیر‌برین‌ج‌فرۆش که‌یفیی‌کی تایبه‌تی به‌ ئە‌شکه‌نجه‌ی ده‌هات. له‌ ئاست هه‌ر نووزه‌یه‌ک خرکه‌به‌ردیک وه‌ پشتی ده‌که‌وت و ده‌نگی قاقای من‌دال به‌ دوا‌ی نووزه‌ی ئەو دا به‌رز ده‌بۆوه و ده‌یکوت: « هه‌ی له‌ خ‌یوت به‌م! » ده‌ت‌کوت ئە‌وانی دیکه‌ش ده‌گه‌لی هاوده‌ست بوون و له‌بنه‌وه‌برانه هانیان دهدا، له‌ قاقای پی‌که‌نینیان دهدا. هه‌موو له‌به‌ر ره‌زای خودا تی‌یان‌ه‌لده‌دا و پی‌یان

زۆر ئاسايى بوو سەگىكى گالو كە مەزھەب تووكى لىكردوھ و ھەفتا
گيانى ھەيە، بۆ خىر بىچىزىن.

لە ئاكام كورى شىربرىنجىرۇش ئەۋەندە بەرىنگى گرت ھەتا ھەيوان
ناچار بەرھە كۆلانىك كە دەگەشتە بورج راي كىرد، يانى بە زگى برسى
بە زەحمەت خۆى كىشا و لە ئاۋەرۋىيەك دا خۆى شارەدوھ. سەرى لە سەر
ھەردووك دەستەكانى دانا، زمانى دەرگىشا. لە ھالى نىۋەخەو و
بەخەبەرىي تەمەشاي موۋچەيەكى سەۋزى دەكرد كە لە بەرامبەرى
ھەلكەوتبوو و كەروىشكەى دەكرد. لەشى ماندوو بوو و ەسەبەكانى
دېشان، لە ھەۋاي شىدارى ئاۋەرۋ ھەسانەۋەيەكى تايبەتى سەرتاپاي
داگرت. بۆنى جۆراۋجۆرى سەۋزەى نىۋەگيان، لىنگە كەۋشىكى كۆنى
نمدار، بۆنى شتە مردوو و زىندوھكان لە كەپۆى دا، گەلىك بىرەۋەرى
تىكەل و دوورى تىدا زىندوو كىردوھ. ھەر جارەى كە لە موۋچە خورد
دەبۆۋە، مەيلى غەرىزەيى دەبزووت و بىرەۋەرى كۆنەكان دە مېشكى دا
دەبۆۋانەۋە، بەلام ئەمجارە ئەم ھەستە ئەۋەندە بە ھىز بوو دەتكوت
دەنگىك لە بن گوپى بۆ ھەلبەزەلبەز ھانى دەدا. ھەستى بە ھەزىكى زۆر
دەكرد كە لەم موۋچەيە را بكا و بازىدېنى بكا.

ئەمە ھەستى بە مىراتبراۋى ئەو بوو، چونكە ھەموو باب و باپىرەكانى
ئەو لە سكاتلەند دە نىۋ مېرگ دا بە ئازادىي بار ھاتبوون. بەلام لەشى
ھىندە كوتراۋ بوو كە ئىزنى چوۋكتىن جوۋلەى پېنەدەدا. ھەستىكى بە
ژان تىكەل بە بېھىزىي و بىدەستەلاتىي تىيدا پىكھاتبوو، كۆمەلىك
ھەستى لەبىركراۋ و ون ھاروۋژا بوون. بەر لە ئىستا ئەو پابەندىي و
پىداۋىستىي جۆراۋجۆرى ھەبوو. بە ئەركى خۆى دادەنا كە بە بانگى
خىۋەكەى خۆى بگەيەنىتى، كەسى بىگانە يا سەگى نەناسىياۋ لە مالا
خىۋەكەى بتارىنى، دەگەل مندالى خىۋەكەى گەمەى بكا، دەگەل كەسى
ناسىياۋ چۆن بجوۋلېتەۋە، دەگەل غەرىبە چ بكا، بە كاتى خۆى بخوا، لە
كاتى خۆى دا چاۋەرۋانى لاۋاندەۋە بى. بەلام ئىستا تەۋاۋى ئەو
پابەندىيەنى لە كۆل بېۋنەۋە.

هه‌موو زیکر و هوۆشی ببوو ئەمه که به ترس و له‌رز له سهر زبیل، کوته خوۆراکێک بدۆزیته‌وه و ته‌واوی روژ تێیه‌ه‌ل‌ده‌ن و بنووزینى - ئەمه ببوو به تاکه ئامرازى به‌رگرایی ئەو - پێشتر ئەو به وره، بێباک، خاوتن و به دهماغ بوو، به‌لام ئیستا ترسه‌نۆک و خویری ببوو. هه‌ر ده‌نگێک که هاتبا یان شتێک له‌ نزیکى ئەو جوولاباوه، له‌رزى تێده‌که‌وت. ته‌نانه‌ت له‌ ده‌نگى خوۆشی زهنده‌قى ده‌چوو - ئەو هه‌ر خووی به‌ پيسایی و زبیل گرتبوو. - له‌شى خوړووی تێکه‌وتبوو، تاقه‌تى نه‌بوو کێچه‌کانى بدۆزى یا خوۆ بلیستته‌وه. ئەو هه‌ستى ده‌کرد که بۆته به‌شێک له‌ که‌لاوه و شتێک له‌و دا مردوه، کووژاوه‌ته‌وه.

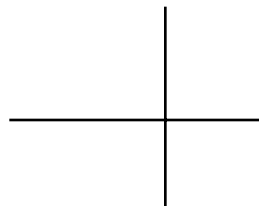
له‌ کاتێکه‌وه ریی دهم جه‌ه‌هنه‌م‌خانه‌یه‌ که‌وته‌وه، دوو زستان ده‌بی که ژه‌مێکی تیری نه‌خواردوه، خه‌وێکی راحه‌تى نه‌کردوه، مه‌یل و هه‌سته‌کانى دامرکابوون، که‌سێک ده‌ستى لاوانده‌وه‌ی به‌ سهر دانه‌هیناوه، که‌س چاوى ده‌ چاوى نه‌برپوه. هه‌ر چهند خه‌لکه‌که‌ی ئێره به‌ رواڵه‌ت وه‌ک خاوه‌نه‌که‌ی ده‌چوون، به‌لام وا ده‌هاته به‌رچاو که هه‌سته‌کان و ئاکار و کردارى خێوه‌که‌ی ده‌گه‌ل ئەوانه‌ عه‌رز و ئاسمان جیاوازی هه‌بوه. ده‌تکووت ئەو که‌سانه‌ی که پێشتر تێکه‌لاویان بوو له‌ دونیای ئەو نزیکتر بوون، باشت‌تر له‌ دهرد و هه‌سته‌کانى ئەو ده‌گه‌یشتن و پتر لایه‌نگریان لێده‌کرد. ده‌ نیو ئەو بۆنانه‌ی که بۆی ده‌هات، بۆنێک که پتر له‌ هه‌موان گێژی ده‌کرد، بۆنى شیربرینجى به‌ر کوپه‌که‌ بوو - ئەم ئاوه‌کی سپییه‌ که زۆر له‌ شیرى دایکی ده‌چوو و بیره‌وه‌رى منداڵه‌تى له‌ مێشکى دا زیندوو ده‌کردوه - له‌پەر داهێزا، واهاته به‌ر زه‌ینى کاتێک که توله‌ بوو له‌ گوانى دایکی ئەم ئاوه‌کی گه‌رم و خه‌سته‌ی ده‌مژى و زمانى نه‌رم و پته‌وى دایکی له‌شى ده‌لیسته‌وه و خاوتنى ده‌کردوه. ئەو بۆنه‌ تونده‌ی که ده‌ باوه‌شى دایکی له‌ په‌نا براکه‌ی هه‌لێده‌مژى - بۆنى توند و قورسى دایکی و شیره‌که‌ی ده‌ که‌پۆی دا بووژانه‌وه.

هه‌رکه شیرمه‌ست ده‌بوو، له‌شى گه‌رم و راحه‌ت ده‌بوو و گه‌رمایه‌ک به‌ ره‌گ و دهماره‌کانى دا ده‌گه‌را، سه‌رى قورسى له‌ گوانى دایکی جوئ

دهبۆوه و خهوئىكى قورسى به سهر دادههات و له رهپهكى كهيفدار له سهر لهشى ههست پئدهكرد. - چ خوشيهكه لهمه زياتر، دهستهكانى به گوانى دايكيبهوه دهن، بيزهمهت و كویرهوهريى شير دههاته دهر. لهشى كولكنى براكهى، دهنكى دايكى ههموو ئهمانه پر بوون له كهيف و لاواندنهوه. كوختهى چيوينى پيشووى خوى وهبهر هاتهوه، ئهم گهمهپانهى كه له سهر چيمهن دهگهڵ براكهى دهيكرد.

قهپى به گوئى پانهكانى ئهو دادهگرت، دهكهوتنه زهوى، ههلهستانهوه، رايان دهكرد و له دوايى هاوگهمهپهكى ديكهى ديتنهوه كه كورى خيوهكهى بوو. له بنهبانى باغ به دواى دا راى دهكرد، دهوهپى، به كهلى جلهكهى دهگرت. به تاييهت دهست به سهر داهينانى خيوهكهى و ئهو قهندانهى كه له دهستى ئهو خواردبووى، قهت له بيري ناك، به لام كورى خيوهكهى پتر خوش دهويست، چونكه هاوگهمهپهكى بوو و قهت لييندهدا. له دوايى لهپر دايك و براكهى ون بوون، تهنيا خيوهكهى و كورپهكهى ئهو و ژنهكهى دهگهڵ نۆكهريكى پير مابوونهوه. چهنده باش بوئى ئهوانى ليك دهكردهوه و دهنكى پى له دوورهوه دهناسينهوه. كاتى شتو و نههار به دهورى ميژ دا دهخولاوه و بوئى به خوړاكهكانهوه دهكرد و ههندىك جار ژنى خيوهكهى سهرهپاى دژايهتى ميژدهكهى پاروويهكى خوشهويستانهى بو ساز دهكرد. دوايه نۆكهري پير دههات، بانگى دهكرد: « پات... پات... » و خوړاكهكهى ده دهفريكى تاييهتى كه له كن كوخته چيوپهكهى بوو، دهكرد.

مهست بوونى پات بوو به هوى بهدبهختى وى، چونكه خيوهكهى نهیدههيشت كه پات له مال دهركهوى و وهشوین ديلاههبايان بكهوى. به ههلهكهوت روژيكي پاييزى خيوهكهى دهگهڵ دوو كهسى ديكه كه پات ئهوانى دهناسى و زورجار هاتبوونه مالهكهيان، سواری ماشين بوون و پاتيشيان بانگ كرد و له پهنا خويان داياننیشان. پات چهند جار دهگهڵ خيوهكهى به ماشين سهفهري كردبوو، به لام لهم روژه دا ئهو مهست بوو و حال و ههواپهكى تاييهتى ههبوو. دواى چهند سهعات رى برين لهم

مهیدانه دابه‌زین. خپوه‌ک‌ه‌ی ده‌گه‌ل‌ ئه‌و دوو‌که‌سه به‌م کۆ‌لانه‌ی په‌نا بورج دا رویشتن به‌لام به‌ه‌ل‌که‌وت بو‌نی دپ‌له‌سه‌گ‌یک، بو‌نیک‌ی تایبه‌تی ه‌اوړه‌گه‌زه‌ک‌ه‌ی که پات لپ‌یده‌گه‌ړا، له‌پ‌ر ئه‌وی شپ‌ت کرد، بو‌نی به‌ه‌موو شوپ‌نیک‌ه‌وه کرد و له‌ ئاکام به‌ ئاوه‌ړپ‌ویه‌ک دا وه‌ نیو باغ‌یک که‌وت.

لای ئی‌واره دیسان گوپ‌ی له‌ ده‌نگی خپوه‌ک‌ه‌ی بوو که ده‌یک‌وت: « پات... پات!... ». ئایا به‌ راستی ده‌نگی ئه‌و بوو یا زایه‌له‌ی ده‌نگی ئه‌و بوو که ده‌ گوپ‌چکه‌ی دا زرین‌گابووه؟

ه‌هرچه‌ند ده‌نگی خاوه‌نه‌ک‌ه‌ی شوپ‌نیک‌ی غه‌ریبی له‌ سه‌ر داده‌خست، چونکه‌ گشت به‌ل‌ینی و به‌رپ‌رسیایه‌تیه‌کی که به‌ ئه‌رکی خو‌ی داده‌نا، وه‌ بیرى ده‌خسته‌وه، به‌لام هی‌زیک‌ی به‌هی‌زتر له‌ هی‌زی دونیایى ئه‌وی ناچار ده‌کرد که ده‌گه‌ل‌ دپ‌له‌سه‌گ بپ‌. وه‌ها که ه‌سته‌ی کرد گوپ‌چکه‌ی له‌ ئاست ده‌نگه‌کانی دیکه‌ کپ و قورس بوه. ه‌سته‌گه‌لیک‌ی تازه‌ی تپ‌دا پیکه‌اتبوو و بو‌نی دپ‌له‌سه‌گ ئه‌وه‌نده توند و به‌هی‌ز بوو که سه‌ره‌گپ‌ژه‌ی گرتبوو.

ته‌واوی ماسولکه‌کان، ته‌واوی له‌ش و هو‌شی له‌ ژپ‌ر فه‌رمانی ئه‌و چووبوونه دهر وه‌ها که هو‌شی له‌ سه‌ر خو‌ی نه‌مابوو. - به‌لام هی‌نده‌ی نه‌خایاند که به‌ دار و په‌یاغ گه‌یشتنه سه‌ری و به‌ ئاوه‌ړپ‌و دا دهریان کرد.

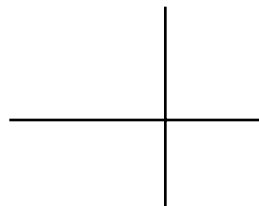
پات گپ‌ژ و ماندوو، به‌لام سووک و راحت، ه‌هر که ه‌اته‌وه خو، وه‌ شوپ‌ن خپوه‌ک‌ه‌ی که‌وت. له‌ چ‌ه‌ند پشت کۆ‌لان بو‌نیک‌ی کزی لپ‌مابووه. ه‌ه‌مووی پشکنی و له‌ مه‌ودای دیاریک‌راو نیشانه‌ی دانا، ه‌ه‌تا وپ‌رانه‌ی دهره‌وه‌ی ئاوه‌دانی چوو، دیسان گه‌ړاوه، چونکه‌ پات به‌وه گه‌یشتبوو که خاوه‌نه‌ک‌ه‌ی گه‌ړاوه‌ته‌وه مه‌یدان، به‌لام له‌وی بو‌نی کزی ئه‌و ده‌ نیو بو‌نه‌کانی دیکه‌ دا ون ده‌بوو. ئاخو خپوه‌ک‌ه‌ی رویشتبوو و ئه‌وی جپ‌ هی‌شتبوو؟ ه‌سته‌ی به‌ دل‌ه‌کوته و ترسپ‌کی خو‌ش کرد. چلو‌ن پات ده‌یتوانی بپ‌ خپوه‌ک‌ه‌ی، بپ‌ خوداکه‌ی بژى. چونکه‌ خپوه‌ک‌ه‌ی بو‌وی وه‌ک خودا بوو، به‌لام سه‌ره‌ړای ئه‌مه دل‌نیا بوو که خپوه‌ک‌ه‌ی به‌ شوپ‌نی دا دپ‌. ه‌ه‌راسان به‌ چ‌ه‌ند جاده دا ده‌ستی به‌ ه‌ل‌اتن کرد. زه‌حمه‌ته‌ک‌ه‌ی بپ‌فایده بوو.

له‌ ئاکام شه‌و، ماندوو و شه‌که‌ت گه‌ړاوه مه‌یدان، هی‌چ شوپ‌نه‌وارپ‌ک له‌

خٲوهكهى نه مابوو. چهنډ خولى ديكهى له ناوه دانى دا لٲدا. له ئاكام چوه
دهم ناوه روٲيهك كه دٲله سه گه كهى لٲبوو، به لام به رديان وه بهر ريگاي
ناوه كه دابوو. پات به دلگه رمييه كي سهير به دهسته كانى زهوى هه لكوٲلى
به شكهم بتوانى بجٲته نٲو باغ، به لام نه گونجا. دواى ئه مه كه هيواي برا،
هر له وٲى خه ريكي ويژينگ دان بوو.

نيوه شه و پات به دهنگى نالهى خوٲى راچه نى. هه راسان هه ستا، له
چهنډ كوٲلان خولاوه، بوٲى به ديواره كانه وه كرد و ماوه به كه ناواره و
سه رگه ردان به كوٲلانه كان دا گه را. له ئاكام هه ستى به برسياه تيه كي
زوړ كرد. كه گه راوه مهيدان بوٲى خوارده مه نى جوړاو جوړى بو هات:
بوٲى گوشتى شه ومه نه، بوٲى نانى تازه و ماست، هه موو ئه و بوٲانه
تيكه ل يه ك ببوون. به لام هاوكات هه ستى ده كرد كه تاوانباره و پٲى ده
ملكى كه سيكي ديكه ناوه. ده بٲى له و خه لكه كه وهك خٲوه كهى ده چن
سوال بكا و ئه گه ر غه نيم يكي ديكهى لٲ پهيدا نه بٲى و راوى نه نٲى
ورده ورده هه قى ملكا يه تى ئٲره وه چنگ بخا و له وانه يه يه كيك له و
بوونه وهرانه ي كه خوړاك به ده ست ئه وانه وه بوو، ئاگادارى لٲبكا.

به په نامه كي و ترس و له رزه وه چوه بهر نانه واخانه يه ك كه تازه
كرابووه و بوٲى توندى هه ويړى پٲژاو له هه وا بلاو ببووه. كه سيك كه
نانى له ژٲر هه نگلٲى نابوو، كوٲى «كوٲ كوٲ... كوٲ!» دهنگى وى چهنډه
پٲى سهير بوو! و كوٲه نانٲكي گه رمى بو هاويشت. پات دواى ماوه به كه
تٲيرامان، نانه كهى خوارد و كلكه سووته ي بو كرد. ئه و كه سه، نانه كهى له
سه ر سه كوٲى نانه واخانه دانا، به په نامه كي و به ترسه وه ده ست يكي به
سه رى پات داهٲنا. دوايه به هر دووك ده ستان قه لاده ي ملٲى كرده وه.
چهنډ راحت بوو! ده تكوٲ ته واوى به رپرسايه تى، به ند و ئه ركه كانيان له
ملٲى پات دارنى. به لام كاٲيك ديسان كلكه سووته ي كرده وه و له خاوه ن
دوكان نزيك بووه، شه پٲى توندى وه كه له كه كه وت و به قرووسكاندن
دوور بووه. خاوه ن دوكان چوه سه ر جوگه و ده ستى جوان شوشته وه.
هٲشتاش قه لاده كهى كه له بهر دوكان هه لواسر ابوو، ده ناسيه وه.

له وړوژوه پات جگه له شه پ، خړکه بهرد و په ياغ شتيکي دیکه ی له م
خه لکه پینه پرا. ده تکتوت هه موویان دوژمنی خوینی نه و بوون و که یفیان
به نازار دانی دهات!

پات ههستی دهکرد چوته نیو دنیایه کی تازوه که نه نه ویی به هی
خوی داده نا و نه کهس په ی به ههست و دنیای نه و دبرد. چند روژی
یه که می زور سهخت لیگوزه را، به لام له دواپی ورده ورده خووی پیگرت.
هه روه تر له سه ریچی کولان شوینیکی دیتیوه که زبل و زالیان لی به تال
دهکرد و ده نیو زیل دا کوتی چیژداری دهست ده کهوت وهک ئیسک،
چه وری، پیست، سه ره ماسی و گه لیک خوارده مهنی دیکه که نه و
نیده توانی بیانناسیته وه. له دواپیش باقی روژده کی له بهر دوکانی
گوشت فروش و نانه و اخانه تیپه دهکرد. چاوی له دهستی گوشت فروش
بریوو، به لام پتر له کوتی چیژدار لیدانی ویده کهوت و ده گه ل ژیانی تازهی
خوی سازابوو. له ژیانی رابوردووی کومه لیک شتی نانشکرا و سراوه و
هه ندیک بونی بو مابوه و هه ر کاتیک زور ناخوشی لیگوزه را، له م
به هه شته ونبووهی خوی دا ئوخژن و دهر وویه کی دهر باز بوونی ده دیته وه و
بی نه ووهی خوی بیه وی بیره وهری نه ودهم دهاته بهر چاوی.

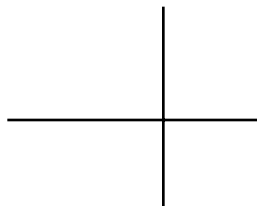
به لام شتیکی که له هه موان پتر نازاری ددها، پی داویستی نه و به
لاواندنه وه بوو. نه و وهک مندا لیک بوو که هه ر چه پوکیان پی دا دابی و
جنیویان پی دابی، به لام ههسته لاوازه کانی هیشتا دانه مرکابوون. به
تایبه ت له ژیانه نوییه ی پر له دهر و زهرج دا پتر له جاران پیویستی به
لاوانه وه هه بوو. چاوه کانی نه م لاواندنه و هیان سوال دهکرد و حازر بوو
گیانی خوی بهخت بکا نه گهر که سیکی بیلاوی نیته وه و دهستی به سه ر
دابینی. نه و پیویستی به مه هه بوو که خوشه ویستی خوی بو که سیکی
دهر بری و فیداکاری بو بکا، ههستی په رستن و نه مه گداریی خوی به
که سیکی نیشان بدا به لام وادهاته بهر چاو که کهس پیویستی به
دهر برینی ههسته کانی نه و نیه؛ کهس پشتیوانی لینه دهکرد و چاوی له هه ر
چاویک دهر بری جگه له قین و رق شتیکی دیکه ی بو دهر نه ده کهوت و هه ر

ههنگاوێك بۆ راکێشانی سه‌رنجی خه‌لك وهك ئه‌مه‌ بوو كه رق و توورپه‌یی
ئهوانی پتر هه‌ڵده‌ستاند.

له‌و حاڵه‌ دا پات ده‌ ئاوهرۆ دا وێژینگه‌ ده‌دا، چه‌ند جار ناڵه‌ی كرد و
وه‌ئاگا هاته‌وه‌، ده‌تكوت مۆته‌ گرتوووه‌تی. له‌م كاته‌ دا هه‌ستی به‌
برسیایه‌تییه‌کی زۆر كرد، بۆنی كه‌باب ده‌هات. برسیایه‌تییه‌کی بێ ئامان
ته‌واوی ده‌روونی ئه‌شكه‌نجه‌ ده‌كرد و هه‌ا كه‌ بیهێژی و ده‌رده‌كانی دیکه‌ی
له‌ بیر كرد. به‌ زحمه‌ت هه‌ستا و به‌ په‌نامه‌کی به‌ره‌و مه‌یدان رویشته‌.

.....

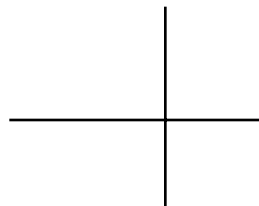
له‌م كاته‌ دا یه‌كێك له‌م ماشینه‌نه‌ به‌ تره‌تر و ته‌پ و تۆزه‌وه‌، هاته‌ نێو
مه‌یدانی وهرامین. پیاوێك له‌ ماشین دابه‌زی. به‌ره‌و پات چوو و ده‌ستیکی
به‌ سه‌ری داھێنا. ئه‌م پیاوه‌ خێوه‌كه‌ی نه‌بوو، پات فریوی نه‌خواردبوو،
چونكه‌ بۆنی خێوه‌كه‌ی خۆی باش ده‌ناسییه‌وه‌. به‌لام چلۆن كه‌سیك په‌یدا
بوو كه‌ ده‌ستی به‌ سه‌ر داڤینی؟ پات كلکی له‌قاندوه‌ و به‌ دووڤلییه‌وه‌
چاوی له‌و كابرایه‌ بری - ئایا فریوی نه‌خواردبوو؟ به‌لام ئیدی قه‌ڵاده‌ی به‌
مله‌وه‌ نه‌مابوو كه‌ له‌به‌ر ئه‌و ده‌ستی به‌ سه‌ر داڤین. پیاوه‌كه‌ گه‌راوه‌ و
دیسان ده‌ستیکی به‌ سه‌ری داھێنا. پات وه‌داوی كه‌وت و سه‌رسورماویی
پتر بوو چونكه‌ پیاوه‌كه‌ چوه‌ ژوورێكه‌وه‌ كه‌ ئه‌و زۆر باشی ده‌ناسی و بۆنی
چیشته‌ی لێده‌هاته‌ ده‌ر. له‌ سه‌ر نیمكه‌ت له‌ په‌نا دیوار دانیشته‌. نانی
گه‌رم، ماست، هێلكه‌ و خۆراکی دیکه‌یان بۆ هێنا. پیاوه‌كه‌ نانی ده‌ ماست
هه‌ڵده‌كێشا و ده‌یه‌اویشته‌ به‌ری. پات له‌ پێشدا به‌په‌له‌ له‌ دوايی
له‌سه‌رمخۆ ئه‌و نانانه‌ی ده‌خوارد و چاوه‌ مۆر و گه‌ش و بێده‌ره‌تانه‌كانی
خۆی وهك سپاس له‌ كابرا بریبوو و كلکی ده‌له‌قاند. ئایا به‌خه‌به‌ر بوو یا
خه‌ونی ده‌دیت؟ پات ژمه‌نانێکی خوارد بێ ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌م خواردنه‌ به‌
تیه‌له‌دان كۆتایی بێ. ئاخۆ له‌وانه‌یه‌ خێوێکی تازه‌ی ده‌ست كه‌وتبێ؟
سه‌ره‌رای گه‌رما پیاوه‌كه‌ هه‌ستا. چوه‌ هه‌مان كۆلانی بورج، له‌وێ كه‌مێك
وه‌ستا. له‌ دوايی به‌ كۆلانه‌ پێچاوپێچه‌كان دا رویشته‌. پاتیش به‌
شوێنییه‌وه‌، هه‌تا ئه‌مه‌ كه‌ له‌ ئاوه‌دانی ده‌ركه‌وت و چوه‌ نێو هه‌مان وێرانه‌وه‌

كه چهند ديوارى هه‌بوو و خپوه‌كەشى هه‌تا وئ چوو‌بوو. له‌وانه‌يه ئه‌م
 خه‌لكه‌ش به‌ شوين بۆنى دا‌يك‌يان‌ه‌وه‌ن؟ پات له‌ په‌نا سيبه‌رى ديوار
 چاوهر‌وان ماوه، دوايه به‌ ريگايه‌كى ديكه دا گه‌رانه‌وه مه‌يدان.
 پياوه‌كه ديسان ده‌ستىكى به‌ سه‌رى دا‌ه‌ينا و دواى گه‌رانيكى كورت
 به‌ ده‌ورى مه‌يدان دا چوه نيو ماشينىكه‌وه كه پات ده‌يناسى. پات نه‌يو‌يرا
 وه سه‌ر كه‌وئ، له‌ په‌نا ماشين دانىشت، چاوى له‌و برى.
 له‌ نه‌كاو ماشين به‌ نيو ته‌پ و توژ دا وه‌رئ كه‌وت، پاتيش ده‌سته‌جى
 به‌ دواى ماشين دا ده‌ستى به‌ هه‌لاتن كرد. نا، ئه‌مجاره ئه‌و نه‌يده‌ويست
 ئه‌م پياوه له‌ كيس بدا. هانكه‌ى ده‌هات و سه‌ره‌راى ژانتيك كه له‌ له‌شى دا
 هه‌ستى پي‌ده‌كرد به‌ ته‌واوى هيزه‌وه به‌ دواى ماشينه‌وه هه‌لينگى ده‌دا و به
 هه‌شتاو هه‌لده‌هات. ماشين له‌ ئاوه‌دانى دوور كه‌وته‌وه و به‌ نيو سارا دا
 تيده‌په‌رى، پات دوو سى جار گه‌يشته‌وه سه‌ر ماشينه‌كه به‌لام ديسان وه
 دوا كه‌وته‌وه. ته‌واوى هيزى خوى كو كردبووه و له‌ به‌ر ناهوم‌يديى بازدي
 ده‌دا به‌لام ماشين له‌و توندتر ده‌رؤيشت. - ئه‌و هه‌له‌ى كردبوو چونكه
 سه‌ره‌راى ئه‌وكه نه‌ده‌گه‌يشته‌وه سه‌ر ماشين، بيه‌يز ببوو و تيشكا‌بوو.
 دلى ده‌بووراوه و له‌په‌ر هه‌ستى كرد كه ته‌واوى ئه‌ندامه‌كانى له‌ ژير
 فه‌رمانى ئه‌و دانين و توانايى چووكترين جووله‌ى نيه. هه‌موو هه‌وله‌كه‌ى
 بيخود بوو. هه‌ر نه‌يده‌زانى كه بو هه‌لاتوه، نه‌يده‌زانى كه ده‌چيته كوئ، نه
 رى پيشى هه‌بوو نه‌ رى پاش. وه‌ستا، هانكه‌هانكى ده‌هات، زمانى له
 زارى هاتبوو ده‌ره‌وه. به‌ر چاوى تاريك ببوو. به‌ سه‌رى شوپ به‌ زه‌حمه‌ت
 خوى كيشا قه‌راغ جاده و چوه نيو قاناويكى په‌نا مه‌زرا و زگى له‌ سه‌ر
 لى داغ و شيدار دانا و به‌ غه‌ريزه‌ى خو‌يه‌وه كه قه‌ت فريوى نه‌ده‌خوارد
 هه‌ستى كرد كه ئيدى ليره ناتوانى ببزوئ. سه‌رى ده‌گيژه‌وه ده‌هات، بير
 و هه‌سته‌كانى سه‌راوه و تار ببوون، ژانى زورى به‌ زگ داده‌هات و
 شو‌قيكى ناخوش له‌ چاوه‌كانى ده‌ترووسكاوه. ده‌ نيوان له‌رز و ئيش و
 بركه‌وه ده‌ست و پييه‌كانى سه‌ر ده‌بوون، ئاره‌قه‌يه‌كى سارد ته‌واوى له‌شى
 داگرتبوو، جوړيك فينكاى نه‌رم و خوش بوو...

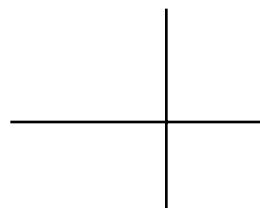
.....

نزيك ئىوارە سى قەلەپەشەى برسى لە سەر سەرى پات دەخولانەو،
چونكە بۆنى پاتيان لە دوورەو كەردبوو. يەككە لەوان بە پەنامەكییەو لە
پەناى نىشت، بە وردى چاوى لىكرد، ھەر كە دلىا بوو پات ھىشتا
نەتۆپىو، ديسان فرىو. ئەم سى قەلە ھاتبوون دوو چاوە مۆرەكانى پات
دەرھىن.

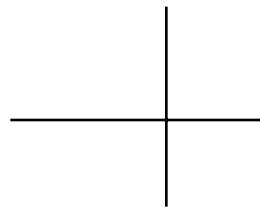

ٲابجى خانم

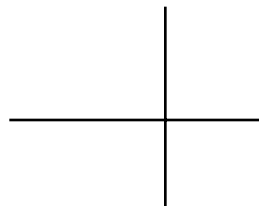
ٲ٩٥ - ٲابجى خانم

۱۹۶ - ئابجى خانم

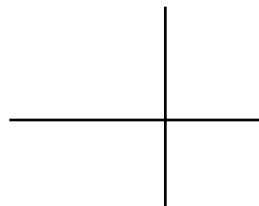

ئابجى خانم خوشكه گه وره‌ي ماروخ بوو، هه‌ركه‌س كه پيشينه‌ي نه‌با و
 نه‌وانى ديبا باوه‌پى نه‌ده‌كرد كه خوشكى يه‌كترن. ئابجى خانم بالابه‌رن،
 ره‌قه‌له، ره‌ش نه‌سمه‌ر، ليوه‌كانى نه‌ستوور و پرچى ره‌ش بوو، به‌گشتى
 ناحه‌ز بوو. له‌ حالتيك دا ماروخ كورته‌بالا، سپيكه‌له، كه‌پۆ چووك، پرچى
 قاوه‌يى و چاوه‌كانى گيرا بوون و هه‌ر كاتيكت پيده‌كه‌نى چالتيك ده‌كه‌وته
 سه‌ر كولمه‌كانى. له‌ بابته‌ي ئاكار و كرداريشه‌وه جياوازييه‌كى زوريان
 هه‌بوو. ئابجى خانم له‌ مندالييه‌وه بيانووگر و جينگه‌نه بوو و ده‌گه‌ل خه‌لك
 هه‌لينه‌ده‌كرد، ته‌نانه‌ت دوو سى مانگ له‌ دايقى ده‌گۆرى، به‌ پچه‌وانه
 خوشكه‌كه‌ي هه‌لكه‌ر، له‌سه‌ردلان، ئاكارباش و دهم به‌ پيكنه‌ن بوو. دايقى
 هه‌سه‌نى دراوسه‌تيان ناوى نابوو « خانمه‌خانم ». دايقى و باوكيشى پتر
 ماروخيان خو‌ش ده‌ويست كه‌ پاشه‌به‌ره و ئازيز و نازنه‌ن بوو. هه‌ر له
 مندالييه‌وه دايقى له‌ ئابجى خانمى دها و تيه‌هه‌لده‌پيچا به‌لام له‌ ئاست
 خه‌لك، لاي هاوساكان به‌ روا‌له‌ت دلسۆزىي بۆ ده‌كرد. ده‌ستى له‌ پشت
 ده‌ستى ده‌كوتا و ده‌يكوت: « چ له‌م به‌ده‌خته‌ي بكه‌م ها؟ كى كچى وا
 ناحه‌ز دىنى؟ ده‌ترسم ئاخري له‌ سه‌ر ده‌ستم بمىنيتته‌وه! كچيكت كه‌ نه

مالی ههیه، نه جهمال و نه کهمال. کام بهسته زمان ئهوهی بێنی؟ « ئهوهنده
ئهم قسانهیان بهرهوړووی ئابجی کوتبوو ئهویش به تهواوی هیوا پروا ببوو
و دهستی له میتره کردن هه لگرتبوو و زۆربهی کاته کهی خه ریکی نوێژ و
تاعهت بوو. جاریکیش ویستیان ئه و بدنه به کهلب حوسیانی شاگرد
دارتاش، کهلب حوسیانی نهیویست. به لام ئابجی خانم له هه ر کوێ
دانیشتبا دهیکوت: « میتردم بۆ پهیدا بوو به لام بۆ خۆم نه میوست. په ح،
میتردهکانی ئیستا هه موویان ئاره قخۆر و هه رزن و بۆ سه ر پان کردنه وه
دهبن! من قهت میترد ناکهم. »

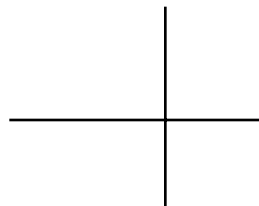
به روالهت قسهی وای دهکرد به لام دیار بوو که ده دلی دا کهلب
حوسیانی خۆش دهویست و زۆری پێخۆش بوو میترد بکا. به لام چونکه له
پینج سالییه وه بیستبووی که ناحهزه و کهس ناخوای، له بهر ئه وه که
خۆی بیهیری له خۆشییهکانی ئهم دونیایه ده دیت دهیه ویست به زۆری
نوێژ و تاعهت لانیکه هم ئهوانی دونیای دیکه بکاته هی خۆی. به مجۆره دلی
خۆی خۆش دهکرد. ئادی ئهم دونیایه دوو رۆژهیه چ هه سه رهتیکه دهی
ئه گه ر دهستی به خۆشییهکانی رانه گا؟ دونیای هه رمان و هه میشه یی هی
وی دهی. هه موو خه لکی جوان و هه روه تر خوشک و گشت کهس ئاوات
به و دهخوازن. کاتیک مانگی مه حه رهم و سه فه ر دادهات ده می خۆ
هه لسه وړاندن و خۆ نواندن ئابجی خانم دهستی پیده کرد. له هیچ رهوزه
خویندنه وه یه که نه بوو که له سه رووی کۆر نهی. له تازییهکان دا سه عاتییک
به ر له نیوه رۆ جیی خۆی ده گرتنه وه. ته وای رهوزه خویننه کان ئهویان
دهناسی و زۆریان پێخۆش بوو که ئابجی خانم له پای مینه بهر کهیان
دانیشتی هه تا کۆره که به گریان و ناله و شینی خۆی گه رم بکا. زۆربهی
رهوزهکانی له بهر کردبوو، ته نانهت ئه وه ند له پای وه عز دانیشتبوو
مه سه له ی ده زانی و زۆربهی هاوساکان ده هاتن و سه هویاتی خۆیان
لیده پرسی. سپیده ی به یانی ئه و بوو که خه لکی نیو مالی هه لده ستاند. له
پیش دا ده چوو بان سه ری خوشکه کهی. شه پیکی لیده دا و دهیکوت: « ئه وه
نیوه رۆیه، ئه دی کهی هه لدهستی نوێژه کهت بکهی؟ » ئه و به سته زمانه ش

هه‌لده‌ستا خه‌والوو ده‌سنوئژئی هه‌لده‌گرت و نوئژی داده‌به‌ست. به بانگی به‌یانی، قووقه‌ی که‌له‌باب، شنه‌ی به‌ره‌به‌یان، ورته‌ورتی نوئژ حاله‌تیکئی تایبه‌ت، حاله‌تیکئی رووحانیی به‌سه‌ر ئابجی خانم داده‌هات و له ئاست وێژدانی خوئی سه‌ره‌به‌رز بوو. به خوئی ده‌کوت « ئه‌گه‌ر خودا من نه‌باته به‌هه‌شت ئه‌دی کئی ده‌با؟ » پاشماوه‌ی رۆژیش دواى پێراگه‌یشتنیکئی چووک به‌کاره‌کانی مال و ئیراد گرتن له‌م و له‌و ته‌سه‌ب‌حیکئی ره‌ش که له‌به‌ر زۆر هه‌لسوو‌پاندن زه‌رد ببوو به‌ده‌سته‌یه‌وه ده‌گرت و سه‌له‌واتی ده‌نارد. ئێسته‌ش هه‌موو ئاواتی ئه‌مه‌ بوو که به‌هه‌ر له‌ونیک که‌بوو سه‌فه‌ریک بۆ که‌ربه‌لا بکا و له‌وئ نیشه‌جئ بئ.

به‌لام خوشکه‌که‌ی هه‌یچ سه‌رنجیکئی تایبه‌تی نه‌ده‌دا به‌م به‌شه‌ و هه‌ر کاری مائی ده‌کرد، دوايه‌ش که‌بوو به‌پازده‌ ساله‌، چوو بۆ خزمه‌تکاریی. ئابجی خانم بیست و دوو سالی بوو به‌لام له‌مال مابوو و له‌بنه‌وه ئێره‌یی به‌خوشکه‌که‌ی ده‌برد. له‌ماوه‌ی سال و نیوئیک که‌ما‌روخ چوو‌بوو خزمه‌تکاریی جارێک ئابجی خانم نه‌چوو بۆ سه‌ردان و حال پرسینی. پازده‌ رۆژ جارێکیش که‌ما‌روخ بۆ دیتنی که‌س و کاری ده‌هاته‌وه مال، ئابجی خانم یا ده‌گه‌ل که‌سێک شه‌ری داده‌مه‌زاند یا ده‌چوو سه‌ر نوئژ و دوو سئ سه‌عاتی پێده‌خایاند. له‌دوايه‌ش که‌لێک کۆ ده‌بوونه‌وه لاتاوی به‌خوشکه‌که‌ی داده‌دا و ده‌ستی ده‌کرد به‌مۆعیزه‌ له‌مه‌ر نوئژ، رۆژوو، ته‌هاره‌ت و شک. بۆ وینه‌ ده‌یکوت: « له‌و ده‌مه‌وه ئه‌م ژنه‌ فرتۆلانه‌ په‌یدا بوون نان گران بوو. ئه‌وه‌ی رووی دانه‌پۆشی له‌دونیای دیکه‌ له‌دۆزه‌خ به‌پرچ هه‌لیداوه‌سن. ئه‌وه‌ی غه‌یبه‌ت بکا سه‌ری به‌قه‌را کێوئیکئی لیدئ و ملی به‌قه‌را موویه‌ک. له‌جه‌ه‌ننه‌م ماری وای لێیه‌ که‌پیاو په‌نا بۆ ئه‌ژدیه‌ها ده‌با... » و شتی له‌م باب‌ه‌ته‌ی ده‌کوت. ما‌روخ هه‌ستی به‌م ئێره‌یه‌یه‌ ده‌برد به‌لام وه‌رووی خوئی نه‌دینا.

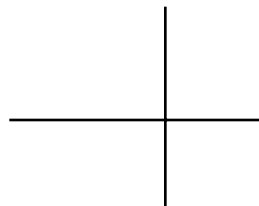
رۆژیک لای ئێواره‌ ما‌روخ هاته‌وه مال و ماوه‌یه‌ک ده‌گه‌ل دایکی سرت و خورتي کرد و رۆیشت. ئابجی خانمیش چوو‌بوو له‌به‌ر ده‌رگای دیوی به‌رام‌به‌ر دانیشه‌تبوو و مژئ له‌قه‌ننه‌ ده‌دا، به‌لام له‌به‌ر ئێره‌یه‌یه‌ک که‌

ههیبوو له دایکی نهپرسی که خوشکهکهی چی دهکوت و دایکیشی هیچی نهکوت.

سهری شهوئ باوکی به تهپلهی لبادیی که دؤغاوی گئچی به سهر دا تکابوو و له بهننایی دهگهراوه جلهکانی داکهاند، کیسهی تووتن و سهبیلهی دهست دایه و چوه سهربان. ئابجی خانمیش کارهکانی تهواو یا ناتهواو وهلانا دهگهڵ دایکی سهماوهری تهنهکه، دیزی، بادیهی مسی، ترشی و پیوازیان هه‌لگرت و چوون له سهر به‌رهیهک لیک کۆ بوونهوه. دایکی قسهی دهست پیکرد که عه‌بباس نوکهری ئهو مالهی که ماروخ لهوئ خزمه‌تکاره به‌تهمايه ئهو بیئی. ئهمرۆ به‌یانیش که مال چۆل بوو دایکی عه‌بباس هاتبوو خوازبیئی. دهیهوئ حه‌وتهی دیکه ماره‌ی بکا، بیست و پیمج تمهن شیربایی دهدا، ماره‌یه‌که‌ی سی تمهن و ئاوینه، لاله، که‌لاموللا، جووتیک کهوشی چه‌رم، شیرنی، کیسه‌ی خه‌نه، له‌چکه‌ی ریشوودار، ده‌رپی چیت... ده‌بی. باوکیشی که هه‌روا به‌باوه‌شینیکی قه‌راغ دوراو خۆی باوه‌شین ده‌کرد و قه‌ندی له‌سووچی زاری نابوو و چای دیشله‌مه‌ی ده‌خوارده‌وه، سهری له‌قاند و سهرزمانی کوتی « زۆر باشه، مه‌باره‌ک بی قه‌یدی نیه. » بی ئه‌وه‌ی که پیی سه‌یر بی، خوشحال بی یا رایه‌ک ده‌بریی. ده‌تکوت له‌ژنه‌که‌ی ده‌ترسی. ئابجی خانم پیشی ده‌خوارده‌وه. هه‌ر که‌ باسه‌که‌ی زانی، ئیدی نه‌یتوانی باقی ریک که‌وتنه‌که‌ گوئ بداتی به‌بیانووی نوێ ده‌ستبه‌جی هه‌ستا چوه‌ خوارئ بۆ ژووری پینجده‌ریی. له‌ ئاوینه‌یه‌کی چووک روانیه‌ خۆی. به‌بروای خۆی پیر و شکاوه‌ بوو، ده‌تکوت ئهم چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ چه‌ند سالی پیر کردبوو. گنجی نیوان برۆکانی خۆی هه‌لسه‌نگاند. ده‌ نیوان تووکه‌کانی دا موویه‌کی سپی دیته‌وه. به‌ دوو قامکان هه‌لیکه‌ند. ماوه‌یه‌ک له‌ به‌ر چا زه‌ق چاوی لیکرد، هه‌ستی به‌ کزانه‌وه‌ی شوینه‌که‌ی نه‌کرد.

چه‌ند رۆژ تپیه‌ری، هه‌موو دانیشتوانی مال وه‌خۆ که‌وتبوون. ده‌چوونه‌ بازار و ده‌هاتنه‌وه. دوو ده‌ست جلیان هه‌لگرت، تونگه، شه‌ربه، تورمه، گولاپاش، ئاوخۆریی، ئاره‌قچن، سووراوسپیاو، وه‌سمه‌جۆش، سه‌ماوه‌ری

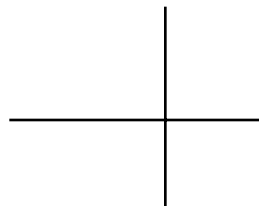

زهرد، پهردهی قه‌له‌مکار و هه‌موو شتیکیان کری و چونکه دایکی به
حه‌سره‌ته‌وه بوو ئه‌وه‌ی له ورده‌واله و خرت و پرتی نیو مآلی وه‌گیر
ده‌که‌وت بۆ گیازی ماروخی وه‌لا دنا، ته‌نانه‌ت به‌رمآلی تورمه‌یی که
ئابجی خانم چهند جار له دایکی داوای کردبوو و نه‌یدا‌بوویه، بۆ ماروخی
دانا، ئابجی خانم له‌م چهند رۆژه دا بێ‌ده‌نگ و کر له‌ بنه‌وه‌ ده‌یروانیه
هه‌موو کاریک و هه‌موو شتیکی، دوو رۆژ بوو که خۆی له‌ سه‌ریشه‌ دا‌بوو و
خه‌وتبوو، دایکیشی په‌یتا‌په‌یتا سه‌رکۆنه‌ی لێ‌ده‌دا و ده‌یکوت:

« ئه‌دی خوشکایه‌تی بۆ چ رۆژیکی باشه‌ ها؟ ده‌زانم له‌ هه‌سوودیانه،
هه‌سوود به‌ کاو و مرادی ناگا، خۆ جوانیی و ناحه‌زیی به‌ ده‌ست من نیه
کاری خودایه. دیتت خۆ ویستم بته‌ده‌م به‌ که‌لب حوسین به‌لام تۆی به‌ دل
نه‌بوو. ئیستاش به‌ قه‌ستی خۆت له‌ نه‌خۆشی داوه‌ هه‌تا ده‌ست له‌ ره‌ش و
سپی نه‌ده‌ی. له‌ به‌یانی هه‌تا شه‌وی خۆتم بۆ له‌ موسلمانه‌تی ده‌ده‌ی! من
بێچاره‌م که‌ ده‌بی به‌م چاوه‌ که‌م سۆمایانه‌م دروومانی بکه‌م! »
ئابجی خانمیش به‌م ئیره‌یه‌ی که‌ له‌ سه‌ر دلی خه‌ر ببۆوه‌ خۆی
ده‌خواردوه‌ و له‌ بن لیفه‌وه‌ ولامی ده‌داوه‌:

« باشه، باشه، ئاخیری عومرت داغ به‌ دلی سه‌هۆله‌وه‌ ده‌نیی! به‌م
زاوایه‌ی که‌ دیتووته‌وه‌! له‌ قوونی هه‌ر سه‌گیکی هه‌لده‌ی هاوتای عه‌بباسی
لێ‌ده‌رده‌په‌ری، چ تیر و تانه‌یه‌کم لێ‌ده‌دا، باشه‌ هه‌موو که‌س ده‌زانی
عه‌بباس چ کاره‌یه. چه‌لی له‌وه‌ی که‌رێین که‌ ماروخ زگی دوومانگه‌ پره، من
خۆم دیتم که‌ زگی هاتۆته‌ سه‌ر به‌لام وه‌ رووی خۆم نه‌هینا. من ئه‌و به
خوشکی خۆم دانانیم ... »

دایکی ده‌ره‌له‌ده‌بوو: « ره‌بی لال بی، خودا بته‌باته‌وه، داغت له‌ سه‌ر دلم
بمینی کچه‌تیوه‌ بێشه‌رمه، برۆ جه‌هه‌ننه‌م به، ده‌ته‌وی کچه‌که‌م عه‌بیدار
بکه‌ی؟ ده‌زانم ئه‌وانه‌ ئی دل تۆقینه، تۆ بشمری به‌و شو‌بار و قه‌لافه‌ته
که‌س ناته‌یینی. ئیستا له‌ داخان بوختان بۆ خوشکه‌که‌ت هه‌لده‌به‌ستی؟
مه‌گه‌ر بۆ خۆت نه‌تکوت خودا ده‌ قورئانی خۆی دا نووسیویه‌تی که‌ درۆزن
که‌زابه‌ ها؟ خودا روحمی کرد که‌ تۆ جوان نه‌بووی دنا هه‌ر ئه‌وده‌مه‌ی

که به بیانوی و هعز له مال دهردهکهوی دهکرا قسههت بۆ ساز کهن. برۆ،
برۆ ئەم هه‌موو نوێژ و رۆژوویهت له‌عنه‌تیکى شه‌یتانیش ناهێنێ، هه‌مووی
بۆ خه‌لک هه‌لخه‌له‌تاندن بوه! »

له‌م چه‌شنه‌ قسانه‌ له‌ ماوه‌ی ئەم چه‌نده‌ رۆژه‌ دا ده‌کوترا. ماروخیش
مات چاوی له‌م دمه‌قاله‌ ده‌کرد و هیچی نه‌ده‌کوت هه‌تا شه‌وی مارهبی
داهات. هه‌موو هاوساکان و ژنه‌ شه‌له‌خته‌کان به‌ برۆی وه‌سمه‌کێشراو،
سووراوسپیاو‌کراو به‌ چارشییی گول‌دۆزیکراو، چه‌تری زولف و خه‌رگه‌وه
کۆ ببوونه‌وه. له‌م به‌ینه‌ دا دایکی هه‌سه‌ن مه‌یدانی که‌وتبوو ده‌ست،
فیل‌ه‌زانانه، به‌ بزه‌وه‌ ملی خێچ ده‌کرد و ته‌پلی لێده‌دا و ئەوه‌ی ده‌ بارانی
دابوو ده‌یکوت:

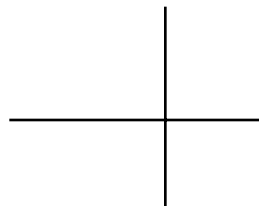
« ئە‌ی ته‌داره‌ک بێ مه‌باره‌ک، یاره‌بی لێت بێ مه‌باره‌ک! »

« زاوا له‌ بووکی مه‌ده، توخودا له‌ بووکی مه‌ده

ئه‌گه‌ر له‌ بووکی به‌دی، تیک ده‌چی ده‌سه‌ر و شه‌ده »

ئه‌وانه‌ی په‌یتاپه‌یتا ده‌کوته‌وه، ده‌هاتن و ده‌چونه‌ سه‌ر هه‌وز و
خۆله‌مێشیان ده‌مه‌جوعمه‌ هه‌لده‌سوو، بۆنی قاورمه‌سه‌وزیی ولاتی
داگرتبوو. یه‌ک له‌ ئاشپه‌زخانه‌ خته‌ی له‌ پشيله‌ ده‌کرد، یه‌کێک هێلکه‌ی بۆ
شۆرباوه‌یلکه‌ ده‌ویست. چه‌ند مندالی چووک لێک کۆ ببوونه‌وه و کایه‌ی
دایه‌ مه‌مه‌ به‌ گورگیان ده‌کرد. ئە‌و سه‌ماوه‌ر مه‌سوارانه‌ی که‌ به‌ کرێ
هێنا‌بوویانه‌وه، پێوه‌یان‌ه‌وه‌نا. به‌ هه‌لکه‌وت خه‌به‌ریان دا که‌ خانمه‌که‌ی
ماروخیش ده‌گه‌ڵ که‌ه‌کانی دینه‌ مارهبی. له‌ سه‌ر دوو مێزیش شیرنی و
میوه‌یان چنی و دوو سه‌نده‌لییان له‌ به‌ر هه‌ر کامیان دانا. باوکی ماروخ
ده‌هات و ده‌رۆیشت و بیرى ده‌کرده‌وه که‌ خه‌رجیکی زۆری که‌وتۆته‌ سه‌ر
ده‌ست، که‌چی دایکی په‌لپی پێگرتبوو که‌ بۆ سه‌ری شه‌وی په‌رده‌بازی
پێویسته‌. به‌لام له‌م هات و هه‌رایه‌ دا باسیک له‌ ئابجی خانم نه‌بوو. له‌
دووی نیوه‌رۆیه‌وه‌ رۆیشتبوو ده‌ر و که‌س نه‌یده‌زانی له‌ کوێیه‌، له‌وانه‌یه‌
چوو‌بوو پای وه‌عز!

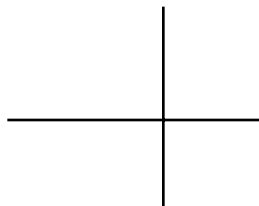
کاتیک لاله‌کان هه‌لبوون و مارهبی براوه‌ و هه‌موو رۆیشتبوون جگه‌ له‌

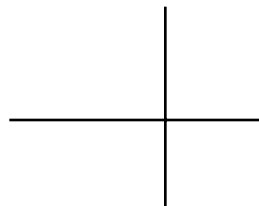
دایکی هسه، دهستی بووکیان ده دهستی زاوا نابوو و له دیوی
پنجدهری دانیشتبوون و دهرگاگان داخرابوون، ئابجی خانم وه مال
کهوتهوه. یهکسه چوه ژووری پهنا پنجدهری ههتا چارشپوهکهی
لیکاتهوه. که چوو ژووری دیتی که پردهی دیوی پنجدهریان کیشاوه.
له بهر پرساییه که ههیبوو سووچی پردهی لادا. له پشت شووشهوه
دیتی که خوشکه کهی ماروخ خو رازاندوتهوه، وهسمه کیشاوه، له بهر
شوخی چرا جوانتر له جارن له پهنا زاوا که لاوکی بیست ساله دیاری
دهدا له بهر نهو میزه که شیرنی له سهر بوو، دانیشتبوون. زاوا دهستی
ده نیوقه دی ماروخ کردبوو و شتیکی پیکوت وه که نهوهی که نهویان دیبی،
له وانه شه خوشکه کهی نهوی ناسیبیته وه به لام بو نهوهی که بیچرینی
پیکه نین و رووی یه کترین ماچ کرد. له بنه بانی هسهار دهنگی ته پللی
دایکی هسه، دههات که دهیکوت: « نهی ته داره که بی مه باره که، یاره بی
لنت بی مه باره که! » ههستی تیکه له به رق و ئیره بی ئابجی خانمی
داگرت. پردهی داداوه، چوه له سهر دهسته نوینیک که له پهنا دیوار
دایانابوو دانیشت بی نهوهی که چارشپوی رهش له خو بکاته وه
دهسته کانی وه بن چه نه کهی دابوو و چاوی له عهرز دهکرد و له نهخش و
گولی مافووره زهق ببوو. نهوانی دهژمارد و به شتیکی تازهی دههاته بهر
چاو و له رهنکه کهیان خورد دهبووه. هه رکهس هاتبا رویشتبنا نهو
نهیده دیت یا سهری هه لنه دینا که بزانی کییه. دایکی هاته بهر دهرگای
ژوور و پیکوت: « بو شپو ناخو؟ بو رهزای خو گران ده کهی ها، بو
لیره دانیشتووی؟ نهو چارشپوه ره شه له خو بکه وه، بو خو به دهقه ده
ده کهی؟ وهره رووی خوشکت ماچ که، وهره له پشت شووشه وه چاو لهو
بووک و زاوایه بکه ده لپی مانگن، مه گهر تو هسرهتت ده دل دانیه؟ وهره
ئاخر تو شتیک بللی ئاخر هه موو دهیانپرسی کوا خوشکه کهی؟ من
نهمه زانی چ ولامیک بدهمه وه. »

ئابجی خانم سهری بهرز کرده وه و کوتی: « من شپوم خواردوه. »

.....

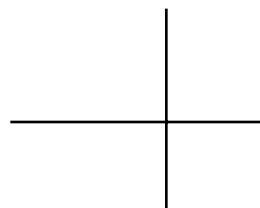

نیوه‌شه‌و بوو، هه‌موو به یادی زه‌ماوه‌ندی خوځیان خه‌وتیوون و خه‌ونی
خوځشیان ده‌دیت. له‌پر وهک ئه‌وه‌ی که که‌سیک ده ئاو دا په‌له‌قاژه‌ی بکا،
ده‌نگی شل‌په‌شل‌پ هه‌موو خه‌لکی نیو مالی له خه‌و راپه‌راند، ده پیش دا
پتیانوابوو پشیله یا منداڵ ده ئاوی هه‌وز که‌وتوه و سه‌ر‌پووت و پی‌خواس
چرایان هه‌لکرد. هه‌موو جییان پشکنی به‌لام شتیکی تایبه‌ت نه‌قه‌وما‌بوو.
کاتی‌ک ویستیان بگه‌رینه‌وه و بخه‌ون دایکی هه‌سه‌ن دیتی ته‌فته‌قیله‌کانی
ئابجی خانم له به‌ر ده‌ریجه‌ی ئه‌نباراو که‌وتوون. چرایان برده پیشه‌وه و
دیتیان که‌لاکی ئابجی خانم که‌وتۆته سه‌ر ئاو، پرچه هۆنراوه‌کانی وهک
مار ده ملی هالابوو، کراسه که‌سکه‌که‌ی به له‌شییه‌وه نووسابوو،
روخساری حاله‌تیکی به‌شکو و نوورانی هه‌بوو وهک ئه‌مه بوو که چوو‌بوو
جیگایه‌ک که نه ناحه‌زیی و نه جوانیی، نه شایی و نه شین، نه پیکه‌نین و
نه گریان، نه شادیی و نه غه‌م له‌وئ نه‌بوو. ئه‌و چوو‌بوو به‌هه‌شت!

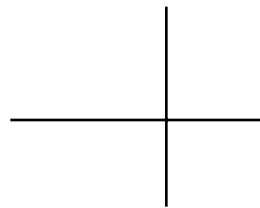

داش ئاكۆل

۲۰۵ - داش ئاكۆل

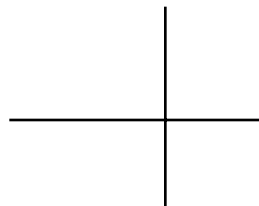
۲۰۶ - داش ئاكۆل

هه موو خه لکی شیراز دهیانزانی که داش ئاکۆل و کاکا روستهم به
خوینى سهرى يهک تینوون. رۆژیک داش ئاکۆل له سهر سهکۆی
قاوهخانهی **دوو میل** ههلترووشکابوو، هه رئهو شوینهی که مهکۆی
هه میشهیی بوو. قههسهی هه وێردهکهی که پارچهیهکی تهنکی سووری
پێدادابوو، له پهنا خۆی دانابوو و به سهری قامکی سههۆلی له پهرداخیک
ئاو دا دهخولاندهوه. له پڕ کاکا روستهم وهژوور کهوت، به سووکی
چاوێکی لهو کرد و ههروا که دهستی ده بهر پشتهندی نیۆقه دی نابوو چوو
له سهر سهکۆی بهرامبهری دانیششت. دوايه رووی ده شاگردقاوهچی کرد
و کوتی:

« دا ک ک کورپه، چ چایهکی بینه بزانه. »

داش ئاکۆل چاوێکی پڕ مانای له شاگرد قاوهچی کرد وهها که چاوی
خۆی خورد کردهوه و گوێی خۆی له داوای کاکا ئاخنی. ئیستکانهکانی له
جامی زهره دهردینا و له سهتلی ئاوی هه لدهکیشا و دوايه دانه دانه و له
سه رهخۆ ویشکی دهکردنهوه. له بهر سرپینهوهی شووشه ی ئیستکانهکان
به خاوی، کرهکری هه لدهستا.

كاكا روستەم لەم بى گۆيىيە توورە بوو، ديسان ھەراى كرد:

« مەمەمەگەر كەرى! دەدەگەلە تۆم نىه؟! »

شاگردقاوھچى بە بزەيەكى تىماو روانيە داش ئاكۆل و كاكا روستەم

ددانەكانى دەچيرەوھ برد و كوتى:

« بەبە بە سەرى بابيان، ئەوانەى ق ق قسەى زەلام دەكەن ئەگەر

لۆلۆتەن ئەنەوشۆ دىن و زۆرەبانى دەگرين! »

داش ئاكۆل ھەروا كە سەھۆلى لە پەرداخەكە دا دەگەراند و لە بنەوھ

ئاگاي لە دەوروپەرى بوو پىكەننىكى زۆردارانەى كرد وەھا كە رىزىك

ددانى سىي قايم لە ژىر سىمىلى خەنە لىدراوى برىقەى ھات و كوتى:

« خويىيەكان ھات و ھاواريان ھەيە، ئەودەم روون دەبىتەوھ پياو و

ناپياو كىيە. »

ھەموو پىكەنەن، نە لەبەر زمان گىرانى كاكا روستەم، چونكە ھەموو

دەيانزانى كە ئەو زمانى دەگىرى، بەلام داش ئاكۆل لە شار دا وەك گاي

بەش ناودار بوو و ھىچ لۆتىيەك نەمابوو كە چىننىكى لە دەست

نەخواردبى، ھەموو شەوانە ئەودەم كە لە مالا ئەسحاقى جوولەكە

قاپىك ئارەقى دووگولى پىدا دەكرد و لە پىش گەرەكى **سەردوزەك**

رادەوستا، كاكا روستەم سەھلە، ئەگەر ھوت پىشتىشى ھاتبا دەبەزىن.

كاكا بۆ خۆشى دەيزانى كە پياوى مەيدان و ھەرىفى داش ئاكۆل نىە،

چونكە دوو جارەن برىندارى كردبوو و سى چوار جارىش ئەژنۆى لە سەر

سىنگى داکوتابوو. چەند شەو لەوھ پىششى كە كاكا روستەمى چارەپەش

مەيدانى چۆل دىتەبوو و تەپ و تۆزى وە ھەوا خستەبوو، داش ئاكۆل وەك

ئەجەل گەيشتەوھ سەرى و كۆلىك لاتاوى پىدا دابوو و پىكوتەبوو:

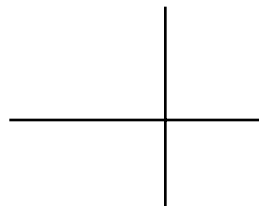
« كاكا، پياوھەكەت لە مال نىە. وا ديارە تریاكت پتر كىشاوھ، چاكى

لوول كردووى. دەزانی چىە، ئەو كارە چەپەل و خويىريانە وەلانى، خۆت لە

لاتىتى داوھ، خەجالەتتى ناكىشى؟ ئەوھش جورىك سواكەرييە كە كردووتە

پىشەى خۆت. ھەموو شەوى خودا بەرى خەلك دەگرى؟ بە **پوورىاي وەلى**

سویند ئەگەر جارىكى دىكە بەدمەستى بكەى سىمىلت ھەلدەپاچم، بەو

کټېر ده دوو له تټ ده کمه م. »

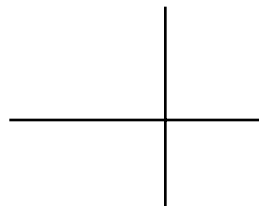
نږودهم کاکا روستهم کلکی ده نټو گه لټوزی گرت و رویشټ، به لام رقی داش ناکولی له دل نا و له بیانوویهک ده گه را هه تا توله ی لټیکاته وه. له لایه کی دیکه وه هه موو خه لکی شیراز داش ناکولیان خوش دهویست. چونکه هر نږودهمهش که بهر گه په کی **سهر دوزمکی** داگیر ده کرد، کاری به کاری ژن و مندا لانه وه نه بوو، به پیچه وانه ده گه ل خه لک زور به نه رمی ده جوو لاره و نه گه بهر بهخت وهر گه راویک کالته ی به ژنیک کردبا یا که له گایی له که سټک کردبا ئیتر به سلامهت گیانی له دهست داش ناکول نه ده برده دهر، زور جار ده دیترا که داش ناکول دهستی خه لکی ده گرت، ده ستاوه له بوو و نه گه له سهری دابا باری خه لکیشی ده گه یانده وه مائی.

به لام چاوی وهی نه بوو کهس له خوی سهر تر ببینی، نږویش کاکا روستهم که روژی سی مسقال تریاکی ده کیشا و هه زار نږدا و نږتواری ده ردینا. کاکا روستهم له سووکا یه تییه ی که له قاوه خانه پټیکرا بوو وهک ژه هری مار دانیشتبوو، سمیلې ده جووت و نه گه به قوت لټدبا خوینی لټنه ده هات. دواي ماوه یه که پټیکه نینه کان برانه وه و هه موو نارام بوونه وه جگه له شاگرد قاوه چی که به کراسی به روک ناره له و کلاو و شالواریه وه دهستی له سهر زگی دانا بوو و وهک مار له خوی هالابوو و پتر له خه لکی دیکه به که نینی نه و پټده که نی. کاکا روستهم هه لچوو، دهستی دایه قه ندانی بلوور و به سهری شاگرد قاوه چی دادا. که چی قه ندان وه سه ماوهر کهوت و سه ماوهر له سهر سه کووه به چادانه وه کهوته زهوی و چهند فینجان شکان. دوايه کاکا روستهم هه ستا، تووره و تومن له قاوه خانه ودهر کهوت.

قاوه چی به شیواوی چاوی له سه ماوهر کرد و کوتی:

« روستهم بوو بهو دهست و چه که، نیمه و نه م سه ماوهره کهته. »

نه و ته یه ی به له ونیکی غه مینه وه کوت، به لام چونکه لاتاوی له روستهم دابوو، خه لک پتر پټکه نین. قاوه چی له داخان شالوی بو شاگرد که ی برد،

به لّام داش ئاكوول به بزهوه دهستی له گیرفان نا و تووره کهیه کی پاره
دهرهینا و بۆی هاویشته.

قاوهچی تووره کهیهی هه لگرتیهوه، هه لیسهنگاند و بزهی هاتی.
لهو کهین و بهینه دا پیاویک به پهستهکی مهخمه، پاتۆلی فش، کلّوی
چووی لباد هه راسان هاته قاوهخانه، چاویکی له دهووروبه کرد، چوه
پیش داش ئاكوول و سلّوی کرد و کوتی:

« حاجی سه مه ده عه مری خودای کرد. »

داش ئاكوول سه ری هه لّینا و کوتی:

« خودا عافووی کا! »

« مه گهر ئیوه نازانن که وهسیه تی کردوه. »

« من که مالی مردوو خۆر نیم. برۆ مردوو خۆره کان بانگ که. »

« ئاخر ئیوهی کردۆته وهکیل و وهسی خۆی ... »

دهتکوت بهو قسهیه هه ودای داش ئاكوول ئالۆز بوو، دیسان چاویکی له
سه ر و گوێلاکی کرد، دهستی به نیوچاوانی داهینا، تهپلهی کۆمی وهک
هیلکهی چوه دواوه و نیوچاوانی زهقی وه ده رکهوت که نیوهی تاوه سووت و
قاوهیی ببوو و نیوهی دیکه که له بن کلّو بوو سپی مابوو. دوايه سه ری
لهقاند، سه بيلهی دهسک خاته می خۆی ده رکیشا، له سه رهخۆ تووتنی
تیکرد و به قامکه گه وری دایگرتیهوه، دایگیرساند و کوتی:

« خودا حاجی عافوو کا، هه رچیکی بوو گوزه را، به لّام کاریکی باشی

نه کرد ئه مهی تووشی گنجه لّ کرد. باشه، ئه تۆ برۆ، من به دوات دا دیم. »

ئهو که سهی که هاتبوو پاکاری حاجی سه مه ده بوو و خیرا وه ده رکهوت.

داش ئاكوول چر و نیوچاوانی تیکنا، لهخۆوه مزی له سه بيله دهدا و

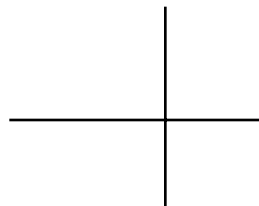
دهتکوت که به ری هه وای پیکه نین و شادیی قاوهخانه به هه وری رهش

داپۆشرا. دواي ئه وه که داش ئاكوول سووتووی سه بيله کهی رشت، هه ستا

قه فه سی هه وێرده کهی سپارده ده ست شاگردقاوهچی و له قاوهخانه

وه ده رکهوت.

کاتیک داش ئاكوول گه یشته هه وشی حاجی سه مه ده، پرسه ته وای ببوو،

تهنیا چەند قورئانخوین و بەردەستەکانیان لە سەر پارە کیشەیان بوو. دواى ئەوێ کە تاویک لە دەم حەوز چاوەروان بوو، ئەویان بردە دیویکی گەورە کە پەنجەرە شووشەبەندەکانی بەرەو حەسار کرابوونەوێ. خانم هاتە پشت پەردە و دواى سەلاو و چاک و خوێشى ئاسایی داش ئاکۆل لە سەر دۆشەگ دانیشت و کوتی:

« خانم بۆ خۆتان سەلامەت بن، خودا لە منداڵەکانتان خوێش بێ. »

خانم بە دەنگێکی نووسا و کوتی:

« ھەر ئەوشەوێ کە حاجی حالى تێکچوو، چوون ئیمامی جومعەیان هینا بان سەری و حاجی لە بەر چاوی ھەموویان ئێوێ کردە وەکیل و وەسی خۆی، لەوانەییە پێشتر حاجیتان ناسیی؟ »

« پێنج سال لەمەوبەر لە سەفەری کاروون پێکەوێ ناسیاو بووین »

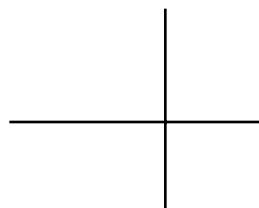
« حاجی رەحمەتی ھەمیشە دەیکوت ئەگەر پیاویک ھەبێ فلانییە. »

« خانم، من ئازادی خۆم لە ھەموو شتێک خوێشتر دەوێ، بەلام ئیستا کە ئەرکی مردوو کەوتۆتە سەر ئەستۆم، سویند بە تیشکی ھەتاو ئەگەر نەمرم بە ھەموو ئەو کەلەم بەسەرانی نیشان دەدەم. »

دوايە ھەروا کە ئاوری داوێ، لە کەلێنی پەردەییکی دیکەوێ کێژیکى روو سوور ھەلگەراوی بە چاوی رەش و گەشیوێ بینی. دەقیقەییکی نەکیشا کە چاویان تێکبەری، بەلام کێژ دەتکوت شەرمی کرد، پەردەى داداوە و کشاوێ دواوێ. ئاخۆ ئەم کێژە جوان بوو؟ لەوانەییە، بەلام بە ھەر حال چاوە گەشەکانی کاری خۆیان کرد و داش ئاکۆلیان تێکدا، ئەو سەری داخست و سوور ھەلگەرا.

ئەم کێژە مەرجان، کچی حاجی سەمەد بوو کە بۆ سەرەتاتکی ھاتبوو داش ئاکۆل، ناسیاوی شار و قەییومی خۆیان ببینی.

داش ئاکۆل لەو رۆژەوێ خەریکی پێراگەیشتن بە کارەکانی حاجی بوو، دەگەڵ سەمساریکی شارەزا، دوو لۆتی گەرەک و میرزایەک ھەموو شتیان بە وردیی نووسی و پێرسەتیان ھەلگرت. ئەوێ زیادە بوو لە ئەنبەری نا. دەرکەکەى قفل و مۆر کرد، ئەوێ بە کەلکی فرۆتن دەھات فرۆشتی. دای

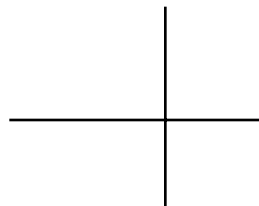

قەبالەى ملىكەكانيان بۆ خويىندەۋە، قەرزەكانى ۋەرگرتەۋە ۋ ئەۋەى لە
سەرى بوو دايەۋە، ھەموو ئەۋ كارانەى بە دوو شەۋ ۋ رۇژان جىبەجى
كرد. شەۋى سىيەھەم داش ئاكۆل ماندوو ۋ شەكەت بە نزيك چوارپى
سەيد حاجى غەريب دا دەچۆۋە مالى لە رىيە توۋشى ئىمام قولى قفل
ساز بوو ۋ كوتى:

« ئەۋە دوو شەۋە كاكا روستەم چاۋەپى تۆيە، دوپنى شەۋى دەيكوت
كابرا چاك لە قۆچەقانى ناين، پىمۋايە قەۋلەكەى لە بىر چۆتەۋە! »
داش ئاكۆل دەستى بە سىملى داھىنا ۋ كوتى:
« گۈپى مەدەيە! »

داش ئاكۆل چاكى لە بىر بوو كە سى رۇژ لەمەۋپىش لە قاۋەخانەى
دوۋمىل كاكا روستەم خەت ۋ نىشانى بۆ كىشا بوو، بەلام چونكە
غەنىمەكەى دەناسى ۋ دەيزانى كە كاكا روستەم دەگەل ئىمام قولى
سازاۋە ھەتا روۋى ئەۋ كەم كەنەۋە، زۆر گۈپى نەدايە، رىي خۆى گرتە بەر
ۋ رۆيشت، لە رى دا ھەموو ھۆشى لە سەر مەرجان بوو، ھەرچى
دەيەۋىست سىماى ئەۋ لە بەر چاۋى دوور خاتەۋە پتر ۋ توندتر دەھاتە
بەر زەينى.

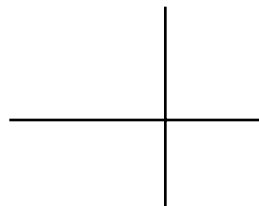
داش ئاكۆل پياۋىكى سى ۋ پىنج سالە، كەلەگەت بەلام ناھەز بوو. ھەر
كەس بۆ يەكەم جار دىتباى لە قىافەى دەسلەمىيەۋە، بەلام ئەگەر كەرتىك
لە كۆپى قسە كردنى دانىشتبا يا چىرۆكانى سەردەمى ژيانى كە لە سەر
زمانان بوون بىستباى، گىرۆدەى دەبوو، ئەگەر ئەۋ بىرینە خوار ۋ
خىچانەى قەمە كە ۋە روۋى كەۋتبوون، لە بەر چاۋيان نەگرتبا، داش
ئاكۆل قىافەيەكى نەجىب ۋ راكىشەرى ھەبوو: چاۋى كال، برۆى رەشى
پر، روۋمەتى پان ۋ كەپۆى بارىك بە رىش ۋ سىملىكى رەشەۋە. بەلام
بىرینەكان كارىيان خراپ كىردبوو، لە سەر روۋمەت ۋ نىۋچاۋانى جى بىرىنى
قەدارە دەدېترا كە نارېك ۋىك ھاتبۈۋنەۋە ۋ گۆشتى سوور لە نىۋان
خەتەكانى روۋى دا بىرىقەيان دەھات ۋ لە ھەموان پىستىر يەك لە وان پەنا
چاۋى چەپى داكىشابوو خوارەۋە.

باوکی ئەو یەکیک لە زەویداره گەورەکانی فارس بوو، کاتیک که مرد
هەموو مائی بە کوپی تاقانەیی گەشت. بەلام داش ئاکۆل دەستاوه‌ڵ و
دەستبلاو بوو، بایەخی بۆ پوول و مائی دنیا دانەدنا، ژیانی لە سەر
جوامیژی و ئازادی و گەورەیی و بەخشینه‌وه دانابوو. هیچ هۆگریه‌کی
دیکه‌ی لە ژیان دا نه‌بوو و هەموو مائی خۆی بە هه‌ژار و نه‌دار و بی ئەنوا
بەخشی، یا ئاره‌قی دووگۆلی ده‌خواردوه و له سەر چوارپێیان ده‌ینه‌راند
و یا له به‌زم و شابی ده‌گه‌ڵ تاقمیک ئاوالی هه‌ژگه‌ڵ خه‌رجی ده‌کرد.

هەموو عەیب و چاکه‌ی ئەو به‌وه‌نده ده‌براو، به‌لام شتیکی که سەیر
ده‌هاته به‌رچاو ئەوه بوو که هه‌تا ئیستا ئەوین و ئەوینداری پێی ده‌ ژیانی
ئەو نه‌نابوو. چەند که‌ره‌تیش که ئاواله‌کانی چوونه بنیه‌وه و به‌ نه‌هینی
ژنیاں هینابۆوه ئەو هه‌میشه خۆی پاراستبوو. به‌لام له‌و رۆژه‌وه که ببوو
به‌ وه‌کیل و وه‌سی حاجی سه‌مه‌د و مه‌رجانی دیت، له‌ ژیانی دا
ئالوگۆریه‌کی ته‌واو پیکه‌ت، له‌ لایه‌که‌وه ئه‌رکی مردووی له‌ سەر شان بوو
و خۆی به‌ به‌رپرس داده‌نا و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه گیرۆده‌ی مه‌رجان ببوو.
به‌لام ئەم ئه‌رکه‌ پتر له‌ هه‌موان ئازاری ده‌دا - که‌سیک که مائی خۆی به‌ با
دابوو و له‌ به‌ر که‌مه‌ته‌رخه‌می هه‌ندیکي ئاگر دابوو، هه‌موو رۆژی به‌ری
به‌یانی که هه‌لده‌ستا له‌ بیري ئەمه‌ دابوو که داها‌تی زه‌وی حاجی پتر کا.
ژن و منداله‌کانی ئەوی برده‌ مائیکی چووکتر، ماله‌که‌یانی به‌ کرێ دا،
مامۆستای بۆ منداله‌کان هینا سەر مال، پووله‌که‌ی وه‌گه‌ی خست و له‌
به‌یانیه‌وه هه‌تا شه‌وی خه‌ریکی هه‌لات هه‌لاتین و پیراگه‌یشتن به‌ مال و
ملکی حاجی بوو.

له‌وه به‌دوا داش ئاکۆل له‌ شه‌وگه‌ری و سەر چوارپێ گرتن خۆی دوور
خسته‌وه. ئیتر ده‌گه‌ڵ ئاواله‌کانی ویک نه‌ده‌که‌وتن و مه‌یلی جارانیشی
نه‌مابوو. به‌لام هه‌موو لۆتی و لاته‌کان که رقه‌به‌ریان ده‌گه‌ڵ هه‌بوو و به‌
دنه‌ی مه‌لایان ده‌ستیان له‌ مائی حاجی کورت ببۆوه، هه‌لیان بۆ ره‌خسابوو
و فریان داویشه‌ داش ئاکۆل و قسه‌ و باسی ئەو ببوو به‌ نه‌قلی کۆر و
قاومه‌خانه‌کان. له‌ قاومه‌خانه‌ی **پاچنار** زۆرجار لاتاویان پێدا ده‌دا و ده‌کوترا:

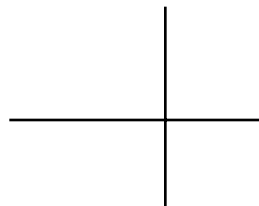
« داش ئاكوۆلى دهآيتى؟ دىمى گۆلە لىتى داوه، كى به سهگى دادهنى؟
فالانى چاك بۆى دهرچوو، له ماله حاجى كلكه سووتهى دهكا، دهآيتى
شتىكى ههآدهكرپىنى، ئىدى ههر دهگاته گهپهكى سهردىزهك كلكى ده
گهآۆزى دهنى و تىتى دهقوولپىنى. »

كاكا روستهم بهو رق و گريمانهى كه ده دلى دابوو به زمانى پسكى
دهيكوت:

« به سهرى پىرى بۆم ئاشق بوه! كىرددهكهى داناوه! خهآلكى
ههآخهآهتاند و قسهى قۆرى ده زاران خست ههتا خۆى كرده وهكىلى
حاجى و ههموو ملكهكهى ههآلووشى. به زياد بى شانس و بهخت. »
داش ئاكوۆل ئىتر وچهى جارانى نه مابوو و كهس ئاردى به كلاوى
نه دهپپوا. دهچوه ههر كوۆ خهآك سرتەسرتيان دهكرد و پىيان رادهبوارد.
داش ئاكوۆل لىره و لهوئى ئەم قسانهى دهبيستهوه بهآام وه روى خۆى
نه دىنا و گوپى نه دهبزوت، چونكه ئەوينى مهرجان وهها له گيانى دا
رهگاژۆ ببوو كه كار و بىرىكى جگه لهوه نهبوو.

شهوانه له بهر شىواووى ئارهقى دهخواردوه و بۆ خۆ خافلاندى
تووتىيهكى كرىبوو. له بهر ركهى دادەنيشت و دهردى دلى بۆ تووتى
ههآدهرشت. ئەگەر داش ئاكوۆل خوازىپىنى له مهرجان كردبا دايكى له
حهوا له سهردوو دهستان مهرجانى پىشكىش دهكرد، بهآام له لايهكى
ديكهوه ئەو نهيدەويست كه خۆى به ژن و منداآهوه بهستىتهوه،
دهيهويست ئازاد بى، ههر ئەو جوړهى كه راهاتبوو. جگه لهوه له بهر
خۆيهوه بىرى دهكردهوه كه ئەگەر ئەو كيژهى كه بهويان سپاردوه بىخوازى
سپلهى و ناندپن دراندنه، له ههموان خراتر ههموو شهوئى له ئاوپنه دا
چاوى له خۆى دهكرد، شوپىنى خۆ گرتنهوهى برينهكانى قهمه، سووچى
چاوى داچۆراوى خۆى ههآدهسهنگاند و به دهنگى كرى، بهرز دهيكوت:

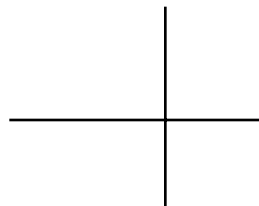
« بهشكهم منى خۆش نهوئى! بهلكهم مپىردىكى جوان و جهوان
بىپىنتهوه... نا، له پياوهتى به دووره... ئەو چارده ساليهتى و من چل و
چوار سال... بهآام چ بكهم؟ ئەو ئەوينه من دهكووژى... مهرجان... تو منت

کوشت... به کئی بلیم؟ مەرجان... ئەوینی تۆ منی کوشت...!»
 فرمیسک له چاوی دا قەتیس دەماو و پەیتاپەیتا ئارەقی دەخواردەو.
 ئەودەم بە سەرئێشەو هەروا که دانیشتبوو خەو دەبێردەو.
 بەلام نیووشەوان، ئەودەم که شاری شیراز به کۆلانه خوار و
 خێچەکانی، باغی خەملاو و شەرابە ئالەکانیەو دەخەوت، ئەودەم که
 ئەستێرەکان ئارام و به راز و رەمز له سەر ئاسمانی وەک قیر چاویان له
 یەکتەر دادەگرت، ئەودەم که مەرجان به کۆلمی وەک گۆلی له جی دا ئارام
 هەناسە هەلەدەکێشا و ژيانی رۆژانە ی به بەر چاو دا تێدەپەری، ئەوکات
 بوو که داش ئاکۆلی راستیی، داش ئاکۆلی ئاسایی به تەواوی هەست و
 هەوا و هەوسیهو، بێ هیچ شەرمیک له نیو تووژیک که داب و نەریتی
 کۆمەل پەرژینی لێدابوو، له نیو بیر و باوەڕیک که له مندالییهو ده
 میشکیان ئاخیبوو، دەهاته دەر و به ئازادیی مەرجانی یەک به خۆ له
 هەمیز دەگرت، کورکە ی دڵ، لێوی ئاگرین و لەشی نەرمی هەست پێدەکرد
 و کۆلمەکانی رادەمووسی، بەلام کاتیک له خەو رادەپەری، جوینی به خۆ
 دەدا، تووکی له ژيانی دەکرد و دیناسا له ژووری دا له دەوری خۆی
 دەخولاو، به ورته قسە ی دەگەل خۆی دەکرد و پاشماوێ رۆژیش بۆ
 ئەوێ بییری ئەوین له خۆی دا بکووژی خەریکی هەلات هەلات و
 پێراگەشتن به کارەکانی حاجی دەبوو.

حەوت سال بەم جۆرە تێپەری، داش ئاکۆل له پێراگەشتن و
 لێبوردویی به ژن و مندالی حاجی کۆتایی نەکرد. ئەگەر یەکیک له
 مندالەکانی حاجی نەخۆش دەکەوت شەو و رۆژ وەک دایکیکی دلسۆز
 شەونخوونی له سەر دەکێشا و هۆگریان ببوو، بەلام هۆگری ئەو به
 مەرجان شتیکی دیکه بوو و لەوانەیه هەر ئەوینی مەرجان بوو که ئەوی
 ئارام و دەستەمۆ کردبوو. لەم ماوێه دا هەموو مندالەکانی حاجی
 پێگەشتبوون و خرۆکه ببوون.

بەلام، ئەوێ که نەدەبا بووبا بوو و پێششەاتیکی گرینگ رووی دا:
 مەرجان خوازینی بۆ پەیدا بوو، ئەویش چ میردیک که هەم بیرتر و

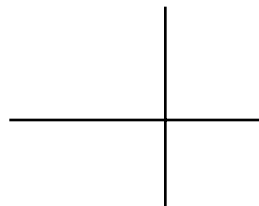

هه‌میش دزپوتر له داش ئاکۆل بوو. داش ئاکۆل وه رووی خۆی نه‌هینا و به پێچه‌وانه زۆر له سه‌ره‌خۆ خه‌ریکی ته‌یار کردنی گیاز بوو و بۆ شه‌وی ماره کردن داوه‌تیکی شایه‌نی بۆ گرت. ژن و منداڵی حاجی دیسان برده‌وه نیومالی خۆیان و وه‌تاگی گه‌وره‌ی شووشه‌به‌ندی بۆ میوانه پیاوه‌کان ته‌رخان کرد، هه‌موو سه‌رزله‌کان، تاجره‌کان و دهم‌پراستانی شاری شیراز بۆ ئه‌م زهماوه‌نده بانگیشتن کرابوون.

سه‌عاتی پینجی دواي نیوه‌پۆی ئه‌ورۆژه، کاتیک میوانه‌کان له ده‌وراده‌وری ژووره‌کان له سه‌ر فه‌رش و مافووره‌ی پر بایه‌خ دانیشتبوون و خوانچه‌ی شیرینی و میوه‌یان له به‌ر چندرابوو، داش ئاکۆل به هه‌مان سه‌ر و سه‌کوئی لۆتیانه‌ی کۆنی، به پرچی لوولی شانه کراو، چاکه‌تی ری ری، قه‌داره‌ی نیو قه‌د، پشتبه‌ندی گرێچن، پاتۆلی ده‌بیتی ره‌ش، که‌لانی ئاباده و ته‌پله‌ی تازه و نوێ وه‌ژوور که‌وت. سی که‌سیش به ده‌فته‌ر و ده‌زگاوه به دواي دا هاتنه ژوور. هه‌موو میوانه‌کان روانیانه سه‌ر و سه‌کوئی. داش ئاکۆل به هه‌نگاوی بلیند چوه به‌ر ئیمام جومعه، راوه‌ستا و کوتی:

« ئاغای ئیمام، حاجی ره‌حمه‌تی وه‌سیه‌تی کرد و هه‌وت سالی ره‌به‌ق ئه‌مه‌ی توشی گێچه‌ل کرد. کوپی هه‌ره چووکێ که پینج ساله بوو ئیستاکه دوازه سالیه‌تی. ئه‌مه‌ش حیسیب و کتییی مال و ملکی حاجی. (ده‌ستی بۆ لای ئه‌و سی که‌سه‌ی راداشت که له دواوه‌ی بوون) هه‌تا ئه‌م‌پۆش هه‌رچی خه‌رج بوه ده‌گه‌ل خه‌رجی ئه‌مشۆ هه‌مووم له گیرفانی خۆم داوه ئیستاش ئیدی من به خیر و ئه‌وانیش به سلامه‌ت! »

که گه‌یشه ئیره کۆل به‌ری ئه‌وکی گرت. دوايه بی ئه‌وه‌ی شتی که له قسه‌که‌ی زیاد کا یا چاوه‌پێی و لام بی، سه‌ری داخست و به چاوی فرمی‌سکاویی وه‌ده‌رکه‌وت. له کۆلان هه‌ناسه‌یه‌کی راحه‌تی هه‌لکیشا، هه‌ستی کرد که ئازاد بوه و باری ئه‌رکی سه‌ر شانی هه‌لگیراوه، به‌لام دلێ شکاو و زامدار بوو. هه‌نگاوی خیرا و خۆپایی هه‌لدیناوه، هه‌روا که ده‌رویشته ماله مه‌لا ئیسحاقی ئاره‌قسازی جووله‌که‌ی ناسیوه. بی سی و

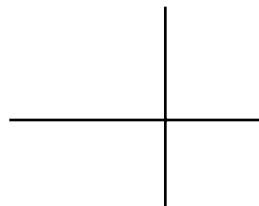
دوو به پلیکانه شیداره خشتیه‌کان دا چوه خواری و گه‌یشته نیو
 هه‌وشیکی کۆنه و دووکه‌لایی که ده‌وراندووری دیوی پیسی چووکه بوو،
 که به ده‌لاقه کون کونه‌کانیه‌وه وهک شانه هه‌نگ ده‌چوو و، سه‌ر ئاوی
 هه‌وز لیتیه‌ی سه‌وز دایگرتبوو. بو‌ترش و برش و ساردای کۆن له هه‌وا دا
 بلاو ببۆوه. مه‌لا ئیسحاقی لاواز به کلاوی میلی چلکن و ردینی بزنی و
 چاوی نیزی هاته‌ پێش، بزه‌یه‌کی به‌قه‌ستی کرد.
 داش ئاکۆل بی‌واز کوتی:

« قوربانی ئه‌و جوتیه سمیلانه‌ت بوتریکی هه‌ره‌ باشم ده‌یه‌ گه‌روومی پی
 ته‌ر که‌م. »

مه‌لا ئیسحاق سه‌ری راوه‌شاند و به‌ پلیکانه‌کانی ژێرخان دا چوه
 خوار و دوا‌ی چه‌ند ده‌قیقه به‌ بوتریکه‌وه هاته‌ سه‌ر. داش ئاکۆل
 بوتریه‌که‌ی لیوه‌رگرت و زارکی له‌ کونی دیوار نا و سه‌ری هه‌لپچری،
 ئه‌وجار نیوه‌ی پێداکرد، فرمیسک له‌ چاوه‌کانی دا کۆ بوونه‌وه، به‌ری
 کۆخه‌ی گرت و به‌ پشت ده‌ستی ده‌می سه‌ریوه. کوری مه‌لا ئیسحاق که
 مندالیکی زه‌رده‌له‌ی چلکن بوو، به‌ زگی هه‌لمساو و زاری داپچراو و
 چلمی داچۆراوی چاوی له‌ داش ئاکۆل ده‌کرد، داش ئاکۆل قامکی له
 سه‌ره‌ خویدان دا که له‌ سه‌ر تاقه‌ی سه‌سار داندرا‌بوو و ده‌ زاری نا.
 مه‌لا ئیسحاق هاته‌ پێش، له‌ سه‌ر شانی داش ئاکۆلی کوتا و کوتی:
 « مه‌زه‌ی لۆتی خاکه‌! »

دوا‌یه ده‌ستی له‌ پارچه‌ی جله‌که‌ی دا و کوتی:
 « ئه‌وه‌ چیه‌ ده‌به‌رت کردوه‌؟ ئه‌و چاکه‌ته ئیستا ئیدی باوی نه‌ماوه‌.
 هه‌رکاتیکی نه‌ته‌ویست من لێت هه‌لده‌گرمه‌وه‌. »

داش ئاکۆل به‌ دامایی پێکه‌نی، له‌ گیرفانی پاره‌که‌ی ده‌ره‌ینا، له
 به‌ری ده‌ستی نا و له‌ مال هاته‌ ده‌ر. ده‌مه‌و ئیواره بوو. له‌شی گه‌رم و بیری
 ئالۆز بوو و سه‌ری دێشا. کۆلانه‌کان هه‌شتا له‌ به‌ر بارانه‌ی نیوه‌رۆ شیدار
 بوون و بۆنی کاگل و به‌هارنارنج له‌ هه‌وا دا ده‌گه‌را، سیمای مه‌رجان،
 کولمه‌ سووره‌کانی، چاوه‌ ره‌شه‌کانی و برژانگی درێژ به‌و بسکه‌ی که

که وتبوه سهرته ویلی دیار و نادیار هاتبوه بهر چاوی داش ئاکۆل. ژییانی رابوردووی خۆی وهبیر هاتهوه، یادگار هه کۆنهکانی یهکهیهکه به بهر چاوی دا تیدهپه پین. ئه وه گه شتانهی که دهگه ل ئاوالهکانی له سهر قهبری سهعدی و بابا کووهی کردبوویان وهبیری هاتهوه، جارجاره بزهی دههاتی، هه ندیک جار مۆن ده بۆوه. به لام شتیکی که لپی روون بوو ئه مه بوو که له ماله خۆی دهترسا، تاقهتی ئه وه رووداوهی نه بوو، دهتکوت دلی هه لکه ندرابوو، دهیه ویست پر و و دوور بیته وه. بیری کرده وه ئه مشه ویش ئارهق بخواته وه و دهگه ل تووتی دهردی دل بکا! سه راسه ری ژیان بۆی چووک و سووک ببوو. له م ده مه دا شتیریکی وهبیر هاته وه، به بیوازی ورتهیه کی لیوه هات:

« ئیرهیی ده به م به شه ونشینی به ندییان »

دهنکی زنجیره شه وچه ره ی

کۆریان »

هه وایه کی دیکه ی وهبیر هاته وه، هه ندیک به رزتری خوینده وه:

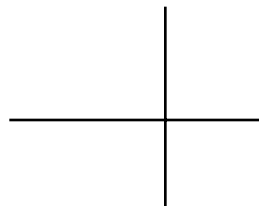
« دل م دیوانه بوو، ئه ی ئاقلان، زنجیری بۆم بین »

که چاره ی نه دین و شیت، له زنجیری

بهالین »

ئه وه شتیریه ی به له ونیکی هیوا بر او و غه مینه وه خوینده وه، به لام وهک ئه وه ی که وازی نه مایی، یا بیری له جیه کی دیکه بی بیده نگ بوو.

تاریک ببوو که داش ئاکۆل گه یشته گه ره کی **سه ردووزمک**. ئیره ئه وه گۆراییه بوو که پیشتر وهختیک هیز و وزهیه کی هه بوو داگیری دهکرد و کهس نهیده ویرا بیته پیش. له خۆوه چوه سهر سه کۆی به ردینی بهر مالتیک دانیش، سه بیله ی ده رکیشا و دایگیرساند، به کاوه خۆ ده یکتیشا. وا هاته بهر چاوی که ئیره خرابتر له پیشوو بوه، خه لک له بهر چاوی گۆرابوون، ههر ئه وه جۆره ی که خۆی شکاو و گۆرابوو. چاوی رهشکه و پیشکه ی دهکرد، سه ری دیشا، له نه کاو تارماییه ک وه دیار کهوت که له دووره وه بۆ لای دههات و ههر که نزیک بۆوه کوتی:

« لۆلۆتۆ شەوی تاریش دەیناسیتەو. »

داش ئاکۆل کاکا روستەمی ناسیو، هەستا، دەستی لە کەمەری دا،
تفی رۆکرد و کوتی:

« بە سەری بابت خویچی، تۆ پیت وایە زۆر لۆتی، بەلام غەلەت کرد
شیرت لە مەمکی دایکت نەخواردو! »

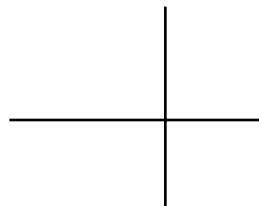
کاکا روستەم بزەیهکی گەپجارانەیی هاتی، هاتە پیش و کوتی:
« دەدەدمێکە لەو دەودەورووبەرانیە دیار نی! ئەئەوشۆ لە مامامالی
حاجی مارە کردنە، مەمەمەگە تۆیان رۆی نەندە... »
داش ئاکۆل قسەیی بری:

« خودا تۆی ناسی کە نیووی زمانی دایەیی، ئەو نیووی دیش من
دەمەوێ ئەوشۆ ببیرم. »

دەستی برد و کێردی هەلکێشا. کاکا روستەمیش وەک روستەم قەمەیی
بە دەستەوێ گرت. داش ئاکۆل قەمەیی لە زەوی داکوتا. دەستەوێ زەر
راوەستا و کوتی:

« ئێستا لۆتیەکم دەوێ کە ئەم قەمەییە لە زەوی دەرکێشیتەو! »
کاکا روستەم شالۆی بۆ برد، بەلام داش ئاکۆل وەهای لە مەچەکی
کوتا کە قەمە لە دەستی دەرپەری. بە دەنگ و هەرای ئەوان تاقمێک
رێبوار کۆ بوونەو، بەلام کەس نەیدەوێرا بچیتە پیش یا نیوێژیان بکا.
داش ئاکۆل بە بزەوێ کوتی:

« برۆ، برۆ هەلگیرەو، بەلام بەو مەرجەیی ئەوجارەیی قایمتری راگری،
چونکە ئەوشۆ دەمەوێ کۆنە حسیبەکانمان پیکەوێ پا کەینەو! »
کاکا روستەم بە مستان لێی هاتە پیش و هەردووک تێک گلان. هەتا
نیو سەعاتان لە سەر زەوی دەگەوزان، ئارەقە لە سەر و روویان دەتکا،
بەلام هیچکامیان سەر نەدەکووتن. لەو گێرە و کێشەییە دا سەری داش
ئاکۆل وە بەردەرپێژ کەوت، لەوانە بوو بێهۆش بێ. کاکا روستەمیش
ئەگەرچی بە تەمای کوشتن دەیوێشان، بەلام بێستی برابوو، لەپەر لەودەمە
دا چاوی بە قەمەیی داش ئاکۆل کەوت کە لە بەر دەستانی بوو، بە هەموو

دەمای خۆی دەریکیشا و لە کەلەکەیی داش ئاکۆلی کوتا، وای تیکوتا کە دەستی ھەر دووکیان لە کار کەوت.

تەماشایەکان ھەڵاتنە پیش و داش ئاکۆلیان بە زۆریی لە زەوی ھەلگرتەو، خوین لە کەلەکەیی دەپژا، دەستی لە سەر برین دانا، چەند ھەنگاو بە دیوار دا خۆی کیشا، دیسان کەوتەو دوايە ئەویان ھەلگرت و لە سەر دەستان بۆ مائییان بردەو.

بەیانێ ئەورۆژ ھەر کە ھەوایی بریندار بوونی داش ئاکۆلیان بە مائی حاجی سەمەد دا، وەلی خانی کورە گەورەیی بۆ سەردانی چوو. کە گەیشتە بان سەری داش ئاکۆل دیتی بە رەنگی بزکاو لە جی دا کەوتەو، کەفی خویناویی لە زار دیتە دەر و چاوی لێل بو، بە زەحمەت ھەناسە ھەلەدەکیشی. داش ئاکۆل دەتکوت لە ئاویلکەدان دا ئەوی ناسیو بە دەنگی نووساوی لەرزۆک کوتی:

« لە دنیا دا... ھەر ئەو تووتیەم... ھەبوو... تۆ گیانی خۆت... گیانی تووتی... ئەوی بدە... بە... »

دیسان بێدەنگ بوو، وەلی خان دەسەری ھەوریشمی دەرھینا، فرمیسکی چاوی سڤیو. داش ئاکۆل بێھۆش بوو و دواي سەعاتیک مرد. ھەموو خەلکی شیراز بۆی گریان.

وەلی خان قەفەسی تووتی بردەو مائی. ئیوارەیی ئەورۆژ بوو، مەرجان قەفەسی تووتی لە بەر خۆی داناوو و چاوی لە رەنگی پەڕ و بال، دندووکی خوار و چاوی خەڕ و بێ حالەتی تووتی دەکرد. لەپەر تووتی وەک داش ئاکۆل بە لەونیککی گر کوتی:

« مەرجان... مەرجان... تۆ منت کوشت... بە کێ بلیم... مەرجان... ئەوینی تۆ... منی کوشت. »

فرمیسک لە چاوەکانی مەرجان ھاتنە خوار.

